ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΙΣ 14,000 ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ

1911

ΣΑΤΑΝ

ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Κ·Γ·ΜΑΚΡΙΔΟΥ

Ἐν Κωνσταντινουπόλει

ΤΙΜΑΤΑΙ:

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ ..... ΓΡ. 5.—

ΕΝ ΤΑΙΣ ΕΠΑΡΧΙΑΙΣ ΠΑΡΑΛΙΟΙΣ ΠΟΛΕΣΙ ΓΡ. 6.—
ΜΕΣΟΓΕΙΟΙΣ „ 6.50

ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι ..... ΦΡ. 1.50

ΧΡΩΜΟΛΙΘΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΓΕΡΑΡΔΩΝ

Παπαστρέχας

ΤΟ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΝ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΜΩΣΑΪΚΩΝ ΠΛΑΚΩΝ (ΤΣΙΝΙΩΝ)

"TITAN,,

ΔΗΜ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ & Σ^ΙΑΣ

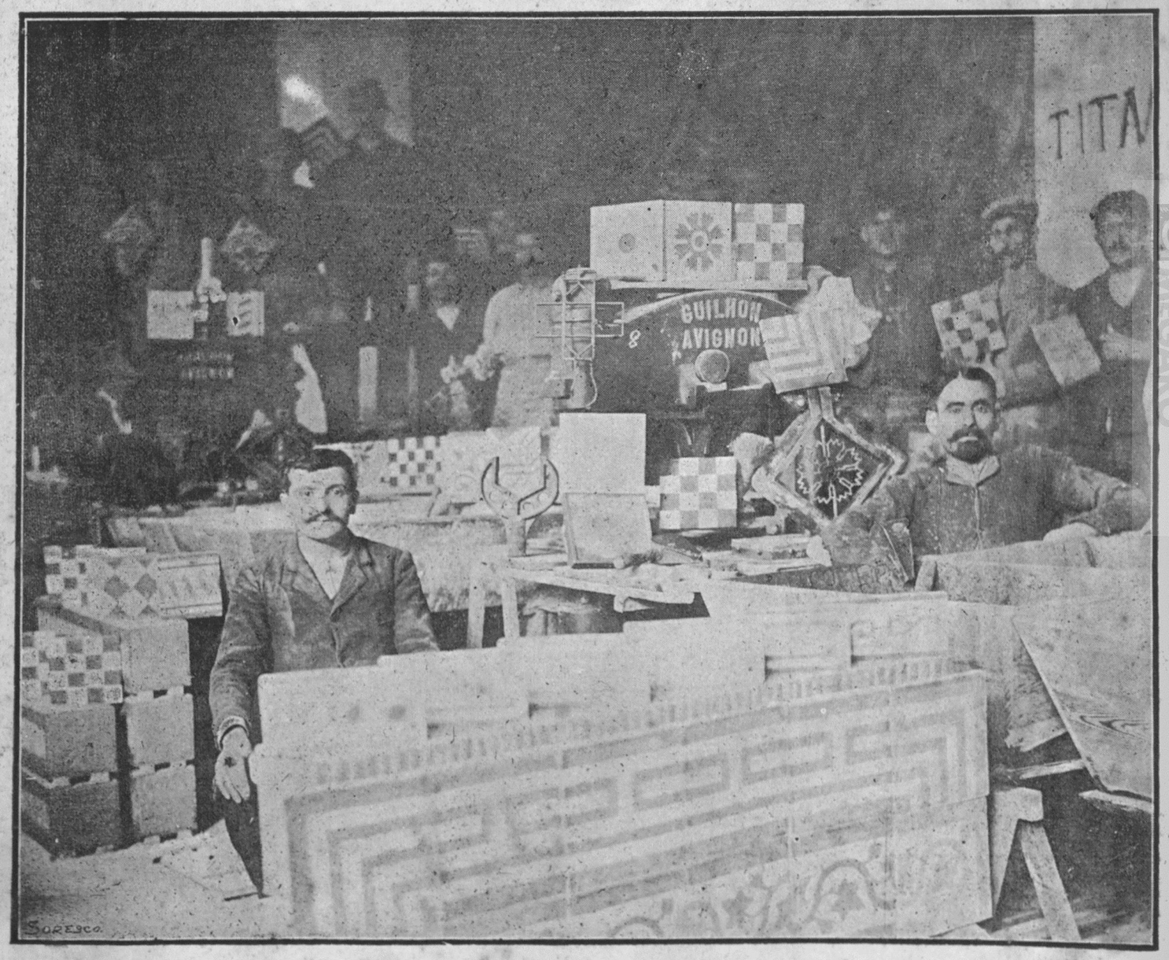

ΑΠΟΨΙΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΤΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ

Ποικιλία ἀνεξάντλητος σχημάτων. — Χρώματα σταθερώτατα καὶ ἀνεξίτηλα. — Ὑλικὰ ἐξαιρέτου ποιότητος.—Κατεργασία ἐπιστημονική, ἐξ οὗ καὶ ἡ προτίμησις τῶν ἀρχιτεκτόνων.

Τὰ «ΤΣΙΝΙΑ» TITAN κατακτήσαντα ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἀρχιτεκτόνων τείνουσι νὰ ἐκτοπίσωσιν ἐκ τῆς ἀγορᾶς μας τὰ εὐρωπαϊκὰ τοιαῦτα.

Μηχανήματα ὑδραυλικὰ τελειοτάτου συστήματος τῶν ἐργοστασίων Guilhon Fils et Lachave Fils.

ΓΡΑΦΕΙΑ: Γαλατᾶ, Κιουρκτσοῦ Καποῦ, Γεμενιτζιλέρ, ἀριθ. 36.

Διαρκὴς παρακαταθήκη πλακῶν 10,000 τετραγ. μέτρων.

"Ἐκ τῶν Τυπογραφικῶν Καταστημάτων «Ἡ Ἀνατολή».—Πέραν.

2978

120 $

ΣΑΤΑΝ ΣΑΤΑΝ ΣΑΤΑΝ

ΚΩΝΣΤ. Γ. ΜΑΚΡΙΔΟΥ (ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΟΥΣ)

ΣΑΤΑΝ ΣΑΤΑΝ ΣΑΤΑΝ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΣΑΤΑΝ

ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ ΚΑΙ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ

ΤΟΥ

ΣΑΤΑΝ **1911** ΣΑΤΑΝ

ΕΚΔΟΣΙΣ 14,000 ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ (ΧΙΛΙΑΣ ΕΝΔΕΚΑΤΗ)

ΕΤΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΙΣΜΥΡΛΟΓΛΟΥ ΧΑΝ, ΑΡ. 12-13, ΓΑΛΑΤΑ

ΣΑΤΑΝ ΣΑΤΑΝ ΣΑΤΑΝ

ΕΚ ΤΩΝ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ "Η ΑΝΑΤΟΛΗ,,

ΠΕΡΑΝ — Ὁδὸς Γεμενιτζῆ, Ἀριθ. 29 — ΠΕΡΑΝ

ΣΑΤΑΝ ΣΑΤΑΝ ΣΑΤΑΝ

THE ORIENTAL CARPET MANUFACTURERS LTD

ΠΕΡΑΝ, *Κτήματα Ἁγίου Ἀντωνίου*, **ΜΕΓΑΛΗ ΟΔΟΣ**

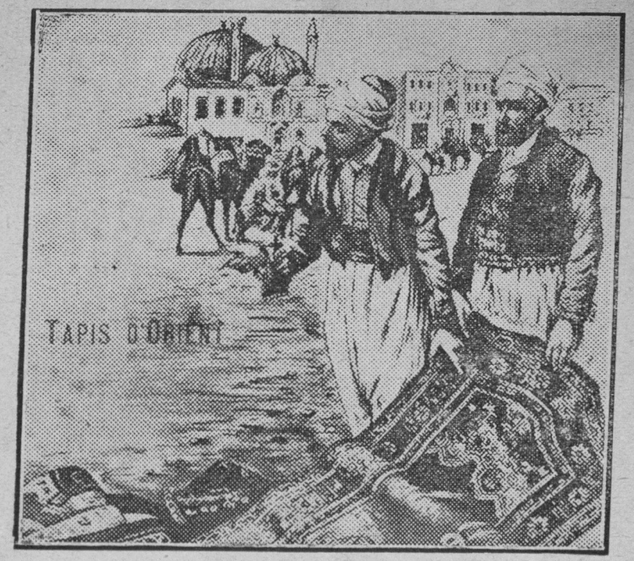

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ : ΛΙΡΑΙ ΣΤΕΡΛΙΝΑΙ 400,000

ΕΚΘΕΣΙΣ ΝΕΩΝ ΦΘΑΣΙΜΑΤΩΝ

ΕΦΙΣΤΑΤΑΙ Η ΠΡΟΣΟΧΗ τῶν οἰκογενειῶν ἐπὶ τῆς ΠΟΙΚΙΛΙΑΣ καὶ τοῦ ΠΛΟΥΤΟΥ τῶν ***ΣΤΟΚ*** καὶ ἐπὶ

ΤΗΣ ΜΕΤΡΙΟΤΗΤΟΣ ΤΩΝ ΤΙΜΩΝ

ΩΡΙΣΜΕΝΩΝ ΔΙ' ΑΡΙΘΜΩΝ ΕΠΙ ΕΚΑΣΤΗΣ ΕΤΙΚΕΤΤΑΣ

ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

εἶναι νὰ καταστήσῃ προσιτοὺς εἰς ὅλα τὰ βαλάντια τοὺς ὀνομαστοὺς καθ' ὅλον τὸν κόσμον

ΤΑΠΗΤΑΣ της ΣΜΥΡΝΗΣ

Ο ΚΑΖΑΜΙΑΣ ΤΟΥ 1911

ΕΠΟΧΑΙ

Ἀπὸ κτίσεως κόσμου κατὰ τοὺς Ο΄,	ἔτη	7001
» » τοῦ διοικητηρίου τοῦ Πέραν	»	7000
» » τῶν Κεντρικῶν φυλακῶν	»	6999
» τῆς κτίσεως τοῦ Γιουκσὲκ Καλδιρὴμ	»	350
» » ἐπιδιορθώσεως τοῦ ἰδίου	»	351
» » γεννήσεως τοῦ κ. Μανουὴλ Γεδεὼν	(προϊστορικὴ ἐποχή.)	
» » » » » Ὀδυσσέως Ἀνδρεάδου	(δὲν εἶχον ἐφευρεθῇ ἀκόμη τὰ μητρῷα)	
» » » » » Τζὼν Χατζοπούλου	ἔτη	62
» » ἐφευρέσεως τῆς βαφῆς τῶν τριχῶν	»	»
» » » » δυναμίτιδος	ἔτη	49
» » χρήσεως αὐτῆς ὑπὸ τῶν Βουλγάρων	»	50
» » ἀνακαλύψεως τῆς Ἀμερικῆς ὑπὸ Χριστοφόρου Κολόμβου	»	501
» » » » » » τῶν ἑλλήνων μεταναστῶν	»	502
» » πρώτης Ἐθνοσυνελεύσεώς μας	»	46
» » δευτέρας » »	(δὲν ἀφῆκεν ἐποχήν)	
» » ἀνακαλύψεως τοῦ ἠλεκτρισμοῦ	(τὸ γεγονὸς διαψεύδεται ἐν Κων)πόλει)	
» » » » ἀτμοῦ	ἔτη	115
» » κατασκευῆς τοῦ «Σαχὴν» τῆς Μαχσουσέ	»	116
» » ἀνακαλύψεως τοῦ ὀχετοῦ τοῦ Κασήμ πασᾶ	(Δὲν ὑπῆρχέ ποτε ***κάλυψις*** ὥστε νὰ γίνῃ καὶ ***ἀνακάλυψις***).	

ΩΡΑΙ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

ΕΑΡ : Ἀπὸ ἐτῶν ἔχει καταργηθῇ παρ' ἡμῖν.

ΘΕΡΟΣ : Ὅταν ὁ κ. Ἄγγελος Ἰωαννίδης ἀρχίσῃ νὰ φορῇ ἓν ἐπανωφόριον μόνον.

ΦΘΙΝΟΠΩΡΟΝ : Ἄγνωστος ἐποχὴ διὰ τὰς κυρίας, διὰ δὲ τοὺς ἄνδρας ἅμα ὡς νυμφευθοῦν.

ΧΕΙΜΩΝ : Διαρκὴς ἐποχὴ διὰ τὴν ***χειμαζομένην*** Ἐκκλησίαν.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

Διὰ μὲν τὸ ***Πασχάλιον*** βλέπε εἰς τὰ συνήθη ἡμερολόγια, διὰ δὲ τὰ ***Πασχάλια*** μὴ βλέπε πουθενὰ ἐπειδὴ ἀπὸ πολλοῦ τἄχουμε χαμένα.

ΕΚΛΕΙΨΕΙΣ

Ὁλικὴ ἔκλειψις τοῦ ἡλίου ἐὰν ξαναπεράσῃ ὁ κομήτης τοῦ Χάλλεϋ, ὁρατὴ μόνον ἀπὸ τοῦ ἀστεροσκοπείου τοῦ κ. Ἠλ. Βαλσαμάκη.

Μερικὴ ἔκλειψις τοῦ δανείου, ὁρατὴ εἰς τὰ ἐργοστάσια Κρεζὼ τῆς Γαλλίας.

Ὁλικὴ ἔκλειψις τοῦ κ. Κοσμίδου ὄπισθεν τοῦ φενταῆ του.

Ὁλικὴ ἔκλειψις τῶν ἀπὸ 12—14 ἐτῶν παιδιῶν μας, ἐντελῶς ἀόρατος ἐν τῇ Ἀστυνομίᾳ.

Ὁλικὴ ἔκλειψις τῆς σκηνῆς παντὸς θεάτρου ὄπισθεν τῶν νέων καπέλλων τῶν κυριῶν μας.

Ὁλικὴ ἔκλειψις Ἑλλήνων ὑπηκόων ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ὁλικὴ ἔκλειψις τοῦ ἡμερολίου «Σατάν».

Ὁλικὴ ἔκλειψις τοῦ Δημαρχιακοῦ δανείου.

ΠΡΟΓΝΩΣΤΙΚΟΝ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

Τὸ νέον ἔτος ἄρχεται διὰ μὲν τοὺς πλουσίους ἀπὸ τῆς παραμονῆς, διὰ δὲ τοὺς πτωχοὺς ἀφοῦ περάσουν αἱ ἑορταί.

Ὁ «ΣΑΤΑΝ» γίνεται κι' ἐφέτος ἀνάρπαστος, ἀντικαθιστῶν τὰ Ἀϊβασιλιάτικα δῶρα. Ὁ Ἀϊβασίλης ἀγοράζει κι' αὐτὸς ἕνα καὶ τὸ πάει στὴν Καισάρεια ὡς δῶρον εἰς τὸν μόνον ἐκεῖ συνδρομητήν μου.

Ἐξετάζεται ἐπισταμένως εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Δημοσίων ἔργων ὁ φάκελλος τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ τῆς πρωτευούσης καὶ παραπέμπεται εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους πρὸς γνωμοδότησιν.

Ἕνεκα τοῦ χειμῶνος τὸ «Ἀνθισμένο Μονοπάτι» τῆς κυρίας Σοφίας Σπανούδη ξηραίνεται καὶ ἡ δημοσίευσίς του ἀναβάλλεται ἅμα ξανανθήσῃ.

Αἱ Ἑλληνοτουρκικαὶ σχέσεις παρουσιάζουν σημαντικὴν καλλιτέρευσιν καὶ ἀπελαύνονται 50 Ἕλληνες ὑπήκοοι. Οἱ ἀπελαθέντες μεταβαίνουν εἰς Ἀθήνας, ἐκεῖθεν δὲ μόνον μανθάνει καὶ τὸ Προξενεῖον τὴν ἀπέλασίν των.

Αἱ ἡμέραι ξημερώνουν μὲ τὴν ἀνατολὴν τοῦ Ἡλίου καὶ βραδυάζουν μὲ τὴν δύσιν του. Ἡ «Τανὶν» διαψεύδει κι' αὐτό.

Ἡ «Μαχσουσὲ» παραγγέλλει νέα ἠλεκτροφώτιστα ἀτμόπλοια ταχύτητος 22 μιλλίων τὴν ὥραν.

Τῇ 30 Ἰανουαρίου ἡ ἑορτὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ἑορτάζεται στὰς σχολὰς μὲ διθυραμβικοὺς καὶ πανηγυρικούς. Ἐπειδὴ τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ ἐν Ἑλλάδι, ὁ Νετζμεδδὶν βέης διατάσσει τὴν σύλληψιν καὶ ἀπέλασιν ἐντεῦθεν τῶν . . . Τριῶν Ἱεραρχῶν.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Ἀρχίζουν αἱ ἐργασίαι διὰ τὴν τοποθέτησιν τῆς νέας γεφύρας τοῦ Καράκιοϊ. Πενῆντα δημαρχιακοὶ μηχανικοὶ καταμετροῦν ἐπὶ ἡμέρας τὴν ἀπόστασιν ἀπὸ Γαλατᾶ εἰς Πόλιν καὶ δὲν κατορθώνουν νὰ τὴν εὕρουν. Ἐπὶ τέλους ἀποφασίζεται ἡ μετάκλησις εἰδικοῦ γεφυροποιοῦ ἐκ Γαλλίας.

Ἀρχίζουν οἱ χοροί. Ὁ κ. Φιλικὸς γράφει καὶ πάλιν μερικὰ ἄρθρα, συνιστῶν τὴν χρῆσιν τῶν ἐθνικῶν χορῶν, τοῦ συρτοῦ, τοῦ καλαματιανοῦ καὶ τοῦ τσάμικου. Ἡ ἀστυνομία συλλαμβάνει τὸν κ. Φιλικὸν καὶ τὸν ἀπελαύνει ὡς διαδίδοντα προπαγανδιστικὰς ἰδέας.

Χιονοθύελλα παρατεταμένη. Τὰ ἀτμόπλοια τῆς «Μαχσουσὲ» εἰσέρχονται πρὸς ἀσφάλειαν εἰς τὸν Κεράτειον κόλπον, τὰ δὲ Νησιὰ λιμοκτονοῦν. Ὁ κ. Λιμαράκης κατέρχεται ἐκ Χάλκης εἰς τὴν συνεδρίαν τῶν Δύο Σωμάτων κολυμβῶν. Ὁ Πατριάρχης τῷ ἀπονέμει τὸ ὀφφίκιον τοῦ «Οἰακοστρόφου τῆς Χειμαζομένης Ὀλκάδος».

Εἰς τὸ «Ὠδεῖον» διδάσκεται ὑπὸ ἑλληνικοῦ θιάσου ἡ «Γκόλφω». Οἱ φουστανελλᾶδες ἠθοποιοὶ συλλαμβάνονται καὶ παραπέμπονται εἰς τὸ Στρατοδικεῖον ὡς ἐπαναστάται.

Δύο Βούλγαροι σουτζῆδες τοῦ Φαναριοῦ ὑποβάλλουν ἀναφορὰν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἐγείροντες ἀξιώσεις ἐπὶ τοῦ Πατριαρχείου, ὡς κτισθέντος ἄλλοτέ ποτε καὶ διὰ χρημάτων τῶν προγόνων των. Ἡ Βουλὴ ψηφίζει νομοσχέδιον περὶ διαμοιράσεως τοῦ κτιρίου. Ὁ κ. Γεδεὼν ὑπογράφεται καὶ Γεδεώνωφ διὰ νὰ εὑρίσκεται καὶ στὰ δύο μέρη.

Συζητουμένου ἐν τῇ Βουλῇ τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὁ κ. Καρολίδης ἐκφωνεῖ ἐμβριθέστατον λόγον περὶ... σανσκριτικῆς φιλολογίας.

Ὁ γάλλος γεφυροποιὸς καταφθάνει καὶ ἐπιδίδεται εἰς καταμετρήσεις.

ΜΑΡΤΙΟΣ

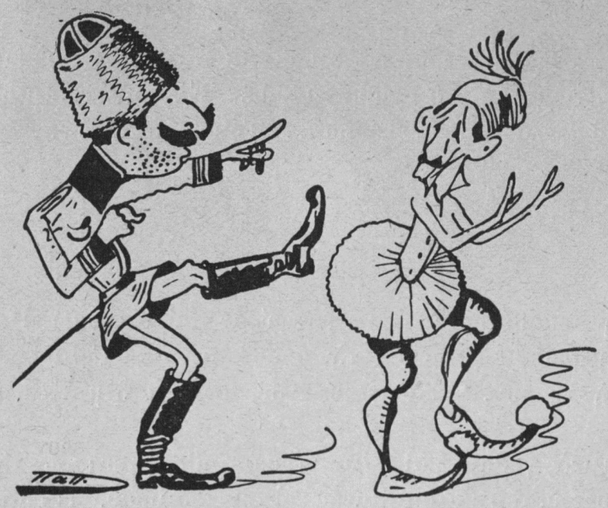

Συλλαμβάνεται ὁ Γενικὸς Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀπελαύνεται. Ὁ κ. Ἀλεξανδρόπουλος, μεταβὰς εἰς τὴν Πύλην διὰ νὰ διαμαρτυρηθῇ, συλλαμβάνεται καὶ ἀπελαύνεται ἐπίσης. Ὁ διοικητὴς τοῦ Πέραν διαβεβαιοῖ τὸν ἀρχικλητῆρα τοῦ προξενείου ὅτι αἱ ἀπελάσεις ἀμφοτέρων ἐγένοντο κατὰ λάθος καὶ ὑπόσχεται νὰ τιμωρήσῃ τοὺς ἐνόχους. Τὸ ἐπεισόδιον θεωρεῖται ὡς μὴ δυνάμενον νὰ διαταράξῃ τὰς φιλικὰς σχέσεις τῶν δύο κρατῶν.

Διατάσσεται ὅπως τὰ νέα ἀτμόπλοια τῆς Μαχσουσὲ κατασκευασθοῦν μὲ ταχύτητα 24 μιλλίων ἀντὶ τῶν προαποφασισθέντων 22.

Ἀνατρέπεται ἐν Ἀθήναις τὸ ὑπουργεῖον Βενιζέλου, ὅστις καὶ παραιτούμενος τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας ἐπανακτᾷ πλήρη τὰ ἐν Κρήτῃ δικαιώματά του ὡς γνήσιος πολίτης Χανίων. Ἡ Πύλη πάλιν διαμαρτύρεται.

Μὲ τὴν πρώτην ἄνθησιν ξανανθίζει τὸ «Ἀνθισμένο Μονοπάτι» τῆς Κας Σοφίας Σπανούδη, τὸ ὁποῖον ὅμως δημοσιεύεται μόνον τὰς ἡμέρας ποῦ δὲν κατσουφιάζει ὁ Μάρτης.

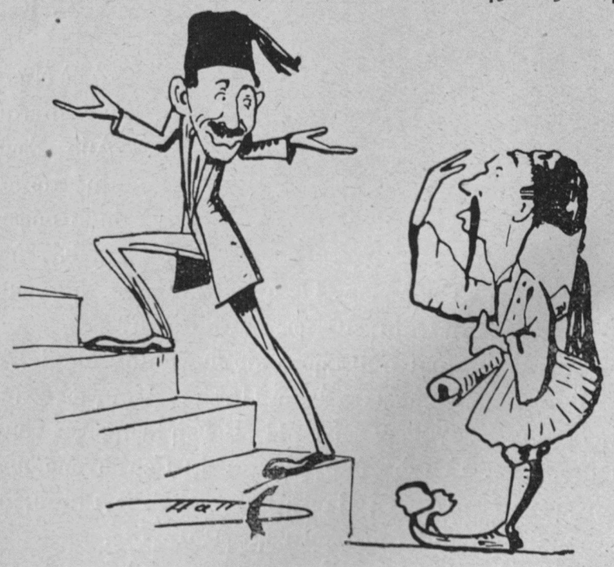

Πρὸς πρόληψιν πάσης παρεξηγήσεως ἐκ σκοπίμου δῆθεν συμπτώσεως, τὸ Πατριαρχεῖον διατάσσει ὅπως ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἑορτασθῇ παρ' ἡμῖν τὴν 26 Μαρτίου.

Ὁ Γάλλος γεφυροποιὸς ζητεῖ παρὰ τῆς κυβερνήσεως τὴν μετάκλησιν ἐκ Γαλλίας δύο βοηθῶν του. Μέχρι τῆς ἀφίξεώς των αἱ ἐργασίαι τῆς τοποθετήσεως τῆς Νέας Γεφύρας κατ' ἀνάγκην ἀναβάλλονται.

Ἐθνικοὶ σύμβουλοι ἐκλέγονται οἱ κ.κ. Βαγιάνης, Παντζίρης, Π. Καραθεοδωρῆς

ΑΝΟΙΞΙΣ

Ἄνοιξις μὲ κάρδαμα, σκόρδα, κρομμυδάκια,
ἄνοιξις μὲ λάχανα καὶ μὲ ρεπανάκια
καὶ παντοῦ λασπιά.

Ποῦναι τὰ τραντάφυλλα, ποῦναι τὰ ζουμπούλια,
ποῦναι οἱ ὑάκινθοι, ποῦναι καὶ τὰ φούλια; . . .
δὲν ὑπάρχουν πειά.

Ἄλλαξαν κι' ἡ ἐποχὲς στὴν σαχλή μας σφαῖρα
ὡς ἀλλάζουμε κι' ἐμεῖς μέρα μὲ τὴν μέρα
μέσ' αὐτὸν τὸν κόσμο.

Κι' ὅταν ἀπὸ ἔρωτα φλέγετ' ἡ καρδιά σου
καὶ δὲν βρίσκεις λούλουδα, δίδεις στὴν δικηά σου
ἕνα μάτσο δυόσμο.

Κάμποι ἀνθοστόλιστοι καὶ χλωρὰ λειβάδια,
μέρες ἡλιόλουστες, ἄστρα καὶ μαγνάδια
μπῆκαν πειὰ στὴν πάντα.

Πᾶνε κι' ἡ ἀγράμπελες τῶν μαλλιαριζόντων
πᾶνε καὶ οἱ νάρκισσοι τῶν περὶ τὸν Κόντον.
πάει κι' ἡ Μιράντα.

Τίποτε δὲν ἔμεινε δίχως νὰ χαλάσῃ,
τίποτε δὲν ἔμεινε σταθερὸ στὴ πλᾶσι,
ὅλα τρελλαθῆκαν.

Ἐμψυχα καὶ ἄψυχα πῆραν ἄλλη φάσι
ὅλα ἐκουρλάθηκαν κι' ὅλα ἔχουν χάσει
τὴν παληά των γλύκαν.

καὶ Πολυζέττης, ἀποφασισμένοι νὰ προασπίσουν τὰ ἐθνικά μας δίκαια ἔστω καὶ μὲ αὐτοθυσίαν.

Ἡ Δὶς ***Κοτοπούλη*** παίζει τὸν ***Σαντεκλὲρ*****.....** στὰ δάκτυλα.

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

Μία ἐφημερὶς δημοσιεύει ὡς Πρωταπριλιάτικο ψέμμα ὅτι αὐθημερὸν θὰ συνεχίζοντο ἐν τοῖς Πατριαρχείοις αἱ ἐργασίαι τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως. Οἱ μόνοι ποῦ ***γελάσθηκαν*** καὶ πῆγαν ἀποφασιστικοὶ στὸ Φανάρι ἦσαν οἱ ὡς ἄνω νεωστὶ ἐκλεγέντες σύμβουλοι.

Ὁ Χουσεὶν Τζαχὴτ φορεῖ κόκκινα γυαλιὰ διὰ νὰ βλέπῃ τὸν οὐρανὸ καὶ τὴν θάλασσα κόκκινα.

Διατάσσεται ὅπως ἡ ταχύτης τῶν κατασκευασθησομένων ἀτμοπλοίων τῆς «Μαχσουσὲ» αὐξηθῇ κατὰ δύο μίλλια ἀκόμη.

Ὁ διευθυντὴς τῆς «Πατρίδος» κ. Κεσσίσογλους μὴ ἔχων νὰ πληρώσῃ τὸ νοῖκι τοῦ σπιτιοῦ του ἐγκαθίσταται εἰς τὸ Στρατοδικεῖον, ὅπου προθύμως γίνεται δεκτός.

Φονικωτάτη μάχη εἰς τὴν Ὑεμένην. Ἐκ τῶν ἐπαναστατῶν φονεύονται 62000. Ἐκ τοῦ στρατοῦ τσουγκρανίζεται εἷς ἐλαφρῶς.

Ζήτημα ἐγείρεται ἐὰν ἡ νέα γέφυρα πρέπῃ νὰ τοποθετηθῇ δεξιᾷ τῆς ὑπαρχούσης ἢ ἀριστερᾷ. Ἡ ὑπόθεσις παραπέμπεται εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους.

Ἀρχαιρεσίαι τοῦ Συλλόγου. Πρόεδρος ἐκλέγεται, ὡς συνήθως, ὁ κ. Λιμαράκης. Δὲν θέλει νὰ δεχθῇ, ἀλλ' ἐπὶ τέλους... πείθεται καὶ δέχεται.

Ὁ ντερὲς τοῦ Κασὴμ πασᾶ ἐκσκάπτεται καὶ γίνεται πλωτός. Ὅλαι αἱ ἀκαθαρσίαι ἐπιπλέουν ἤδη ἐλεύθεραι. Ὁ κ. Χαλατζιὰν δέχεται τὰ συγχαρητήρια ὅλων.

ΜΑΪΟΣ

Διαβολεμένη ψύχρα τὴν Πρωτομαγιά. Ἐπὶ πλέον βροχὴ καὶ λάσπη. Ὅλοι τὴν περνοῦν κλειδωμένοι σπίτια των καὶ διαβάζοντες γιὰ παρηγοριὰ τὸ «Ἀνθισμένο Μονοπάτι».

Μεγάλη πυρκαϊὰ εἰς τὸ κατάστημα τῆς Νομαρχίας. Σὺν ἄλλοις καίονται καὶ τὰ σχέδια τῆς ἀνοικοδομήσεως τῆς πρὸ δύο ἐτῶν ἀποτεφρωθείσης συνοικίας Τσιρτσήρ. Διατάσσονται νέοι ἔρανοι πρὸς κατασκευὴν νέων... σχεδίων.

ΘΕΡΟΣ

Λὲς κι' ἡ Γῆ κουράσθηκε καὶ ἀργὰ γυρίζει....
Καλοκαῖρι ἔφθασε, ἀλλὰ δὲν μυρίζει
παρὰ μούχλα μόνο.

Τὰ κορμιά μας σάπισαν μέσ' στὴν ὑγρασία
καὶ οἱ δρόμοι βγάζουνε λάσπη διπλασία
χρόνο μὲ τὸ χρόνο.

Μόλις τὸν Ἰούνιον σκάζουν οἱ κοντσέδες
μόλις τώρ' ἀνθίζουνε γύρω οἱ μπαξέδες
καὶ ἡ φύσις χαίρει.

Σ' ὅλα καθυστέρησις καὶ ἀργοπορία
σὰν νὰ ἦτο «Μαχσουσὲ», παληο-ἑταιρία
π' ἀτζελὲ δὲν ξέρει.

Μόλις τώρα νοιώθουμε ἔαρος γλυκάδα,
μόλις τώρα νοιώθουμε λίγο τὴ λιακάδα
καὶ γελοῦμ' ὀλίγον.

Κι' ἂν ὁ στάχυς λαχταρᾷ ἥλιο νὰ φουντώσῃ,
ἂς προσμένῃ καὶ αὐτὸς ὡς προσμένουν τόσοι
δέν 'ναί τι ἐπεῖγον.

Ἔφθασ' ὁ Ἰούλιος; Ἔ, μποροῦμε τώρα
ἄφοβα νὰ λέγουμε: «Πέρασε ἡ μπόρα
κι' ἦλθε πειὰ τὸ θέρος».

τώρα μόλις τὴν καρδιά, τὴν πάναθεμάτην,
Τώρα μόλις ζεστασιὰ νοιώθουμε στὴν πλάτην,
τὴν κεντᾷ ὁ ἔρως.

Ὑπογράφεται ἡ συνεννόησις Βουλγαρίας καὶ Ἑλλάδος. Ἡ Τουρκία παραιτεῖται τοῦ διμετώπου πολέμου διὰ νὰ μὴ χαρακτηρισθῇ ὡς διπρόσωπος.

Τὸ Παρίσι θεσπίζει ὡς χρώματα τῆς μόδας τὸ κυανοῦν καὶ τὸ λευκόν. Ἡ «Τανὶν» διαβλέπει τὸν δάκτυλον τοῦ Πισὼν καὶ διαμαρτύρεται.

Ἡ Ἀραβία κηρύσσεται αὐτόνομος ἐπαρχία φόρου ὑποτελὴς εἰς τὴν Πύλην· ταὐτοχρόνως δὲ ὁ Μαλλιὲς ὁρίζει παχυτάτους μισθοὺς δι' ὅλους τοὺς ἐκεῖ φυλάρχους.

Αἴρεται τὸ βουλγαρικὸν σχίσμα. Ὁ Νετζμεδδὶν ἐξετάζει τὸ πρᾶγμα ἀπὸ δογματικῆς ἀπόψεως καὶ ἀπορρίπτει τὴν ἄρσιν.

Ὁ Κερὴμ ἀγᾶς ἐκδίδει πιστοποιητικὰ ἀντὶ 10 γρ. εἰς πάντας τοὺς ἀναγνωρίζοντας τὴν Κρήτην ὡς ἀναφαίρετον κτῆσίν μας. Οἱ μὴ δίδοντες τὰ 10 γρ. θεωροῦνται ἀφιλοπάτριδες καὶ ἀπελαύνονται.

Ἀνακαλύπτονται στὸ Γιλδὶζ 580 νέα κιβώτια ζουρναλίων. Σφραγίζονται ἐπιμελῶς καὶ στέλλονται στὰ ὑπόγεια τοῦ Σερασκεράτου.

❦ ❦ ❦

ΙΟΥΝΙΟΣ

Πρὸς κάλυψιν τοῦ ἐλλείμματος τοῦ προϋπολογισμοῦ κηρύσσεται ἐθνικὸς ἔρανος: Ὁ Χουσεῒν Τζαχὴτ προσφέρει 20 φύλλα τῆς «Τανήν».

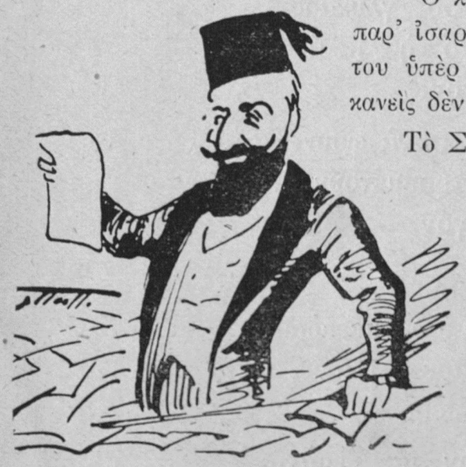

Ὁ κ. Κοσμίδης λαμβάνει 38 ἀπειλητικὰς ἐπιστολὰς παρ' ἰσαρίθμων φενταῆ. Ἀσφαλίζει κι' ἐκεῖνος τὴν ζωήν του ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου τῆς Ἑλλάδος κι' ἔτσι κανεὶς δὲν τολμᾷ νὰ τὸν ἐγγίσῃ.

Τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους, εἰς τὸ ὁποῖον εἶχε παραπεμφθῇ τὸ ζήτημα τῆς Γεφύρας, ἀποφαίνεται ὅτι ἡ Νέα Γέφυρα πρέπει νὰ τοποθετηθῇ οὔτε ἀριστερᾷ, οὔτε δεξιᾷ τῆς παλαιᾶς, ἀλλ' ὑπεράνω αὐτῆς. Διατάσσονται νέαι καταμετρήσεις.

Τὴν 16ην τοῦ μηνὸς κηρύσσεται ἡ λῆξις τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς. Οἱ βουλευταὶ πληρώνονται τὸ ἥμισυ τοῦ μηνιαίου μισθοῦ ἀφίνοντες τὸ ἡμερομίσθιον τῆς 16ης ἡμέρας πρὸς κάλυψιν τοῦ ἐλλείμματος τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Εἰς τὸν Κῆπον τῶν Μνηματακίων ἱδρύονται τρία θέατρα ἀκόμη, ὀκτὼ μπὰρ καὶ

ΦΘΙΝΟΠΩΡΟΝ

Τοῦ Ἰούλη καύματα ποῦσαν, λέν, καφτὰ
τώρα δρομολόγιον ἤλλαξαν κι' αὐτὰ
κι' Αὔγουστον ἐνσκήπτουν.

Ἀλλ' ὡς νὰ τὰ κάνουμε δυὸ-τρεῖς μέρες χάζι,
φθινοπώρου φθάνουνε πάχνες καὶ ἀγιάζι
καὶ τὰ φύλλα πίπτουν.

❦ ❦ ❦

Ἤλλαξαν ἡ ἐποχές, ἤλλαξαν κι' ὧρες...
Πρὶν νὰ τῆς γουστάρουμε φθίνουν κι' ἡ ὀπῶρες
δίχως νᾶν' φθηνές.

Νὰ βροχαί, κατακλυσμοί, νὰ καὶ καταιγίδες,
νὰ καὶ κρῦο τσουχτερὸ ποῦ ποτὲ δὲν εἶδες,
νὰ καὶ χειμωνιές.

❦ ❦ ❦

Ποῦν' ἐκεῖνες ἡ χρυσὲς τοῦ ἡλίου δύσεις; . . .
Τώρα ποῦ καί ποῦ καμμιὰ ἴσως κι' ἀπαντήσῃς,
ἔκφυλον κι' αὐτήν.

Ἄχαρις ὁ κόσμος μας ἔγιν' ὁ κανάγιας
κι' ἀντὶ ἔρωτος ᾠδήν, ᾆσμα κουκουβάγιας
λὲς σὲ λατρευτήν.

❦ ❦ ❦

Φθίνουν ὅλα πρόωρα πρὶν νὰ ὡριμάσουν,
φθίνουσι κι' οἱ ἔρωτες πρὶν νὰ δοκιμάσουν
τὰ τρελλὰ φιλιά.

Ἔχασε ὁ ἥλιος τὴν παληὰ του ζέσι
καὶ γιὰ κάθε ἔκφυλο ἤρχισε ν' ἀρέσῃ
μόν' ἡ ἀντηλιά.

πενῆντα διάφορα κιόσκια. Μὴ ὑπολειφθέντος ὑπαιθρίου χώρου ὁ περίπατος ἐκτελεῖται ἐπάνω στὰ κεραμύδια των.

Κατὰ γενικὴν ἀναζήτησιν ὁ κ. Κεσσίσογλους ἀναδημοσιεύει τὴν «Μαρῆ-Χανοὺμ» καὶ τὴν «Κασσιανήν».

ΙΟΥΛΙΟΣ

Κυνικὰ καύματα. Ὁ κ. Ἄγγελος Ἰωαννίδης ἀποφασίζει καὶ βγάζει ἓν ἀπ' τὰ τρία τὰ παλτὰ καὶ μίαν ἀπ' τὰς πέντε φανέλλας ποῦ φορεῖ.

Ἕνεκα τῶν καυμάτων καὶ τῆς μεγάλης ἀναβροχιᾶς τὸ «Ἀνθισμένο Μονοπάτι» ξηραίνεται πάλιν.

Ὁ κ. Μπούσιος, ἐπωφελούμενος ἐκ τῶν διακοπῶν τῆς Βουλῆς, μεταβαίνει εἰς τὰ Γρεβενά, συγκροτεῖ 10 συμμορίας καὶ τὰς ἐξαποστέλλει ἐναντίον τῆς... Θεσσαλίας. Οὕτω πᾶσα ὑπόνοια περὶ τῆς μὴ ἀκραιφνοῦς φιλοπατρίας του ἐκλείπει.

Κριθείσης ἀνεπαρκοῦς τῆς ταχύτητος τῶν 26 μιλλίων διὰ τὰ ὑπὸ κατασκευὴν νέα ἀτμόπλοια τῆς «Μαχσουσὲ» διατάσσεται ἡ προσθήκη δύο ἀκόμη μιλλίων.

Ἡ Κυβέρνησις ζητεῖ δάνειον 10 ἑκατομμυρίων λιρῶν ἀπὸ τὴν Γαλλίαν. Αὕτη προβάλλει ὡς ὅρον τὸν διορισμὸν ὡς ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μας τοῦ κ. Κοσσερού.

Ὁ κ. Κεσσίσογλους ὡς ἐκ τῆς μεγάλης αὐτοῦ πείρας καὶ τριβῆς λαμβάνει τὸν βαθμὸν λοχαγοῦ καὶ διορίζεται στρατοδίκης.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Μέγα ναυάγιον εἰς τὸν λιμένα. Μία βάρκα ἐπιπίπτει ἐναντίον ἀτμοπλοίου τῶν Νήσων καὶ τὸ καταβυθίζει. Ἑκατοντάδες πνιγμένων. Ὁ κ. Λιμαράκης μὲ τὰς νοσοκόμους του περιβάλλονται σκαφάνδρους καὶ κατέρχονται εἰς τὸν βυθὸν τῆς θαλάσσης διὰ νὰ περιθάλψουν τὰ θύματα.

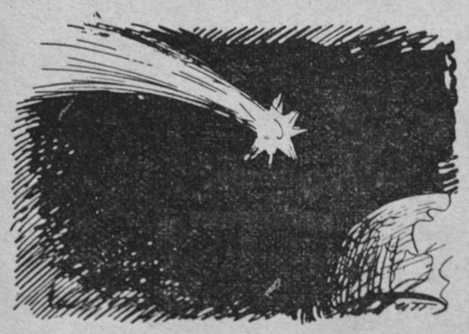

Ὁ κομήτης τοῦ Χάλλεϋ ἐπανέρχεται καὶ ἐπιπίπτει κατὰ τῆς Γῆς. Κανεὶς δὲν τὸν παίρνει μυρωδιά, διότι, κατὰ τὸν κ. Βαλσαμάκην, διαπερᾷ τὴν σφαῖράν μας διὰ τῶν δύο πόλων ἀκολουθῶν τὴν ***νοητὴν*** γραμμὴν τοῦ ἄξονος. Μὲ τὸν νοῦν τὸν Θεὸν ηὕραμε καὶ κομήτην δὲν θὰ βροῦμε ;

Αἱ καταμετρήσεις διὰ τὴν τοποθέτησιν τῆς νέας γεφύρας ἔληξαν. Ἕνεκα ὅμως τῆς

μεγάλης ἀκόμη κινήσεως τῶν ἀτμοπλοίων τῶν Νήσων καὶ τοῦ Βοσπόρου, ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν ἀναβάλλεται μετὰ δύο μῆνας.

Ὁ κ. Φιλικὸς ἄρχεται τῆς δημοσιεύσεως ἐν τῇ «Πατρίδι» τοῦ «Ἐγγονοῦ τοῦ Τραπεζίτου» δηλαδὴ τοῦ υἱοῦ τοῦ «Υἱοῦ τοῦ Τραπεζίτου».

Πρὸς ταχυτέραν διεξαγωγὴν τῶν κυβερνητικῶν ὑπηρεσιῶν ἡ Ὑψηλὴ Πύλη καὶ τὰ διάφορα ὑπουργεῖα συνδέονται τηλεφωνικῶς μετὰ τῆς... Θεσσαλονίκης.

Ὁ Τζαχὴτ ἀνακαλύπτει ὅτι ἔχει μαθὴματα καὶ εἰς στιγμὴν πατριωτικῆς ἐξάρσεως τὰ βγάζει.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

Πρόεδρος τῆς Ἐφορείας τοῦ Ζωγραφείου ἐκλέγεται ὁ κ. Φυτίλης, διευθυντὴς καλεῖται ὁ κ. Ψυχάρης, διδάσκαλοι δὲ διορίζονται ὁ Κῖτσος Ἐφτύμης, ὁ Μπῖτσος Χήνας, ὁ Μῆτσος Γκούρας, ὁ Στάμος Μούχλας καὶ ὁ Τράκος Κούφας, ὅλοι μαλλιαροί.

Μὲ τὰ πρωτοβρόχια ἀναθάλλει τὸ «Ἀνθισμένο Μονοπάτι» τῆς «Προόδου».

Ὁ Σύλλογος ἐπαναλαμβάνει τὰς συνεδρίας του. Τὸ πρόγραμμα τῶν δημοσίων χειμερινῶν μαθημάτων στένει ἀπ' τοὺς ὁμιλήσοντας ρήτορας. Τὸ Προεδρεῖον ἀποφασίζει ν' ἀντικατασταθοῦν τὰ πωληθέντα ἤδη στὸ μεζάτι καθίσματα μὲ ἀναπαυτικὰ κρεββάτια καὶ προμηθεύεται πενταπλασίαν καύσιμον ὕλην.

Τὸ Οἰκονομικὸν Συσσίτιον ἀνοίγει τὰς πύλας του. Κανεὶς ὅμως δὲν πατᾷ, διότι ὅλοι οἱ τρόφιμοί του ἔχουν πεθάνει ἀπ' τὴν καταναγκαστικὴν νηστείαν τοῦ θέρους.

Ὁ κ. Γεδεὼν ἑορτάζει τὴν ἑκατονταετηρίδα τῶν γενεθλίων του στὸ ὕπαιθρον, ἐπειδὴ κατεσχέθησαν αἱ αἴθουσαι τοῦ Φιλολογικοῦ καὶ τῆς Μνημοσύνης.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

Ἀντὶ ἀγορᾶς ὑποβρυχίων ὁ ἄγγλος ναύαρχος συνιστᾷ ν' ἀναμείνωμεν ἀκόμη δύο-τρία χρόνια, ὁπότε ὅλα τὰ παλαιὰ σκάφη τῆς «Μαχσουσὲ» θὰ μεταβληθοῦν εἰς ***ὑποβρύχια***.

Πλήθη λῃστῶν, δολοφόνων, λωποδυτῶν καὶ ἀπαγωγέων κατακλύζουν τὴν πρωτεύουσαν. Ἡ Κυβέρνησις ἐν ἀμηχανίᾳ εὑρισκομένη διορίζει διευθυντὴν τῆς Δημ. Ἀσφαλείας τὸν Τσακιτζῆν. Καὶ ὡς διὰ μαγείας ὅλα τὰ κακοποιὰ στοιχεῖα ἐξαφανίζονται.

Μέγας σεισμὸς ἀπιστεύτου ἐντάσεως συγκλονίζει τὴν Μεσόγειον. Ἡ Κρήτη ἀπο-

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

Ἕνεκα τῶν οἰκονομικῶν δυσχερειῶν τοῦ Κράτους οἱ βουλευταί, παράδειγμα φιλοπατρίας παρέχοντες, δὲν πατοῦν στὴν Βουλήν. Οὕτω ὅλος ὁ μισθός των κρατεῖται ὡς πρόστιμον διὰ τὰς διαρκεῖς ἀπουσίας των καὶ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους ἀρκούντως ἐλαφρύνεται.

Ὁ διάπλους τοῦ Ἀτλαντικοῦ διὰ πηδαλιουχουμένων ἀεροστάτων καθίσταται μέσον συγκοινωνίας κοινῆς χρήσεως. Τούτου ἕνεκα ὁ Χαλατζιὰν ἐφέντης ὑποβάλλει νομοσχέδιον μετατροπῆς τῆς Μαχσουσὲ εἰς ἀεροπλανικὴν ἑταιρείαν. Μέχρι τῆς μελέτης τοῦ νομοσχεδίου ὑπὸ κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς, τίθενται εἰς ***προσωρινὴν*** χρῆσιν ὅλα τὰ ἐν ἀχρηστίᾳ σαράβαλα τῆς «Μαχσουσὲ» καὶ ἀκυροῦται ἡ παραγγελία τῶν νέων σκαφῶν της.

Ἀρχίζει τέλος ἡ τοποθέτησις τῆς νέας γεφύρας. Κατὰ τὴν τοποθέτησιν οἱ εἰδικοὶ γεφυροποιοὶ παρατηροῦν ὅτι ὅλα τὰ γεφυροσκάφιά της ἔχουν σκουριάσει ἀπ᾽ τὴν πολυκαιρίαν καὶ εἶναι πλέον ἄχρηστα. Ἐφ᾽ ᾧ καὶ ἀποφασίζεται ἡ παραγγελία νέων γεφυροσκαφίων.

Πρὸ τοῦ Σεράϊ Μπουρνοῦ ἀνοίγει εἰς τὴν θάλασσαν μία ὀπή. Πρὸς ἐξήγησιν τοῦ ***φυσικοῦ*** τούτου φαινομένου ἀπὸ ***νομικῆς*** ἀπόψεως ὁ κ. Δημόπουλος κάμνει στὸν Σύλλογον εἴκοσι διαλέξεις ***περὶ-ὠπῆς.***

Παραμονὴ τῆς Πρωτοχρονιᾶς. Φροῦτα, πῆτες, ὄρνιθες, κοῦρκοι ἀγοράζονται συλλήβδην ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ κ. Μαμμέλη καὶ τοῦ δικηγόρου κ. Ξανθοπούλου. Ἡ ἀγορὰ ἐρημοῦται. Ὁ κόσμος περνᾷ τὴν Πρωτοχρονιὰ μὲ ψωμοτύρι.

Καταργοῦνται καὶ τὰ δῶρα. Κάθε φρόνιμος ἄνθρωπος ἀντὶ παντὸς ἄλλου δώρου κουβαλᾷ στὸ σπίτι του ἓν ἀντίτυπον «Σατὰν 1912».

Ο ΣΑΤΑΝ

Ο ΑΤΡΟΜΗΤΟΣ ΑΡΧΗΓΟΣ

ΜΑΝΟΥΗΛ ΓΕΔΕΩΝ

Ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ

Τὴν 3ην Σεπτεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ὀγδόου σωτηρίου ἔτους-ἡμέρα ἀλησμόνητος-ὁ δημοδιδάσκαλος Θεόδουλος Κολοκυθόπουλος ἔκαμνε τὴν θριαμβευτικήν του εἴσοδον εἰς τὸ Ψωροχῶρι τῆς ἐπαρχίας Ξεροκαμπίας, ὅπου κατώρθωσε νὰ διορισθῇ ὕστερα ἀπὸ χίλια βάσανα καὶ χίλιες μετάνοιες 'μπρὸς στὸν μητροπολίτην.

Ὁ Κολοκυθόπουλος δὲν ἦτο τυχαῖος ἄνθρωπος. Ναὶ μὲν δὲν εἶχεν ἀποφοιτήσῃ ἀπὸ κανὲν γυμνάσιον ἢ διδασκαλεῖον, ἀλλ' εἶχε «πεῖραν οὐ τὴν τυχοῦσαν, ἅτε διδάξας ἐπὶ πεντεκαίδεκα συναπτὰ ἔτη εἰς διαφόρους θεοσώστους ἐπαρχίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου» ὅπως μόνος του εἶχε γράψει ποτὲ εἰς ἓν ἐπαρχιακὸν φύλλον, ἀντίτυπον τοῦ ὁποίου, κιτρινισμένον καὶ καταφαγωμένον ἀπὸ τὴν πολυκαιρίαν, ἐφύλαττεν ἐπιμελῶς μαζὺ μὲ τὰς ἄλλας περγαμηνάς του καὶ τὸ ἐπεδείκνυεν εἰς πάντα ἀμφιβάλλοντα περὶ τῆς ἀξίας του.

Τῆς ἐλεύσεως εἰς τὸ Ψωροχῶρι τοιούτου καὶ τηλικαύτης πείρας δασκάλου φυσικὸν ἦτο νὰ προτρέξῃ ἡ ταχύπτερος φήμη. Καὶ δι' αὐτὸ ὅταν ὁ Κολοκυθόπουλος, ἐπιβαίνων ἑνὸς ἡμιόνου μὲ τὰς ἀποσκευάς του ἀπὸ πίσω, εἰσήρχετο εἰς τὸ χωριό, ὅλο τὸ χωριὸ ἦτο ἐπὶ ποδός, ἀναμένον νὰ καμαρώσῃ τὸ μέλλον καύχημα καὶ ἀγλάϊσμά του. Οἱ χωριανοὶ μὲ τὸν παπᾶ καὶ τοὺς δημογέροντας εἶχον ἐξέλθῃ ἕως εἰς τὴν ρεματιὰ γιὰ νὰ τὸν προϋπαντήσουν, ἡ γυναῖκες ἀφῆκαν τῆς δουλιές των καὶ τὸν περίμεναν στῆς πόρτες καὶ στῆς πεζοῦλες, τὰ δὲ κορίτσια, στολισμένα μὲ τὰ γιορτιανά των καὶ μὲ τὰ φλουριά των, συνηθροίσθησαν κοντὰ στὴν βρύση, κάτω ἀπ' τὰ πλατάνια, καὶ τὸν ἐπερίμεναν κι' αὐτὰ μὲ ζωηρὰ καρδιοχτύπια, ἀφοῦ μάλιστα εἶχαν μάθῃ ὅτι ὁ καινούργιος δάσκαλος ἦτο....ἄγαμος.

Ὅλα αὐτὰ ἐν κοντολογίᾳ λέγονται «ἔνθερμος καὶ πανηγυρικὴ ὑποδοχὴ» τὴν ὁποίαν προετοίμασεν αὐτὸς ὁ δάσκαλος μὲ τὰ ἐπανειλημμένα γραμματάκια ποῦ ἔστελνε ἀπ' τὴν ἕδραν τῆς μητροπόλεως Ξεροκαμπίας στὸν πρῶτον τσορμπατζῆ τοῦ χωριοῦ Κὺρ Στέλιον, τὸν ὑπογράψαντα ἐν τῇ μητροπόλει τὸ συμβόλαιόν του «ἐξ ὀνόματος τῆς Κοινότητος Ψωροχωρίου.» Καὶ ἐπειδὴ ὁ Κὺρ Στέλιος εἶχε κόρην τῆς παντρειᾶς, ἀπόφοιτον τῶν 'Αρχιγενείων τῶν 'Επιβατῶν καὶ ἐπειδὴ ὅλα τὰ παληκάρια τοῦ χωριοῦ τῆς ξυνίζανε ὡς «ἀγράμματα καὶ ἀμόρφωτα καὶ ἄξεστα καὶ ἀγροῖκα» ἐνῶ ὁ κ. Κολοκυθόπουλος ἦτο «πείρας οὐ τῆς τυχούσης» καὶ ἐπὶ πλέον ἄγαμος, ἐπροθυμοποιήθη ὁ Κὺρ Στέλιος νὰ τῷ παρασκευάσῃ τὴν ὑποδοχὴν ὅσῳ τὸ δυνατὸν πανηγυρικωτέραν μὲ τὴν ὀπισθοβουλίαν «ἴσως καὶ γίνῃ τίποτε γιὰ τὴν κόρην του.»

⊕⊕

Καὶ πράγματι τοιαύτην ὑποδοχὴν οὐδέποτε εἶχε κάνῃ τὸ Ψωροχῶρι εἰς δάσκαλον. Ψυχὴ δὲν εἶχε μείνῃ σπίτι. Ὅλοι καὶ ὅλαι, ἀκόμη δὲ καὶ τὰ ἐννενηκονταετῆ γραΐδια ἀφῆκαν τῆς κόχιες των γιὰ νὰ δοῦν τὸν νεοφερμένο δάσκαλο, τὸ πρόσωπό του, τὴν περπατησιά του, τὸν ἀέρα του. Ἡ γυναῖκες τὸν ἔβλεπαν μὲ ἄπειρον θαυμασμόν, τὰ κορίτσια στὴν βρύσι καὶ στὰ πλατάνια τὸν ἔχασκαν καὶ τρέχανε τὰ σάλια των, τὰ δὲ παιδιά, οἱ μέλλοντες δηλαδὴ «ἀγλαόμορφοι καρποὶ τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ του ἀμητοῦ» ἐθαύμαζον περισσότερον αὐτοῦ τὴν σεβασμίαν ἐκείνην μαγκοῦραν, μὲ τὴν ὁποίαν, κτυπῶν ὁ Κολοκυθόπουλος τὰ πισινὰ τοῦ μουλαριοῦ, εἰσήρχετο εἰς τὸ χωριὸ κομπάζων καὶ ξεροκοκκινίζων «διὰ τὰς ὑπερβαλλούσας ταύτας φιλοφροσύνας»

Καὶ τὸ βράδυ, ὅταν τὸ χωριὸ κατεκάθησε καὶ μαζευθήκανε ὅλοι στὰ σπίτια των, ἤρχισαν ἐδῶ κεῖ' ἐκεῖ τὰ σχόλια καὶ ὅλοι μ' ἕνα στόμα ὑπερεξύμνουν τόσον τὸν δάσκαλον ὅσον καὶ τὸν «παζαρεύσαντα» αὐτὸν Κὺρ Στέλιον, τὸν πρῶτον τσορμπατσῆν τοῦ χωριοῦ, τὸν ὑπερεξαρθέντα οὕτω εἰς τὴν κοινὴν ἐκτίμησιν.

Μόνον εἰς τὸ μπακάλικο τοῦ Μπανούκα μιὰ παρέα ἀποτελουμένη ἀπὸ δύο-τρεῖς πρῴην δημογέροντας, ἀπὸ τὸν μουχτάρη, ἀπὸ τὸν ψάλτη

— Ὥστε λοιπὸν ἔπεσε ἡ πεθερά σου ἀπὸ τὸ παράθυρο τοῦ πέμπτου πατώματος καὶ σὺ δὲν ἔκαμες τίποτε γιὰ νὰ τὴν σώσῃς ;

— Μὲ συγχωρεῖς, κύρ ἀνακριτή. Ἔτρεξα ἀμέσως στὸ τέταρτο πάτωμα, ἀλλ' εἶχε περάσει πειά.

καὶ ἀπὸ τὸ γυιὸ τοῦ μπακάλη, ἦτο πολὺ ἐπιφυλακτικὴ εἰς τοὺς ἐπαίνους. Μὲ τὸ τρίτον μάλιστα δούζικο ποῦ μεγαλοδώρως τοὺς ἐκέρασε ὁ γυιὸς τοῦ μπακάλη Δημήτρης, ἤρχισεν ἡ παρέα αὐτὴ νὰ συγκρίνῃ τὸν νεοφερμένο δάσκαλο μὲ τὸν τέως, τὸν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῶν τέως δημογερόντων χρηματίσαντα στὸ χωριό, καὶ εὗρισκεν — ἀνεπιφυλάκτως τοῦτο — ὅτι κατὰ τὸ παρουσιαστικὸ τοὐλάχιστον ὁ παληὸς ἦτο χίλιες φορὲς καλλίτερος.

— Καὶ λόγος εἶναι ; Ἐκεῖνος ἤτανε πειὸ ὑψηλός, πειὸ γεμᾶτος στὸ σῶμα καὶ ἦτο, πῶς νὰ ποῦμε, ἄνθρωπος ποῦ τὸν ἐσέβετο ὁ καθένας καὶ χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ.

—Ἐκτὸς τούτου εἶχε καὶ γένεια, εἶπεν ὁ ψάλτης. Καὶ ξέρετε τὶ σημαίνουν τὰ γένεια σ' ἕνα δάσκαλο ;

—Εἶνε τὸ ἴδιο σὰν νὰ ἔχῃ δεύτερο δίπλωμα, προσέθηκεν εἷς τῶν τέως δημογερόντων, μὴ χωνεύων τὸν κὺρ Στέλιον καὶ τὴν ρεκλάμα ποῦ εἶχε κάμει στὸ χωριὸ «μὲ τὸ κελεποῦρι ποῦ ηὗρε κι' ἔφερε».

Ὁ Δημήτρης, ὁ γυιὸς τοῦ μπακάλη, ἂν καὶ δὲν ἔλεγε τίποτε ἀκόμη, εὐχαρίστως ἐν τούτοις παρηκολούθει τὴν ἀρχίσασαν κακογλωσσιάν, διότι ἦτο καὶ αὐτὸς εἷς ἐξ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι εἶχον ἀποβλέψει εἰς τὴν χεῖρα τῆς «δεσποινίδος Εὐλαλίας» τῆς κόρης τοῦ κὺρ Στέλιου, ἡ ὁποία ὅμως «οὔτε νὰ τ' ἀκούσῃ θέλησε». Ὅταν ὅμως, ἐκεῖ ποῦ ἐπλησίαζε νὰ κλείσῃ τὸ μπακάλικο, ἦλθαν βιαστικὰ καὶ γρήγορα ἀπὸ τοῦ κὺρ Στέλιου νὰ ζητήσουν σαρδέλλες τοῦ κουτιοῦ, γιατὶ ἐκεῖνο τὸ βράδυ «φίλευαν τὸν δάσκαλο», ὁ Δημήτρης πικαρίστηκε περισσότερον, ἔλαβε μέρος εἰς τὴν κακογλωσσιά, ἐκέρασε μεγαλοδώρως πάντοτε καὶ δεύτερον ντούζικο, καὶ ἡ παρέα, ἐξακολουθήσασα τὴν συνεδρίαν ἐπὶ δίωρον ἀκόμη καὶ ἰδιαιτέρως σχολιάσασα τὸ «φίλεμμα» ἐκεῖνο, διελύθη τέλος μὲ τὴν ἀκράδαντον πλέον πεποίθησιν, ὅτι ὁ Κὺρ Στέλιος «περισσότερο γιὰ γαμπρὸ πάσχισε παρὰ γιὰ δάσκαλο».

⊕⊕

Τὴν ἐπαύριον ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Κὺρ Στέλιου διὰ τυρρηνικῶν σαλπίγγων ἰσαρίθμων πρὸς τοὺς ἐνοίκους, διεσαλπίζοντο εἰς ὅλο τὸ χωριὸ τὰ πρόσθετα προσόντα ποῦ εἶχαν ἀνακαλυφθῇ παρὰ τῷ νέῳ δασκάλῳ. Εἶξευρε γαλλικὰ καὶ ἀνελάμβανε νὰ τὰ διδάξῃ δωρεάν, εἶξευρε ψαλτικὴν καὶ ἀνελάμβανε νὰ ψάλλῃ τὰς δεσποτικὰς ἑορτὰς δωρεάν, εἶξευρε τουρκικὰ καὶ ἀνελάμβανε νὰ διεξάγῃ τὴν ἐπίσημον ἀλληλογραφίαν τῆς κοινότητος πρὸς τὰς ἀρχὰς δωρεάν, εἶξευρε καὶ διπλογραφίαν καὶ ἀνελάμβανε νὰ κρατῇ τὰ λογιστικὰ βιβλία τῆς Ἐκκλησίας δωρεάν. Καὶ ὅλα αὐτὰ γιὰ χατῆρι τοῦ Κὺρ Στέλιου, ὁ ὁποῖος Κὺρ Στέλιος γιὰ χατῆρι κι' αὐτὸς πρὸς τὴν Κοινότητα εἶχεν ἀναλάβῃ νὰ κρατήσῃ ὁριστικῶς στὸ σπίτί του τὸν δάσκαλον, τρέφων καὶ κοιμίζων αὐτὸν . . . δωρεάν.

Τὸ ἀμφιβαρὲς τοῦτο συμβόλαιον δημογέροντος καὶ δασκάλου εὐχαρίστως μὲν ἠκούσθη στὸ χωριό, δὲν ἤρεσεν ὅμως καθόλου εἰς τὴν παρέαν τοῦ παντοπωλείου τοῦ Μπανούκα. Διότι, ἐξαιρέσει τῆς γαλλομαθείας τοῦ δασκάλου, τὰ ἄλλα προσόντα του ἐπείραζαν τὰ συμφέροντα πολλῶν. Ἡ ψαλτική του ἐπείραζε τὸν ψάλτην, ἡ τουρκομάθειά του τὸν μουχτάρην, ἡ δὲ διπλογραφία, τὸν γυιὸ τοῦ μπακάλη, εἰς οὗ τὰ φῶτα προσέφευγεν ἡ δημογεροντία διὰ τοὺς λ)σμοὺς τῆς κοινότητος. Ἐπὶ πλέον πλῆγμα θανάσιμον ἦτο διὰ τὸν Δημήτρην καὶ ἡ ὁριστικὴ ἐκείνη ἐγκατάστασις τοῦ δασκάλου ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κὺρ

Στέλιου, παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς κόρης του Εὐλαλίας, ἡ ὁποία οὕτω διὰ παντὸς ξεγλυστροῦσε ἀπὸ τὰ νύχια του μαζὺ μὲ τὴν σημαντικήν της προῖκα.

Σιωπηρῶς λοιπὸν ἐκλείσθη μεταξὺ τῆς παρέας ἡ συμφωνία ὅτι ὁ δάσκαλος ἔπρεπε νὰ καταπολεμηθῇ μὲ κάθε μέσον καὶ μέχρις ἐξοστρακίσεως αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ χωριοῦ.

Δὲν ἐκοπίασε δὲ ἡ παρέα νὰ εὕρῃ συμμάχους. Ἅμα ἐγνώσθη ὅτι ὁ δάσκαλος θὰ ἔμενεν ὁριστικῶς στὸ σπῖτι τοῦ Κὺρ Στέλιου, ὅλες ἡ γυναῖκες καὶ ὅλα τὰ εἰς ὥραν γάμου κορίτσια «τὰ μυρίστικαν» καὶ ἀπὸ ζούλια ἤρχισαν τὴν κακογλωσσιά. Μία δὲ ἀντιπολίτευσις, στηριζομένη ἐπὶ τοῦ κράτους τῶν γυναικῶν, εἶναι ἰσχυροτέρα δέκα πέντε ἀνδρικῶν συμπολιτεύσεων, ὁσφδήποτε ἰσχυρῶν.

Καὶ ἤρχισαν ἡ κουσκουσουριὲς νὰ παίρνουν καὶ νὰ δίδουν, ἀκράτητες πλέον, ἀχαλίνωτες, ἀφρισμένες καὶ ἀφινιασμένες. Ὅσῳ διὰ τὴν κυκλοφορίαν των, ταύτην προθύμως ἀνέλαβεν ὁ κουρεὺς τοῦ χωριοῦ, ὁ ὁποῖος ταχέως ἐκηρύχθη κατὰ τοῦ δασκάλου, πρῶτον μέν, διότι ἐξυρίζετο μόνος του καὶ οὐδέποτε κατεδέχετο τὸ μαγαζί του καὶ δεύτερον, διότι εἰς τὴν ἐπιγραφὴν αὐτοῦ εἶχε τολμήσῃ μιὰ Κυριακὴ νὰ διαπιστώσῃ εἰς ἐπήκοον τῆς κρέμας τῆς πελατείας του τρία ἐν συνόλῳ ὀρθογραφικὰ λάθη. Τὸ τελευταῖον ἰδιαιτέρως ἐξώργισε τὸν κουρέα, ὁ ὁποῖος ἔκτοτε λὲς καὶ δὲν εἶχεν ἄλλη δουλειὰ παρὰ νὰ γυρνᾷ ὅλην τὴν ἡμέραν ἀπὸ πόρτα σὲ πόρτα, νὰ μαζεύῃ νέα περὶ δασκάλου καὶ Εὐλαλίας καὶ νὰ τὰ ξεφουρνίζῃ τὸ βράδυ σ' ὅσους ἐξύριζε, φουσκωμένα καὶ παραφουσκωμένα.

Ο ΚΥΡ-ΣΤΕΛΙΟΣ

Καὶ τὶ ἔκαμνε σ' αὐτὰ ὅλα ὁ δάσκαλος ; Ἐν πρώτοις, σὰν ἄνθρωπος «πείρας οὐ τῆς τυχούσης» ἔκαμνε... τὰ γλυκὰ μάτια στὴν «δεσποινίδα Εὐλαλίαν» διότι ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς εἶχε κατανοήσῃ ὅτι ἀπ' αὐτῆς κυρίως ἐκρέμαντο οἱ νόμοι καὶ οἱ προφῆται. Δεύτερον δέ, τὸ καὶ ἐπουσιωδέστερον δι' αὐτόν, ἔβγαζε ὅσῳ μποροῦσε βαθύτερα τὰ μάτια τῶν μαθητῶν του, ἀφοῦ, ἐννοεῖται, ἤλλαξε τὸ ὑπάρχον πρόγραμμα «ὡς ἀσυμβίβαστον πρὸς τὰς σημερινὰς συνθήκας τῆς βιοπάλης» καὶ ἀφοῦ εἰσήγαγε εἰδῶν τῶν εἰδῶν «νεοφανῆ» βιβλία, «εὐμέθοδα καὶ ἐγκεκριμένα», τὰ ὁποῖα αὐτὸς ὁ ἴδιος ἔφερνε κι' ἐπώλει μὲ 1—2 γρ. ἀκριβότερον ἀπὸ τὴν τιμήν των διὰ «τὰ ταχυδρομικὰ τέλη».

— Μά, δάσκαλε, αὐτὸ τὸ βιβλίο ἔχει πέντε γρόσια· γιατὶ λοιπὸν ἐσὺ ζητεῖς 7 ἀπ' τὸ παιδί μου ; τὸν ἠρώτησεν μιὰ μέρα ὁ κουρεύς.

— Δὲν λογαριάζεις καὶ τὸ μουλάρι ποῦ τῶφερε ἕως ἐδῶ ; ἀπήντησεν ὁ δάσκαλος.

Κι' ὁ κουρεὺς ἐπλήρωσε τὰ 2 ἐπὶ πλέον γρ. «διὰ τὸ μουλάρι τὸν δάσκαλο ποῦ τῶφερε» ὡς ἔλεγε κατόπιν διηγούμενος τὸ πρᾶγμα.

Τὴν ψαλτικήν του ἐχρησιμοποίει ἐκτὸς τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν καὶ κατὰ τὰς κυριακάς, ἀλλ' ἐρασιτεχνικῶς. Ἔστεκε δηλαδὴ εἰς τὸν ἀριστερὸν χορὸν—κατέναντι τοῦ ψάλτου—καὶ ὁσάκις ὁ τελευταῖος οὗτος ἔψαλλε κανὲν τροπάριον κατὰ τρόπον κάπως ἀπηρχαιωμένον, ὁ δάσκαλος ἔπαιρνε τὴν ἄδειαν ἀπ' τὸν ἀρχιερατικὸν ἐπίτροπον καὶ ἐπανελάμβανε τὸ ἴδιον τροπάριον μὲ λαρυγγισμοὺς καὶ τερετισμοὺς πριμαδόνας. Αὐτὸ ἔκαμνε τὸν ψάλτην νὰ λυσσᾷ, ἰδίως διότι ἡ ἐπανάληψις παρετήρησεν ὅτι ἐγίνετο μόνον ὁσά-

κις εὑρίσκετο στὸν ναὸν ἡ «δεσποινὶς Εὐλαλία», πρὸς ἣν καὶ ψάλλων ὁ δάσκαλος ἔρριπτε συχνὰ πυκνὰ μερικὰ τακερὰ βλέμματα. Καὶ μίαν κυριακὴν, καθ' ἣν ὁ δάσκαλος εἶχε λάβῃ καὶ πάλιν τὴν ἄδειαν ἀπὸ τὸν ἀρχιερατικὸν ἐπίτροπον καὶ ξεροβήξας τρὶς ἤνοιξε τὸ στόμα διὰ νὰ ψάλῃ τὸ ἴδιον τροπάριον τοῦ ψάλτου, ὁ γυιὸς τοῦ μπακάλη καὶ πέντε—δέκα ἀκόμη ἐγκάθετοι ἤρχισαν νὰ φωνάζουν «Τ' ἀκούσαμε τ' ἀκούσαμε» καὶ μ' ἓν ἠχηρότατον «Σσσσσσς» ἐπέβαλον σιγὴν εἰς τὴν καλλικέλαδον ἀηδόνα τοῦ Ψωροχωρίου. Καὶ τὸ σπουδαιότερον πάντων ἦτο ὅτι ἐν τῇ ἀπροσδοκήτῳ ἐκείνῃ ἀποδοκιμασίᾳ καὶ τῇ χασμῳδίᾳ ποῦ ἐπηκολούθησεν ἐν τῷ ναῷ, εἰς μίαν γωνίαν τοῦ γυναικωνίτου ἔπεφτε ἡ δεσποινὶς Εὐλαλία ξύλο κομμάτι ἀπ' τὴν συγκίνησιν.

⊕⊕

Τὸ γεγονὸς αὐτὸ ὑπῆρξε κρίσιμον εἰς τὸν ἐν τῷ Ψωροχωρίῳ ἐκπαιδευτικὸν δόλιχον τοῦ κ. Κολοκυθοπούλου. Ἢ κουσκουσουριὲς πῆραν κι' ἔδωκαν πάλιν, ὁ κουρεὺς ξούριζε τοὺς πελάτας του μὲ μόνην τὴν γλῶσσαν, ἡ δὲ παρέα τοῦ μπακάλικου τοῦ Μπανούκα μέθυσεν ἐκεῖνο τὸ βράδυ ἀπ' τὴν εὐχαρίστησιν.

Τὰ πράγματα ἦσαν πειὰ φανερά. Τὰ μάθανε καὶ τὰ μωρὰ παιδιά, τὰ ξεφώνιζαν καὶ τὰ καλδιρήμια τοῦ χωριοῦ. Καὶ ἐπειδὴ οἱ ἥρωες τοῦ «σκανδάλου» ἦσαν κάτω ἀπ' τὸ ἴδιο τσατί, πιθανὸν —ἔλεγεν ὁ κουρεὺς—νὰ ἦσαν τὰ πράγματα καὶ... προχωρημένα.

Σ' ἕνα χωριὸ μιὰ σταλιά, φυσικὸν ἦτο τὰ λεγόμενα νὰ φθάσουν κι' ἕως στ' αὐτιὰ τοῦ Κὺρ Στέλιου, ὅστις, σκεφθεὶς ὡρίμως, εὗρεν ὅτι ἡ περίστασις ἦτο καταλληλοτάτη διὰ τὸ κρίσιμον «διάβημα». Καὶ λαβὼν τὴν ἐπαύριον τὸν δάσκαλον στὴν κάμαρά του τῷ προέτεινε τὴν χεῖρα τῆς κόρης του μετὰ τῆς ὑποσχέσεως ὅτι, ζῶντος καὶ ὑπάρχοντος τοῦ Κὺρ Στέλιου, ἄλλος δάσκαλος οὐ μὴ πατήσῃ ποτὲ τὸν πόδα ἐν τῷ Ψωροχωρίῳ.

— Θὰ σὲ κάνω καὶ ψάλτη· θὰ σὲ κάνω καὶ μουχτάρη. Καὶ ἂν ἔχουμε τοῦ χρόνου ὑγεία, θὰ διπλασιάσω καὶ τὸ μισθό σου γιὰ νὰ διδάσκῃς τακτικὰ τὰ τούρκικα καὶ τὰ φραντσέζικα, χώρια ἀπ' τὸ μισθὸ ποῦ θὰ σὲ βγάλω γιὰ τὴ διπλογραφία στὰ κατάστιχα τῆς ἐκκλησίας.

»Καὶ ἔτσι — προσέθηκεν ἐνδομύχως ὁ κὺρ-Στέλιος — γλυτώνουμε τὴν προῖκα.

Ἐξ ὅλων αὐτῶν τῶν παχυτάτων ἐπαγγελιῶν περισσότερο συνεκίνησε τὸν δάσκαλον ἡ ἰδέα ὅτι « ὁσονούπω » θὰ ἠδύνατο νὰ ἐκδικηθῇ τὸν κακοῦργον ἐκεῖνον ψάλτην, καταλαμβάνων τὴν θέσιν του. Καὶ χωρὶς νὰ διστάσῃ πολὺ «ἐδέχθη κατ' ἀρχήν, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως τὰ περὶ γάμου ἐπασχολήσωσιν αὐτὸν μετὰ τὴν διεκπεραίωσιν τῶν ἐξετάσεων, ἅτε δὴ ἀπησχολημένον ὄντα νῦν περὶ τὴν ἀκριβῆ καὶ εὐσυνείδητον ἐκπλήρωσιν τῶν ὑψηλῶν του καθηκόντων».

Ἀλλ' ὁ Κὺρ Στέλιος, μὴ ἐννοήσας μεγάλα πράγματα ἀπ' αὐτὲς τῆς ἑλληνικοῦρες, εἰ μὴ μόνον ὅτι ἐδέχθη ὁ δάσκαλος τὴν πρότασιν, θέλων δ' ἐξ ἄλλου νὰ καθησυχάσῃ τὴν ὁλονὲν ὀγκουμένην δυσφήμησιν τοῦ σπιτικοῦ του, ἔσπευσεν εὐθὺς ἀμέσως νὰ ἐξαγγείλῃ εἰς τὸ χωριό, ὅτι «ἡ κόρη του ἠρραβωνίσθη μὲ τὸν δάσκαλο καὶ ὅτι λίαν προσεχῶς θὰ εἶχαν καὶ τῆς χαρές των. Καὶ οὕτω ὁ κ. Κολοκυθόπουλος «ἐκών ἀέκων» εὑρέθη «μεμνηστευμένος».

⊕⊕

Πενθερὸς ὅμως, γαμβρὸς καὶ νύφη ἐλογάριασαν ὅλοι χωρὶς τὸν ξενοδόχον, ὁ ὁποῖος ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἦτο ἡ παρέα τοῦ μπακάλικου τοῦ Μπανούκα.

— Καλὰ ιὸ εἴπαμε ἀπ' τὴν πρώτη ὥρα πῶς ὁ Κὺρ Στέλιος περισσότερο πάσχισε γιὰ γαμπρὸ παρὰ γιὰ δάσκαλο.

— Καὶ χαθήκανε τάχατες τὰ παληκάρια στὸ χωριό, μόνε προτίμησε αὐτὸν τὸν κουτεντιάδη ποῦ δὲν ξέρει κανεὶς κι' ἀπὸ ποῦ βαστᾷ ἡ σκούφια του ;

— Καὶ εἶναι δίκαιο πάλι, ἐπειδὴ θὰ τὸν κάνῃ γαμπρό, νὰ βγάλῃ ἐμένα ἀπ' τὴ θέσι μου, φαμελίτη ἄνθρωπο ; προσέθηκεν ὁ ψάλτης.

—'Αμ' ἐμένα ; εἶπε καὶ ὁ μουχτάρης.

Οὕτως ἐτέθη ἐπὶ τοῦ τάπητος τὸ ζήτημα τοῦ ψωμιοῦ, πρὸ τοῦ ὁποίου τίποτε δὲν ὑποχωρεῖ. Ἡ συνεδρία παρετείνετο ἐπὶ ὥρας χωρὶς νὰ ἐξευρίσκεται λύσις τις, παρ' ὅλα τὰ ντούζικα ποῦ κερνοῦσε ὁ γυιὸς τοῦ μπακάλη. Μόνον δ' ὅταν, μετακληθεὶς ἐσπευσμένως, προσῆλθε καὶ ὁ κουρεὺς καὶ ψῖ-ψῖ-ψῖ τὰ εἶπανε ἀκόμη δύο ὧρες, κατέληξαν εἰς μίαν ἀπόφασιν, τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὁποίας ἀνελάμβανεν ὑπ' εὐθύνην του αὐτὸς ὁ κουρεὺς μέ ἐπιτυχίαν 100 %.

—Γίνεται αὐτό ;

—Στὸ χέρι μου εἶναι. Ἀφῆστέ το σὲ μένα καὶ ἔννοια σας.

. . . . . .

ΤΥΠΟΙ ΚΑΙ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΙ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ὁ κ. Α. ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ, ὁ ἀπὸ περιωπῆς.

Μετὰ δύο Κυριακὰς συνεκροτεῖτο ἡ ἐτησία γενικὴ συνέλευσις τῆς Κοινότητος πρὸς ἀντικατάστασιν τῆς Ἐφοροδημογεροντίας. Ἀφ' ἑσπέρας ὅλοι οἱ ἐκλογεῖς πέρασαν καταναγκαστικῶς κάτω ἀπ' τὸ ξουράφι καὶ τὴν γλῶσσα τοῦ κουρέως, ὁ ὁποῖος εἰς ἕνα ἕκαστον ἔλεγε μυστικὰ κἄτι ὅλως ἐμπιστευτικῶς καὶ μὲ τὴν θερμὴν σύστασιν νὰ μὴν τὸ πῇ σὲ κανένα ἄλλον. Τί ἦτο αὐτὸ ποὺ ἔλεγε δὲν λέγεται. Τὸ μόνον ποῦ λέγεται εἶναι ὅτι μόλις τἄκουε ὁ ξυριζόμενος ἀνεπήδα ἐπὶ τῆς θέσεώς του καὶ ἔκπληκτος παρετήρει τὸν κουρέα.

— Βρέ—μίλα καλά !....

— Σοῦ τ' ὁρκίζομαι, Κὺρ Μῆτρο. Καὶ ἂν δὲν μὲ πιστεύῃς δὲν ἔχεις παρὰ νὰ τὸ κάνῃς αὔριο ζήτημα στὴ Συνέλευσι. Ἄλλως τε, ***διπλογραφία*** π' ἀκοῦς καί λέν, αὐτὸ σημαίνει.

Βρέ, καλὰ λές ..... Ἀμ' δὲν τὰ τρῶμ' ἐμεῖς τέτοια χάπια. Θὰ διῇς αὔριο τί θὰ γίνῃ ...

Τὴν ἐπαύριον ἡ συνέλευσις ἦτο ἐν πληρεστάτῃ ἀπαρτίᾳ. Ὁ κὺρ Στέλιος,στρωμένος εἰς τὸ πλευρὸν τοῦ ἀρχιερατικοῦ ἐπιτρόπου,ἀνέμενε νὰ πάρῃ τὸν λόγον διὰ νὰ τὸν μεταδώσῃ εἰς τὸν γραμματεύοντα κ. Κολοκυθόπουλον πρὸς ἀνάγνωσιν τῆς λογοδοσίας καὶ τῶν λογαριασμῶν. Αἴφνης ὅμως μιὰ φωνὴ ἐγείρεται :

—Καὶ δὲν μᾶς λές, Κὺρ Στέλιο, αὐτοὶ οἱ λογαριασμοὶ ποῦ θὰ μᾶς διαβάσῃ ὁ κὺρ δάσκαλος εἶναι γραμμένοι στ' ἀλήθεια μ' αὐτὸ τὸ καινούργιο οὐσοῦλι ποῦ τὸ λὲν ***διπλογραφία ;***

— Καὶ τί θὲς νὰ πῇς μ' αὐτό, κὺρ Μῆτρο;

— Θέλω νὰ πῶ πῶς αὐτὰ εἶναι ντροπῆς πράμματα, καὶ δὲν ταιριάζουν στὰ γεράματα πῶχεις.

— Μά, ἡ διπλογραφία .....

— Ἡ διπλογραφία .... ἡ διπλογραφία .... καὶ τί πᾷ νὰ πῇ μαθὲς ***διπλογραφία ;***

— Νὰ σᾶς τὸ ἐξηγήσῃ ὁ δάσκαλος.

— Διπλογραφία σημαίνει, λέγει τότε ὁ δάσκαλος, τὸ νὰ γράφωμεν τοὺς λογαριασμοὺς εἰς ***διπλοῦν*** χάριν μείζονος ....

— Ὥστε δηλαδή, ὅσα ἔξοδα κάματε ὅλο τὸν χρόνο γιὰ τὴν Ἐκκλησιὰ καὶ γιὰ τὸ σχολεῖο τἄχετε αὐτοῦ μέσα περασμένα ***διπλᾶ*** ; . . .

— Βρὲ τοὺς βαγαμπόντηδες ! ἠκούσθη σ'αὐτὸ ἐπάνω ὀξεῖα ἡ κραυγὴ τοῦ κουρέως .

— Βρὲ τοὺς παληοκλεφταράδες ! ἠκούσθη ἀπ' τὸ ἄλλο ἄκρον καὶ ἡ φωνὴ τοῦ γυιοῦ τοῦ μπακάλη.

— Βρὲ καλὰ μᾶς τῶπανε χθὲς τὸ βράδυ, ἀνεφώνησαν ὅλοι σχεδὸν, ἐγερθέντες στά πόδια.

Ὁ δάσκαλος τἄχασε καὶ ἤρχισε νὰ τρέμῃ. Ὁ Κὺρ Στέλιος, ὠχρὸς ἐκ συγκινήσεως, ἔβλεπε τὸν δάσκαλον καὶ δὲν ἤξευρε τί νὰ πῇ. Ὁ ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος ἔβλεπε μιὰ τὸν δάσκαλον καὶ μιὰ τὸν Κὺρ Στέλιον, προσπαθῶν νὰ ἐννοήσῃ καὶ αὐτὸς τί συνέβαινε. Ἡ ταραχὴ εἶνε γενική, ἡ βοὴ ὁλονὲν ἐπιτείνεται καὶ μέσα στὴν ἀναμπουμποῦλαν ἐκείνην ἀκούεται καὶ πάλιν ἡ κραυγὴ τοῦ κουρέως.

— Ὄξου, ὄξου ἀπ' ἐδῶ, παληανθρῶποι !

— Ὄξου ! ἀνεφώνησαν ὅλοι, βέβαιοι πλέον περὶ τῆς ἀκριβοῦς σημασίας τῆς ***διπλογραφίας.***

Καὶ πρὶν ἀκόμη καλοκαταλάβουν τί συνέβαινε, δάσκαλος καὶ Κὺρ Στέλιος καὶ οἱ ἐν τῇ δημογεροντίᾳ συνάδελφοί του λὰξ καὶ πὺξ ἐξεβλήθησαν τῆς αἰθούσης, ἐμπτυόμενοι καὶ μυκτηριζόμενοι ἀπὸ ὅλους.

Ἡ συνεδρία ἐξηκολούθησε· Καὶ κατὰ τὴν ψηφοφορίαν τὸ κόμμα τοῦ Κὺρ Στέλιου ἐμουντζουρώθη γενναιότατα, ἐπιτυχούσης πέρα-πέρα τῆς παρέας τοῦ μπακάλικου τοῦ Μπανούκα.

Πρὸς τὸ βράδυ ὁ κουρεὺς ηὗρε τρόπον νὰ διαμηνύσῃ ***ἐμπιστευτικῶς*** εἰς τὸν δάσκαλον ὅτι ἡ νέα ἐφοροδημογεροντία, ἔχουσα μετ' αὐτῆς καὶ τὸν μουχτάρην, συνέτασσεν ἔγγραφον πρὸς τὰς ἀρχὰς καταγγέλλουσα αὐτὸν ὡς καταχραστὴν τῆς Κοινότητος.

Τὴν αὐγὴν τῆς ἐπαύριον ὁ δάσκαλος μὲ τὰ μπαγκάζια του ἐτρέπετο λάθρα τὴν πρὸς τὴν ρεμματιὰν ἄγουσαν χωρὶς νὰ τὸ πάρῃ κανεὶς χαμπάρι.

Καὶ ἡ δεσποινὶς Εὐλαλία, ***ἄλαλος*** πάλιν καὶ ξύλο κομμάτι στὸ κρεββάτι της.

ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΗΣ

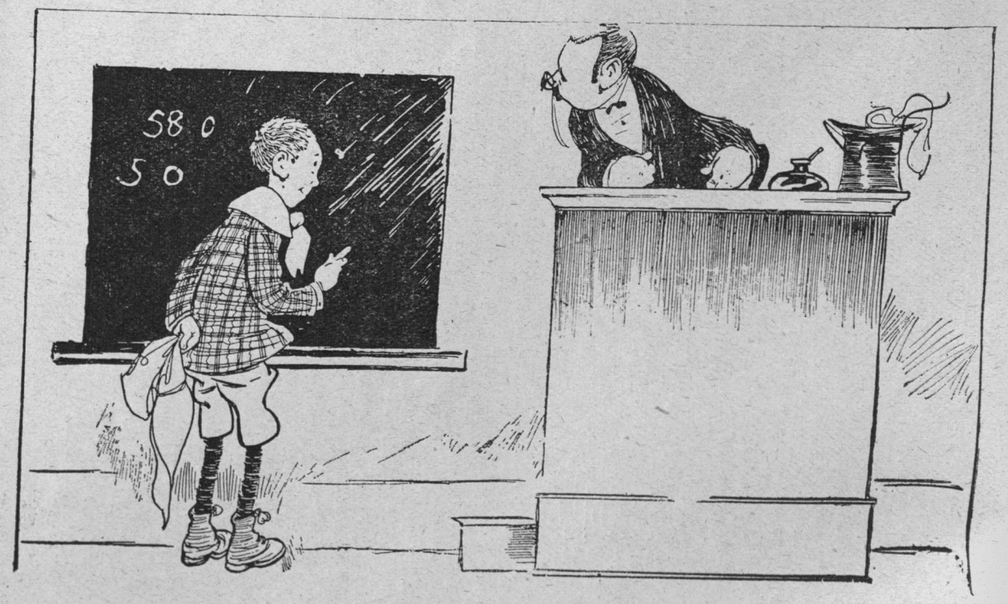

— Ὑποθέσωμεν ὅτι ὁ πατήρ σου μ' ὀφείλει 580 γρόσια καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ Μαΐου ἀνέλαβε νὰ μὲ δίδῃ 50 γρόσια κατὰ μῆνα πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ χρέους του. Εἰμπορεῖς νὰ μοῦ πῇς τώρα πόσα θὰ μ' ὀφείλει τὸν Αὔγουστον ;

— Θὰ σᾶς ὀφείλῃ 580 γρόσια.

— Δὲν ξέρεις τί σοῦ γίνεται.

— Ἐγὼ δὲν ξέρω γιὰ ἐσεῖς δὲν ξέρετε τὸν μπαμπᾶ μου τί καλοπληρωτὴς ποῦ εἶναι ;

ΣΤΗ ΓΕΙΤΟΝΙΣΣΑ ΜΟΥ

Τὸ καλημέρα τὸ γλυκὸ
καὶ τὸ ν' ἀνταμωθοῦμε
πουλί μου, σὲ παρακαλῶ,
νὰ μὴν τὸ στερηθοῦμε.

Ἰφ-ικλῆς

ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Μεταξὺ συζύγων :

— Τῶχω παρατηρημένο πῶς ὅταν γρινιάζῃς πηγαίνουν ἡ δουλιές μου ἀνάποδα.

— Κι' ἐγὼ τῶχα παρατηρημένο πῶς ὅταν πᾷν ἡ δουλιές σου ἀνάποδα γρινιάζεις.

ΣΚΑΛΑΘΥΡΜΑΤΑ

Φίλε Μακρίδη,

Σ' εὐχαριστῶ διὰ τὴν τιμήν, ποῦ μὲ κάμνεις, παρακαλῶν με νὰ γράψω καὶ ἐφέτος κἄτι τι διὰ τὸ «Σατάν». Ἀλλὰ καὶ δὲν μ' ἐκπλήττει ἡ τιμὴ αὕτη. Ἐν τῷ ἐγωϊσμῷ τῆς Ρωμαϊϊκης ἀντιλήψεως, κάθε Ρωμηὸς, δυνάμενος νὰ κρατήσῃ τὴν γραφίδα μεταξὺ τῶν τριῶν δακτύλων του, ἔχει τὴν ἀξίωσιν ὅτι εἶναι μοναδικὸς δημοσιογράφος, μεθυγράφος, οἰκονομολόγος, πολιτικολόγος, σατυρογράφος καὶ ἐν γένει εἰδικὸς διὰ κάθε εἶδος γραφῆς, περιλαμβανομένης, ἐννοεῖται, καὶ τῆς ἀνορθογραφίας. Φρονῶ μάλιστα, μὲ τὴν παίδευσιν τὴν ὁποίαν μᾶς δίδουν ὅλα τὰ πρωτότυπα Λύκεια, Γυμνάσια, Δημοδιδασκαλεῖα, Πρακτικαὶ Σχολαί, Ἑλληνογαλλικαὶ Ἀκαδημίαι καὶ τόσα διαφημιστικὰ ἐκπαιδευτικὰ κέντρα, κατορθώνουν ὥστε ὅλοι οἱ Ρωμηοὶ νὰ διακρινώμεθα διὰ τὸ τελευταῖον εἶδος τῆς γραφῆς, ὅπερ ἀνέφερα ἀνωτέρω. Οἱ καταγινόμενοι δὲ εἰς τὴν ἀνεύρεσιν τοῦ ἱστορικοῦ λόγου τῆς γενέσεως τῶν μαλλιαρῶν φωνάζουσιν, ὅτι ὅλαι αὐταὶ αἱ Σχολαὶ ἐγκυμονοῦσαι ἵνα γεννήσωσι μεγάλους ἑλληνιστὰς καὶ νεωτέρους Θουκυδίδας, ὡς ἐκ τῆς κακῆς πνευματικῆς τροφῆς καὶ διαίτης, ἐγέννησαν τὸ τέρας τῶν μαλλιαρῶν. Ἂν καὶ κατ' ἄλλους ὁ δημιουργὸς λόγος τῆς γενέσεως τῶν μαλλιαρῶν ὀφείλεται εἰς αὐτὴν τὴν φύσιν τοῦ νεωτέρου Ἕλληνος, δηλαδὴ εἰς τὴν τεμπελιάν. Ὄχ! ἀδελφέ, μεγάλο πρᾶμμα νὰ κάθεσαι νὰ σκοτίζεσαι τώρα ἂν θὰ γράψῃς τὸ «κῦτος» μὲ ***υ*** ἢ μὲ ***ι*** ἢ μὲ ***οι,*** ἀφοῦ πάντα ***η*** θὰ διαβασθῇ. Δὲν βλέπεις καὶ τοὺς Γάλλους ποῦ προσπαθοῦν νὰ ἁπλοποιήσουν τὴν γλῶσσάν τους!...Καλλίτεροι ἀπὸ τοὺς Γάλλους εἴμασθε ἡμεῖς;

Καὶ δὲν εἶναι μικρὸ πρᾶγμα νὰ μιμηθοῦμε τοὺς Γάλλους· Φραντζέζικο, βλέπεις, γοῦστο, δηλαδὴ ξένο, ὄχι Ἑλληνικὸ πρόστυχον καὶ χυδαῖον. Εἰς τὸν σημερινὸν καιρὸν νὰ εἶναι κανεὶς Ρωμηὸς εἶναι τὸ πειὸ πρόστυχο πρᾶγμα ποῦ μπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ. Καὶ ἕνας Ρωμηὸς ποῦ ἔχει ἀνατροφὴ πρέπει νὰ ὑπερηφανεύηται ὅταν φεύγῃ ὅσον ἠμπορεῖ μακρυὰ ἀπ' τὴ Ρωμηοσύνη, τὰ ἤθη της, τὰ ἔθιμά της, τὰς παραδόσεις της. Εἶναι τόσο πρόστυχα, μυρίζουνε τόσο πολὺ οἰκογενειακὴ τιμή, φρόνησι, μετριοφροσύνη, νοικοκυρωσύνη, ποῦ φαίνεται κανεὶς très bourgeois νὰ μένῃ προσηλωμένος σὲ τέτοιες ἰδέες καὶ αἰσθήματα. Ἡ σημερινὴ κοινωνία, ὁ πολιτισμός, δὲν τὰ σηκώνουν αὐτά. Διὰ νὰ προοδεύσῃ κανεὶς πρέπει νὰ εἶνε homme du monde καὶ διὰ νὰ πῇ ὅτι εἶναι κανεὶς τέτοιος, διὰ νὰ μπορῇ νὰ ἀνήκῃ εἰς τοὺς καθὼς πρέπει, πρέπει νὰ ἔχῃ στομάχι μεγάλο καὶ πρὸ παντὸς κεφάλι γερὸ διὰ νὰ μπορῇ νὰ σηκώνῃ ἀοράτως τὰ μεγάλα βάρη, τὰ ὁποῖα ἡ φύσις προώρισε δι' ἕνα ὡρισμένον εἶδος ζώου.

Ἀλλ' ὁ νεώτερος ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ὑπέταξε καὶ οἰκειοποιήθη τὰ πάντα, ἐζήλευσε πρὸ παντὸς τὴν ἐστεμμένην κεφαλὴν τῶν ζώων, ἣν ἀντήλλαξε μετὰ τῆς κεφαλῆς του, ἡ ὁποία ἄλλως τε δὲν ἤξιζε καὶ περισσότερον. Καὶ μὰ τὴν ἀλήθειαν,

—Ἀρχιμάγειρα! Διὰ ν' ἀποδείξωμεν ὅτι ξέρουμε κι' ἐμεῖς οἱ ἀνθρωποφάγοι ἀπὸ Παρισινὴν λεπτότητα, σὲ διατάσσω νὰ κόψῃς πρῶτα τὴν κυρίαν καὶ κατόπιν τὸν κύριον.

ὅλαι αἱ κεφαλαὶ τῶν διαφόρων φυλῶν δὲν ἀξίζουν τίποτε· ἡ κεφαλὴ ὅμως τοῦ νεωτέρου Ἕλληνος, ἡ ὁποία κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους ἐξογκώθη καὶ ἐφούσκωσε μὲ ἰδέας κενὰς καὶ μὲ μπουμπουλῆθρες κενοδοξίας καὶ ψευδοεπιδείξεως, ἀποτελεῖ τὸ ρεκὸρ θαυμασμοῦ καὶ ἐφαρμόζεται κάλλιστα τό: οἶα κεφαλὴ καὶ ἐγκέφαλον οὐκ ἔχει. Ναί, πρὸ πολλοῦ ἔπαυσεν ἡ ἑλληνικὴ κεφαλὴ νὰ ἔχῃ ἐγκέφαλον. Ἂν τὴν τελειότητα τοῦ πολιτισμοῦ τὴν ἀντιπροσωπεύῃ εἰς ἓν ἔθνος ἡ τάξις τῶν διδασκάλων καὶ καθηγητῶν, τὰ διδακτικά μας βιβλία, προϊόντα τῆς μεγάλης κεφαλῆς των, πρόκεινται τρανὰ τεκμήρια τῆς πνευματικῆς μας καταστάσεως. Προκαλῶ πάντας, ἐξαιρέσει, ἐννοεῖται, τῶν ἐφόρων καὶ τῶν ἐκδοτῶν διδακτικῶν βιβλίων, νὰ μὲ ἀντικρούσωσιν. Ἔχω πρόχειρον συλλογὴν τοιούτων βιβλίων διδακτικῶν εἰς τὴν διάθεσιν παντὸς ὅστις ἤθελε μὲ προκαλέσῃ ἢ μᾶλλον τὸν προκαλῶ νὰ διέλθῃ μετ' ἐμοῦ ὀλίγας ὥρας βασάνων, σχετικῶς ὀλιγίστων ἀπέναντι τῶν ἐτησίων βασάνων τῶν δυστυχῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν. Καὶ ὅστις κατορθώσῃ νὰ ἀποστηθίσῃ ἔστω καὶ δέκα στίχους ἐκ τῶν γραφομένων μακαρονισμῶν ἀπὸ τὰς ἱστορίας καὶ γεωγραφίας, ὅπως αὗται γράφονται καὶ ὅπως διδάσκονται, θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ τῷ ἀπονεμηθῇ...ὁ τίτλος τοῦ Μεγάλου Μνήμονος τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους.

Καὶ ὅμως δι' ἕν ἕκαστον ἐξ αὐτῶν τῶν βιβλίων πληρώνουσιν οἱ δυστυχεῖς γονεῖς δέκα πέντε γρόσια διὰ τὴν ἐννάτην αὐτῶν ἔκδοσιν, ἐννάτην, ἤτις κατ' οὐδὲν διαφέρει τῆς ὀγδόης ἢ μόνον κατὰ τὸ ἔτος. Ἔχω δὲ πρόχειρον παράδειγμα μαθητρίας, τὴν ὁποίαν ἡ διδασκάλισσα ἐτιμώρησε μὲ μηδὲν διότι ἔμαθε τὸ μάθημά της ἀπὸ τὴν ὀγδόην ἔκδοσιν μιᾶς ἱστορίας Ρωμαϊκῆς καὶ ὄχι ἀπὸ τὴν ἐννάτην.

Ἀλλὰ τὰ Ἀναγνωστικά, ὁ νεώτερος Γεροστάθης, τὰ Ἀπανθίσματα, αἱ Ἐγκυκλοπαιδεῖαι Α', Β', Γ', Δ' Περιόδου, αἱ Γραμματικαί, τὰ Θέματα καὶ τόσα ἄλλα ἄρρητ' ἀθέμιτα, δι' ὧν κενοῦται τὸ βαλάντιον τῶν δυστυχῶν γονέων καὶ πληροῦνται αἱ μὲν κεφαλαὶ τῶν τέκνων μας λέξεων κενῶν, ἀλλὰ τὰ θυλάκια τῶν διδασκάλων μας νομισμάτων καινῶν! Καὶ ὅμως ὑπάρχουσι Κεντρικαὶ Ἐκπαιδευτικαὶ Ἐπιτροπαί, Ἑλληνικὸς Φιλολογικὸς Σύλλογος πρὸς διάδοσιν τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων καὶ ὅλα αὐτὰ διὰ τῶν συστάσεων, τῶν ἐγκυκλίων, τῶν συστατικῶν, συντελοῦσιν οὐχὶ πρὸς διάδοσιν τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων, ἀλλὰ τῶν ἑλληνικῶν βιβλίων τῶν

βιβλιοκαπήλων, δι' ὧν πᾶν ἄλλο ἢ ἑλληνικὰ γράμματα μανθάνονται. Καὶ ἐπειδὴ οἱ Ρωμηοὶ εἶναι φύσει ἄνθρωποι τῶν ἄκρων, ἀπὸ τὸ ἓν ἄκρον τοῦ σχολαστικισμοῦ, τῆς ξηρᾶς μαθήσεως τύπων γραμματικῶν καὶ ὀνομάτων πόλεων καὶ ἱστορικῶν προσώπων ἄνευ μεθόδου, ἄνευ ὠφελείας, ἐπηδήσαμεν (ἢ μᾶλλον τινὲς κύκλοι) εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τῆς καταργήσεως οὐ μόνον τῶν βιβλίων, ἀλλὰ καὶ τῆς γλώσσης, καὶ πληροφοροῦμαι ὅτι ἐφορεία τις ἀνωτέρου κεντρικοῦ ἐκπαιδευτηρίου, θέλουσα νὰ διδάξῃ τοὺς νεωτέρους Ἕλληνόπαιδας τὴν γλῶσσαν τοῦ Ρωμηοῦ εἰς τὴν φυσικήν της ἐξέλιξιν καὶ εὑρίσκουσα ὅτι οἱ δάσκαλοι τοὺς ὁποίους κατώρθωσε νὰ μαζεύσῃ ἐκ τῆς χορείας τῶν μαλλιαρῶν δὲν εἶναι ἀρκετοί, συνῆψε συμβόλαια μετὰ τῶν ψαράδων καὶ λακερτζήδων, οἵτινες εἰς ὡρισμένας ὥρας θὰ διδάσκωσιν εἰς τὴν Σχολὴν τὴν φυσικὴν γλῶσσαν τοῦ Ρωμηοῦ, ὅπως τὴν μιλοῦνε «οἱ πατεράδες μας καὶ ἡ μητεράδες μας».

Ἐὰν τὸ παράδειγμα τῆς Σχολῆς ταύτης τὸ μιμηθοῦν καὶ ἄλλαι, λύεται τὸ ἐκπαιδευτικὸν ζήτημα ὡς καὶ αἱ προστριβαὶ μετὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἀφοῦ δὲν θὰ ὑπάρχουν πλέον βιβλία νὰ ἐξελέγξῃ ἡ Κυβέρνησις, ἡ δὲ ἐξέλεγξις τῶν σχολῶν μας θὰ γίνεται διὰ ψαράδων καὶ λακερδατζήδων, οἵτινες θεωροῦνται Κυβερνητικοὶ ὑπάλληλοι, ἀφοῦ ὅλοι των εἶναι καὶ πυροσβέσται.

Δὲν θὰ μείνῃ πλέον ἢ τὸ στρατολογικὸν ζήτημα, ἀλλὰ καθ' ἃ πληροφοροῦμαι, ἡ λύσις αὐτοῦ ἀνετέθη ὑπὸ τῶν Δύο Σωμάτων εἰς τὸν κ. Λιμαράκην, ὅστις, καθ' ἃ λέγεται, μελετᾷ ἐπισταμένως τὸ ζήτημα, ἀνατρέχων εἰς ὅλους τοὺς Ἕλληνας συγγραφεῖς καὶ δὴ εἰς τὰ χωρία περὶ τῆς στρατολογίας παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. Τὸ πόρισμα τῶν μελετῶν τούτων ἀνεκοίνωσεν ὁ πολυμαθὴς φίλος ἐμπιστευτικῶς εἰς δημοσιογράφον, ὅστις μᾶς τὸ ἀνεκοίνωσεν ἐμπιστευτικῶς καὶ ὅπερ σᾶς μεταδίδω καὶ ἐγὼ ὑπὸ ἐχεμύθειαν. Ὁ κ. Λιμαράκης θὰ ὑποβάλῃ νομοσχέδιον κατὰ τὴν παροῦσαν βουλευτικὴν Σύνοδον, καθ' ἣν ἀντὶ τῶν νέων Ὀρθοδόξων θὰ στρατολογοῦνται νεάνιδες, αἵτινες, γυμναζόμεναι παρ' αὐτοῦ, θὰ ἀποτελέσωσι τὸ μέγα τάγμα τῶν νοσοκόμων, προωρισμένον νὰ παραμυθῇ καὶ νὰ νοσηλεύῃ τοὺς φυλακισθησομένους ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς νέας Ἐθνοσυνελεύσεως.

Καὶ οὕτω πάντα τὰ ζητήματα λύονται κατ' εὐχὴν καὶ τὸ ἡμέτερον ἔθνος προώρισται νὰ ζήσῃ καὶ θὰ ζήσῃ.

Ἐν Κων)πόλει, τῇ 25 Ὀκτωβρίου 1910.

Ι. Α. ΦΙΛΙΚΟΣ

ΣΕ ΜΙΑ ΠΙΚΡΑΜΕΝΗ

Δὲ θέλω νὰ πικραίνεσαι
καὶ νὰ παραπονιέσαι·
θέλω ν' ἀρραβωνιάζεσαι
καὶ νὰ παντρολογιέσαι.

Ἰφ-ικλῆς.

ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Παιδικὴ ἀφέλεια :

— Μαμά, γιατὶ ὁ παπάκης ποῦ δὲν ἔχει πολλὰ μαλλιὰ πάει στὸ κουρεῖο καὶ τὰ κόβει καὶ σὺ ποῦ ἔχεις πειὸ πολλὰ βάζεις κι' ἄλλα;

⊕⊕

Ἐν πλήρει ὁμηγύρει :

— Μαμά, μὲ σουγλοῦν ὅλα τὰ δόντια μου.

— Ἔφαγες πολλὰ γλυκά. Κάμε ὑπομονὴ καὶ θὰ περάσουν.

— Δὲν μπορῶ νὰ περιμένω. Καλλίτερα ἔχω νὰ μὲ τὰ βγάλῃς, ὅπως βγάζεις καὶ σὺ κάθε βράδυ τὰ δικά σου.

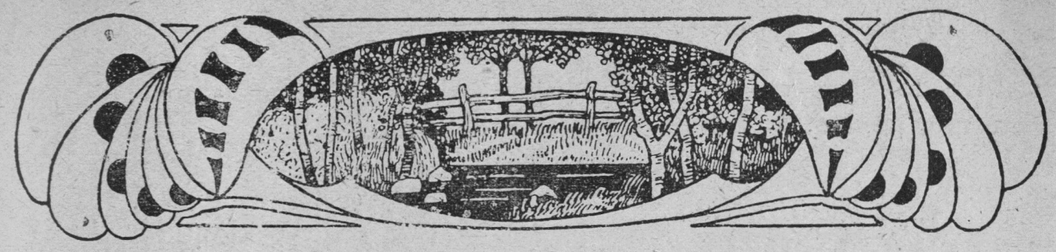

ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΖΩΗ

ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

Τὸ ζήτημα τῆς ἡμέρας ἦτανε εἰς τὸ χωριό. Ἡ φοιτητιῶσα τοῦ κόσμου νεολαία θὰ ἔδιδε «ἔκτακτον καλλιτεχνικὴν παράστασιν» χάριν τοῦ «νοήμονος κοινοῦ».

Τὸ μέγα τοῦτο γεγονὸς ὁ Τάσος ὁ Καρακούφαλος, ὁ μοναδικὸς Στέντωρ τῆς περιφερείας καὶ ἀπόστρατος ἐνωμοτάρχης, τὸ διεκήρυττε ἀπὸ τὸ πρωΐ, ἐκφωνῶν αὐτὸ σὲ κάθε σταυροδρόμι τοῦ χωριοῦ :

— «Εἰς τοῦ Μπακούλα τὴν αὐλή, ποῦ ἦταν πρὶν σταῦλος, ἀφίχθη θέατρου φίνου κὶ καλό, ἢ εἰσοῦδους λεπτὰ τριάντα μοναχά».

— Καὶ ἔχει τὸ ἔργον πολλὰς πράξεις;

— Ντσού! ἀπήντα ἀρνητικῶς ὁ Καρακούφαλος.

— Καὶ εἰσπράξεις;

— Ντσού!

⊕⊕

— Εἰς τοῦ Μπακούλα τὴν αὐλή, ποὺ ἦτανε πρὶν σταῦλος...

Ἐκτὸς ὅμως τοῦ Καρακούφαλου καὶ ἕνα θεατρικὸν πρόγραμμα κολληθὲν εἰς τὸν πλάτανον τῆς ἐκκλησιᾶς ἀνήγγειλλε τὸ μέγα γεγονός :

«Ἀπόψε τὸ ἔξουχον ἔργον τοῦ μεγάλου Ἐθνικοῦ ποιητοῦ τῆς ἀρχαιότητος Περσιάδου ἢ... «Γκόλφω ἢ λιγερή», δρᾶμα εἰς πράξεις ὀκτὼ μετὰ ἐπιτυχίας πλήρους. Ὥρα ἐνάτη μετὰ μεσημβρίαν, τὸ ἑσπέρας δηλαδή».

Τὸ πρόγραμμα ἦτο στολισμένον μὲ μιὰ Γοργόνα καὶ ἕνα Μέγαν Ἀλέξανδρον εἰς τὴν ἄκρη. Οἱ καλόβολοι διοργανωταὶ τῆς παραστάσεως ἐθεώρησαν καλόν, ἐκτὸς τῶν πέντε πράξεων τοῦ ἔργου νὰ προσθέσουν καὶ ἄλλας τρεῖς διὰ νὰ κάμῃ ἐντύπωσιν εἰς τὸ «εὐγενὲς καὶ νοημονέστατον κοινόν».

⊕⊕

Τὸ θέατρον ἐντελῶς καλοκαιρινὸν μὲ σκέπασμα τὸν οὐρανὸ κι' ἐλπίδας.... τὰς εἰσπράξεις, ποῦ ἀπὸ πουθενὰ ἀκόμη δὲν ἐφαίνοντο. Μιὰ λάμπα καρφωμένη ἐπάνω σ' ἕνα στῦλο μέσα στὴν πλατεῖα τοῦ θεάτρου μάτην προσεπάθει νὰ σκορπίσῃ κάποιαν λάμψιν καὶ ζωὴν εἰς τὸ ἀχανὲς καὶ τὴν ἐρημίαν τῆς αὐλῆς.

Καὶ ἡ ὥρα ἐπερνοῦσε... ἐπερνοῦσε.

Ἐπὶ τέλους εἰς τὴν πόρταν τῆς αὐλῆς ἐφάνησαν μερικοί.

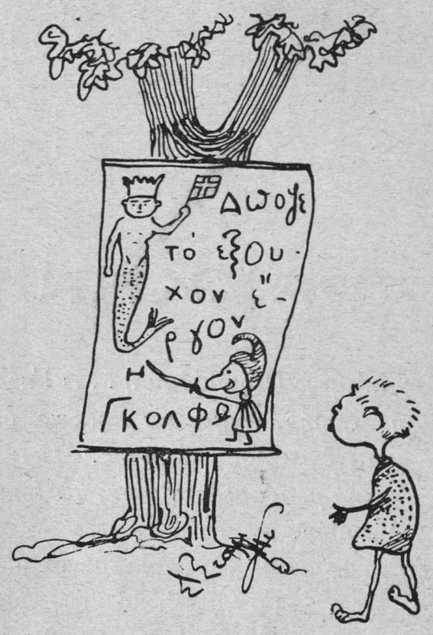

Τὸ πρόγραμμα ἦταν κρεμασμένο στῆς ἐκκλησιᾶς τὸν πλάτανο...

— Τὸ εἰσιτήριό σας.

— Ὁρίστε!

— Τὸ δικό σας;

— Καλὲ εἶναι ὁ γυιὸς τοῦ πάρεδρου ποῦ μᾶς ἔδωκε τὴς λάμπες.

— Ἄ.... μπαρντόν.... ὁρίστε!

Καὶ ὁ γυιὸς τοῦ πάρεδρου, ποῦ ἔδωκε τὴς λάμπες εἰς τὸ θέατρο, εἰσήρχετο μέσα τσαμπατζῆς, ἀκολουθούμενος ἀπὸ τὸν ἀδερφὸ ἐκείνου ποῦ ἔδωκε στὸ θέατρο τὰ ἔπιπλα τῆς σκηνῆς — ἕνα τραπέζι μὲ χρωματιστὸ τραπεζομάνδυλο καὶ δυὸ καρέκλες — ἔπειτα ἤρχετο ὁ ἀνεψιὸς τοῦ ἐρασιτέχνου ἠθοποιοῦ, κατόπιν ἡ γιαγιὰ τοῦ ἄλλου νέου, ἡ ἐξαδέλφη τῆς κουμπάρας τοῦ τρίτου, ἡ συμπεθέρα τῆς μαμμῆς τοῦ τετάρτου, ἡ μαμμὴ τῆς συμπεθέρας τοῦ πέμπτου καὶ ἄλλη χορεία τζαμπατζήδων ποῦ κάτι εἶχαν προσφέρει εἰς τὸ θέατρο κι' αὐτοὶ εἰς εἶδος ἢ εἰς τέχνην...

⊕⊕

Ἀλλ' ἐνῷ ἐγίνοντο αὐτὰ εἰς τὴν κυρίαν — οὕτως εἰπεῖν — πύλην τοῦ εἰς περιωπὴν θεάτρου ἀνελθόντος σταύλου τοῦ Μπακούλα, ἀπὸ τὴν μάνδραν εἶχον εἰσπηδήσει εἰς τὴν αὐλὴν ὅλα τὰ χαμίνια τοῦ χωριοῦ, διαβολικῶς γύρω ἀπὸ τὴν σκηνὴν θορυβοῦντα:

Ἔβγα «Γκόλφω» μ' ἀπ' τὴ σκηνὴ
νὰ σοῦ ποῦμε κάτι τι
τζαμπατζῆδες στὸ μαντρὶ
ἤρθανε πάρα πολλοὶ
Καὶ πᾶν ἡ εἰσπράξεις «Γκόλφω» μ'πᾶν!..

Γύρω-γύρω ἀπάνω σὲ μάντρες καὶ σὲ ὑψηλὰ παράθυρα, ἐπάνω σὲ κεραμίδια καὶ σὲ ταράτσες, ὅλα τὰ γυναικάρια τῆς γειτονιᾶς καὶ τῶν περιχώρων, ἀναμένοντα καὶ ἀδημονοῦντα ἐν κουσκουσουριᾷ καὶ γλωσσοφαγωμάρα ν' ἀρχίσῃ ἡ παράστασις.

— Ψί! Ψί! Ψί! Ἡ κυρὰ Μανώλενα τὴς ἔφαγε μὲ τὸν κόπανο!

— Μὲ τὸν κόπανο!

— Ναί! Τὴν ἐκοπάνισε γιὰ καλὰ ἡ Φωτοῦλα τῆς μαμμῆς!

Ἀπὸ τὴ μάντρα πήδησε πλῆθος διαβολοπαίδων...

Τὸ ὡρολόγιον τοῦ Μητροπολιτικοῦ ναοῦ τῆς πόλεως θὰ ἔκρουε τὴν δεκάτην καὶ ἡμίσειαν... ἐὰν ὑπῆρχε, ὁπότε τὸ ἄϊ-λάϊφ τοῦ χωριοῦ ἀπὸ τὴν πόρτα ἐνεφανίσθη.

Πρώτη-πρώτη ἡ κυρία ἀστυνόμου καθήσασα εἰς ἐξαιρετικὴν θέσιν, ἔχουσα ἐκ δε-

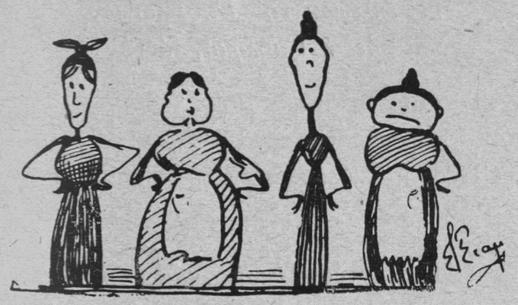

Στὴν ταράτσα γυναικοῦλες ἐπερίμεναν..,..

ξιῶν τὸν κύριόν της καὶ ἐξ εὐωνύμων της τὸ ἀστυνομικό του μπουλντώκ. Ἡ κυρία δικολάβου, ἡ δεσποινὶς συμβολαιογράφου, ἡ κυρία φαρμακοποιοῦ. Ὁ κ. Ταραμᾶς, ὁ πλούσιος μπακάλης, μετὰ τῆς εὐτραφεστάτης κυρίας του, ὁ ὁποῖος διεμαρτύρετο γιατὶ τὸ καπέλλο τῆς κυρίας ἀστυνόμου τὸν ἠμπόδιζε:

— Δὲν ἐπλήρωσα ἐγὼ τριάντα λεφτὰ νὰ βλέπω τὸ μπουγαδοκόφινο!

Ὁ κ. Πάρεδρος, ὁ ὁποῖος διεμαρτύρετο «γιατὶ ἀργοῦν νὰ παραστήσουν οἱ ἠθοποιοί, αὐτὸ δὲν γίνεται στὴν Εὐρώπη, γι' αὐτὸ ἡ Εὐρώπη ἐπροόδεψε».

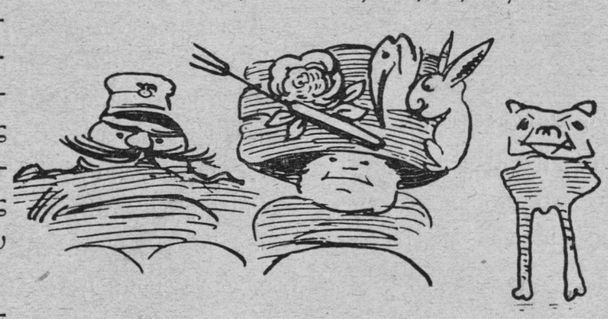

Ἔχουσα ἐκ δεξιῶν τὸν ἄνδρα της καὶ ἐξ εὐωνύμων τὸ σκυλί του.

— Δὲν πληρώνω ἐγὼ νὰ βλέπω τὰ μπουγαδοκόφινα!

Ὁ γυιὸς τοῦ πάρεδρου, φοιτητάριον, μένεα πνέον κατὰ τῶν διοργανούντων τὴν παράστασιν ἐρασιτεχνῶν συναδέλφων του, γιατὶ δὲν προσελήφθη εἰς τὸν θίασον καὶ αὐτός.

— Μ' ἀκόμη νὰ σηκώσουν τὴν ***σκηνή,*** τὸν ἠρώταγε ὁ πατέρας του, τί διάολο τοὺς λείπει;

— ***Σαποῦνι,*** ἀπαντοῦσεν ὁ υἱός.

Γέλοια καὶ κακό.

— Ἔξυπνο εἶναι, νὰ τοῦ ζήσῃ!...

⊕⊕

Ἡ ὥρα ἦταν πλέον ἕνδεκα. Ἡ ἀστυνόμαινα εἶχεν ἀποκοιμηθῇ. Ἡ δεσποινὶς συμβολαιογράφου ἐπίσης καὶ κουτούλιζε καὶ ἡ κυρία φαρμακοποιοῦ. Τὸ λοιπὸν κοινὸν ἤρχιζε νὰ σφυρίζῃ δυνατά, σὰν νὰ εἶχαν ἐξαπλωθῇ ἐκεῖ μέσα ὅλοι οἱ τσοπάνηδες τῆς περιφερείας.

— Φσσσσσ! Οὔρ Γκόλφου. χού, ού, ού, ού, ού, ού.

Ποῦ ὅμως νὰ σηκωθῇ ἡ σκηνὴ τοῦ θεάτρου!

Καὶ ὁ λόγος; Τὰ ... τσαρούχια!

Τὰ τσαρούχια, μάλιστα!

Οἱ ἐρασιτέχναι φροντίσαντες νὰ οἰκονομήσουν ἐγκαίρως ὅλα τὰ ἀναγκαιοῦντα ροῦχα διὰ τὴν παράστασιν: «φουστανέλλες», «σελάχια», «φέρμελες», «φουστάνια» γιὰ τὰ γυναικεῖα πρόσωπα, ἐξέχασαν τελείως τὰ τσαρούχια.

Τότε βγῆκε ἕνας ἔξω καὶ περιερχόμενος ὅλους τοὺς φουστανελλοφοροῦντας θεατάς, τοὺς παρεκάλει νὰ τοῦ δανείσουν τὰ τσαρούχια των γιὰ μιὰ στιγμή.

— Νὰ μᾶς συγχωρῆτε, λησμονήσαμε νὰ πάρουμε! Δῶστέ μας τὰ δικά σας, θὰ μᾶς ὑποχρεώσητε.

— Μὰ ξυπόλυτοι θὰ μείνουμε!

— Χάριν τῆς τέχνης! Χάριν τῆς τέχνης πάντοτε!

Καὶ ὁ υἱὸς τοῦ παρέδρου πικροχόλως:

— Δῶστε τὰ τσαρούχια σας. Δῶστέ τα. Τοὺς χρειάζονται ***νὰ τοὺς τὰ δώσετε*** . . . στὸ χέρι!

⊕⊕

Μόλις ὅμως τὰ τσαρούχια οἰκονομήθησαν νέον ἀνεφάνη ἐμπόδιον. Ἡ Γκόλφω

Μόλις τὰ τσαρούχια οἰκονομήθηκαν.

ἦταν μεθυσμένος — ὁ Ριζαρίτης δηλαδὴ ὁ ὁποῖος θὰ ὑπεδύετο τὸ πρόσωπον τῆς Γκόλφως.—Παρασυρθεὶς μέσα σὲ μιὰ τα-

Ἡ Γκόλφω ἦταν μεθυσμένη....

βέρνα, παρουσιάσθη ἀργὰ καὶ τρικλίζων ἐπὶ τῆς σκηνῆς.

Γιὰ νὰ βρεθῇ ἐχάλασε ὁ κόσμος.

— Μωρὲ τί πάθατε;

— Ἐχάσαμε τὴν Γκόλφω! Πάει ἡ Γκόλφω, τὴν ἐχάσαμε!

Μπῆκαν κλέφτες στὸ μανδρὶ
καὶ ἀρνιὰ δὲν ηὗρηκαν
κι' ἔκλεψαν τὴν Γκόλφω μας
καὶ πάει ἡ Γκόλφω, πάει!..

Τρεχάματα καὶ φασαρίες.

— Μὴν εἴδατε τὴν Γκόλφω;

Τέλος ἡ Γκόλφω εὑρέθη παραπαίουσα.

⊕⊕

— Ἔλα, ντύσου γρήγωρα, τοῦ εἶπαν μόλις τὸν ἀνέβασαν ἐπάνω στὴ σκηνή.

— Μωρὲ τί διάλο ἔπαθες! Σὺ δὲν μπορεῖς νὰ σταθῇς στὰ πόδια σου!

— Εἶν' ἀπὸ τὴ συγκίνησι!..

⊕⊕

Ὁ κόσμος ἔξω ἐθορυβοῦσε ἄγρια.

Τέλος ἕνα τροκάνι χτύπησε καὶ ἡ αὐλαία μὲ τὰ πρῶτα λαλήματα τῶν πρωϊνῶν κοκόρων ἐσηκώθηκε.

Οἱ κοιμισμένοι ἐξύπνησαν καὶ φρέσκοι πλέον παρηκολούθησαν τὴν παράστασιν, ἡ ὁποία μὲ τὰς ὀχτώ της πράξεις φυσικὸν ἦτο νὰ τελειώσῃ μετὰ τὸ μεσημέρι.

Καὶ ἔτσι τὸ κοινὸν κατενθουσιασμένο ἔφυγε.

Ἐχόρτασε τόσες ὧρες θέατρο!...

Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα;

Ὅλη ἡ κίνησις τὴν ἄλλη ἡμέρα εἰς τὸ χωριὸ σταμάτησε. Κανένας δὲν ἐπῆγε στὸ χωράφι του, οὔτε στὸ συμβολαιογραφεῖο ὁ συμβολαιογράφος, μήτε τὸ φαρμακεῖο ἄνοιξε, οὔτε ὁ ἀστυνόμος ἔδειρε κανέναν. Κλειστὸ καὶ τὸ μοναδικὸ μπακάλικο, κλειστὰ τὰ σπίτια, κλειστὸ καὶ τοῦ Πάρεδρου τὸ ἐντευκτήριο, κλειστὴ καὶ τοῦ Πάρεδρου ἡ ταπακέρα ἡ ἀνήσυχος.

Ξαγρυπνισμένο τὸ χωριὸ κοιμώτανε εὐχαριστημένο ἀπὸ τὸ καλλιτεχνικὸ διήμερο!

Κανένας δὲν θὰ λησμονήσῃ τὴν ἐξαιρετικὴ αὐτὴ ἡμέρα καὶ δέκα χρόνια θὰ τὴν διηγῆται ἡ ἀστυνόμαινα.

— Τί ὡραῖα, τί ἔκτακτα ποῦ ἤτανε στὸ θέατρο.

— Μοῦ ἄρεσε! Σὰν νἄτρωγα κεφτέδες...

Καὶ ἡ κυρία συμβολαιογράφου ἔξη μῆνες τώρα κι' ἀκόμα δὲν τὸ ἐλησμόνησε. Ὅλα τὰ γεγονότα τῆς ζωῆς της εἰς τὴν παράστασιν ἐκείνην τὰ ἀνήγαγε.

— Τί ὡραῖα ποῦ ἤτανε στὸ θέατρο

— Ξέρεις...ἀπὸ τότε ποῦ πήγαμε στὸ θέατρο!...

— Σὰν ἀδιάθετη εἶσθε κυρία συμβολαιογράφου σήμερα. Τί ἔχετε;

— Θὰ κρύωσα κεῖνο τὸ βράδυ στὸ θέατρο...

Τί τὰ θέλετε! Ἡ παράστασις ἐκείνη ἔμεινε τῆς μόδας πειὰ στὸ χωριό, ὅπως τὸ Μπρὶτς εἰς τὴν Ἀθήνα...

— Ὁ ἄνδρας μου, ἀπὸ τότε ποῦ πήγαμε στὸ θέατρο, ἤτανε ἕξη χρόνια στὸ Καρπενῆσι ἀστυνόμος!...

Ἀθῆναι. ΣΤ. ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ

ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Κάποιος ἰατρὸς συναντᾷ εἰς τὸ δάσος χωρικὸν μαζεύοντα μανιτάρια.

— Πρόσεχε, τῷ λέγει, γιατὶ ὑπάρχουν καὶ φαρμακερά.

— Ἄ! δὲν εἶναι γιὰ νὰ τὰ φᾶμε ἐμεῖς· θὰ τὰ πουλήσουμε.

⊕⊕

Μεταξὺ βλακῶν:

— Σὰν κάπου νὰ σᾶς εἶδα...

— Στὴν Ἀδριανούπολιν ἴσως.

— Δὲν πῆγα ποτέ μου...

— Οὔτ' ἐγώ.

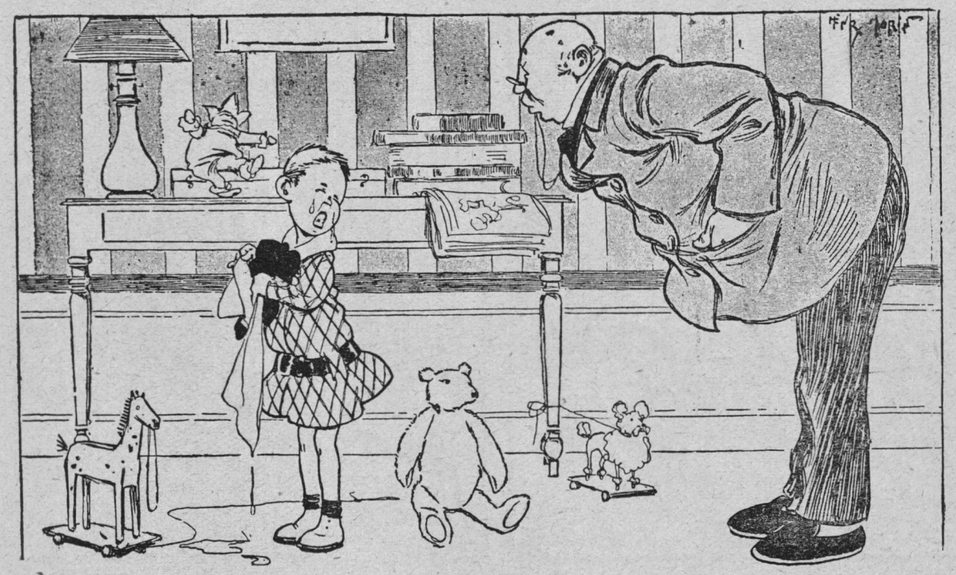

— Μὰ τί ἔχεις πάλι καὶ κλαῖς ἔτσι;
— Ἔφαγα ὅλα τὰ κουφέττα μου χωρὶς νὰ προφθάσω νὰ τὰ πιπιλίσω στὸ στόμα.

ΑΝΤΡΑΒΕ ΤΡΑΒΩΜΕΝΗ

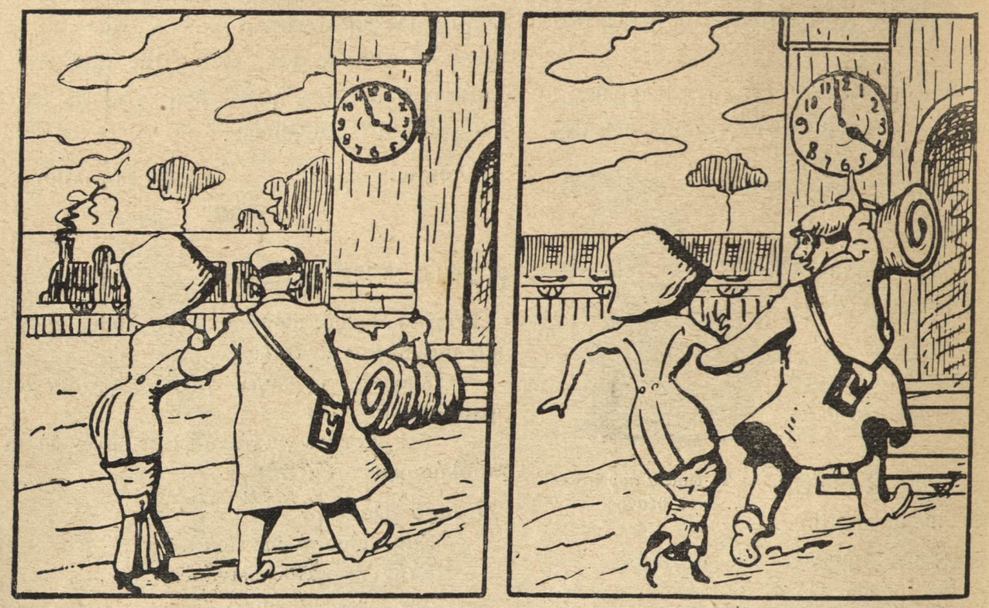

—Κάμε γρήγορα, ἀγάπη μου, μόλις ἔχουμε 4 λεπτὰ γιὰ τὸ τραῖνο.

— Περπάτα λοιπόν . . . .
— Ὅσο μπορῶ περπατῶ.

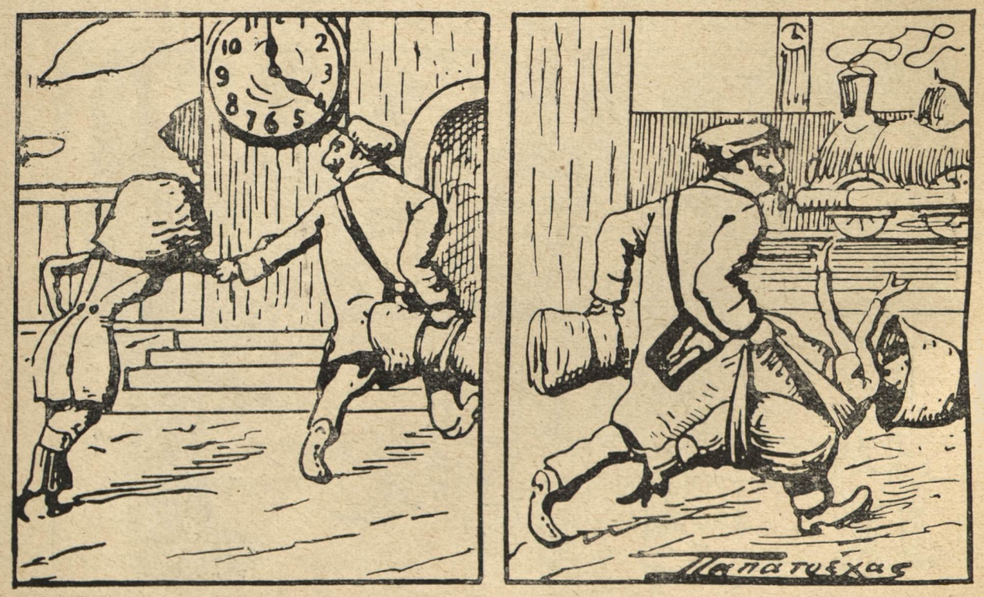

— Δυὸ λεπτὰ ἐμείνανε.
— Τί νὰ σὲ κάμω; δὲν μπορῶ πειὸ γρήγορα.

Καὶ γιὰ νὰ μὴ χάσουν τὸ τραῖνο, φορτώνεται ὁ σύζυγος καὶ τὴν δεύτερη βαλίζα.

ΟΙ ΗΡΩΕΣ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΣ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΜΑΣ

ΟΙ ΣΟΥΛΙΩΤΑΙ

Γ. ΦΑΤΣΗΣ Λ. ΛΥΜΠΟΥΣΑΚΗΣ Μ. ΘΕΟΤΟΚΑΣ

ΤΟ ΕΙΠΕ Ο ΓΙΑΤΡΟΣ...

(Μεσοῦντος Ἰουλίου μία ἄμαξα φέρει καὶ ἀποβιβάζει ἔξω ἀπ' τὸ Σισλῆ, κατὰ τὸν λόφον τῆς Ἐλευθερίας, τὸν κύριον καὶ τὴν κυρίαν Λεπτίδου μαζὺ μὲ ἓν ποδήλατον ὁλοκαίνουργον, ἀγορασθὲν κατὰ σύστασιν τοῦ ἰατροῦ πρὸς ἀναστολὴν τῶν τρομερῶν διαστάσεων, τὰς ὁποίας ἐλάμβκνεν ἀπὸ τὸ πάχος τό τρυφερὸν ἥμισυ τοῦ κ. Λεπτίδου. Ὁ κ. Λεπτίδης, κτηματίας χάρις εἰς τὰ ***ἀκαρέτια*** τῆς κυρίας του, ἐτῶν 50. Ἡ κ.Λεπτίδου ἐτῶν 45).

Ὁ κ. ΛΕΠΤ. (πρὸς τὸν ἀμαξηλάτην).—Τὶ σὲ χρουστοῦμε, παληκάρι μου ;

Ὁ ΑΜΑΞΑΣ.—Δέκα γρόσια εἶναι τὸ τακτικό, ἀλλὰ θὰ μοῦ δώσετε 15 ἐπειδὴ κουβάλλησα καὶ τὸ ποδήλατο τῆς κυρίας μαζύ.

Ὁ κ. ΛΕΠΤ. — Ὄχι δά ! Καὶ τὶ σημαίνει ἂν ἦτο μαζὺ τὸ ποδήλατον ;

Ὁ ΑΜΑΞΑΣ. — Τὰ φορολογοῦμε, τσελεμπῆ, ἐπειδὴ μᾶς κάμνουν ***κονκουρέντσα***.—Κι' ἂν μάθουν νὰ τ' ἀνεβαίνουν κι' ἡ γυναῖκες, ἐμεῖς θὰ ψωφήσουμεν ἀπ' τὴν πεῖνα πειά.

Ἡ κ. ΛΕΠΤ. — Ἔλα λοιπόν, Γιάννη, τελείωνε....

Ὁ κ. ΛΕΠΤΙΔΗΣ

Ὁ κ. ΛΕΠΤ.—Μὰ ζητεῖ νὰ φορολογήσῃ καὶ τὸ ποδήλατόν σου ἴσὰν νὰ μὴ μὲ κόστισε ὡς τώρα τὰ μαλλοκέφαλά μου.

Ἡ κ. ΛΕΠΤ.—Ἀπ' τὴν τσέπη σου δὲν τὰ πλήρωσες γιά· ἂς εἶναι καλὰ τὰ ἀκαρέτια μου.

Ὁ ΑΜΑΞΑΣ.—Ἀφοῦ πληρώνει ἡ κυρία...

Ὁ κ. ΛΕΠΤ.—Σώπαινε καὶ σύ.

Ἡ κ. ΛΑΠΤ.—Μὰ τελείωνε λοιπόν... Δός του τοῦ ἀνθρώπου τὰ δεκαπέντε γρόσια του νὰ πάῃ στὸ καλό.

(Ὁ κ. Λεπτίδης ὑπακούει μὲ ἕνα βαθύτατον στεναγμόν. Ὁ ἁμαξᾶς εὐχαριστεῖ τὴν κυρίαν. Ἡ ἄμαξα φεύγει).

Ὁ κ. ΛΕΠΤ.—Νὰ λοιπὸν τ' ἀνοιχτὸ μέρος ποῦ ζητοῦσες. Ἀπ' αὐτὸ πειὸ ἀνοιχτὸ μόνον στὴν Σιβηρίαν ἢ στὴν Σαχάραν μπορεῖς νἄβρῃς. Εἶσαι εὐχαριστημένη, Λιλίκα μου ;

Ἡ κ. ΛΕΠΤ.—Ὄχι· πᾶμε πειὸ πέρα.

Ὁ κ. ΛΑΠΤ.— Πᾶμε καὶ πειὸ πέρα.

(Προχωροῦν. Ἡ κ. Λεπτίδου δὲν ἐμιλεῖ,πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀνησυχεῖ τὸν κ. Λεπτίδην, ἐκ πείρας γνωρίζοντα ὅτι ἡ μεγάλη γαλήνη φέρει τὴν καταιγίδα).

Ὁ κ. ΛΕΠΤ. — Κἄτι δὲν μιλεῖς ; Μήπως δὲν μπορεῖς ;

Ἡ κ. ΛΕΠΤ.—Πολὺ καλὰ εἶμαι, ἀλλά....

Ὁ κ. ΛΕΠΤ.—Τί ἀλλά ; Μήπως καὶ φοβεῖσαι ;

Ἡ κ.ΛΕΠΤ.—Νὰ φοβηθῶ; Ἐγὼ νὰ φοβηθῶ; Καὶ γιατὶ νὰ φοβηθῶ σὲ παρακαλῶ ;

Ὁ κ. ΛΕΠΤ.—Νά... ποῦ θ' ἀνέβῃς τώρα σ' αὐτὰ τὰ κατρακύλια ἐπάνω.

Ἡ κ. ΛΕΠΤ.—Αὐτὸ οὔτε τὸ σκέπτομαι γιατὶ ἐφρόντισα νὰ πάρω μόνη μου μερικὰ μαθήματα στὴν ταράτσα τοῦ σπιτιοῦ μας.

Ὁ κ. ΛΕΠΤ.—Τόσῳ τὸ καλλίτερον λοιπόν.

Ἡ κ. ΛΕΠΤ.—Ναὶ ἀλλ' ὁπωσδήποτε δὲν τῶμαθα ἀκόμη καλὰ καὶ ντρέπομαι ἀπ' τὸν κόσμον.

Ὁ κ. ΛΕΠΤ.—Μὰ δὲν ὑπάρχει κόσμος.

Ἡ κ. ΛΕΠΤ.—Εἶναι ἐκεῖ δυὸ τρεῖς καὶ μὲ βλέπουν. Πᾶμε πεζὸ πέρα.

Ὁ κ. ΛΕΠΤ.—Πᾶμε πειὸ πέρα. Προχώρει σὺ κι' ἐγὼ σ' ἀκολουθῶ.

Ἡ κ. ΛΕΠΤ.—Ὄχι σὲ θέλω κοντά μου. Δὲν θέλω νὰ νομίσῃ κανεὶς ποῦ εἶμαι μόνη ἐδῶ.

Ὁ κ. ΛΕΠΤ.—Πῶς θὰ τὸ νομίσῃ, καϋμένη, ἀφοῦ θὰ ἔρχωμαι ἀπὸ πίσω;

Ἡ κ. ΛΕΠΤ.—Ἠμποτεῖ ὅμως νὰ νομίσουνε πῶς μὲ παίρνεις τὸ κατόπι καὶ οὔτε αὐτὸ μ' ἀρέσει. Ἔλα στὸ πλάϊ μου.

Ὁ κ. ΛΕΠΤ.—Ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ἔλα ὅμως ποῦ σκαλώνουν αὐτὰ τὰ ἀγκαθωτὰ καταρκύλια στῆς γάμπες μου καὶ μὲ πληγώνουν . . . .

Ἡ κ. ΛΕΠΤ. — Πέρνα ἀπ' τ' ἄλλο τὸ πλάϊ νὰ μὴ σὲ πληγώνουν. Ὅλο γρίνα εἶσαι πάλι.

Ὁ κ. ΛΕΠΤ.—Ἐγὼ ὅλο γρίνα ; Καὶ μπορεῖς νὰ μοῦ τὸ πῇς αὐτό, ἀφοῦ ὁ καϋμένος μὲ τέτοιον ἥλιο γυρνῶ γιὰ χατῆρί σου τὰ βουνὰ καὶ δὲν φθάνει αὐτό, ἀλλὰ πληρόνω καὶ ἁμάξια.

Ἡ κ. ΛΕΠΤ.—Ἁμάξια !... Ἕνα ἁμάξι πλήρωσες. Ποῦ εἶναι λοιπὸν τ' ἁμάξια ;... Καὶ φταίω ἐγὼ τἄχα ἂν πάσχω κι' ἔχω ἀνάγκη ἀέρος καὶ γυμναστικῆς ; Χθὲς ἀκόμη δὲν ἤκουσες τὸν γιατρὸ νὰ λέῃ μπροστά σου ὅτι ἂν ἀφήσω ἔτσι τὸν ἑαυτό μου μπορῶ νὰ πάθω καὶ μαρασμό ;

Ὁ κ. ΛΕΠΤ.—Ἄ ! τὰ λόγια τῶν γιατρῶν....

Ἡ κ. ΛΕΠΤ.—Ὄχι, τὰ δικά σου θ' ἀκούσω. «Ποδήλατον, ποδήλατον καὶ ἀέρας καθαρός ! Τὰ μόνα ποῦ μποροῦν νὰ σᾶς σώσουν,κυρία μου, εἶναι τὸ ποδήλατον καὶ τὸ ὕπαιθρον».

Ὁ κ. ΛΕΠΤ.—Νὰ λοιπὸν ποῦ σοῦ τ' ἀγόρασα.

Ἡ κ. ΛΕΠΤ.—Μοῦ τ' ἀγόρασες !... Ἂς ἦναι καλὰ τ' ἀκαρέτια μου, εἰ δὲ καὶ μή....

Ὁ κ. ΛΕΠΤ.—Ἂς εἶναι καλὰ τ' ἀκαρέτια σου !... Τὸ βέβαιον ὅμως εἶναι ὅτι γι' αὐτὸ τὸ κολοκύθι σκάσαμε δέκα λιρίτσες καὶ χώρια τὰ ἄλλα ποῦ δώκαμε γι' αὐτὰ τὰ περίφημα παντελόνια σου.

Ἡ κ. ΛΕΠΤ.--Ἀκόμη δὰ τὸ λὲς μ' ἕνα ὕφος...

Ὁ κ. ΛΕΠΤ.—Ἀμ' βέβαια... Θὰ προτιμοῦσα στὸ τόπο των μιὰ κοντὴ φοῦστα.

Ἡ κ. ΛΕΠΤ.—Γιὰ νὰ σκαλώσω δηλαδὴ καμμιὰ μέρα καὶ νὰ σκοτωθῶ.... Αὐτὸ ἤθελες σύ....

Ὁ κ. ΛΕΠΤ.—Ἄλλες πῶς φοροῦν φοῦστες καὶ δὲν σκοτώνονται ;

Ἡ κ. ΛΕΠΤ.—Μὰ παῦσε πεζὰ νὰ τὸ λές.... Ἐγὼ ἤθελα τὰ βρακιὰ πρῶτον διότι εἶναι ὀλιγώτερον ἐπικίνδυνα καὶ δεύτερον διότι μὲ πᾶν καλλίτερα.

Ὁ κ. ΛΕΠΤ.—Ὢ ! ὅσῳ γι' αὐτό...

Ἡ κ. ΛΕΠΤ.—Τί ; Ἔχει γοῦστο νὰ νομίζῃς πῶς δὲν εἶμαι καλοφιαγμένη.

Ὁ κ. ΛΕΠΤ.—Δὲν λέγω τὸ ἐναντίον· ἀλλ' ἀπὸ τὴν μέση καὶ κάτω ξέρεις πῶς....

Ἡ κ. ΛΕΠΤ. — Πῶς, πῶς... λέγε λοιπόν...

Ἡ ἄφιξις εἰς τὸν Λόφον τῆς Ἐλευθερίας.

Μπᾶς καὶ θὲς νὰ πῇς πάλι πῶς εἶμαι πολὺ παχειά;

Ὁ κ. ΛΕΠΤ.—Παχειὰ ἢ λιγνὴ ξέρω μόνον πῶς ζυγίζεις τὸ ὀλιγώτερον 250 ὀκάδες.

Ἡ κ. ΛΕΠΤ.—Καὶ τί σημαίνει αὐτό. Ὁ γιατρὸς μ' εἶπε πῶς μόνον τὰ κόκκαλά μου εἶναι χονδρὰ καὶ αὐτὰ κυρίως εἶναι ποῦ μὲ κάμνουν νὰ φαίνουμε λίγο παχειά.

Ὁ κ. ΛΕΠΤ.—Ἂς εἶναι κι' αὐτὸ κατὰ πῶς τὸ θέλει ὁ γιατρός.—Αἴ ! ἀρκετὰ προχωρήσαμε... Κινδυνεύουμε νὰ φθάσουμε στὸν Κεατχανᾶ. Πῶς σὲ φαίνεται ἐδῶ αὐτὴ ἡ ἰσιάδα ;

Ἡ κ. ΛΕΠΤ.—Καλούτσικη εἶναι... Ἂς δοκιμάσω νὰ κάμω καμμιὰ βόλτα... Καὶ δὲν μὲ λὲς... τί θὰ κάμῃς σὺ ἐν τῷ μεταξύ ;

Ὁ κ. ΛΕΠΤ.—Θὰ πάγω νὰ καθήσω κάτ' ἀπ' ἐκεῖνο τὸ δένδρο νὰ διαβάσω τὸν Ροκαμβόλ μου.

Ἡ κ. ΛΕΠΤ.—Τί ;... τὸν πῆρες μαζύ σου ;

Ὁ κ. ΛΕΠΤ.—Βεβαιότατα.

Ἡ κ. ΛΕΠΤ.—Ὥστε θὰ πέσῃς μὲ τὰ μοῦτρα στὸ μυθιστόρημα καὶ γιὰ μένα, πέσω σκοτωθῶ, δὲν θὰ σὲ νοιάζῃ καρφί ;

Ὁ κ. ΛΕΠΤ.—Γιατὶ μιλᾷς ἔτσι, καϋμένη ;

Ἡ κ. ΛΕΠΤ.—Ἀλλόκοτος σύζυγος, μὰ τὴν ἀλήθειαν... Ἔλα τοὐλάχιστον νὰ μὲ βοηθήσῃς ν' ἀνέβω.

Ὁ κ. ΛΕΠΤ.—Ἄ ! Αὐτὸ εὐχαρίστως... Κι' ἀφοῦ ἀνεβῇς θὰ πᾷς ἕως ἐκεῖνο ἐκεῖ τὸ δένδρο, κατόπιν θὰ γυρίσῃς, κατόπιν πάλιν θὰ πᾷς, κατόπιν πάλιν θὰ γυρίσῃς καὶ ἔτσι θὰ κάμῃς μερικὲς βόλτες ὥς ποῦ θὰ κουρασθῇς.

Ἡ κ. ΛΕΠΤ.—Ἂν ἦσο ὅμως περισσότερο λεπτὸς ἀπέναντι τῆς συζύγου σου, ξέρεις τί θἄκαμνες ;

Ὁ κ. ΛΕΠΤ.—Τί, ἀγάπη μου ;

Ἡ κ. ΛΕΠΤ.—Θὰ ἤρχεσο μαζύ μου καὶ ἔτσι δὲν θὰ μἄφινες στιγμὴ ἀπὸ κοντά σου. Ἔτσι θὰ κάμναμε καὶ τὸν περίπατο μαζύ.

Ὁ κ. ΛΕΠΤ.—Μὰ σὺ μὲ τὸ ποδήλατο κι' ἐγὼ μὲ τὰ πόδια τί εἴδους περίπατο μποροῦμε νὰ κάνουμε μαζύ ;

Ἡ κ. ΛΕΠΤ.—Καὶ τί σὲ πειράζει ἂν τρέξῃς καὶ λίγο ;

Ὁ κ. ΛΕΠΤ.—Νὰ τρέξω σ' αὐτὴν τὴν ἡλικία καὶ σ' αὐτὸν τὸν ἥλιον ;... Καὶ τὸ μυθιστόρημα ;

Ἡ κ. ΛΕΠΤ.—Τὸ διαβάζεις τρέχων.

Ὁ κ. ΛΕΠΤ.—Σ' ἀξίζει, Λιλίκα μου, ἀλλ' ἀφῆκα τὸν Ροκαμβόλ στὴν στιγμὴν ἀκριβῶς ποῦ πέφτει στὸ ποτάμι...

Ὁ κ. ΛΕΠΤ. — Ἄφησ' τόνα λοιπὸν νὰ πνιγῇ, νὰ γλυτώσῃς καὶ σύ... Ἔλα, πιάσε τὸ ποδήλατο ν' ἀνεβῶ καὶ μὴ μ' ἀφήσῃς ἂν δὲ σὲ πῶ.

Ὁ κ. ΛΕΠΤ.—Ἐμπρός.... Καλὰ εἶσαι ;

Ἡ κ. ΛΕΠΤ.—Ὄχι ἀκόμη.

Ὁ κ. ΛΕΠΤ.—Τώρα ;... Μὰ τὶ βλέπεις ἐκεῖ κάτω ;

Ἡ κ. ΛΕΠΤ.—Κἄποιος φαίνεται ἐκεῖ...

Ὁ κ. ΛΕΠΤ.—Δὲν εἶναι κανείς, εὐλογημένη. Ἕνα ἄλογο εἶναι ποῦ βόσκει. Ἄλλωστε τί ἔχεις νὰ ντραπῇς. Δὲν τὸ κάνεις γιὰ διασκέδασι· τὸ εἶπε ὁ γιατρός.

Ἡ κ. ΛΕΠΤ.—Καὶ ὅμως δὲν μπορῶ. Μ' ἐμποδίζει τὸ ἄλογο... Νομίζω πῶς θὰ πάγω νὰ πέσω ἐπάνω του... Πήγαινε διῶξτο ἀπ' ἐκεῖ.

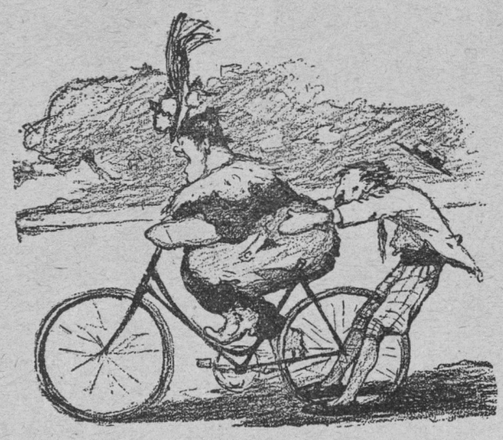

Ἡ πρώτη ἀπόπειρα

Ὁ κ. ΛΕΠΤ.—Τῶχουν δεμένο· πῶς θὲς νὰ τὸ διώξω ;

Ἡ κ. ΛΕΠΤ.—Καὶ ὅμως δὲν μπορῶ... Μὰ βάστα με λοιπὸν καλά.

Ὁ κ. ΛΕΠΤ.—Βαστῶ ὁ πτωχὸς ἀλλὰ...κουράσθηκα κι' ἐγώ. Δὲν εἶμαι ξέρεις κανεὶς Τόφαλος, συνειθισμένος εἰς τὴν ἄρσιν βαρῶν.

Ἡ κ. ΛΕΠΤ.—Μὰ θὰ μὲ βαστᾷς ἢ θὰ λὲς κουταμάρες;

Ὁ κ. ΛΕΠΤ.—Βαστῶ ἀλλὰ καὶ.... δὲν βαστῶ πειά.

Ἡ κ. ΛΕΠΤ. (Κατεβκίνει).--Ἀπρόκοφτος ποῦ εἶσαι !....

Ὁ κ. ΛΕΠΤ.—Μὰ γιατὶ κατέβηκες... Ἔλα, ξανανέβα.

Ἡ κ. ΛΕΠΤ.—Δὲν μπορῶ... Γυρίζει τὸ κεφάλι μου... Προαισθάνομαι ὅτι δὲν θὰ μπορέσω σήμερα οὔτε μιὰ βόλτα νὰ κάμω.

Ὁ κ. ΛΕΠΤ.—Καὶ ὁ γιατρός ;...Καὶ ἡ κοῦρα ;

Ἡ κ. ΛΕΠΤ.—Θὲς δηλαδὴ νὰ σκοτωθῶ γιὰ τὸ χατῆρι τοῦ γιατροῦ ;

Ὁ κ. ΛΕΠΤ. (Κατ' ἰδίαν) Μακάρι ! (Τῇ Κα Λεπτίδου).—Μὰ ἤσουνα τόσῳ καλὰ ἐπάνω, τόσῳ χαριτωμένη....Ἔλα,μπεμπέκα μου,ξανανέβα, ἂν ἀγαπᾷς τὴν ζωή σου.... Θυμίσου τὰ λόγια τοῦ γιατροῦ : «Ποδήλατον, ποδήλατον !.... εἶναι ἡ μόνη θεραπεία, κυρία μου».

Ἡ κ. ΛΕΠΤ.—Ἀδύνατον μὴν ἐπιμένεις γιατὶ θὰ μὲ πιάσουν τὰ νεῦρά μου.

Ὁ κ. ΛΕΠΤ.(Ἐν ὀργῇ). — Ἀφοῦ δὲν ἀκοῦς ἀπὸ λόγια, ἐγὼ ὡς σύζυγος σὲ διατάσσω ν' ἀνέβῃς.

Πάει τὸ ποδήλατο.

Ἡ κ. ΛΕΠΤ.—Μὲ διατάσσεις ; Χὰ χὰ χά ! Ὄρσε λοιπὸν γιὰ τὴν διαταγή σου !... (Πετᾷ τὸ ποδήλατον ἐπάνω σ' ἕνα δένδρο).

Ὁ κ. ΛΕΠΤ. (Τρέχει καὶ τὸ περιμαζεύει). — Πάει στὸ διάβολο ἡ μιὰ ρόδα... Πᾶν στὸν ἀέρα ἡ δέκα λίρες.

Ἡ κ. ΛΕΠΤ.—Ἔσπασε ;

Ὁ κ. ΛΕΠΤ.—Βέβαια κι' ἔσπασε.

Ἡ κ. ΛΕΠΤ.—Τόσῳ τὸ καλλίτερον. Τὸ εἶχα βαρεθῇ πειά... Ἄλλωστε γιὰ χατῆρι τοῦ γιατροῦ δὲν εἶχα σκοπὸ νὰ σπάσω καμμιὰ μέρα τὰ μοῦτρά μου ἢ καὶ νὰ πέσω ἀπὸ κανένα κρημνό.

Ὁ κ. ΛΕΠΤ.—Λυπηρὸν αὐτό !...

Ἡ κ. ΛΕΠΤ.—Ποιὸ δηλαδὴ εἶναι λυπηρό ;

Ὁ κ. ΛΕΠΤ.—Τὸ ὅτι... τὸ ὅτι ἔσπασε τὸ ποδήλατον.

Ἡ κ. ΛΕΠΤ.—Αὐτὸ εἶναι δικός μου λογαριασμός.

Ὁ κ. ΛΕΠΤ.—Καὶ τώρα ;

Ἡ κ. ΛΕΠΤ.—Τὸ καλλίτερον ποῦ ἔχουμε νὰ κάνουμε εἶναι νὰ ἐπιστρέψουμε σπίτι.

Ὁ κ. ΛΕΠΤ.—Ἐμπρός... Πᾶμε εἰς τὸν σταθμὸ τοῦ Σισλῆ νὰ βροῦμε κανένα ἁμάξι.

Ἡ κ. ΛΕΠΤ.—Ἁμάξι ; Θὲς δηλαδὴ νὰ πληρώσουμε κι' ἄλλα ἀμαξιάτικα ;

Ὁ κ. ΛΕΠΤ.—Τώρα πῶσπασε αὐτὸς ὁ διάβολος, θὰ μᾶς πᾶν κάτω μὲ δέκα μόνον γρόσια, ἴσως δὲ καὶ μὲ πέντε, ἀπὸ τὴν εὐχαρίστησιν ποῦ ἔσπασε.

Ἡ κ. ΛΕΠΤ.—Τίποτε ἀπ' αὐτά· ἄλλα ἀμαξιάτικα δὲν δίδω. Θὰ τὸ πᾷς σὺ καὶ μὲ τὰ ποδαράκια σου.

Ὁ κ. ΛΕΠΤ.—Καὶ ἡ εὐγενεία σου ;

Ἡ κ. ΛΕΠΤ.—Ἐγὼ... ἐγὼ θὰ κατέβω μὲ τὸ τραμ... Εἶμαι κουρασμένη... Δὸς μάλιστα κι' αὐτὸν τὸν βρωμο-Ροκαμβόλ σου νὰ διαβάζω στὸν δρόμο γιὰ νὰ μὴ στενοχωριοῦμαι.... Κι' ἐμπρός, μάρς !...

Ὁ κ. ΛΕΠΤ. (Ἀφρίζων). — Ἄχ ! ἂς εἶχα τώρα δὰ μπροστά μου τὸν γιατρό....

(Κατὰ μίμησιν)

***

ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Εἰς τὰς ἐξετάσεις :

— Μπορεῖς ἐσὺ νὰ μ'ὀνομάσῃς τὰς τρεῖς Χάριτας ;

— Ἡ πρώτη ἦτο ποῦ... πήδηξα ἐφέτος μιὰ τάξι γιατὶ σᾶς πῆρα προγυμναστὴ στὰς διακοπάς, ἡ δεύτερη ποῦ ὅλο τὸν χρόνο δὲν μὲ βγάλατε στὸ μάθημα καὶ ἡ τρίτη ποῦ θὰ μὲ βάλετε στὰς ἐξετάσεις ἄριστα.

⊕⊕

ΜΕΤΑΞΑ ΚΟΝΙΑΚ ρουφῶ
καὶ τῆς λύπες μου σκοτόνω,
τὴν χολέρα ἀψηφῶ
καὶ τὴν διπλοφασκελόνω.

⊕⊕

Αὔριο γυναῖκα παίρνω
ἕνα, δύο, τρία, μπρός !
εἰς τοῦ Τίριγγ μέσα μπαίνω
καὶ ἐξέρχομαι γαμπρός !

⊕⊕

Θέλετε νὰ κάμετε τὴν Πρωτοχρονιά,
δῶρα ν' ἀγοράσετε κοῦκλες καὶ νηνιὰ
μὰ παρᾶ δὲν ἔχετε... Μὴ δὰ σκυθρωπάζετε :
Πετεινὸς ὁ Κόκκινος θὰ σᾶς ξελασπώσῃ
τρέξτε εἰς τοὺς κόλπους του ὅπως τρέχουν τόσοι
καὶ τὸν Ἀϊβασίλη σας μιὰ χαρὰ γιορτάζετε.

⊕⊕

Στὴν «Ἀγορὰν τοῦ Γαλατᾶ»
Γιαννισοπούλων φίλων
θὰ βρῆτε δῶρα ἐκλεκτὰ
εἰδῶν πολὺ ποικίλων.

ΟΙ ΞΕΝΗΣ ΥΠΗΚΟΟΤΗΤΟΣ ΑΛΗΤΑΙ

Ἐπ' αὐτοφώρῳ.

Στὸ καρακόλι.

— Τί ; εἶσαι Ἄγγλος ὑπήκοος ; . . .

— Ἀφεντέρσην ! γιαγνὶς ὁλντοῦ.

Τα Διαβατηρια

Ἐπὶ τέλους κατηργήθη κι' αὐτὸς ὁ μεσαιωνικὸς θεσμὸς τῶν διαβατηρίων πρὸς μεγάλην χαρὰν τῶν ταξειδευόντων καὶ πρὸς ἄφατον λύπην στρατιᾶς πειναλέων μεμούρηδων, τὰ πλήθη τῶν ὁποίων ὑπερέβαινον ἴσως τοὺς πρώτους.

Θεσμὸς ὅμως, ὅστις παρ' ὅλας τὰς πικρίας του εἶχε καὶ τὰ κωμικά του, δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ἀφεθῇ ἀνεκρολόγητος.

Ὅτε τὸ πρῶτον ἐθεσπίσθη, ἡ ἐφαρμογή του ἀνετέθη, ὡς ἦν ἐπόμενον, εἰς ἀπείρους καὶ ἐκ τοῦ προχείρου στρατολογηθέντας ὑπαλλήλους, οἱ ὁποῖοι δὲν ἦσαν εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωσι μηδ' αὐτὴν τὴν μορφὴν καὶ τὰ ἰδιαίτερα χαρακτηριστικὰ τῶν διαφόρων διαβατηρίων τῶν ξένων Κρατῶν. Καὶ οὕτω οἱονδήποτε χαρτὶ φέρον κανὲν στέμμα ἐπάνω ἢ κανὲν χρυσὸ λεοντάρι καὶ προσαγόμενον ὑπὸ τῶν ἐρχομένων ξένων μὲ τὸ ἁρμόδιον *τουπέ*, θυμασίως ἀνεπλήρου τὸ ἀπαραίτητον *πασαπόρ*, ἀδιάφορον ἂν τὸ χαρτὶ ἐκεῖνο προήρχετο ἀπὸ περιτυλίγματα σοκολότας ἢ κονσερβῶν.

Καὶ δὲν εἶναι ὑπερβολὴ τοῦτο. Σεβαστός μου φίλος μὲ διεβεβαίου πρὸ ἐτῶν ὅτι, ταξειδεύων τότε ἀπὸ Σουλινᾶ εἰς Κωνσταντινούπολιν, εἶχε μάθῃ ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ, ὅτι κατὰ τὴν ἔξοδόν του εἰς τὸ Σταμποὺλ θὰ τῷ ἐζητεῖτο διαβατήριον καὶ ὅτι ἄνευ αὐτοῦ θὰ εἶχεν ὀχληρὰς δοσοληψίας μὲ τὴν ἀστυνομίαν, μὴ διακρινομένην ὡς καὶ τώρα ἐπὶ πολλῇ ἁβρότητι. Ἡ εἴδησις εἶχε ταράξει τὸν φίλον μου· ἀλλ' ὡς ἀπὸ μηχανῆς θεὸς ἐπέρχεται αὐτῷ εἷς Ἰταλὸς συνταξειδιώτης του, προτείνων τρόπον θεραπείας τοῦ κακοῦ ἐκ τῶν ἐνόντων.

—Πρὸ μηνός, τῷ εἶπε, ταξειδεύων ἀπὸ Νεαπόλεως εἰς Σταμποὺλ εὑρέθην κι' ἐγὼ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν. Ἀλλὰ κατὰ συμβουλὴν τοῦ καμαρότου ἐδέχθην ὡς πρόχειρον διαβατήριον αὐτὸ ποῦ ἔχω ἀκόμη στὴν τσέπη μου.

Καὶ ἐξήγαγε ἀπὸ τῆς τσέπης του ὡραῖον πολύχρωμον χαρτὶ ἐξ ἐκείνων μὲ τὰ ὁποῖα περιετυλίσσοντο τὰ τότε ἐν κοινῇ χρήσει καθ' ὅλην τὴν Ἀνατολήν... ὁλλανδικὰ σπαρματσέτα.

—*Ἔκολο μίο πασαπόρτε!* .. Ἰδοὺ τὸ πασαπόρτι μου! Ἐταξείδευσα μὲ αὐτὸ ἀρκετὰς φοράς. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐπάλῃωσε πειά, σκοπεύω τώρα νὰ ζητήσω ἀπ' τὸν καμαρότο μας κανὲν καινούργιο. Θέλετε νὰ ζητήσω καὶ γιὰ σᾶς κανένα;

Ὁ φίλος μου παρετήρησε τὸ ἀλλόκοτο ἐκεῖνο ***πασαπόρτι.*** Εἶδε τὰς μεγάλας τουρκικὰς σφραγῖδας τῶν διαφόρων ***ἐπιθεωρήσεων*** καὶ δὲν ἐδυσκολεύθη νὰ δεχθῇ παρὰ τοῦ καμαρότου τὸ ὅμοιόν του, ἀσυγκρίτως ὡραιότερον καὶ καινουργέστερον.

Οἱ δύο συμπλωτῆρες, ἅμα ἔφθασαν εἰς τὸ Σταμποὺλ, ἐξῆλθον μαζὺ καὶ εἰς πρώτην ζήτησιν παρουσίασαν τὰ πασαπόρτια των.

Ὁ ἐπὶ τῶν διαβατηρίων μεμούρης τὰ ἔλαβε καὶ τὰ ἐπιθεώρησε. Καταγραφαὶ αὐτῶν καὶ ἐξελέγξεις δὲν ὑπῆρχον ἀκόμη.

Αἱ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΔΕΣ ΜΑΣ

Ἡ ΣΥΖΥΓΟΣ.—Μὰ κάνε γρήγορα λοιπόν!!..
Ὁ ΣΥΖΥΓΟΣ.—Τὸ βγάζω σιγά, σιγά, ὡς ποῦ νὰ συνειθίσῃ ὁ κόσμος στὴν γυμνότητά σου.

ἦσαν πράγματα μεταγενεστέρας ἐπινοήσεως. Ἡ ἐπιθεώρησις συνίστατο εἰς ἁπλῆν διάγνωσιν τοῦ Κράτους εἰς ὃ ἀνῆκον ὁ ταξειδιώτης καὶ τὸ διαβατήριον αὐτοῦ. Ἤρχισε λοιπὸν ὁ μεμούρης περιεργαζόμενος τὸ στέμμα τοῦ χαρτιοῦ ἐκείνου καὶ τὰ ἑκατέρωθεν ζωγραφισμένα χρυσᾶ μετάλλια, τὰ ὑπὸ διαφόρων ἐκθέσων ἀπονεμηθέντα εἰς τὸ ἐργοστάσιον τῶν... διαβατηρίων. Ἐπειδὴ δὲ δὲν κατώρθωσε ν' ἀνακαλύψῃ μέσα εἰς αὐτὰ τὸ « φιλικὸν Κράτος » ἐξ οὗ προήρχοντο οἱ δύο ταξειδιῶται, τοὺς ἠρώτησε περὶ τούτου :

—Τίνος Κράτους διαβατήρια εἶναι αὐτά;

—Τοῦ Μεξικοῦ, ἀπήντησεν ὁ Ναπολιτᾶνος.

—Τοῦ Μεξικοῦ, προσέθηκε καὶ ὁ φίλος μου ἀπὸ τὸ Μέγα Ρεῦμα.

Ὁ μεμούρης, ἂν καὶ δὲν ἤξευρε βέβαια ποῦ διάβολο ἔπεφτε αὐτὸ τὸ Μεξικό, ἐν τούτοις κούνησε τὸ κεφάλι, πῆρε δυὸ γροσάκια διὰ τὰς δύο θεοχαράκτους σφραγῖδας ποῦ πάτησε ἐπάνω στὰ πασαπόρτια καὶ οὕτως οἱ δύο Μεξικανοὶ εἰσῆλθον ἐλευθέρως εἰς τὸ Κράτος.

⊕⊕

Ἀλλὰ τὸν χρυσοῦν αὐτὸν αἰῶνα τῆς ἀφελείας διεδέχθησαν χαλεποὶ χρόνοι καχυποψίας. Αἱ τῶν διαβατηρίων διατυπώσεις ηὔξανον ὁλονέν, κατ' εὐθὺν λόγον τοῦ πλήθους τῶν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν ζητούντων νὰ ψωμίζωνται ὑπαλλήλων, ἕκαστος τῶν ὁποίων κατώρθου νὰ ἐπινοῇ καὶ ἀπὸ ἕνα νέον τρόπον τυραννίας τῶν ταξειδιωτῶν.

Ὑπ' αὐτὴν τὴν ἔποψιν, τὰ σκῆπτρα κα-

ΤΑ ΕΡΕΙΠΙΑ ΤΗΣ ΠΟΜΠΗΪΑΣ

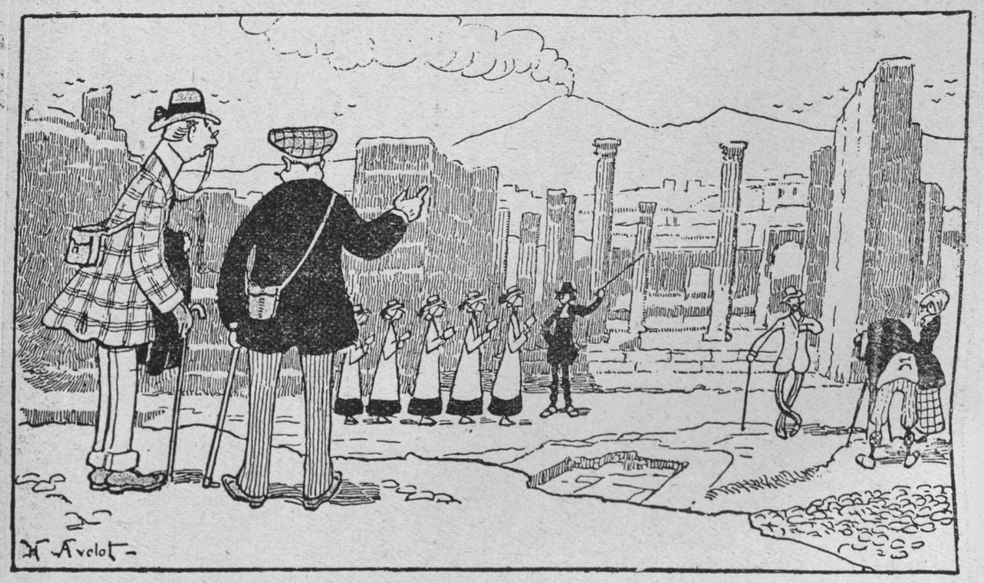

Ὁ ὁδηγός: Βλέπετε τὶ ὡραῖον Θέαμα ποῦ παρουσιάζουν ;

Ὁ περιηγητής: Ὡραῖον, ἀλλὰ πρέπει νὰ ᾽ξοδεύσῃ κανεὶς τὰ μαλλοκέφαλά του γιὰ ἐπιδιορθώσεις.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Ὑποτίθεται ὅτι εἶναι

Ἡ Κα ΣΟΦΙΑ ΣΠΑΝΟΥΔΗ

τεῖχε ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν τὸ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῆς Ἀστυνομίας ἑδρεῦον εἰδικὸν συμβούλιον. Ἕκαστος ταξειδιώτης, ἀναχωρῶν ἐνταῦθεν δι' οἱανδήποτε πόλιν τοῦ Κράτους ἢ τῆς ἀλλοδαπῆς, ἦτο ὑπόχρεως νὰ μεταβῇ αὐτοπροσώπως εἰς τὴν Ἀστυνομίαν καὶ ἐμφανιζόμενος ἐνώπιον τοῦ ἐν λόγῳ Συμβουλίου (ἡ ταχύτης τῆς ἐμφανίσεως ἐξηρτᾶτο πάντοτε ἀπὸ τὸ μέγεθος τοῦ μπαξισιοῦ) νὰ ἐξηγῇ τοὺς λόγους καὶ τὰ αἴτια, ὧν ἕνεκα ἔπρεπε ν' ἀναχωρήσῃ. Ἐκ μέρους τοῦ Συμβουλίου προὐβάλλοντο συχνὰ αἱ παραδοξότεραι τῶν ἐρωτήσεων καὶ ἀναλόγως τῶν παρεχομένων ἐξηγήσεων ἐξηνέγκοντο αἱ ἐξωφρενικώτεραι τῶν ἀποφάσεων. Οἱ ζητοῦντες τὴν ἄδειαν νὰ μεταβῶσι πρὸς θεραπείαν εἰς τὰ λουτρὰ τοῦ Ἴσλ, τοῦ Αἶξ, τῆς Αἰδηψοῦ ἢ τοῦ Λουτρακίου, ἐλάμβανον, κατόπιν διασκέψεως τοῦ Συμβουλίου, πασαπόρτι διὰ τὴν Γιάλοβαν ἢ τὸ πολὺ διὰ τὴν Προῦσαν,

— Κι' ἐδῶ λουτρὰ ἔχει κι' ἐκεῖ λουτρά. τί ἀνάγκη νὰ πηγαίνῃς τόσο μακρυὰ καὶ νὰ ὑποβάλλεσαι σὲ τόσα ἔξοδα.

Ἀπόφοιτοι γυμνασίων μας, μεταβαίνοντες εἰς Εὐρώπην ἢ εἰς Ἀθήνας χάριν ἐπιστημονικῶν σπουδῶν, ἐστέλλοντο εἰς τὸ ἐνταῦθα Πανεπιστήμιον. Ἐὰν δὲ ἐδικαιολόγουν τὴν προτίμησιν τῶν ξένων Πανεπιστημίων μὲ τὴν ἄγνοιαν τῆς Τουρκικῆς γλώσσης, ἐστέλλοντο νὰ φοιτήσωσι πρῶτον ἐπὶ 4—5 ἔτη εἰς τὰ τουρκικὰ λύκεια ὅπως ἐκμάθωσι τὴν γλῶσσαν καὶ κατόπιν νὰ ἐγγραφῶσι εἰς τὸ Ὀθωμανικὸν Πανεπιστήμιον.

Ἀλλὰ τὸ κωμικότερον τῶν τοιούτου εἴδους ἐπεισοδίων συνέβη εἰς γνωστὸν ἰατρὸν τοῦ Πέραν. Ἦτο ἠρραβωνισμένος μὲ νέαν ἐγκατεστημένην ἐν Ρωσσίᾳ. Ὅταν λοιπὸν ἐπῆλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου καὶ ἀπεφασίσθη ὁ γάμος, ἡτοιμάσθη ὁ ἰατρὸς νὰ μεταβῇ εἰς Ρωσσίαν πρὸς τέλεσιν αὐτοῦ. Παρουσιάσθη τότε ἐνώπιον τοῦ «Συμβουλίου». ζητῶν διαβατήριον διὰ τὴν Ρωσσίαν.

— Καὶ τί πᾷς νὰ κάμῃς στὴν Ρωσσίαν, δόκτωρ ἐφέντη;

— Ἔχω οἰκογενειακὰς ὑποθέσεις.

— Δέν μπορεῖς τάχα νὰ συνεννοηθῇς μὲ γράμματα, ἀλλ' εἶναι ἀνάγκη νὰ πᾷς μόνος σου.

— Πάγω νὰ παντρευθῶ, ἐφέντημ, καὶ ἡ παρουσία μου εἶναι, ὡς βλέπετε, ἀναγκαία.

— Νὰ παντρευθῇς; Καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ πᾷς στὴ Ρωσσία γιὰ νὰ παντρευθῇς; Χαθήκανε ἐδῶ τὰ κορίτσια;

— Μὰ ἐκεῖ εἶναι ἡ μνηστή μου:

— Ἄνταμ σέντα!... Κύτταξε νἄβρῃς κανένα καλὸ κορίτσι ἐδῶ καὶ βαζγέστισε ἀπ' αὐτὸ τὸ ταξεῖδι.

Καὶ ἐπὶ μῆνας ἔτρεχε ὁ πτωχὸς ἰατρὸς ἕως οὗ ἐπιτύχῃ παρὰ τοῦ Συμβουλίου τῶν διαβατηρίων τὴν ὑψηλὴν ἄδειαν τοῦ γάμου του, τρίψας ἐπὶ τέλους καὶ στρογγυλότατον μπαξῆσι.

⊕⊕

Διὰ τὸν γνωρίζοντα τὸ μυστήριον τῆς τοποθετήσεως τοῦ μπαξησίου καταλλήλως καὶ ἐν καιρῷ τῷ πρέποντι ὅλαι αὗται αἱ δυσκολίαι ἤροντο ὡς διὰ μαγικῆς ράβδου. Ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην μεγάλας εὐκολίας παρεῖχον εἰς τοὺς ταξειδεύοντας οἱ τότε ἐν ἀκμῇ ἔτι διατελοῦντες Κεφαλλῆνες βαρκάρηδες τοῦ Γαλατᾶ. Οὗτοι ἀνελάμβανον κατ' ἀποκοπὴν νὰ σᾶς μεταφέρουν μὲ ὅλα τὰ μπαγκάζια σας, ἐπὶ τοῦ ἀναχωροῦντος ἀτμοπλοίου, χωρὶς κανεὶς ἀπολύτως νὰ σᾶς ἐνοχλήσῃ. Καὶ ἐγίνετο τὸ θαῦμα οὕτω: Ὅταν ἡ βάρκα ἐπλησίαζεν εἰς τὸ ἀτμόπλοιον καὶ εἰσήρχετο εἰς τὴν ζώνην τῶν περιστοιχιζουσῶν αὐτὸ ἀστυνομικῶν λέμβων, ὁ βαρκάρης, χωρὶς καθόλου ν' ἀτενίσῃ εἰς αὐτάς, ὕψωνε τὸ χέρι του καὶ ἄνοιγε δύο ἢ τρία δάκτυλα. Ἕκαστον ἐσήμαινε καὶ ἓν τέταρτον τοῦ μετζητιέ. Ἀμέσως αἱ ἀστυνομικαὶ λέμβοι παρεμέριζον. Καὶ ἕνας μὲν ἀστυνόμος ἔσκυβε καὶ ἔκαμνε πῶς ξύνει τὸ πόδι του ἄλλος προσεποιεῖτο πῶς ἔγραφε καὶ ἄλλος πῶς ἔσιαζε τὸ κουπὶ ἢ τὸ τιμόνι τῆς βάρκας του, καὶ οὕτω ὁ ταξειδιώτης **διελάνθανε** τάχα τὴν προσοχὴν των καὶ εἰσήρχετο ἀνενοχλήτως εἰς τὸ ἀτμόπλοιον, κανονίζων μὲ τὸν βαρκάρην τὸ σωτήριον μπαξῆσι τῶν ἀστυνομικῶν.

⊕⊕

Τῶν παθῶν των δὲ τὸν τάραχον ὑφίσταντο ἐν τοῖς διαβατηρίοις τὰ ὀνόματα τῶν ταξειδιωτῶν. Ἕνας κάποιος **Ἀγαμέμνων**, δηλώσας τὸ ὄνομά του εἰς τὸν ἐντεταλμένον νὰ γράψῃ τὸ διαβατήριόν του, τὸ εἶδεν ἀναγεγραμμένον ὡς «Μεμνοὺν Ἀγᾶ». Καὶ ὅταν ἠθέλησε νὰ διαμαρτυρηθῇ τῷ ἐδήλωσαν ὅτι τὸ «ἀγᾶ» δὲν προτάσσεται τοῦ ὀνόματος, ἀλλ' ἀκολουθεῖ πάντοτε. Ἕνας ἄλλος **Ὅμηρος** τοὔνομα, ἠναγκάσθη νὰ ταξειδεύσῃ ὡς **Ὁμὲρ ἐφέντης** διότι ἔτσι τὸ θέλησε ὁ ὑπάλληλος, μία δὲ τέλος **Χαρίκλεια** ἐταξείδευσε ὡς μόμπιλο, καταγραφεῖσα ἐν τῷ διαβατηρίῳ ὡς **καρέκλα**.

Τὸ κωμικώτερον ὅμως πάντων εἶναι τὸ ἑξῆς ἀνέκδοτον:

Κάποιος ἐπρόκειτο νὰ ταξειδεύσῃ διὰ τὴν Σιλίστριαν τῆς Βουλγαρίας. Ἀλλ' ὁ ὑπάλληλος, ἀφοῦ ἐξήντλησε τὰς γεωγραφικάς του γνώσεις χωρὶς νὰ εὕρῃ ὑπάρχουσαν τοιαύτην πόλιν, μὴ δυνάμενος δὲ ἐξ ἄλλου νὰ ἐκδώσῃ διαβατήριον δι' ἄγνωστον αὐτῷ μέρος, εὗρε τρόπον νὰ κανονίσῃ τὸ ζήτημα. Ἀντὶ **Σιλίστρια** ἔγραψε **Σηλύβρια**. Καὶ ὅταν ὁ κάτοχος τοῦ τοιούτου διαβατηρίου ἐπέστρεψε παρὰ τῷ ὑπαλλήλῳ, ἀπαιτῶν τὴν διόρθωσιν τοῦ γενομένου λάθους, ὁ ὑπάλληλος μὴ δυνάμενος νὰ γράψῃ πόλιν ἄγνωστον αὐτῷ καὶ ἀμηχανῶν περὶ τοῦ πρακτέου στρέφεται ἱκετευτικῶς πρὸς τὸν ταξειδιώτην καὶ τοῦ λέγει:

— Τζάνουμ ἐφέντη, μπροῦ Σιλίστρια γερινὲ Σηλυβριαγιᾶ γκιτσάνα.... Δηλαδή: Εὐλογημένε ἄνθρωπε, ἀντὶ νὰ πᾷς σ' αὐτὴν τὴν Σιλίστρια δὲν πᾷς καλλίτερα στὴ Σηλυβριά;

ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΗΣ

ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Περὶ ταχυδακτυλουργίας ὁ λόγος:

— Ἄχ, παπάκη, χθὲς στὸ θέατρον ἤτανε ἕνας ταχυδακτυλουργὸς ποῦ ἔπαιρνε μιὰ λίρα καὶ ὡς νὰ πῇς τρία τὴν ἔκαμνε κορδέλλα, κατόπιν ταντέλλα, κατόπιν μαντῆλι, κατόπιν καπέλλο...

— Καὶ ἡ μαμά σου, παιδί μου, σὰν βγαίνῃ στὰ ψούνια τὸ ἴδιο κάνει. Ἐκείνη μάλιστα παίρνει πέντε πέντε τῆς λίρες.

⊕⊕

Ὁ λόγος περὶ ἀκριβείας:

— Εἶδες ἐφέτος ἀκρίβεια γαλοτσῶν;

— Δέν τὴν εἶδα διότι τῆς δικές μου τῆς ἀγόρασα θεόφθηνα ἀπὸ τοῦ Τίριγγ.

⊕⊕

Ὅλα τὰ εἴδη ἐπὶ πιστώσει
χωρὶς ἐγγύησιν κανενὸς
πειὸς θὰ μποροῦσε νὰ σᾶς τὰ δώσῃ
ἂν δὲν ὑπῆρχεν ὁ **Πετεινός**;

⊕⊕

ΔΩΡΑ ἔχεις ν' ἀγοράσῃς
καὶ σὲ ζάλισαν τὸν νοῦ;
Σύρε πᾶνε νὰ περάσῃς
ἀπ' τοῦ μάγου ***Σοφιανοῦ***
καὶ θὰ εὕρῃς 'κεῖ πληθώρα,
χίλια πράγματα γιὰ δῶρα.

⊕⊕

ΜΕΤΑΞΑ ΚΟΝΙΑΚ σὰν πίνῃς
ποῦ τὸ φέρνει ὁ ***Σαχτάννης***
λύπες ἔχεις;... τὰς πραΰνεις,
πόνον ἔχεις; θὰ τὸν γελάνῃς.

SISMANOGLIO MEGARO

ΠΩΣ ΔΙΕΣΚΕΔΑΣΑ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Βαρὺς ἀπὸ τὸν ὕπνον τῆς νυκτὸς καὶ χασμώμενος ἀκόμη, μὲ ὀφθαλμοὺς προισμένους καὶ ὑγρούς, μὲ πνεῦμα καὶ σῶμα προσπαθοῦντα πῶς τὸ ταχύτερον ν' ἀποτινάξουν τὸν λήθαργον τοῦ Μορφέως, τοῦ πρωτοξαδέλφου τούτου τοῦ Θανάτου, ἠγέρθην τῆς κλίνης μου τὴν Κυριακήν, ὀλιγώτερον ἀπὸ τὰς ἄλλας ἡμέρας σκυθρωπὸς καὶ περισσότερον κἄπως εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν ζωήν. Ἴσως διότι ἦτο Κυριακὴ καὶ θὰ ἀνεπαυόμην ὀλίγον ἀπὸ τὰ βάσανα καὶ τοὺς κόπους ἑξαημέρου ἐργασίας.

Ἦτο λαμπρὰ μαγιάτικη πρωΐα μὲ ἥλιον λάμποντα καὶ θερμόν, μὲ δροσόλουστα ἄνθη, ὑπερήφανα διότι ἔψαλλον τὰ κάλλη των τόσα καὶ τόσα τριγύρω των μελῳδικὰ πτηνά, μὲ ἀθῶας καὶ φιλοπαίγμονας πεταλούδας νὰ πτερυγίζουν ἐδῶ κι' ἐκεῖ καὶ ἐν γένει μὲ ὅλα τὰ θέλγητρα ἐρατεινῆς ἡμέρας τοῦ Μαΐου, ἡ ὁποία σὲ ἀναγκάζει θέλοντα καὶ μὴ νὰ προσηλώνῃς ἐπ' αὐτῆς νοῦν καὶ αἰσθήσεις, νὰ τὴν θαυμάζῃς, νὰ τὴν λατρεύῃς.

***

Ἐκάθισα λοιπὸν κι' ἐγὼ εἰς τὸ πρὸς τὸν κῆπον παράθυρον τοῦ δωματίου μου καὶ ροφῶν νωχελῶς τὸν πρωϊνὸν καφὲν παρεδόθην ὁλόκληρος εἰς τὸ νὰ θαυμάζω ἀπολαυστικῶς τὴν πέριξ μου μαγείαν τῆς φύσεως. Εἶχον δὲ ὅλην τὴν καλὴν διάθεσιν νὰ μείνω ἐκεῖ μέχρι μεσημβρίας τοὐλάχιστον, ὅτε ὁρμητικῶς εἰσβάλλει εἰς τὸ δωμάτιόν μου τὸ τρυφερόν μου ἥμισυ καὶ μὲ ὕφος ἐπιτακτικὸν μοὶ λέγει ὅτι εἶναι ὥρα νὰ ντύνουμε γιὰ νὰ κινήσουμε.

— Νὰ κινήσουμε ; Καὶ ποῦ θὰ πᾶμε, παρακαλῶ ;

— Ποῦ θὰ πᾶμε ; Στὸν Κεατχανέ.

— Στὸν Κεατχανέ ; Μὲ τὰ σωστά σου τὸ λές ;

— Ἔλα, ἔλα . . . κάμνεις πῶς δὲν καταλαβαίνεις τώρα. Ἀπὸ τὴν περασμένη Κυριακὴ τὸ εἴπαμε καὶ ὅλα τὰ ἔχουμε συμφωνημένα καὶ τώρα προσποιεῖσαι τὸν ἀνήξευρο. Ἔλα, σήκω, καϋμένε, καὶ περιμένει τόσες ὧρες ἡ μαμὰ ντυμένη.

Ἡ μαμὰ ἦτο, ἂν ἀγαπᾶτε, ἡ πενθερά μου, ἡ ὁποία ντυμένη πράγματι μὲ τὸν προκατακλυσμιαῖόν της μποξᾶν — τρανὴ ἀπόδειξις τοῦ ἐπισήμου τῆς ἡμέρας—εἰσελαύνει ὁρμητικῶς κι' αὐτὴ στὸ δωμάτιόν μου εἰς ἐπικουρίαν τῆς κόρης της.

Ἐγὼ ἀρνοῦμαι καὶ δὲν ἐννοῶ νὰ τὸ κουνήσω. Ἀλλ' ἡ γρίνα δὲν βραδύνει ν' ἀνέλθῃ εἰς τοὺς ὑψηλοτέρους της τόνους, ἡ γυναῖκες φωνάζουν, ἐγὼ ἐπίσης, τὰ παιδιὰ κλαίουν, ὁ σκύλλος γαυγίζει καὶ αὐτὸς διὰ νὰ γίνῃ πλήρης ἡ ***οἰκογενειακὴ ἁρμονία***. Καὶ εἰς ἐπίμετρον ὅλης αὐτῆς τῆς ἑξαφνικῆς τρικυμίας ἡ συμβία μου ἀναποδογυρίζει « ἀπὸ τὴν συγχυσί της » τὸ φλυτζάνι τοῦ καφέ μου ἐπάνω εἰς τὴν κολλάτη φοῦστά της, τὴν ὁποίαν γιὰ νὰ κολλαρίσῃ « ἔσπασε ἀφ' ἑσπέρας τὰ χέρια της στὸ σίδερο ».

Φόβος λοιπὸν ὑπῆρχε τώρα μήπως τὰ σπάσῃ καὶ στὸ κεφάλι μου. Καὶ πρὸς πρόληψιν τοιούτου ἀπευκταίου ἤρχισα νὰ ὑποχωρῶ κανονικῶς καὶ μικρὸν κατὰ μικρόν, τῆς γρίνας μετριαζομένης καὶ αὐτῆς ἀναλόγως. Ἐπὶ τέλους παρεδέχθην. Καὶ ἡ γρίνα ἐκόπασεν ἐντελῶς. Μόνον ἡ πενθερά μου ἐξηκολούθει ἀκόμη εἰς ἦχον πλάγιον βαρύν, παραπονουμένη τώρα ὅτι θὰ ἐχάναμε τὸ βαπόρι, τὸ δρομολόγιον τοῦ ὁποίου ἐγνώριζεν ἐκ στήθους, καθ' ὃ γνησία Φαναριώτισσα.

***

Μετ' ὀλίγον ἐξεκινήσαμεν. Ἡ συνοδεία κατηρτίσθη ὡς ἑξῆς : Προηγεῖτο πάντων ὁ μικρὸς υἱός μου ὡς ἀνιχνευτικὸν ἀπόσπασμα, κρατῶν ἀπὸ τὸ χέρι τὸν σκύλλο. Ἠκολούθει ἡ κόρη μου ὡς ἐμπροσθοφυλακὴ κρατοῦσα εἰς χεῖρας ἓν μέγα μανδῆλι, περιέχον τὴν ***κάλτσαν τῆς γιαγιᾶς***. Ἠκολούθει κατόπιν τὸ κύριον σῶμα, δηλαδὴ ἡ συμβία μου, ἡ ὁποία δὲν ἐκράτει τίποτε, διότι τῆς ἔσφιγγεν ὁ κορσὲς καὶ τῆς πονοῦσε ὁ κόλος. Μετέπειτα ἤρχετο τὸ βαρὺ πυροβολικόν, ἤτοι ἡ πενθερά μου μὲ ἓν κόκκινο μανδῆλι κάτω ἀπὸ τὸν μποξᾶν, περιέχον ὅλα τὰ πολεμεφόδια καὶ τὰ σύνεργα τοῦ καφέ, ἤτοι : καμινέτο, ἰμπρίκια, καφέ-κουτιά, κουταλάκια κτλ.κτλ. Τὴν ὅλην δὲ συνοδείαν ἔκλειον ἐγὼ ὁ δυστυχής, κρατῶν εἰς τὰς ἀγκάλας μου τὸ μωρό μας καὶ σηκώνων μὲ τὴν δεξιὰν πελωρίων διαστάσεων ***καλαθοῦναν***, περικλείουσαν τοὺς ντολμάδες, τὸ ψητό, τοὺς τσίρους, τὰ ψωμιά, τὴν μαστίχα, τὸ κρασὶ

ΛΟΓΙΑ ΧΟΡΟΥ

— Ἄ ! καὶ θὰ μὲ πῆτε τώρα πῶς, ἂν δὲν σᾶς ἀγαπήσω κι' ἐγὼ, θ' αὐτοκτονήσετε . .
— Αὐτὸ συνήθως κάμνω ὅταν τὰ φέρνω σπόρκα.

— Ὁ θάνατος τῆς πεθερᾶς μου ; Αἴ, φίλε μου, μάθε λοιπὸν ὅτι εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποῦ δὲν συνεμερίσθην τὴν λύπην τῆς γυναίκας μου καὶ ἡ πρώτη φορὰ ποῦ δὲν συνεμερίσθη ἡ γυναῖκά μου τὴν χαράν μου.

καὶ ὅλας τὰς ἄλλας ζωοτροφίας τῆς ἡμέρας. Ἤμην, ὡς βλέπεται, ὀπισθοφυλακή, σιτοπομπὴ καί.... βρεφοκομεῖον.

Οὕτω βαίνοντες ἐφθάσαμεν μέχρι τοῦ Γαλατᾶ Σεραΐ, ὅπου καὶ γίνεται ἡ πρώτη στάσις καὶ συγκροτεῖται ἐπὶ ποδὸς πρόχειρον οἰκογενειακὸν συμβούλιον πρὸς κατάρτισιν τοῦ δρομολογίου. Ἐννοεῖται ὅτι εἰς τὸ συμβούλιον αὐτό, ὅπως καὶ εἰς ὅλα τὰ οἰκογενειακά μας συμβούλια, ἐξεκίνησεν ἡ συνηνωμένη ψῆφος πενθερᾶς καὶ κόρης καὶ ἀπεφασίσθη νὰ μεταβῶμεν εἰς Γαλατᾶ διὰ Γενῆ Τσαρσῆ καὶ Τοπχανὲ καὶ τοῦτο «διὰ νὰ σεργιανίσουν λίγο καὶ τὰς προκυμαίας.

Ἐν Γενῆ Τσαρσῆ ὀλίγον ἔλειψε νὰ πατήσῃ τὴν πενθεράν μου ἓν αὐτοκίνητον — καὶ θὰ ἦτο τὸ μόνον ἴσως εὐχάριστον γεγονὸς τῆς ἡμέρας — ἀλλ' ὁ στραβὸς ὁ ὁδηγὸς ἐστριμάτησεν ἐγκαίρως καὶ ἡ πενθερά μου ἐσώθη, ἀφοῦ ὅμως ***κατετρόμαξε.*** Καὶ ἡ κόρη της, συγκινηθεῖσα γιὰ τὸ κατατρόμαγμα αὐτό, μὲ διατάσσει νὰ εὕρω ἕνα ποτῆρι νερὸ «γιὰ νὰ μὴ χελωνιάσῃ ἡ μαμά».

***

Φθάσασα τέλος εἰς τὰς προκυμαίας ἡ συνοδεία ἤρχισε νὰ βαίνῃ μὲ βῆμα νεκρικῆς πομπῆς. Αἱ γυναῖκες ἔχασκον τὰ ἠγκυροβολημένα μεγάλα ταχυδρομικὰ ***σκάφη***, καθ' ὃν χρόνον ἐγὼ ἠσθανόμην τὸ ἀριστερό μαυ χέρι βρεχόμενον μέχρις ὀστέων, ὡς νὰ ἦτο ***σκάφη*** κι' αὐτό. Καὶ πρὶν προφθάσω νὰ διαμαρτυρηθῶ, ὀξὺς συριγμὸς ἀκούεται ἀπὸ τὰ βάθη τοῦ λιμένος καὶ ἡ πενθερά μου, τρομαγμένη πάλιν, μὲ εἰδοποιεῖ δι' ὀξυτέρας φωνῆς ὅτι θὰ χάσουμε τὸ βαπόρι. Δεύτερον οἰκογενειακὸν συμβούλιον καὶ αἱ συνησπισμέναι ψῆφοι μὲ ἀναγκάζουν νὰ τρέξω πρῶτος ἐγὼ διὰ νὰ προφθάσω νὰ πάρω μπιλλιέτα καὶ μὴ χάσουμε οὕτω τὸ βαπόρι τὴν τελευταίαν στιγμήν, μένοντες στὰ κρύα τοῦ λουτροῦ.

Ἐπικαλοῦμαι εἰς βοήθειαν τὰς ὀλίγας δυνάμεις ποῦ μ' ἔμενον καί... τρέχω, καὶ τρέχω. Εἰς τὴν γέφυραν πληρώνω διπλοῦν δίοδον διότι ἤμην — λέει — φορτωμένος, χωρὶς ὅμως νὰ εἶμαι καὶ ***παρᾶ-φορτωμένος*** Τέλος προφθάνουμε τὸ βαπόρι καὶ ἐπιβαίνομεν ὅλοι. Καὶ ἐγὼ ὕστατος πάντων, κάθιδρως, μὲ τὴν γλῶσσαν ἔξω τοῦ στόμανος καὶ σχεδὸν ἀναίσθητος ἀπὸ τὴν κόπωσιν, πίπτω ἐπὶ τοῦ καναπὲ καὶ σχεδὸν ἀποκοιμοῦμαι.

. . . . . .

Πρὸ τοῦ Φαναρίου ἡ πενθερά μου μ' ἐξυπνᾷ διὰ νὰ μοῦ διηγηθῇ «τὴν εὐτυχισμένη ἐκείνη ζωὴ ποῦ πέρασε στὸ Φανάρι

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΓΟΥΣΤΑ

— Καὶ δὲν στενοχωρεῖσθε, κύριε ζωγράφε, νὰ κάμνετε κάθε μέρα προσωπογραφίες ;
— Χμ!... Κατὰ τὰς περιστάσεις, κυρία μου.

— Δὲν σοῦ προσέφερε λοιπὸν τίποτε ἄλλο στὴν ἑορτή σου παρὰ μόνον τὴν καρδιά του ;

— Ναί· μιὰ καρδιὰ ἀπὸ ἀγάπη καὶ αἰσθήματα !

— Ἐγὼ θὰ προτιμοῦσα μιὰ καρδιὰ ἀπὸ διαμάντια . . . .

μὲ τὸν μακαρίτη τὸν ἄνδρα της ὅταν ἦταν μουχτάρης καὶ τὴν ὑπολήπτοντο ὅλοι οἱ μπακάληδες, οἱ ψαρᾶδες, οἱ βαρκάρηδες καὶ ἐν γένει ὅλος ὁ καλὸς κόσμος». Μοὶ διηγήθη κατόπιν — μὲ δάκρυα αὐτὴν τὴν φορὰν—μὲ τὶ σαλτανάτι τὴν πήγαινε τότε στὸν Κεατχανὲ καὶ πῶς κύτταζαν ὅλοι τὴν ὠμορφιά της. Εἶχε δὲ ὄρεξιν νὰ μοὶ διηγηθῇ πολλὰ ἴσως ἀκόμη, πολὺ περισσότερον ἐνδιαφέροντα, ἀλλ' ἐγὼ ἔκρινα καλὸν νὰ προσποιηθῶ τὸν κοιμισμένον. Διότι ἐκ πείρας γνωρίζω ὅτι πᾶσα κουβέντα μὲ τὴν πενθερά μου, καὶ ἡ ἀθρωτέρα ἀκόμη, πάντοτε καὶ κατὰ κανόνα καταλήγει εἰς γρίναν, ποικίλων βαθμῶν καὶ ἐντάσεων.

***

Τέλος ἐφθάσαμε στὸν ἐρατεινὸν Κεατχανέ ! Μόλις ἐξήλθομεν ἠγέρθη φιλονεικία περὶ τὴν ἐκλογὴν καταλληλοτέρας τοποθεσίας πρὸς ἐγκατασκήνωσιν. Ἀφοῦ περιετρέξαμεν ὅλας, κατελήξαμεν, φυσικὰ εἰς τὴν χειροτέραν· λέγω δὲ φυσικά,διότι τὴν εἶχεν ἐκλέξει ἡ πενθερά μου. Ἀλλ'ὁπωσδήποτε ἐστρατοπεδεύσαμεν ἐκεῖ καὶ ἤλπισα πρὸς στιγμὴν ὅτι εἶχον τελειώσει περὶ τὰ βάσανά μου. Ἠπατήθην ὅμως διότι εὐθὺς ἐμέσως ἡ συμβία μου μ' ἔστειλε στὸ ποτάμι γιὰ νὰ πλύνω τὰ βρακάκια τοῦ μωροῦ, ἐπειδὴ στὸν δρόμον εἶχον βραχῇ ὅλα. Κατόπιν μ' ἔβαλαν νὰ σκάψω ἕνα φουρνέλλο διὰ νὰ ψήσουν τοὺς τσίρους μὲ φωτιὰ ἀπὸ ξηρὰ κλαδιά, τὰ ὁποῖα διὰ νὰ εὕρω ἀνερριχήθην σὰν κατσίκα εἰς ὅλα τὰ πέριξ βουνά. Τούτου γενομένου μὲ ***περικάλεσαν*** νὰ ***πεταχτῶ*** ἕως εἰς τὸ Κεατχανέκιοϊ καὶ ν' ἀγοράσω τὸ ὀνομαστὸ τοῦ χωριοῦ γιαοῦρτι «ἐπειδὴ καὶ τὸ τράβηξε ἡ καρδιὰ τῆς μαμᾶς».

Τράβηξα λοιπὸν κι' ἐγὼ τὴν πρὸς τὸ χωριὸ ἄγουσαν καὶ ἠγόρασα αὐτὸ τὸ πενθερικὸν sine qua non. Κατὰ τὴν ἐπιστροφήν μου ὅμως εὑρίσκω τὸ στρατόπεδόν μας ἀνάστατον. Ὁ υἱός μου, τρέχων ἀπ' ἐδῶ κι' ἀπ' ἐκεῖ, ἔπεσεν εἰς τὰ βοῦρλα τοῦ ποταμοῦ κι' ἔμεινεν ἐκεῖ χωμένος ὡς τὴν μέση, διότι κανεὶς δὲν ἐτόλμα νὰ τὸν πλησιάσῃ καὶ τὸν ἐξαγάγῃ. Ἠναγκάσθην λοιπὸν νὰ χωθῶ κι' ἐγὼ ὡς τὰ γόνατα μέσα στὴν λάσπην καὶ νὰ σώσω ἐκεῖθεν τὸν διάδοχόν μου.

***

Ἐπὶ τέλους ἐστρώθη ἡ οἰκογένεια κατὰ

ΕΙΔΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΕΙΔΩΝ ΔΙΑ ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ
ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1883
Δ. ΖΑΧΑΡΙΑΔΟΥ

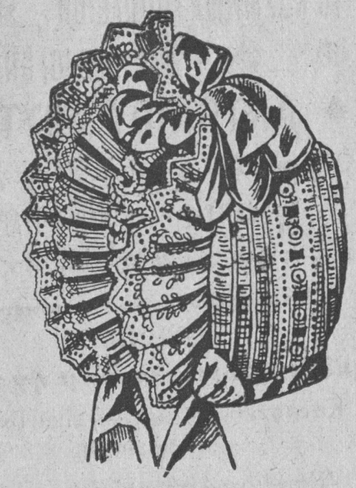

ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΛΛΟΓΗ
ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ
ΑΓΓΛΙΚΑ ΠΑΠΟΥΤΣΑΚΙΑ
ΜΕΓΑΛΗ ΟΔΟΣ ΤΟΥ ΠΕΡΑ
ΑΡΙΘΜΟΣ 425
Παραπλεύρως τῆς Σάντα-Μαρίας
ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΝ ΤΜΗΜΑ ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ ΔΙ' ΑΣΠΡΟΡΡΟΥΧΑ
ΠΩΛΗΣΙΣ ΜΕ ΤΟ ΚΙΛΟ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ
"ΠΕΤΙ ΛΟΥΒΡ"
Δ. ΖΑΧΑΡΙΑΔΟΥ
ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΑΚΡΙΒΩΣ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ
"Ολοι οἱ νεωτερισμοὶ δι' ἐνδύματα καὶ γαρνιτοῦρες φορεμάτων καὶ ἀσπρορρούχων.

ΤΟ ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΚΑΙ ΩΡΟΛΟΓΟΠΩΛΕΙΟΝ

◆ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΣΟΥΤΗ ◆

Ἀγοράζει παλαιὰ κοσμήματα

— ΑΔΑΜΑΝΤΑΣ ΚΑΙ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΡΙΑ —

εἰς τὴν ἀληθῆ ἀξίαν των

Ἐπιδιορθώνει καὶ κατασκευάζει

ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ

μὲ εὐρωπαϊκὰς μηχανὰς

Κατασκευάζει ἀργυρᾶ εἰκονίσματα καὶ κανδήλας.

Ἐπαργυρώνει καὶ ἐπιχρυσώνει μεταλλικὰ ἀντικείμενα.

Ἐπιδιορθώνει ὡρολόγια μὲ ἐγγύησιν.

***ΠΕΡΑΝ**, Πλατεῖα Τοῦνελ, ἀρ. 5*

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ — ΕΥΘΗΝΙΑ ΣΠΑΝΙΑ

ΜΑΡΙΑ ΚΩΝΣΤ. ΓΑΒΡΙΗΛ

(ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΟΣ)

ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ

ΤΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

ΠΕΡΑΝ

Ταρλᾶ-Μπασῆ (Ἰκῆ-Κουγιουλοῦ) 29.

ΩΡΑΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΣ

ἀπὸ 10—12 π. μ. καὶ 1—4 μ.μ.

ΟΙΚΟΣ
Δ. ΡΩΣΣΗ

158-ΜΕΓΑΛΗ ΟΔΟΣ ΤΟΥ ΠΕΡΑ-158

(Παρὰ τὴν δίοδον Χαλεπίου)

Πλουσία συλλογὴ εἰδῶν νεωτερισμοῦ δι' ἄνδρας καὶ γυναῖκας.

***Εἰδικότης τοῦ Καταστήματος: ΠΡΟΙΚΕΣ** ἐπὶ παραγγελίᾳ καὶ πλήρης συλλογὴ ἀσπρορρούχων διὰ κυρίας.*

ΝΟΣΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΣΥΦΙΛΙΔΙΚΑ

ΘΕΡΑΠΕΥΟΝΤΑΙ ΡΙΖΙΚΩΣ

*ἐν τῇ τελείᾳ **ΚΛΙΝΙΚΗ***

ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ ἰατροῦ

Α. ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ

ἰατροῦ τοῦ ἐν Πέραν Νοσοκομείου «ΙΕΡΕΜΙΟΥ»

τέως βοηθὸς ἐν τῇ κλινικῇ τοῦ καθηγητοῦ* A. FOURNIÉ *ἐν Παρισίοις.

Πλῆρες ἠλεκτροθεραπευτικὸν στατικὸν καὶ φαραδαϊκὸν ρεῦμα, γαλβανοκαυτήρ, ἠλεκτρόλυσις, οὐρηθροσκοπία.

ΔΕΧΕΤΑΙ καθ' ἑκάστην μέχρι τῶν 6 μ.μ. Μεγάλη ὁδὸς Πέραν, ἀντικρὺ τῆς Ρωσικῆς πρεσβείας, ἄνωθεν τοῦ ζαχαροπλαστείου Λεμπόν, δίοδος Ὀριεντὰλ (Καθρέπτης).

Τοὺς ἀπόρους δωρεὰν Τρίτην, Πέμπτην, Σάββατον 8—10 1)2 π. μ. ἐν τῷ νοσοκομείῳ *Ἱερεμία.*

ΜΑΙΕΥΤΙΚΑ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΑ

Ο Ἰατρος ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΜΑΚΡΙΔΗΣ

ἀποκλειστικῶς καὶ εἰδικῶς ἀχοληθεὶς ἐσχάτως ἐν Εὐρώπῃ εἰς τὴν

ΜΑΙΕΥΤΙΚΗΝ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΑΝ

Ἀπευθυντέον προσωρινῶς : Πέραν, 52, Καλλιοντζῆ-Κουλούκ, μ.μ.

ΔΙΔΕΙ συμβουλὰς εἰς τὰς ἐγκύους πρὸς ἀσφαλῆ ***πρόληψιν*** τῶν κατὰ τὴν ἐγκυμοσύνην, τὸν τοκετὸν καὶ μετ' αὐτὸν ἐπερχομένων δυστυχημάτων καὶ ἐπιπλοκῶν [ἐκτρώσεων, θανάτου τοῦ ἐμβρύου, αἱμορραγιῶν, σπασμῶν, δυστοκιῶν ἕνεκα στενώσεων τῆς πυέλου, ἐπιλοχείων πυρετῶν, ἀποστημάτων τοῦ στήθους κτλ.].

ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ τοῦ δυσχερεστάτου ΤΟΚΕΤΟΥ κατὰ τὰς νεωτάτας, τελειοτάτας καὶ μετὰ μαθηματικῆς ἀκριβείας καθωρισμένας μεθόδους.

ΘΕΡΑΠΕΥΕΙ διὰ νέας μεθόδου, ***ἐκτάκτου ἐπιτυχίας,*** τὸν ἐπιλόχειον πυρετόν, τὸν κατόπιν ἐκτρώσεων, φυσιολογικῶν ἢ καὶ παθολογικῶν τοκετῶν ἐπερχόμενον. [Ἡ ἐν μεγάλῃ χρήσει εἰς τὰ μαιευτήρια Παρισίων νέα αὕτη μέθοδος τόσον ἀσφαλέστερον ἐπιτυγχάνει, ὅσον ἐνωρίτερον ἐφαρμόζεται].

ΘΕΡΑΠΕΥΕΙ ταχέως καὶ ἀσφαλῶς τὰς αἱμορραγίας, μητρορραγίας, ἐμμηνορραγίας, τὰ διάφορα τρεξίματα καὶ ἐν γένει ΠΑΣΑΣ τὰς παθήσεις τῆς μήτρας καὶ τῶν παραρτημάτων αὐτῆς, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἄνευ ἐγχειρίσεων. [Μέθοδος τοῦ Bier, massage γυναικολογικόν, ἠλεκτροθεραπεία, radiumthérapie κτλ.].

ΕΚΤΕΛΕΙ ἐν τῷ οἴκῳ τῆς ἀσθενοῦς πάσας τὰς μικρὰς γυναικολογικὰς ἐγχειρίσεις [ἀποξέσεις καὶ ἀνατάξεις τῆς μήτρας, ἐξαιρέσεις πολυπόδων, διανοίξεις ἀποστημάτων, κολποτομὰς καὶ κολπορραφίας, περιναιορραφίας κτλ.] ***ἄνευ χλωριοφορμίου***, ἀλλὰ διὰ νέας τοπικῆς ἀναισθητικῆς μεθόδου ἀκινδύνου καὶ ἀσφαλοῦς.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ πρὸς ἐφαρμογὴν καταλλήλων ζωνῶν καὶ κορσέδων, παραγγελλομένων εἰς εἰδικὸν ἐργοστάσιον τῶν Παρισίων, διά τε τὰς ἐγκύους καὶ μή.

ΕΙΔΙΚΗ θεραπεία τῶν μολυσματικῶν νόσων τῶν γυναικῶν ὑπὸ ***ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν καὶ εἰς ὡρισμένας ὥρας.***

ΣΗΜ. Αἱ τελευταῖαι παρατηρήσεις ἀπέδειξαν ὅτι ἐπὶ ἑκατὸν γυναικῶν νευροπαθῶν, ἀναιμικῶν, δυσπεπτικῶν, καχεκτικῶν αἱ ἐννενήκοντα πάσχουσιν ἐκ μητρικῶν νοσημάτων, ἀτελῶς θεραπευθέντων ἢ καὶ τελείως ἀγνοουμένων πολλάκις.

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ
"Η ΒΙΚΤΩΡΙΑ,,
ΕΝ ΓΑΛΑΤΑ, *(Καράκιοϊ).*

Ἀπέναντι τοῦ Σταθμοῦ τοῦ Τροχιοδρόμου γραμμῆς Βεσικτάς.

Εἰς τὸ ἑστιατόριον τοῦτο εὑρίσκει τις μαγειρικήν, ἱκανοποιοῦσαν καὶ τῶν ἀπαιτητικωτέρων τὰ γοῦστα, εἰς τιμὰς λογικωτάτας. Ὑπηρεσία πρόθυμος καὶ ταχεῖα, καθαριότης ἀνεπίληπτος. Συχνάζεται ὑπὸ τοῦ καλλιτέρου ἐπιστημονικοῦ καὶ ἐμπορικοῦ κόσμου τῆς πόλεώς μας.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΑΙΘΟΥΣΑ

ΔΙ' ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

ΜΕΓΑ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ
"Η ΑΝΑΤΟΛΗ,,
ΠΑΝΑΓ. Γ. ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΕΡΑΝ, Ὁδὸς Χαμὰλ Μπασῆ, ἀρ. 12

(Ἀπέναντι τοῦ Γαλατᾶ Σεράϊ)

Τὸ Ἑστιατόριον «Ἡ Ἀνατολή», τὸ κεντρικώτερον τῶν ἐν Πέραν ἑστιατορίων, εἶναι πασίγνωστον διὰ τὴν καθαρὰν τροφήν, διὰ τὴν καλὴν μαγειρικήν του, πρὸ παντὸς δὲ διὰ τὰ ἁγνὰ ὑλικὰ τὰ ὁποῖα μεταχειρίζεται.

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΠΡΟΘΥΜΟΣ

ΤΙΜΑΙ ΜΕΤΡΙΑΙ

IMPRIMERIE FRANÇAISE

GRANDE FABRIQUE DE REGISTRES
ATELIERS DE RELIURE

LÉANDRE MOURKIDÈS

Imprimeur - Relieur de l'Ambassade et du Consulat de France
Yuksek Kaldirime, Rue Lulédji Hendek, 1-3

IMPRESSIONS COMMERC. & ADMINISTRATIVES
CHÈQUES-TRAITES-MANDATS-ACTIONS-REÇUS
CIRCULAIRES-PROSPECTUS
FAIRE-PART DE MARIAGE, CATALOGUES
BROCHURES-REGISTRES en tous genres

JOURNAUX QUOTIDIENS ET HEBDOMADAIRES
RELIURE DE BIBLIOTHÈQUE ET SCOLAIRE
RELIURE ARTISTIQUE ET DE GRAND LUXE
SPECIALITÉ DE RELIURE POUR REGISTRES

Travaux typolithographiques en tous genres

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΤΣΙΓΚΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΚΑΙ ΓΑΛΒΑΝΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ
ΘΕΟΔ. ΒΑΦΕΙΑΔΟΥ

ΠΕΡΑΝ, ΜΕΓΑΛΗ ΟΔΟΣ ΤΟΥ ΤΕΚΕ, ΑΡΙΘ. 540

Ἀπέναντι τῆς Γερμανικῆς Λέσχης «Τευτονίας».

Τὸ ἀρχαιότερον τσιγκογραφεῖον ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ἐργασίαι καλλιτεχνικαὶ
Μαῦραι καὶ χρωματισταί.

Ἐκτέλεσις ἐπιμελὴς καὶ ταχεῖα.

ΜΕΓΑ ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ "Ο ΚΕΡΑΤΙΟΣ ΚΟΛΠΟΣ,,
ΟΔΟΣ ΧΑΡΑΤΖΗ, ΑΡΙΘ. 10

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ : **Ν. ΦΩΣΚΟΔΟΣ**

ΖΥΘΟΙ ΖΥΘΟΙ ΖΥΘΟΙ

ΣΠΑΤΕΝ
DREHER
ΣΑΛΒΑΤΩΡ
ΝΕΚΤΑΡ

ΣΤΡΕΙΔΙΑ ΝΩΠΟΤΑΤΑ

"Εκτακτος καὶ πρωτοφανὴς ποικιλία μεζέδων ! ! ! !

ΠΟΤΑ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΩΝ

ΚΕΝΤΡΟΝ ΑΝΑΨΥΧΗΣ

ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΙΣ ΠΡΟΘΥΜΟΣ καὶ ΤΑΧΕΙΑ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΕΥΣΤΑΘΙΑΝΟΣ (Ιατρος)
ΕΙΔΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΑ ΝΟΣΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΩΤΩΝ, ΡΙΝΟΣ, ΛΑΡΥΓΓΟΣ ΚΑΙ ΣΤΟΜΑΤΟΣ

Πρώην χειρουργὸς εἰς τὴν λαρυγγολογικὴν κλινικὴν τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Βορδὼ καὶ τακτικὸς βοηθὸς τοῦ καθηγητοῦ Moure. ***Μέλος τῆς λαρυγγολογικῆς ἑταιρίας τῶν Παρισίων.***

ΘΕΡΑΠΕΥΕΙ : Τὴν ***χρονίαν ὠτόρροιαν*** ριζικῶς. Τὴν ***δύσπνοιαν*** ὅταν αὕτη προέρχεται ἐκ παθήσεων τῆς ρινὸς ἢ τοῦ λάρυγγος. Τὰς ***παθήσεις τῶν βρόγχων*** δι' ἐγχύσεως τοῦ καταλλήλου φαρμάκου διὰ τοῦ λάρυγγος ἀπ' εὐθείας εἰς τοὺς βρόγχους. Τὰς ***παραμορφώσεις τῆς ρινὸς*** δι' ἐνέσεων εἰδικῆς οὐσίας. Τὴν ***κακοσμίαν*** τῆς ρινὸς καὶ τοῦ στόματος. Τὰς παθήσεις τοῦ λάρυγγος καὶ τοῦ στόματος (ὑπερτροφία τῶν ἀμυγδαλῶν, ἀποστήματα, ἐξελκώσεις σιφυλιδικαί, ἄφθαι κτλ.)

Αἱ ἐγχειρίσεις ἐκτελοῦνται μὲ αὐστηροτάτην ἀντισηψίαν καὶ ἄνευ τοῦ ἐλαχίστου πόνου διὰ τοπικῆς ἢ γενικῆς ἀναισθησίας.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΝ ΤΜΗΜΑ ΟΔΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΟΔΟΝΤΟΤΕΧΝΙΑΣ

Ἀνασύστασις εἰς τὸ φυσικὸν καὶ ἐπιδιόρθωσις οἱουδήποτε ἐλαττώματος τοῦ στόματος ἕνεκα βλάβης τῶν σιαγώνων ἢ κακῆς διατάξεως τῶν ὀδόντων. Θεραπεία τῶν δυσπεψιῶν τοῦ στομάχου διὰ τελειοποιήσεως τῆς μασήσεως καὶ τελείου καθαρισμοῦ τοῦ στόματος ἐκ τῶν ἀποστημάτων καὶ διαφόρων ἄλλων φωλεῶν τῶν μικροβίων. Σφράγισις τῶν ὀδόντων μετ' ἐπιστημονικῆς τελειότητος.

Εἰδικὸς μηχανικὸς ἐπιστημονικῶς μεμορφωμένος ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ ἰατροῦ κ. Ἀλ. Εὐσταθιανοῦ καὶ ὑπ' εὐθύνην αὐτοῦ ἐντὸς τοῦ ἰατρείου ἐκτελεῖ τὴν κατασκευὴν ὀδοντοστοιχιῶν, χρυσῶν στεφανῶν καὶ χρυσῶν γεφυρῶν ἀκινήτων τελειοτάτου συστήματος καὶ κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς νεωτέρας ἐπιστήμης.

ΜΕΓΑΛΗ ΟΔΟΣ ΤΟΥ ΠΕΡΑΝ, ΑΝΑΤΟΛ ΧΑΝ 13, ΑΠΟ 1 ΕΩΣ 5 Μ.Μ.

Ο ΠΕΡΙΦΗΜΟΣ

ΖΥΘΟΣ ΜΠΟΜΟΝΤΗ

ΠΑΝΤΟΤΕ Διαυγὴς

ΩΣ ΚΡΥΣΤΑΛΛΟΝ

✷ ΕΥΓΕΥΣΤΟΣ ΚΑΙ ΑΦΡΑΤΟΣ ✷

ΖΥΘΟΣ ΠΙΛΣΝΕΡ *(ὁ ξανθὸς)*

ΖΥΘΟΣ ΜΕΡΤΖΕΝ *(ὁ σκοῦρος)*

ΖΥΘΟΣ ΜΟΥΝΧΝΕΡ *(ὁ μαῦρος)*

Διαρκὴς παρακαταθήκη εἰς τὰς ὑπογείους ἀποθήκας ΦΕΡΙΚΙΟΥ

● 1,800,000 Κοιλῶν ●

ΖΥΘΟΥ

ΠΟΙΟΤΗΣ ἀποκλείουσα πάντα συναγωνισμόν, ἐξ οὗ καὶ ἡ προτίμησις τῶν γνωριζόντων νὰ πίνωσι

ΖΥΘΟΝ

ΣΥΓΚΡΙΝΑΤΕ ΤΟΥΣ ΜΕ ΟΙΟΝΔΗΠΟΤΕ ΑΛΛΟΝ ΖΥΘΟΝ καὶ θὰ ΟΜΟΛΟΓΗΣΗΤΕ τὴν ΥΠΕΡΟΧΗΝ ΤΩΝ

ΣΥΜΒΟΥΛΗ :

Κάθε μέρα δυὸ ποτήρια πίνετέ τα τακτικὰ
—τὰ καλλίτερα τῆς λύπης καὶ ἀρρώστειας γιατρικὰ—
Ἐὰν πιῆτε παραπάνω θἄχετε πρὸς ὄφελός σας
γέλοια καὶ χαρὲς καὶ κέφι ποῦ νὰ σκάνῃ ὁ ἐχθρός σας.

Ἀλλὰ πίνετε τὴ Μπύρα πάντα φρέσκια καὶ ἀφράτη
καὶ ποτὲ σας δὲν θὰ ἤσθε ἄρρωστοι γιὰ τὸ κρεββάτι.

ΜΑΡΚ.

ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ

ΧΡΗΣΤΟΥ ΧΑΤΖΗΧΡΗΣΤΟΥ

ΔΙΔΑΚΤΟΡΟΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Ἱππότου τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀργυροῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος, τοῦ χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ Παναγίου Τάφου καὶ τοῦ χρυσοῦ παρασήμου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας.

(Ἐν τῷ Πέραν τῆς Κωνσταντινουπόλεως)

Τὸ ***Ἑλληνογαλλικὸν Λύκειον,*** ἀνεγνωρισμένον ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὡς ἰσότιμον πρὸς τὰ Ἑλλην. δημόσια Γυμνάσια καὶ ὑπὸ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Πανεπιστημίων καὶ ὑπὸ πασῶν τῶν Ἐπιστημονικῶν Σχολῶν, ἱδρύθη τῷ 1869 ὑπὸ τίτλον καὶ πρόγραμμα ***Ἑλληνικοῦ Λυκείου*** (τελείου Γυμνασίου), μεταρρυθμισθὲν δὲ ἀπὸ τοῦ 1892-93 συμφώνως ταῖς ἀπαιτήσεσι τῶν νῦν καιρῶν εἰς ***Ἑλληνογαλλικόν,*** σκοπεῖ τὸ μὲν τὴν ὀρθόδοξον καὶ ἑλληνοπρεπῆ μόρφωσιν τῶν ὁμογενῶν παίδων διὰ τῆς γυμνασιακῆς παιδεύσεως, τὸ δὲ τὴν διδασκαλίαν τῆς Γαλλικῆς γλώσσης, ἀναγκαιοτάτης πρός τε τὰς ἐπιστήμας καὶ τὴν ἐμπορίαν, πρὸς δὲ τὴν τελείαν ὅπωσοῦν ἐκμάθησιν τῆς ἐπισήμου τοῦ Κράτους γλώσσης. Διήρηται δὲ πρὸς τὸν τριπλοῦν αὐτὸν σκοπὸν εἰς τρία αὐτοτελῆ καὶ ἀνεξάρτητα τμήματα α΄) τὸ ***Ἑλληνικόν,*** ἐκ τάξεων 11 (7 τοῦ ***Προγυμνασίου*** καὶ 4 τοῦ ***Γυμνασίου),*** λειτουργοῦν ἀπὸ τῆς 8 π. μ. μέχρι τῆς 12 καὶ ἐν ᾧ διδάσκονται ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα, νεωτέρα καὶ ἀρχαία, τὰ ἐγκυκλοπαιδικὰ μαθήματα συμφώνως τῷ προγράμματι τῶν Ἑλληνικῶν Γυμνασίων, ὡς καὶ ἡ Λατινικὴ β) τὸ ***Γαλλικόν,*** ἐξ 11 ὁμοίως τάξεων, λειτουργοῦν ἀπὸ τῆς 1—4 μ. μ. καὶ ἐν ᾧ διδάσκεται ἡ γαλλικὴ γλῶσσα, ἡ Ἱστορία, Γεωγραφία, Φυσιογνωσία καὶ Ἀριθμητικὴ ἕνεκεν πλείονος ἐνασκήσεως ἐν τῇ γλώσσῃ ταύτῃ καὶ γ΄) τὸ ***Τουρκικόν,*** λειτουργοῦν καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 4—5 μ. μ. πρὸς ὅσον ἔνεστι τελειότερον καταρτισμὸν ἐν τῇ χρησιμωτάτῃ ταύτῃ γλώσσῃ.

Τὰ ***Ἐμπορικὰ*** μαθήματα διδάσκονται ἑλληνιστὶ καὶ γαλλιστί, ὁμοίως τηρουμένων καὶ τῶν ἐμπορικῶν βιβλίων. Γλῶσσα μ. μ. καὶ ἐν γένει τῆς διευθύνσεως ἐν σχέσει παντοίᾳ πρὸς τοὺς μαθητὰς ὡρισμένη ἐστὶν ἡ Γαλλική. ***Ἐφορία*** ἀσκοῦσα τὴν ὑπάτην τοῦ ***Λυκείου*** ἐποπτείαν. ἐκλεγομένη δὲ ψήφῳ τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων ἑπταμελὴς ἐστιν, ἐξ ὧν πέντε μὲν ἐκ τῶν ὁμογενῶν, δύο δὲ Γάλλοι, τοῦ μὲν ὁριζομένου ὑπὸ τῆς ἐνταῦθα Γαλλικῆς Πρεσβείας, τοῦ δὲ ὑπὸ τῆς Alliance Française· ἀποτελεῖται δὲ νῦν αὕτη ἐκ τῶν κ. κ. Σταύρου Βουτυρᾶ, Γ. Νούλη, Π. Κοσμίδου, Χ. Χαριτωνίδου, Ἰ. Μαμοπούλου, Weyl καὶ Rey.

Ἡ τοῦ ***Γαλλικοῦ τμήματος*** καὶ ἡ ***γενικὴ ἐσωτερικὴ διεύθυνσις,*** ἡ ἀφορῶσα εἰς τὴν τάξιν, τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὴν πειθαρχίαν, ἀνατεθειμένη ἐστὶν ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τοῦ ἱδρυτοῦ καὶ τοῦ ἐν Παρισίοις πρὸς διάδοσιν τῆς Γαλλικῆς γλώσσης Κεντρ. Γαλλικοῦ Συνδέσμου (Alliance Française), συναινέσει καὶ τῆς Ἐφορίας, τῷ ἐλλογίμῳ κυρίῳ H. Blanchong, διδάκτορι τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν, ἐκ τῶν ἀρχαίων καθηγητῶν τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Λυκείου.

Καθηγηταὶ τοῦ Λυκείου ἐν τῷ ***Γυμνασίῳ :*** ὁ Αἰδεσ. Ἀλέξ. Ζῶτος. Ὁ Ἱδρυτὴς καὶ Γυμνασιάρχης. Οἱ κ. κ. Μ. Αὐθεντόπουλος, Ἰ. Εὐαγγελίδης, Μ. Σάγκας, Ἰ. Βαλαβάνης, Β. Μυστακίδης, Ν. Στρογγύλης καὶ Στ. Βραχάμης, πάντες διδάκτορες Πανεπιστημίων. Ἐν τῷ ***Προγυμνασίῳ*** : οἱ κ. κ. Πάνος Χατζηχρῆστος. δ. φ., Ν. Δημάκης, Π. Δελλαγραμμάτικας, Ἀγαμέμνων Ἄκος, Γ. Αὐθεντόπουλος, Ἰωάν. Χατζηιωάννου, καὶ Μ. Ἀνδρούτσος, πάντες διπλωματοῦχοι οἰκείων Σχολῶν. Ἐν τῷ ***Γαλλικῷ :*** ὁ Διευθυντὴς κ. H. Blanchong καὶ οἱ κ. κ. P. le Coff, B. Bareilles, L. Feuillet, J. Langhade, Ed. Hugues, P. Lambert, J. Freri, P. Lefèvre, Ch. Seigneur. An. Sioros, Ch. de Marpillero, Benoît. Yl. Euthymopoulos, D. Delagrammaticas, J. Masimo, J. Spyridès, ὁ καὶ ὑποδιευθυντής, N. Diamantidès M. Androutzos. Ἐν τῷ ***Τουρκικῷ :*** Μουσταφᾶ Ρεσὶδ-βέης, Σουλεϊμὰν ἐφ., Π. Μελιτόπουλος, Ἀντ. Κωνσταντινίδης, Ν. Γιαγκίτσης, καὶ Θ. Θεοφυλακτίδης. Τῆς Γερμανικῆς ὁ κ. Fr. Pettinger τῆς Ἀγγλικῆς ὁ κ. Αἰμ. Δεπόλλος· τῆς Ἰχνογραφίας καὶ Ζωγραφικῆς ὁ κ. Κ. Ὀρφανουδάκης· τῆς Φωνητικῆς Μουσικῆς ὁ κ. Γ. Παχτίκος· τῆς Γυμναστικῆς ὁ κ. Ἡρ. Στράγγαλης· τοῦ Μανδολίνου καὶ τῆς Κιθάρας ὁ κ. Ἰ. Ἀδαμαντίδης. Ἰατρὸς δὲ τοῦ Λυκείου ὁ κ. Παναγ. Χατζηχρήστου.

Προαιρετικαὶ γλῶσσαι, ἐπὶ ἰδιαιτέροις διδάκτροις 5 ὀθλιρ. ἐτησίως, εἰσὶν ἡ Ἀγγλική, ἡ Γερμανικὴ καὶ ἡ Ρωσική.

Δίδακτρα· α΄) Ἐν τῷ Γυμνασίῳ : τῶν τροφίμων λ. ὀθ. 45, τῶν ἡμιτροφίμων λ. ὀθ. 22 1)2, τῶν ἐξωτερικῶν 16. β΄) ἐν ταῖς 3 ἀνωτέραις τάξεσι τοῦ Προγυμνασίου, τῶν τροφίμων : λ. ὀθ. 40, τῶν ἡμιτροφίμων λ. ὀθ. 20, τῶν ἐξωτερικῶν λ. ὀθ. 14. γ΄) ἐν ταῖς λοιπαῖς τάξεσι : τῶν τροφίμων λ. ὀθ. 38 τῶν ἡμιτροφίμων λ. ὀθ. 18, τῶν ἐξωτερικῶν λίρ. ὀθωμ. 10.

Κανονισμὸς τοῦ Λυκείου ἀποστέλλεται τοῖς αἰτοῦσιν.

ΣΙΓΑΡΟΧΑΡΤΑ
ΚΑΙ ΠΥΡΕΙΑ
ΤΩΝ ΕΘΝΙΚ. ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

Ἕνα τῶν κυριωτέρων πόρων τῶν Ἐθνικῶν ἡμῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων, ἐν οἷς κατ' ἔτος νοσηλεύονται καὶ περιθάλπονται δωρεὰν χιλιάδων ἄποροι ἀσθενεῖς, ἀποτελοῦσι καὶ τὰ πρὸς ὄφελος αὐτῶν πωλούμενα σιγαρόχαρτα καὶ πυρεῖα, τὰ ὁποῖα ἀπὸ ἀπόψεως τιμῆς καὶ ποιότητός εἰσιν ἀνεπίδεκτα συγκρίσεως καὶ συναγωνισμοῦ, ὑπὸ ἔποψιν δὲ σκοποῦ ὅ,τι κατ' ἐξοχὴν θεάρεστον.

Διαιτῶνται ἡμερησίως ἐν τοῖς Καταστήμασιν:

Ἀσθενεῖς	*350—450*
Φρενοβλαβεῖς	*380—420*
Γηροκομούμενοι	*120—150*
Ὀρφανὰ	*150—250*
Προσωπικὸν	*160—200*
Τὸ ὅλον καθ' ἡμέραν	*1160—1480*

Ἑπομένως καθῆκον παντὸς ὁμογενοῦς καὶ φιλανθρώπου εἶναι νὰ ποιῆται ἀποκλειστικὴν χρῆσιν τῶν δύο τούτων εἰδῶν, ἀφοῦ ὅλως ἀζημίως ἐπέρχεται ἐπίκουρος εἰς τοιοῦτον εὐγενὲς καὶ φιλάνθρωπον ἔργον.

Διὰ πᾶσαν παραγγελίαν ἀπευθυντέον εἰς τὴν Γεν. Διεύθυνσιν τῶν Ἐθ. Φιλ. Καταστημάτων (Γαλατᾷ Μέγα Ἐθνικὸν Χάνιον, 69) ἢ πρὸς τοὺς πράκτορας αὐτῶν Κυρίους Ζώνιαν καὶ Πολυζώην ἐν τῇ Πόλει (Τουτοὺν Κιουμπρούκ, 17).

γῆς καὶ ἔφαγε καὶ ἐχόρτασε. Ἡ πενθερά μου παρεπονέθη καὶ πάλιν διὰ τὴν ***ἀδυναμίαν*** τοῦ στομάχου της, ἀφοῦ εἶχε φάγει 18 ὅλους ντολμᾶδες, δύο πιάτα τσιροσαλάτα καὶ δύο κεσέδες γιαοῦρτι, χωρὶς νὰ λογαριάσουμε τὸ ψητό, τ' αὐγά, τὴν μαστίχα, τοὺς μεζέδες, τὰ φροῦτα κτλ. κτλ.

Μετὰ τὸ φαγητὸν ἠθέλησα ν' ἀναπαυθῶ ὀλίγον. Δὲν τὸ κατώρθωσα ὅμως διότι ἔκλαιε τὸ μωρό. Καὶ διὰ νὰ κοιμηθῇ ἤθελε κούνιαν. Ἔδεσα λοιπὸν ἕνα σχοινὶ εἰς ἕνα δένδρον, ἐτοποθετήθησαν ἐπὶ τῆς κούνιας αὐτῆς ἡ σύζυγός μου μὲ τὸ μωρὸ καὶ ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν ἐξαπέστελλα..... εἰς τοὺς οὐρανοὺς συμβίαν καὶ τεκνίον, ἀσθμαίνων καὶ στάζων ἀπὸ τὸν ἱδρῶτα. Τέλος ἀπεκοιμήθη τὸ μωρὸ καὶ ἔκλινα κατὰ γῆς διὰ νὰ κάμω κ' ἐγὼ τὸ ἴδιο. Μόλις ὅμως ἔκλεισα τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἤρχισα νὰ ὀνειρεύωμαι τὸ δωμάτιόν μου μὲ τὸ ὡραῖον ἐπάνω στὸν κῆπον παράθυρό του, ἄγριαι φωναὶ μὲ ἀφυπνίζουν. Ἀνατινάσσομαι ἔντρομος καὶ τί νὰ ἰδῶ; Ὁλόκληρος ἡ οἰκογένεια ἐπάλαιε λυσσωδῶς μὲ ἄλλην οἰκογένειαν, ἐκεῖ πλησίον διασκεδάζουσαν. Τρέχω ἀμέσως, ἐπεμβαίνω εἰς τὴν Τιτανομαχίαν καὶ μὲ μυρίας προσπαθείας κατορθώνω νὰ φέρω τὴν εἰρήνην εἰς τὰ ἀντιμαχόμενα στρατόπεδα. Ἐκ τῆς μάχης ἡ οἰκογένειά μου ἐξῆλθεν οἰκτρῶς ἡττημένη. Ἐξεσχίσθη ὁ μποξᾶς τῆς πενθερᾶς, ἔσπασεν ἡ ὀμβρέλλα τῆς συμβίας μου καὶ ἐποδοπατήθη τὸ καπέλλο τῆς

— Καλό, ἥσυχο, συμμαζεμένο τὸ ἀπαρτεμάν, ἀλλὸ σὰν πληκτικὸ μᾶς φαίνεται.

— Πληκτικό; Τί λέτε καλέ; Μέσ' στὸ σπίτι ἔχουμε τρία πιάνα καὶ πέντε φωνόγραφα, χωρὶς νὰ λογαριάσουμε τὸ χοροδιδασκαλεῖον ποῦ ἔχουμε στὸ ἰσόγειο καὶ λειτουργεῖ ὅλην τὴν νύκτα.

κόρης μου, ἐγὼ δὲ εὑρέθην ἄνευ λαιμοδέτου καὶ μὲ δυὸ τσουγκρανιὲς στὴν μύτην. Ἐννοεῖται ὅτι τὰ αἴτια τοῦ καυγᾶ καὶ τῆς ἥττης ἀπεδόθησαν εἰς ἐμέ, τὸν μὴ ἐγκαίρως ἐπεμβάντα· καὶ ἡ γρίνα ἔφθασεν εἰς τὸ κατακόρυφον.

***

Κατόπιν τῆς ἀτυχοῦς ταύτης μάχης ἀπεφασίσθη ἡ ὑποχώρησις εἰς τὰ ἴδια, πεζῇ ὅμως καὶ διὰ Σισλῆ, ἐπειδὴ βαπόρι δὲν ὑπῆρχε περὶ ἄλλο.

Ἀνεσχηματίσθη ἡ συνοδεία κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι ἡ πενθερά μου ἀνέλαβεν ἤδη χρέη ἐμπροσθοφυλακῆς διὰ νὰ μᾶς ὁδηγήσῃ διὰ συντομωτέρας τάχα ὁδοῦ, ὡς γνωρίζουσα τὰ μέρη ἐκεῖνα ἀπ' τὴν ἐποχὴν τοῦ μακαρίτου. Μετ' ὀλίγον ὅμως περιεπέσαμεν εἰς ἀνηφόρους καὶ κατόπιν εἰς ἀποτόμους βράχους ἡ δὲ ***γρινώδης*** μουσικὴ ἤρχισε πάλιν ζωηρῶς παιανίζουσα. Ἡ ζημία ὅμως εἰς ἐμὲ καὶ πάλιν ξέσπασε, διότι ἠναγκάσθην νὰ τεθῶ ἐμπρός, νὰ κρεμασθῇ κατὰ γραμμὴν ὁλόκληρος ἡ οἰκογένεια ἐκ τοῦ ἐπανωφορίου μου καὶ οὕτω πως νὰ τοὺς σύρω μέχρι τῆς κορυφῆς τοῦ Σισλῆ.

Ἐκεῖθεν μέχρι τῆς οἰκογενειακῆς μας ἑστίας δὲν ἐνθυμοῦμαι τὶ συνέβη, διότι ἀπὸ τὴν κόπωσιν, τὸν ἱδρῶτα, τὴν σκόνην καὶ τὸν θόρυβον τῆς ὁδοῦ κατήντησα μηχανὴ κινουμένη μόνον, μὴ βλέπουσα, μὴ ἀκούουσα, μὴ αἰσθανομένη. Ἀμυδρῶς μόνον ἐνθυμοῦμαι ὅτι ὅταν φθάσαμε στὸ Σταυροδρόμι, ἐλεεινοὶ καὶ τρισάθλιοι, ἡ συνηνωμένη ψῆφος ἐξεδήλωσεν τὴν ἐπιθυμίαν νὰ καθήσουμε καὶ εἰς τοῦ Τοκατλιὰν γιὰ νὰ πάρουμε μιὰ μπύρα καὶ νὰ δοῦμε λίγο κόσμο!!...

Ἔχιδνα.

Η ΝΕΥΡΙΚΙΑ

Τὸ ποδαράκι σου χτυπᾶς στὸ δῶμα,
τὸ προσωπάκι σου ἀλλάζει χρῶμα,
τὰ χέρια νευρικὰ κινεῖς.
Ὅλα μυρίζουν, ὅλα βρωμοῦνε
ὅ,τι σιμώσουν καὶ σοῦ εἰποῦνε
εἶνε βλακεῖες, δεσποινίς.

Νὰ μὴ σὲ βλέπουν καὶ νὰ σὲ βλέπουν
νὰ μὴ σοῦ λένε ὅσα σοῦ πρέπουν·
σ' ὅλα νὰ κάνουν τὸν κουφό..
Καὶ νὰ σωπαίνουν καὶ νὰ μιλοῦνε
ὅλο γιὰ κάτι νὰ σ' ἐπαινοῦνε
καὶ νὰ μὴν ἔχουνε κρυφό.

Τὸ στοματάκι σου γλυκοσουφρώνεις
καὶ τὰ φρυδάκια σου μᾶς χαμηλώνεις,
κλεῖς τὰ ματάκια σου γλυκὰ-γλυκά..
Κι' ὅταν συνέλθῃς, ἀλλάζει γνώμη,
κυττᾶς τριγύρω, ζητᾷς συγγνώμη
καὶ λὲς — δὲν φταίγω... τὰ νευρικά!

Μαγνησία. ***Ὁ Λαϊκός.***

ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Σχόλια περὶ ἑνὸς συνοικεσίου :

— Περίεργον! νὰ παντρευθῇ αὐτὸς ποῦ ἀγαποῦσε τῆς παχειὲς καὶ νὰ πάρῃ μιὰ ξερακιανὴ ποῦ μοιάζει σὰν γαλαζιανὴ σανίδα.

— Ἔχει προῖκα ὅμως καὶ θὰ τὴν πῆρε γιὰ... σανῖδα σωτηρίας.

⊕⊕

Οἰκονομολογικά :

— Τελείωσε λοιπὸν καὶ τὸ δάνειον· θὰ μᾶς τὸ δώσουν μὲ μηνιαίας δόσεις.

— Ἂν τὸ κάμναμε μὲ τὸν ***Κόκκινον Πετεινὸν*** θὰ ἦτο συμφερώτερον· θὰ πέρναμε ὅλο τὸ ποσὸν διὰ μιᾶς καὶ θὰ τὸ ἐξοφλούσαμε ἐμεῖς μὲ μηνιαίας δόσεις.

ΠΕΡΙ ΧΡΟΝΩΝ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΩΝ

— Δεσποινίς, τολμῶ νὰ ζητήσω τὴν χεῖρά σας, ἂν καί, ὡς βλέπετε, ἔχω τὰ χρονάκια μου.

— Πόσα ἔχετε;

— Μόλις 54 χρόνια.

— Καλέ, γιὰ χρήματα ἐγὼ σᾶς ἐρώτησα εἰ δὲ κι' ἀπὸ χρόνια, ὀλίγον μ' ἐνδιαφέρει.

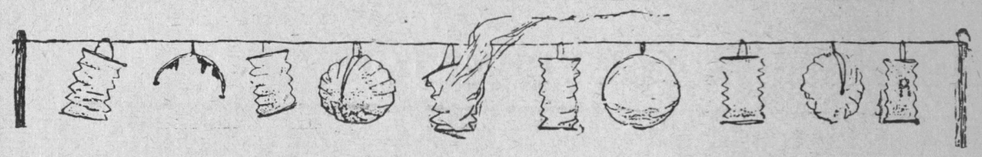

Ο ΑΡΧΙΔΙΑΒΟΛΟΣ ΒΕΛΦΕΓΩΡ

Εἰς τὰ παλαιὰ χρονικὰ τῆς Φλωρεντίας ἀναφέρεται ὅτι ὅσιός τις ἀνήρ, σφόδρα εὐλαβὴς καὶ ἐνάρετος καὶ τὰ μέγιστα συντελῶν εἰς τὴν ἐποικοδόμησιν τῶν πιστῶν, ἔμαθε διὰ τῶν ἁγίων αὐτοῦ προσευχῶν καὶ τῶν μετὰ τοῦ οὐρανοῦ σχέσεών του ὅτι αἱ περισσότεραι τῶν κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας ἐγκαταλειπουσῶν τὸν πρόσκαιρον βίον ψυχαὶ ἐκολάζοντο ἐν Ἅδου, αἱ πλεῖσται δὲ πάλιν ἐξ αὐτῶν, ὅσαι ἦσαν ἀνδρικαί, παρεπονοῦντο ὅτι κατεδικάσθησαν διότι ἐπὶ γῆς εἶχον λάβει σύζυγον. Ὁ Μίνως καὶ ὁ Ραδάμανθυς δὲν ἐπίστευον πολὺ εἰς τὰ τοιαῦτα παράπονα· ἀλλ' ἐπειδὴ ταῦτα ἐπολλαπλασιάζοντο ὁσημέραι καὶ εἶχον καταστῇ γενικά, οἱ ὑποχθόνιοι κριταὶ ἐθεώρησαν καθῆκόν των ν' ἀνακοινώσωσι τὸ πρᾶγμα εἰς τὸν Πλούτωνα, ὅστις τὸ ἐθεώρησεν ἄξιον προσοχῆς. Συνεκάλεσε λοιπὸν εἰς σύσκεψιν πάντας τοὺς μεγιστάνας τοῦ Ἅδου καὶ ἀπήγγειλε πρὸς τὴν ἐρεβώδη ὁμήγυριν εὔγλωττον προσλαλιάν. Ἀφοῦ ἐξέθηκε τὰ πράγματα, διετύπωσεν ὡς ἑξῆς τὴν ἀμφιβολίαν, ἐν ᾗ διέκειτο ἡ δικαιοσύνη τοῦ κράτους του «Ἐάν, εἶπε, καὶ μετὰ τὰ παράπονα ταῦτα, ἐξακολουθήσωμεν καταδικάζοντες τοὺς συζύγους, θὰ θεωρηθῶμεν πολὺ αὐστηροί· ἐὰν πάλιν πεισθῶμεν εἰς αὐτά, θὰ φανῶμεν ἄγαν ἐπιεικεῖς, καὶ τὸ κράτος τοῦτο πρέπει νὰ διασώσῃ τὴν φήμην του καὶ νὰ ζήσῃ ἄνευ καταισχύνης εἰς τὸ μέλλον ὅπως καὶ εἰς τὸ παρελθόν».

Τὸ θέμα ἐφάνη πολὺ σοβαρὸν εἰς τὸ συμβούλιον καὶ διχογνωμία κατ' ἀρχὰς ἐπεκράτησε περὶ τοῦ πρακτέου. Οἱ μὲν ἀπεφάνθησαν ὅτι ἔπρεπεν οἱ τὰ παράπονα ταῦτα προβάλλοντες νὰ ὑποβάλλωνται εἰς δεινὰ κολαστήρια διὰ νὰ μαρτυρήσωσιν ἂν ἦσαν ταῦτα ἀληθῆ ἢ ἁπλῶς προφάσεις· ἀλλ' ἡ πλειονότης ἀπέκλινεν ὑπὲρ τῆς ἰδέας νὰ σταλῇ ἐπὶ τῆς γῆς εἷς ἀντιπρόσωπος τοῦ ὑποχθονίου κόσμου ὅπως ἐξετάσῃ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὰ πράγματα. Ἡ γνώμη αὕτη ὑπερίσχυσεν· ἀλλ' ἐπειδὴ οὐδεὶς ἐδέχετο ἑκουσίως νὰ ὑποστῇ τὴν τοιαύτην δοκιμασίαν, ἡ ἐκλογὴ τοῦ ἀπεσταλμένου ἀνετέθη εἰς τὴν τύχην καὶ ὁ κλῆρος ἔπεσεν ἐπὶ τὸν Βελφεγώρ, ἀρχάγγελον πρὸ τῆς πτώσεως καὶ ἀρχιδιάβολον κατόπιν, κατέχοντα παρὰ τῇ αὐλῇ τοῦ ἡγεμόνος τοῦ σκότους ἓν τῶν ἀνωτάτων ἀξιωμάτων. Ἡ ἀποστολὴ αὐτοῦ ἐγένετο ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους: θὰ ἐλάμβανεν 100 χιλιάδας δουκάτα,— διότι βλέπετε δεῖ δὴ χρημάτων καὶ δι' αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς διαβόλους!—θὰ ἔζη ἐπὶ τῆς γῆς ἐπὶ μίαν δεκαετίαν, θὰ ἐνυμφεύετο καὶ θὰ ἐλάμβανεν ἐκ πείρας γνῶσιν ἀκριβῆ τοῦ συζυγικοῦ βίου· μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης θὰ προσεποιεῖτο ὅτι ἀπέθνησκε καὶ θὰ ἐπανήρχετο εἰς τὸν Ἅδην, ἵνα δώσῃ λόγον περὶ τῶν πεπραγμένων καὶ παραστήσῃ κατὰ πόσον ἦσαν βάσιμα τὰ παράπονα τῶν συζύγων. Ἀλλ' ὁ σπουδαιότερος τῶν ὅρων ἦτο τοῦτο, ὅτι καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἐπιγείου βίου του, ὁ διάβολος ἔμελλε νὰ ἦναι ὑποκείμενος εἰς ὅλας μὲν τὰς ἀπολαύσεις, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλα τὰ δεινὰ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, ἤτοι εἰς τὰς νόσους, εἰς τὴν πενίαν, εἰς τὴν φυλάκισιν κλπ. ἐκτὸς ἐὰν ἤθελε κατορθώσει νὰ διαφύγῃ αὐτὰ διὰ τῆς εὐφυΐας του.

Ὁ Βελφεγὼρ ἐξέλεξε τόπον παραμονῆς τὴν Φλωρεντίαν, μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν ταύτην μετὰ πομπῆς, παρακολουθούμενος ὑπὸ λαμπρᾶς συνοδείας οἰκετῶν καὶ θεραπόντων πεζῶν καὶ ἐφίππων, οἵτινες ἦσαν πάντες δαίμονες προσκεκολλημένοι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του. Κατῴκησεν εἰς πλουσίαν οἰκίαν ἐν τῇ συνοικίᾳ τῶν Ἁγίων Πάντων, διέδωκε δὲ ὅτι ἐκαλεῖτο Ροδερῖγος, ὅτι ἦτο εὐπατρίδης ἐκ Καστελλίας, ὅτι εἶχεν ἐνωρὶς ἐκπατρισθῆ καὶ πλουτήσει εἰς Ἀλέπιον τῆς Συρίας, ἤρχετο δὲ εἰς Ἰταλίαν διὰ νὰ ζήσῃ καὶ νυμφευθῇ εἰς χώραν πεπολιτισμένην.

Ἡ φήμη τῆς ἐλεύσεως τοῦ ξένου μεγάλην προὐξένησεν αἴσθησιν εἰς τὴν πόλιν, ἐπειδὴ δὲ ὁ Ροδερῖγος ἐφαίνετο νέος τριακοντούτης περίπου, λίαν εὐειδὴς καὶ πλουσιώτατος, ἐθεωρήθη γαμβρὸς περιζήτητος καὶ αἱ νύμφαι τὸν ἐπολιόρκησαν. Αὐτὸς ἐξέλεξεν ἐξ ὅλων τὴν ὡραιοτέραν, ἥτις ἐκαλεῖτο Ὀνέστα καὶ ἦτο θυγάτηρ τοῦ Ἀμερίκου Δονάτη, πτωχοῦ μὲν ἀλλ' εὐπατρίδου, ὅστις ἐκτὸς αὐτῆς εἶχε τρεῖς ἄλλας κόρας ἐν ἡλικίᾳ γάμου καὶ τρεῖς υἱοὺς ἐνήλικας. Οἱ γάμοι ἐτελέσθησαν μεγαλοπρεπῶς. Ὁ νυμφίος οὐδὲν ἠθέλησε νὰ παραλείψῃ, ἐκ κενοδοξίας, ὡς πεπτωκὼς ἀρχάγγελος, καὶ τὸ χειρότερον, ἐπειδὴ ἦτο ὑποκείμενος εἰς ὅλα τὰ γήϊνα πάθη, ἐγένετο ἐρωτόληπτος πρὸς τὴν σύζυγόν του.

Ἀλλ' ἡ κυρία Ὀνέστα ἦτο δυστυχῶς χαρακτῆρος δυστρόπου καὶ ὑπεροπτικοῦ. Βλέπουσα δὲ τὴν πρὸς αὐτὴν κλίσιν τοῦ συζύγου της ἐγέ-

Η ΜΕΓΑΛΗ ΟΙΚΕΙΟΤΗΣ

Ἡ Κυρία : — *Γκαρσόν, αὐτὸ δὲν ὑποφέρεται· εἰς τὴν σοῦπα τοῦ κυρίου μου ὑπάρχει μιὰ τρίχα.*

Γκαρσόν : — *Πῶς φαίνεται πῶς ἡ κυρία εἶναι ζηλότυπος !...*

ΓΡΙΝΑ !...

Ἡ σύζυγος.— *Πάντοτε μὲ τέτοιους καιροὺς δὲν παίρνεις μαζὺ τὴν ὀμβρέλλα σου. Ἐὰν τὴν εἶχες τώρα, εἶμαι βεβαία πῶς δὲν θἄβρεχε.*

Ὁ σύζυγος.— *Δὲν θὰ μᾶς ἐχρειάζετο λοιπὸν κι' ἐπομένως ἔκαμα πολὺ καλὰ νὰ μὴν τὴν πάρω.*

—Μπράβο, καλὰ προχωρήσατε. Ἕνας νέος συνάδελφός σας, μόλις 30 ἐτῶν, ποῦ ἀνέλαβε νὰ κάμῃ τὸ κάντρο τῆς ἐξαδέλφης μου, εἰργάζετο δυὸ χρόνια κι' ἀκόμη ἦτο στὴν ἀρχή.

—Κι' ἐγώ, κυρία μου, ἂν ἤμην στὴν ἡλικίαν του τὸ ἴδιο θὰ πάθαινα μὲ σᾶς.

νετο χειροτέρα. Εἶχεν ἀπαιτήσεις ἀνυποφόρους· ἐφέρετο πρὸς αὐτὸν σκαιῶς, ἐπέβαλλεν ἐπιτακτικῶς τὰς θελήσεις της καὶ ὁσάκις τῇ ἠρνεῖτό τι, τὸν ἐπέπληττεν αὐστηρῶς.

Ὁ Ροδερῖγος ὑπέμενε τὰ πάντα ὡς ἐρωτευμένος· ἀλλ' ἐν τοσούτῳ αἱ ἀπαιτήσεις ἐγίνοντο μεγάλαι. Ἐδέησε νὰ βοηθήσῃ τὸν πενθερόν του ὅπως νυμφεύσῃ καὶ τὰς ἄλλας του θυγατέρας, διὰ νὰ μὴ μείνωσι δὲ παραπονεμένοι καὶ οἱ γυναικάδελφοί του, ἔπεμψε τὸν ἕνα ἐξ αὐτῶν μὲ ἐμπορεύματα εἰς τὴν Ἀνατολήν, τοῦ δὲ ἑτέρου ἤνοιξεν ἐν χρυσοχοεῖον εἰς Φλωρεντίαν. Ἀλλ' αἱ θυσίαι αὗται δὲν ἐμάλαξαν τὴν σκληροκάρδιον Ὀνέσταν, ἥτις ἐξηκολούθει νὰ σπαταλᾷ καὶ νὰ ἀσωτεύῃ. Κατὰ τὰς Ἀπόκρεω ἢ κατὰ τάς ἑορτὰς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου ἐδαπάνα ἀφειδῶς εἰς χορούς καὶ πολυτελεῖς πανηγύρεις, ὁμοῦ δὲ μὲ τὴν σπατάλην ἔβαινε προϊοῦσα καὶ ἡ δυστροπία της, ἥτις ἔφθασεν εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε οὐδεὶς ὑπηρέτης ἠδύνατο νὰ μείνῃ εἰς τὴν οἰκίαν καὶ ὁ ἀτυχὴς σύζυγος δὲν εἶχε πλέον κανένα ἐμπιστευμένον διὰ νὰ τοῦ ἀνακοινώσῃ τὸν πόνον του καὶ ν' ἀνακουφίζηται, ἐπειδὴ καὶ αὐτοὶ οἱ δαίμονες, μὴ ὑποφέροντες τὴν τυραννίαν τῆς συζύγου του, ἐδραπέτευσαν ἀνὰ εἷς καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὰ καταχθόνια, προτιμῶντες τὸ πῦρ τὸ ἐξώτερον ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν τοιαύτης γυναικός.

Μετὰ τοιοῦτον βίον τὸ ἀναπόφευκτον ἀποτέλεσμα δὲν ἐβράδυνε νὰ ἐπέλθῃ καὶ ἡ ἔνδεια ἤρχισε νὰ κρούῃ τὴν θύραν τοῦ πρώην πολυταλάντου Καστελλιανοῦ. Ὁ Ροδερῖγος, ἀφοῦ ἐδαπάνησε τὰ χρήματά του ἤρχισε νὰ ζῇ μὲ ἐλπίδας καὶ μὲ δάνεια καὶ ἐπειδὴ ταῦτα ἐπανελήφθησαν συχνά, ἐγένετο γνωστὸς εἰς ὅλους τοὺς τοκογλύφους τῆς Φλωρεντίας. Ὁ Ροδερῖγος ἤλπιζεν ἐκ τῶν χρημάτων, ἅτινα εἶχε δώσῃ πρὸς τοὺς γυναικαδέλφους του· ἀλλ' αἴφνης ἐγνώσθη ὅτι εἷς ἐξ αὐτῶν, ὁ ἐν τῇ Ἀνατολῇ εὑρισκόμενος, ἀπώλεσεν εἴς τι παιγνίδιον πᾶσαν αὐτοῦ τὴν περιουσίαν καὶ πάλιν μετ' ὀλίγον ὅτι ὁ ἕτερος, ἐρχόμενος μὲ φορτίον ἐμπορευμάτων, ἐναυάγησεν, ἀπολέσας ὁλόκληρον τὸ φορτίον, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀμελήσει ν' ἀσφαλίσῃ. Οἱ δανεισταὶ πάραυτα συνῆλθον, ἀλλ' ἐπειδὴ εἰσέτι δὲν εἶχε λήξει ἡ προθεσμία τῆς πληρωμῆς ἀπεφάσισαν νὰ τὸν ἐπιβλέπωσιν ἀγρύπνως μὴ δραπετεύσῃ. Ἐν τοσούτῳ ὁ ἀτυχὴς Ροδερῖγος, μὴ δυνάμενος πλέον νὰ ὑποφέρῃ τὴν ἀνυπόφορον τυραννίαν τῆς συζύγου του καὶ προβλέπων βίον φρικτότερον ἔτι κατὰ τὰς ἐπικειμένας ἡμέρας τῆς πενίας, μὴ ἔχων δὲ ἀφ' ἑτέρου ἐλπίδα σωτηρίας, ἀπεφάσισε νὰ φύγῃ καὶ ἱππεύσας λίαν πρωὶ ἐξῆλθε διὰ τῆς πύλης τοῦ Πέτρου. Οἱ δανεισταί του μαθόντες τὴν φυγήν του παρέλαβον καί τινας κλητῆρας τῆς ἐξουσίας καὶ ἔσπευσαν εἰς καταδίωξίν του. Ὁ φυγὰς μόλις ἀπεῖχεν ἓν μίλλιον τῆς πόλεως, ὅτε, ἐννοήσας ὅτι κατεδιώκετο, ἐτράπη διὰ μέσου τῶν ἀγρῶν πρὸς τὸ μέρος τῆς Περέτολας· ἀλλά, μὴ δυνάμενος νὰ προχωρῇ, ἀφῆκε τὸν ἵππον του καὶ ἐξακολουθήσας πεζὸς τὸν δρόμον του, ἔφθασεν εἰς ἀγροτικήν τινα οἰκίαν τοῦ Ἰωάννου Ματθαίου δὲλ Βρίκα, ὅστις μόλις εἶχεν ἐπιστρέψει ἐκ τοῦ ἀγροῦ του διὰ νὰ δώσῃ φαγητὸν εἰς τοὺς βόας του. Προσέπεσεν εἰς τοὺς πόδας τοῦ χωρικοῦ καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ τὸν σώσῃ, ὑπισχνούμενος ὅτι εἰς ἀντάμοιβὴν θὰ τὸν καθίστα πλούσιον. Ὁ Ἰωάννης Ματθαῖος τὸν ἔκρυψεν ὑπὸ σωρὸν κόπρου καὶ ὅτε μετ' ὀλίγον ἔφθασαν οἱ διῶκταί του καὶ τὸν ἠρώτησαν, δὲν ἐφανέρωσεν εἰς αὐτοὺς τίποτε. Ὥστε μετά τινας ἐρεύνας ἠ-

ναγκάσθησαν νὰ ἐπιστρέψωσιν ἄπρακτοι.

Ἐξελθὼν ἐκ τῆς κρύπτης του ὁ Ροδερῖγος, ἀφοῦ ηὐχαρίστησε τὸν χωρικόν, ἀπεκάλυψεν εἰς αὐτὸν τίς ἦτο καὶ ποία ἦτο ἡ ἱστορία του ἐξ ἀρχῆς. Ὑπεσχέθη δὲ αὐτῷ ὅτι θὰ τὸν πλουτίσῃ διὰ τοῦ ἑξῆς μέσου· ἀπόφασιν εἶχεν, ἕως νὰ παρέλθῃ ἡ δεκαετὴς προθεσμία τῆς ἐπὶ γῆς διαμονῆς του, νὰ ἐκδικηθῇ τὰς γυναῖκας δι' ὅσα κακὰ ὑπέστη, νὰ εἰσέρχηται εἰς τὸ σῶμά των καὶ νὰ τὰς δαιμονίζῃ: «Ὅταν ἀκούσῃς ὅτι ἐδαιμονίσθη καμμία γυνή, εἶπεν ὁ δαίμων, εἰπὲ ὅτι δύνασαι νὰ τὴν θεραπεύσῃς, ἐγὼ δὲ ὅστις θὰ ἀντιστῶ εἰς ὅλους τοὺς ἐξορκισμοὺς καὶ τὰς θεραπείας, ἅμα ἰδῶ σέ, θὰ φύγω καὶ θὰ ἐλευθερώσω τὴν πάσχουσαν. Τοιουτοτρόπως θὰ κερδίσῃς πολλά· σοῦ συνιστῶ ὅμως ἀφοῦ πλουτήσῃς, νὰ μὴ τολμήσῃς πλέον νὰ παρουσιασθῇς ἐνώπιόν μου, διότι ἄλλως θὰ σὲ κακοποιήσω.» Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἀπῆλθε καταλιπὼν ἐνεὸν τὸν χωρικόν.

Τῷ ὄντι ὁ Ροδερῖγος ἢ Βελφεγὼρ ἐτήρησε τὴν ὑπόσχεσίν του καὶ μετ' ὀλίγον ἐγνώσθη ὅτι μία εὐγενὴς δέσποινα, ἡ θυγάτηρ τοῦ Ἀμβροσίου Ἀμαδέη καὶ σύζυγος τοῦ Βεναγιούτου Τεβαλδούτση, ἦτο δαιμονιῶσα. Πάραυτα ἐφημόσθησαν ὅλα τὰ μέσα τῆς θεραπείας, καὶ ἰδίως τὰ ὡς δραστηριώτατα θεωρούμενα θρησκευτικά. Ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτὴν τὴν κάραν τοῦ ἁγίου Ζανοβίου καὶ τὸν μανδύαν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου Γουαλβέρτου, ἀλλ' εἰς μάτην. Ὁ δαίμων οὐ μόνον δὲν ἔφευγεν, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ δείξῃ ὅτι ἦτο πραγματικῶς δαίμων ἐφθέγγετο λατινιστί, συνωμίλει περὶ διαφόρων φιλοσοφικῶν ζητημάτων καὶ τὸ περιεργότερον ἀπεκάλυπτε τὰ ἁμαρτήματα τῶν ἄλλων. Αἴσθησιν ἰδίως ἐνεποίησε τὸ ἀποκαλυφθὲν παρ' αὐτοῦ ἁμάρτημα μοναχοῦ, ὅστις ἐθεωρεῖτο ἕως τότε ὡς ἄκρως ἐνάρετος καὶ ὅστις ἐν τούτοις διετήρει εἰς τὸ κελλίον του ἐπὶ τέσσαρα ἔτη νεαρὰν γυναῖκα, μετημφιεσμένην εἰς δόκιμον μοναχόν.

Ὁ Ἰωάννης Ματθαῖος παρουσιάσθη τότε καὶ προσηνέχθη νὰ θεραπεύσῃ αὐτὸς τὴν πάσχουσαν, ζητήσας ὡς ἀμοιβὴν 500 φλωριὰ διὰ νὰ ἀγοράσῃ ἓν κτῆμα παρὰ τὴν Περίτολαν. Ἀφοῦ δὲ ἐδέχθησαν τὴν πρότασίν του, διέταξε πρότερον νὰ γείνωσι πολλαὶ λειτουργίαι, εἶτα προσεποιήθη τάχα ὅτι ἀπέτεινεν ἐξορκισμοὺς πρὸς τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα καὶ κατόπιν κύψας εἰς τὸ οὖς τῆς δαιμονιώσης, συνενοήθη μὲ τὸν Ροδερῖγον. «Τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον θὰ λάβῃς δὲν σὲ ἀρκεῖ νὰ πλουτήσῃς, εἶπεν αὐτῷ ὁ δαίμων· ἀλλ' ἐγὼ μετὰ ταῦτα θὰ εἰσέλθω εἰς τὸ σῶμα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως τῆς Νεαπόλεως. Ἔλα σὺ νὰ τὴν θεραπεύσῃς καὶ ἀφοῦ ἀμειφθῇς γενναίως ἄφησέ με πλέον ἥσυχον».

Ἡ δαιμονιῶσα δέσποινα ἰάθη πρὸς μεγάλην ἔκπληξιν πάντων καὶ ἡ φήμη τῆς εἰδικῆς ἱκανότητος τοῦ χωρικοῦ ἤρχισε νὰ διαδίδηται, ὅτε μετ' ὀλίγον κατέστη γνωστὸν καθ' ἅπασαν τὴν Ἰταλίαν ὅτι ἡ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως τῆς Νεαπόλεως Καρόλου προσεβλήθη ὑπὸ φοβεροῦ δαιμονίου. Ὅλα τὰ μέσα καὶ ἐκεῖ ἐτέθησαν εἰς ἐνέργειαν ἀλλ' ἀνωφελῶς, ἕως ὅτου προσεκλήθη καὶ ὁ Ἰωάννης Ματθαῖος, ὅστις καὶ τὴν ἐθεράπευσεν. Ἀλλὰ καθ' ἣν στιγμὴν ἐπρόκειτο ν' ἀπέλθῃ, ὁ Ροδερῖγος ὑπέμνησεν αὐτῷ τοὺς ὅρους τῆς συμφωνίας, μὲ τὴν ἀπειλὴν ὅτι ἂν ἤθελε τοὺς παραβῇ θὰ τὸν ἔβλαπτεν ὅσον τὸν εἶχεν ὠφελήσῃ.

Ὁ Ἰωάννης Ματθαῖος, λαβὼν ὡς ἀμοιβὴν διὰ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ θεραπείαν 50 χιλιά-

---

— Γιατρέ, ἡ πέν̈θερά μου ἔχει σκωληκοειδίτιδα.

— Ἄ! πολὺ σοβαρὸν τὸ πρᾶγμα. Ἔρχομαι ἀμέσως.

— Δὲν εἶναι δὰ καὶ τόση βία. Ἐλᾶτε τὴν ἄλλην ἑβδομάδα, ἂν εὐκαιρήσετε καμμιὰν ὥρα...

δας δουκάτα, ἔζη ἀνέτως ἐν Φλωρεντίᾳ, ὅτε αἴφνης διεδόθη ἡ φήμη ὅτι ἐδαιμονίσθη ἡ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας Λουδοβίκου Ζ'. Εἰς μάτην ὁ ἰσχυρὸς μονάρχης ἐπεκαλέσθη τὴν βοήθειαν τῶν ἰατρῶν, εἰς μάτην κατέφυγεν εἰς τὰ ὑποδεικνυόμενα παρὰ τῆς θρησκείας μέσα· τὰ πάντα ἀπέβησαν μάταια· ἓν μόνον ὑπελείπετο μέσον, τὸ νὰ προσκληθῇ ὁ ἰάσας τὴν θυγατέρα τοῦ βασιλέως τῆς Νεαπόλεως. Ὁ βασιλεὺς ἔπεμψεν ἀπεσταλμένους εἰς Φλωρεντίαν, ἀλλ' ὁ Ἰωάννης Ματθαῖος, τρέμων ἐκ τοῦ φόβου τοῦ νὰ ἐκτεθῇ εἰς τὴν ὀργὴν τοῦ δαίμονος, ἠρνήθη προφασιζόμενος ἀσθένειαν. Οἱ πρέσβεις τότε τοῦ βασιλέως ἀπετάθησαν πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς πόλεως, αἵτινες ἠνάγκασαν τὸν Ἰωάννην Ματθαῖον νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν του.

Ὅθεν ἑκὼν ἄκων ὁ πρώην ἀγρότης μετέβη εἰς Παρισίους, προσεπάθησε δὲ νὰ ἐκλιπαρήσῃ τὸν βασιλέα ὅπως, εἰ δυνατόν, ἀποφύγῃ τὴν ἐπικίνδυνον δοκιμασίαν. Εἶπεν αὐτῷ ὅτι ναὶ μὲν ἄλλοτε ἐθεράπευσε δαιμονιῶντας, ἀλλὰ ὅλα τὰ τοιαῦτα πάθη δὲν ἦσαν θεραπεύσιμα· ὅτι ἰδιαζόντως τὸ τῆς θυγατρός του ἦτο δεινὸν καὶ δὲν ἴσχυον κατ' αὐτοῦ ἐξορκισμοὶ καὶ βασκανεῖαι· ὅτι ὑπακούων εἰς τὴν βασιλικὴν προσταγὴν θὰ ἀπεπειρᾶτο νὰ θεραπεύσῃ τὴν πάσχουσαν, παρεκάλει ὅμως νὰ τύχῃ συγγνώμης ἂν ἡ ἀπόπειρά του ἤθελεν ἀποτύχει. Ὁ βασιλεὺς ὅμως ἀποδίδων εἰς κακὴν πρόθεσιν τὰς προφάσεις του, ἐδήλωσεν αὐτῷ ρητῶς ὅτι ἐν περιπτώσει ἀποτυχίας ἤθελε τὸν ἀπαγχονίσει. Ὁ ταλαίπωρος χωρικὸς ἠθέλησε τότε νὰ ἴδῃ τὴν κόρην διὰ νὰ ἐπικαλεσθῇ κρυφίως τὴν εὐσπλαγχνίαν τοῦ δαίμονος, διὸ πλησιάσας παρέστησεν αὐτῷ τὴν δεινήν του ἀμηχανίαν, ὑπέμνησε τὰς ἐκδουλεύσεις του καὶ τὸν καθικέτευσε νὰ φύγῃ ἀπὸ τῆς κόρης διὰ νὰ σωθῇ αὐτός. Ἀλλ' ὁ Ροδερῖγος ἦτο ἀδυσώπητος· «—Ἀχρεῖε, ἀνεφώνησε μετὰ τριγμοῦ ὀδόντων, διατί ἐτόλμησες νὰ ἔλθῃς ἐνώπιόν μου; Δὲν σὲ ἐπλούτισα; Θὰ σὲ κάμω νὰ ἰδῇς τώρα ποῖος εἶμαι καὶ θὰ συνεργήσω νὰ κρεμασθῇς γρήγορα ! »

Ἐν τοιαύτῃ ἀμηχανίᾳ διατελῶν ὁ χωρικὸς ἐσκέφθη νὰ καταφύγῃ εἰς τέχνασμά τιὅπως σωθῇ. Εἶπεν εἰς τὸν βασιλέα ὅτι τὸ βασανίζον τὴν κόρην του πονηρὸν πνεῦμα ἦτο ἐκ τῶν φοβερωτάτων καὶ ὅτι αἱ εὐχαὶ καὶ οἱ ἐξορκισμοὶ δὲν ἴσχυον· ἓν μόνον ὑπελείπετο τελευταῖον πείραμα, ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἦτο ἀνάγκη νὰ γίνῃ ὅ,τι αὐτὸς ὑπαγορεύει. Εἶπε λοιπὸν νὰ στηθῇ πρὸ τοῦ ναοῦ τῆς Παναγίας μεγάλη ἐξέδρα ἐστολισμένη μὲ παραπετάσματα, ἐφ' ἧς νὰ συναχθῶσι μετὰ τοῦ βασιλέως πάντες οἱ ἄρχοντες, οἱ μεγιστᾶνες τοῦ βασιλείου μὲ πολυτελεῖς στολὰς καὶ ὁ κλῆρος μὲ πολύτιμα ἄμφια, ἐν τῷ μέσῳ δὲ τῆς ἐξέδρας νὰ ἐγερθῇ θυσιαστήριον. Τὴν Κυριακὴν μετὰ τὴν τελετὴν ἐπισήμου λειτουργίας νὰ ἀχθῇ ἐπὶ τῆς ἐξέδρας ἡ πάσχουσα. Εἰς μίαν γωνίαν τῆς πλατείας ἔπρεπε νὰ ὑπάρχῃ ὁμὰς ἐξ εἴκοσι τοὐλάχιστον μουσικῶν φερόντων τύμπανα, σάλπιγγας, κύμβαλα καὶ ἄλλα θορυβώδη ὄργανα, οἵτινες μόλις αὐτὸς ἀπὸ τῆς ἐξέδρας ἤθελε δώσει τὸ σύνθημα, ἀφαιρῶν τὸν πῖλόν του, ν' ἀρχίσωσι θορυβώδη συμφωνίαν προχωροῦντες ταὐτοχρόνως πρὸς τὴν ἐξέδραν.

Τὰ πάντα παρεσκευάσθησαν καθὰ αὐτὸς ἀπῄτησε καὶ ἡ δαιμονιζομένη ἤχθη ἐπὶ τῆς ἐξέδρας, συνοδευομένη ὑπὸ δύο ἐπισκόπων. Βλέπων ὁ Ροδερῖγος τὸ συνηγμένον πλῆθος καὶ τὴν παράταξιν ἠπόρει καὶ διελογίζετο. «Τί ἆρά γε σχεδιάζει ὁ χωριάτης αὐτός. Μήπως θέλει νὰ μὲ ἐκπλήξῃ ; ἀλλ' ἐγὼ εἶδα εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἰς τὸν Ἅδην θεάματα πολὺ ὑπέρτερα !»

Διὰ τοῦτο ὅταν ἐπλησίασε περίτρομος ὁ Ἰωάννης Ματθαῖος ἀπετάθη πρὸς αὐτὸν ὀργίλως. «Ἐλπίζεις τοῦ εἶπε νὰ διαφύγῃς τὴν ἰδικήν μου ὀργὴν καὶ τὴν τοῦ βασιλέως, ἀλλὰ δὲν θὰ τὸ κατορθώσῃς, ἄθλιε !» Ὁ Ἰωάννης Ματθαῖος πάλιν τὸν καθικέτευσε νὰ τὸν εὐσπλαγχνισθῇ, ἀλλ' ὁ δαίμων ἔμεινεν ἀνένδοτος. Τότε ἀπηλπισμένος ἐποίησε τὸ συμφωνηθὲν σύνθημα. Βοὴ καταχθόνιος, συμφωνία τρομακτικὴ ὀργάνων θορυβώδης ἀντήχησεν εὐθὺς καὶ ὁ θόρυβος ἐφαίνετο προχωρῶν πρὸς τὴν ἐξέδραν.

— Τί τρέχει ; τί συμβαίνει; ἠρώτησεν ὁ Ροδερῖγος.

— Τί τρέχει ; ἀπήντησεν ὁ χωρικός· δὲν τὸ ἔμαθες ; ἡ σύζυγός σου μαθοῦσα ὅτι εὑρίσκεσαι ἐδῶ, ἔρχεται μετὰ μεγάλης πομπῆς νὰ σὲ παραλάβῃ.

Ἐμβρόντητος ὁ δαίμων ἐκ τῆς φοβερᾶς ταύτης ἀγγελίας, χωρὶς νὰ σκεφθῇ, χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ διόλου ἂν αὐτὴ ἦτο λογικὴ καὶ πιθανή, ὑπὸ τοιούτου κατελήφθη φόβου, ὥστε παραχρῆμα, ἀπελευθερώσας τὴν βασιλόπαιδα, ἔφυγε κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸν Ἅδην, προτιμῶν νὰ ἐπανέλθῃ πρὸ τῆς τεταγμένης προθεσμίας καὶ νὰ ὑπο-

Ο κ. ΤΖΩΝ ΚΑΙ Η ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

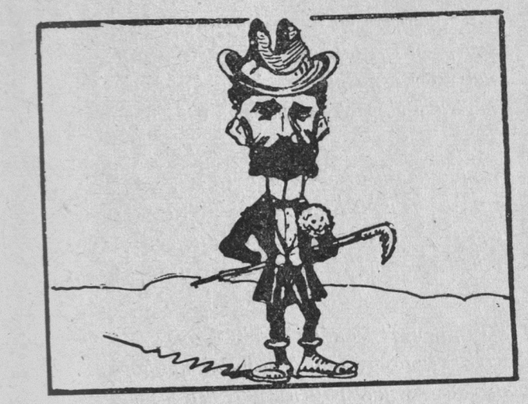

Ἕνα μῆνα πρὸ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως.

Δέκα ἡμέρας πρό.

Τρεῖς ἡμέρας πρό.

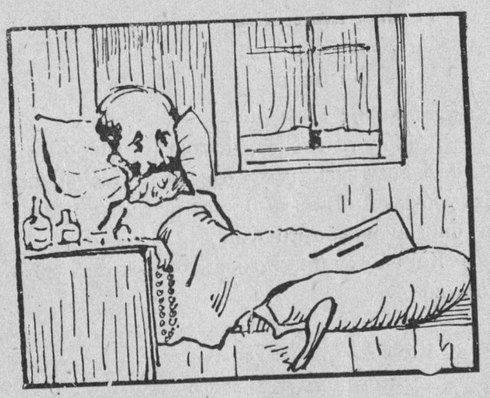

Παραμονή.

Ἀνήμερα.

Τὴν ἐπαύριον τῆς ματαιώσεως.

στῇ ὁσαδήποτε βασανιστήρια, παρὰ τὰς νέας δυσαρεσκείας, τὰς πλήξεις καὶ τοὺς κινδύνους τοῦ συζυγικοῦ βίου.

ΜΑΚΙΑΒΕΛΛΗΣ

ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Ἀνυπόφορος ἀϋπνία :

Ὑπάλληλος τοῦ Δημοσίου Ὀθωμαν. Χρέους ἐπισκέπτεται τὸν ἰατρόν του :

— Δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι ὑποφέρετε καὶ πάλιν ἀπ᾽ τὴν ἴδια τὴν περσινή σας ἀϋπνίαν....

— Ναί, γιατρέ μου. Καὶ τὸ λυπηρὸν εἶναι ποῦ μὲ πιάνει κυρίως ὅταν εἶμαι στὸ γραφεῖον.

Εἰς τὸ ξενοδοχεῖον :

— Γκαρσόν, μιὰ μερίδα ὄρνιθα.

— Τὶ μέρος προτιμᾶτε ;

— Ἂς εἶναι πόδι.

— Δεξὶ ἢ ἀριστερό ;

Τὸ νόσημα τῆς πεθερᾶς :

— Λοιπόν, γιατρέ,ἐξητάσατε τὴν πεθερά μου;

— Ἄ ! δὲν ἔχει τίποτε σχεδόν.... Πάσχει ἀπὸ ἕνα χρόνιον ἄσθμα, τὸ ὁποῖον ἡ ἐπιστήμη θεωρεῖ σημεῖον μακροβιότητος.

— Καὶ θὰ τὴν θεραπεύσετε βέβαια ἀπ᾽ αὐτὸ τὸ κακό ....

Κάθε ἄκομψον, χιρτίνη
στραβοκάνη ἢ κυφὸ
Τίριγγ πάμφθηνα τὸν ντύνει
καὶ τὸν κάνει κὸμ-ἰλ-φώ.

Εἰς τὸν χορόν :

— Μπᾶ ! χορεύετε καὶ βὰλς ἐφέτος ;...Καὶ δὲν σᾶς πονοῦν οἱ αἰώνιοί σας κάλοι ; !

— Εἶναι ὁ πρῶτος χρόνος, δεσποινίς, ποῦ γίνεται αὐτὸ τὸ θαῦμα χάρις εἰς τὰ ἔξοχα αὐτὰ παπούτσια Γκλὸμπ-Τρόττερ ποῦ πουλεῖ ὁΤίριγγ στὸν Γαλατᾶ.

Ἐρυθρὸς Ἀλέκτωρ δίδει
τῆς ἀνάγκης τόσα εἴδη
βερεσέ, κι᾽ ἐπὶ πιστώσει
καὶ βλακέντιοι ἐκεῖνοι
ποῦ πληρώνουνε πεσίνι
ἔστω κι᾽ ἓν ἀκόμη γρόσι

Ο ΡΩΜΗΟΣ

Στὸν καφφενὲ ἀπ᾽ ἔξω σὰν μπέης ξαπλωμένος
τοῦ ἥλιου τῆς ἀκτῖνες ἀχόρταγα ρουφῶ
καὶ στῶν ἐφημερίδων τὰ νέα βυθισμένος
κανένα δὲν κυττάζω, κανένα δὲν ψηφῶ.

Σὲ μιὰ καρέκλα τῶνα ποδάρι μου τεντώνω,
τὸ ἄλλο σὲ μιὰν ἄλλη κι᾽ ὀλίγο παρεκεῖ
ἀφίνω τὸ καπέλλο καὶ ἀρχινῶ μὲ τόνο
τοὺς ὑπουργοὺς νὰ βρίζω καὶ τὴν πολιτική.

Ψυχή μου, τί λιακάδα ! τί οὐρανός ! τί φύσις !
ἀχνίζει ἐμπροστά μου ὁ καϋμακλῆς καφὲς
κι᾽ ἐγὼ κατεμπνευσμένος γιὰ ὅλα φέρνω κρίσεις
καὶ μόνος μου τῆς βρίσκω μεγάλες καὶ σοφαῖς.

Βρίζω Ἐγγλέζους, Ρώσσους καὶ ὅποιους ἄλλους [θέλω
καὶ στρίβω τό μουστάκι μ᾽ ἀγέρωχο πολύ·
καὶ μέσα στὸ θυμό μου κατὰ διαβόλου στέλλω
τὸν ἴδιο ἑαυτό μου καὶ γίνομαι σκυλί.

Φέρνω τὸ νοῦ στὸν Διάκο καὶ εἰς τὸν Καραΐσκο,
κατενθουσιασμένος τὰ γένεια μου τραβῶ,
τὸν Ἕλληνα εἰς ὅλα ἀνώτερο τὸν βρίσκω
κι᾽ ἀπάνω στὴν καρέκλα χαρούμενος πηδῶ.

Τὴν φίλη μας Εὐρώπη μὲ πέντε φασκελώνω,
ἐπάνω στὸ τραπέζι τὸ γρόνθο μου χτυπῶ...
ἐχύθη ὁ καφές μου, τὰ ροῦχά μου λερώνω
κι᾽ ὅσαις βλαστήμιες ξέρω ἀρχίζω νὰ τῆς πῶ.

Στὸν καφετζῆ ξεσπάνω...φωτιὰ κι᾽ ἐκενῖος πέρνει,
ἀμέσως ἄνω κάτω τοῦ κάνω τὸν ***μπουφέ***
τὸν βρίζω καὶ μὲ βρίζει, τὸν δέρνω καὶ μὲ δέρνει
καὶ τέλος... δὲν πληρόνω δεκάρα στὸν καφέ.

Γ. ΣΟΥΡΗΣ.

Γυρνᾷ ἡ Ντροπὴ ᾽στὸν κόσμο ***ντροπιασμένη***,
κανεὶς δὲν τὴν σιμώνει, κανεὶς δὲν τὴν κυττᾷ, ·
κι᾽ αὐτὴ βαρυοθλιμμένη
— Μὴν ἔχασα τὸν δρόμο ; — στέκεται καὶ
ρωτᾷ !

Μαγνησία ***Ὁ Λαϊκὸς***

ΕΞΥΜΝΗΣΙΣ ΠΡΟΣΟΝΤΩΝ (*)

Ἀγαπημένε φίλε μου, σοῦ ὁρκίζω
πῶς δὲν ἠξέρω τί νὰ στιχουργέψω
εἰς ἔπαινο μιανῆς ποῦ δὲν γνωρίζω...
διάολε, νὰ μὴ ᾽μπορῶ νὰ σὲ δουλέψω !
Μὰ δὲ φταίω ᾽γώ, πῶς νὰ τὴν ἱστορίσω,
ἂ δὲν τὴν ἰδῶ κ᾽ ἐγώ, νὰν τὴ γνωρίσω ;

Γιὰ νὰ δώσῃ κανεὶς μιὰ γνώμη ὀρθή,
ἔλεγε μιὰ φορὰ κάποιος δεσπότης,
πρέπει νὰ ἰδῇ τὴν ἀλήθεια γυμνή,
γιὰ νὰ ἰδῇ τὸ καλὸ καὶ τὸ κακό της.
καὶ τότε εὐσυνειδήτως νὰ ᾽μπορέσῃ
νὰ ᾽πιθώσῃ τὸ δίκηο μέσ᾽ τὴ μέση.

Ἔτσι βλέπω κ᾽ ἐγὼ πῶς πάει καλά,
καὶ στέλνε μου, ὄντας θέλῃς τέτοια θέματα...
Ἀλληῶς εἶναι μιὰν ἄσχημη δουλειά,
χωρὶς νὰ εἶναι ἀλήθεια ἢ ψέμματα,
νὰ ὁρκίζῃς τσὴ ὠμορφιὲς τῶν γυναικῶνε
ὡσὰν τὲς πιστοποίησες τῶν γιατρῶνε.

Πῶς θὲς νὰ ᾽πῶ, παραδείγματος χάρι,
πῶς ἔχεις δύο ἐρωτικὰ ματάκια...
πῶς ἔχει ἕνα ἀγγελικὸ ποδάρι,
κόκκινα καὶ γιομάτα μαγουλάκια
καὶ τὰ λοιπά, καὶ τὰ λοιπά· μπὰ γυιέ μου !
καλὲ τὰ εἶδα ἐγώ ; τἄπιασα ποτέ μου ;

(*) Ἐγράφη εἰς ἀπάντησιν πρὸς φίλον τοῦ Λασκαράτου παρακαλέσαντα αὐτὸν νὰ τῷ πλέξῃ εἰς στίχους τὸ ἐγκώμιον τῆς λατρευτῆς του.

Πῶς θὲς νὰ πῶ πῶς ἔχει μικρὸ στόμα ;
κι᾽ ἂν ἴσως τῶχῃ ξεμποχειλιασμένο ;
κι᾽ ἂν ἴσως τοῦ προσώπου της τὸ χρῶμα
δὲν εἶναι φυσικό, μ᾽ ἀγορασμένο ;
κι᾽ ἂν τὰ στήθια ποῦ κάνουν κυματάκια
εἶνε τόσα στρογγυλὰ μαξιλαράκια ;

Καὶ δὲν μπορεῖ ἡ δαχτυλιδένια μέση
νὰ ἦναι ἀπὸ τὸ σφῆμμα ἕνα σανίδι ;
κι᾽ ἐκεῖνο τὸ ἀχειλάκι ὅπου σοῦ ἀρέσει,
κόκκινο ὡς τὴ φωτιὰ ἀπ᾽ τὸ φτιασίδι ;
κι᾽ ἐκεῖ τὸ πόδι, ποῦ ἐρωτεύει κι᾽ ἄλλους,
δὲ μπορεῖ νἄναι σάπιο ἀπὸ τσοὶ κάλους ;

Μ᾽ ἂν ἀπὸ ἐμὲ ἐδέχεσο μιὰ γνώμη,
γιὰ ὅποια κι᾽ ἂν ἦναι ἐκείνη Σου ἡ Πανδώρα,
θὰ σῶλεα πῶς—δὲν θὰ τῶμαθες ἀκόμη—
πῶς ἀγάπες δὲν γένουνται ἄλλες τώρα.
Κι᾽ ἂν ἡ γυναῖκες λέν᾽ πῶς σ᾽ ἀγαποῦνε
παστρικὰ νὰ τὰ λέμε, σὲ γελοῦνε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

Ἑλλὰς πατρίς μου, δὲν σ᾽ ἀγαπῶ,
γιὰ σὲ δὲν καίω κι᾽ἐγὼ λιβάνι,
πάντα γιὰ σένα κακὸ θὰ πῶ
κι᾽ οὔτε σοῦ πλέκω ποτὲ στεφάνι.

Ὅμως συγχώρει τὸν μισητόν,
πατρὶς γλυκεῖα καὶ τροφοδότις,
κι᾽ εἰς τόσο πλῆθος πατριωτῶν
ἂς εἶναι κι᾽ἕνας μὴ πατριώτης.

Γ. Σουρῆς.

Η ΟΝΕΙΡΟΠΟΛΟΣ

Ἦτανε πάντα choβαρὴ στοὺς δρόμους καὶ στὸ [σπίτι της
κι᾽ ἡ φίλες της ἐλέγανε--ἔχει ψηλὰ τὴ μύτη της--
Ὁ ἕνας τῆς ἐβρώμαγε, ὁ ἄλλος τῆς ἐμύριζε
καὶ στοὺς γαμβροὺς ἀλύπητα τὴς πλάτες της [ἐγύριζε.

Ἀπ᾽ τὰ μυθιστορήματα φουσκῶσαν τὰ μυαλά [της
καὶ Κόμη γιὰ Μαρκήσιο ἐγύρευ᾽ ἡ καρδιά της,
ὅμως περνοῦσεν ὁ καιρός, τῆς ἔσβυναν τὰ κάλλη
κι᾽ ἀντὶς νὰ πάρῃ κόμητα παντρεύτηκε μπα- [κάλη.

Μαγνησία. *Ὁ Λαϊκός.*

ΤΑ ΦΑΙΔΡΑ ΤΗΣ ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑΣ

Ἐπὶ κινδύνῳ νὰ λάβω ἐν Ἅιδου τὰ ἐπίχειρα τῆς κακίας μου παρὰ τοῦ μακαρίᾳ τῇ λήξει κεκοιμένου ἤδη Παντελάκη ἐφέντη—λογοκριτοῦ τῶν ἑλληνικῶν ἐφημερίδων ἐπὶ δώδεκα καὶ πλέον ἔτη—τολμῶ χάριν τῆς ἱστορίας ν᾽ ἀναγράψω ἐνταῦθα ὅσα φαιδρὰ ἐπεισόδια εἴχομεν κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἐν τοῖς γραφείοις τοῦ «Ταχυδρόμου»,ξεκαρδιζόμενοι ἀκόμη ἀπὸ τὰ γέλοια καὶ μόνον ποῦ τὰ ἐνθυμούμεθα.

Πρὸ τούτου ὅμως ἀνάγκη νὰ λεχθῶσι μερικὰ περὶ τοῦ θεσμοῦ τῆς λογοκρισίας.

Ἐν ἀρχῇ τῆς βασιλείας τοῦ Χαμὴτ οὐδεμία ἐξησκεῖτο λογοκρισία, τὰ δὲ πλημμελήματα τοῦ τύπου παρεπέμποντο εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια. Τὴν ἐπαύριον ὅμως τολμηρᾶς ἐν τῷ ***Μώμῳ*** τοῦ μακαρίτου Θεοδώρου Κασάπη γελοιογραφήσεως τοῦ Χαμήτ, τὰ γραφεῖα τῆς ἐφημερίδος του βιαίως ἐκλείοντο, ὁ Κασάπης «αὐτοκρατορικῷ διατάγματι»--δηλαδὴ αὐθαιρέτως--συνελαμβάνετο καὶ ἐφυλακίζετο, μετά τινας δὲ ἡμέρας ἐνεφανίζετο εἰς τὰ γραφεῖα ὅλων τῶν ἐφημερίδων ἡ σεμνὴ λογοκρισία.

Ἐνεφανίσθη ὅμως ἐν ἀρχῇ ὑπὸ τύπον πολὺ ἥπιον καὶ μὲ πρόσωπον ἐξόχως μειλίχιον.

— Μπᾶς καὶ γράψατε σήμερα τίποτε ἐπιλήψιμον, τίποτε σακάτικο ; ἠρώτα ὁ λογοκριτὴς τὸν ἀρχισυντάκτην ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ γραφείου του.

— Ὄχι, ἐφέντημ, δὲν ἔχουμε τέτοια πράμματα.

— Προσέξτε, βρὲ παιδιά, γιατὶ θὰ μὲ πάρετε στὸ λαιμό σας.

— Ἔννοια σας, ἔννοια σας.

— Ἀντίο σας λοιπόν.

Καὶ ὁ λογοκριτὴς ἔφευγεν, ἥσυχος καθ᾽ ὅλα, ἀφήνων ἡσύχους καὶ τοὺς δημοσιογράφους ἐν τῷ ἔργῳ των.

Βραδύτερον ὅμως, συνεπείᾳ ἐπανειλημμένων ***ἀνησυχιῶν*** τοῦ τε λογοκριτοῦ καὶ τῶν ἐφημερίδων, συνέστη ἐν τῇ Πύλῃ τὸ Γραφεῖον τοῦ Τύπου, τὸ ὁποῖον ἔχον ἀνάγκην νὰ ἑδραιώσῃ τὴν ὕπαρξίν του ἵνα ἐξακολουθήσῃ τρέφον τοὺς ἐν αὐτῷ, ὑπεχρέωσε τοὺς λογοκρίτας νὰ ἐπιθεωρῶσι τὰ ἄρθρα τῶν ἐφημερίδων ἐν δοκιμίοις, ν᾽ ἀπαλείφωσιν ὅσα ἀντέβαινον πρὸς «τὰ ὑψηλὰ συμφέροντα τοῦ Κράτους» καὶ νὰ καταγγέλλωσιν ὅσα καὶ παρὰ τὴν ἀπαγόρευσίν των ἐδημοσιεύοντο.

Αὐτὴ ἦτο ἡ δευτέρα περίοδος τῆς λογοκρισίας, περιοριζομένη μόνον εἰς τὰ ἄρθρα τῶν ἐφημερίδων καὶ μὴ χώνουσα ἀκόμη τὴν οὐράν της εἰς τὰς εἰδήσεις. Ἐπέπρωτο ὅμως ν᾽ ἀκολουθήσῃ καὶ τρίτη περίοδος, ὁ σιδηροῦς διὰ τὴν δημοσιογραφίαν αἰών, ὁ πλήρης ἀπογοητεύσεων, ἀλλὰ καὶ πλήρης κωμικῶν ἐπεισοδίων, προκαλουμένων ἀπὸ τὸν ζῆλον αὐτῶν τούτων τῶν λογοκριτῶν, τὸν ζῆλον τοῦ νὰ φαίνωνται plus royalistes que le Roi.

Κατὰ τὴν τρίτην καὶ τελευταίαν ταύτην περίοδον πᾶν ὅ,τι ἐπρόκειτο νὰ δημοσιευθῇ ἐν τῇ ἐφημερίδι, ἀπὸ τοῦ κυρίου ἄρθρου μέχρι τῆς τελευταίας ρεκλάμας τῶν κατα-

ποτίων Πίγκ, ὑπεβάλλετο ταπεινῶς εἰς τὸν λογοκριτὴν εἰς διπλᾶ ἀντίτυπα. Καὶ τὸ ἓν μὲν ἐξ αὐτῶν ***διώρθωνε,*** σβύνων ὅσους παραγράφους ἤθελεν ἢ καὶ κατακρημνίζων διὰ μιᾶς μονοκονδυλιᾶς ὁλόκληρα τεμάχια, μεθ' ὃ τὸ ὑπέγραφε καὶ τὸ παρέπεμπεν εἰς τὸν ἀρχισυντάκτην, τὸ δὲ ἕτερον, ἐκτελῶν ἐπ' αὐτοῦ τὰς αὐτὰς διορθώσεις, τὸ ἐκράτει διὰ νὰ ἐξελέγχῃ ἐν ἀνάγκῃ κατὰ πόσον αἱ ὑψηλαί του διαταγαὶ ἐξετελοῦντο ἢ ὄχι.

⊕⊕

Ἤλθομεν ἤδη εἰς τὰ φαιδρὰ ἐπεισόδια, τὰ ὁποῖα ὁμολογουμένως ἀναπόφευκτα καθίστα ἡ τοιουτότροπος ἐξάσκησις τῆς λογοκρισίας, τῆς ὁλονὲν προαγουμένης, τῆς συσχετιζούσης τὰ πάντα πρὸς τὸ ὑψηλὸν ἄτομον τοῦ Χαμὴτ καὶ μαντευούσης ὑπὸ τὰς γραμμὰς πράγματα καὶ ὑπαινιγμούς, οἱ ὁποῖοι πολλάκις οὐδὲ κατὰ φαντασίαν ὑπῆρχον.

Ὅταν ἐδολοφονήθη ἐν Γαλλίᾳ ὁ Καρνώ, τὰ τηλεγραφικὰ πρακτορεῖα διένειμαν εἰς τὰς ἐφημερίδας τὰ δελτία των κατάφορτα ἀπὸ τὰς λεπτομερείας τοῦ τραγικοῦ ἐκείνου γεγονότος. Αἱ ἐφημερίδες φυσικὰ μετέφρασαν τὰ τηλεγραφήματα, τὰ ἀνηρτημένα ἤδη εἰς ὅλας τὰς Λέσχας καὶ τὰ μεγάλα ἑστιατόρια τοῦ Πέραν καὶ κατὰ τὸ σύνηθες τὰ ὑπέβαλον εἰς τὸν λογοκριτήν. Οὗτος ὅμως μόλις τὰ εἶδεν ἀνεπήδησεν, ὡσανεὶ ἡ μάχαιρα τοῦ δολοφόνου τοῦ Καρνὼ εἶχε πλήξει αὐτὸν τοῦτον, ἔγεινεν ἔξω φρενῶν, ἐκραύγασεν, ἐτσίριξε καὶ μὲ μιὰ μονοκονδυλιὰν ἔσβυσε πέραπέρα τὰ πάντα. Μόλις δὲ μετὰ τρεῖς ὅλας ἡμέρας, ὅταν πλέον ἐπισήμως ἀντεπροσωπεύετο ὁ Σουλτάνος εἰς τὴν ἐπιμνημόσυνον ὑπὲρ τοῦ Καρνὼ ἀκολουθίαν τῆς γαλλικῆς πρεσβείας, ἐπετράπη νὰ γραφῇ εἰς τὸν τύπον μας ὅτι «ὁ Σαδῆ Καρνὼ περιπατῶν ἐφ' ἁμάξης ἠσθάνθη αἰφνιδίως ἀδιαθεσίαν καὶ ἀπέθανε».

Τὸ αὐτὸ συνέβη κατόπιν μὲ τὸν βασιλέα τῆς Ἰταλίας Οὐμβέρτον, τὸ αὐτὸ μὲ τὴν αὐτοκράτειραν τῆς Αὐστρίας, τὸ αὐτὸ καὶ μὲ τὸν βασιλέα τῆς Πορτογαλλίας, ὁ διάδοχος τοῦ ὁποίου Μανουὴλ μόλις μῆνας πολλοὺς μετὰ τὴν ἀνάρρωσίν του ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τὰς λογοκρισίας μας, ἀλλὰ καὶ τοῦτο σιωπηρῶς καὶ ἀνεπισήμως. Κατ' ἐπέκτασιν δὲ ἀπηγορεύετο αὐστηρῶς εἰς πάσας τὰς ἐστεμμένας κεφαλὰς τῆς ὑφηλίου νὰ ἀσθενῶσι, νὰ ὑφίστανται ἐγχειρήσεις ἢ νὰ παθαίνωσι ἔστω καὶ τὸ πλέον ἐλαφρὸ συνάχι.

⊕⊕

Ἕνα Σάββατον ἡ πληρωμὴ τοῦ ἑβδομαδιαίου μας μισθοῦ εἶχεν ἐξαρτηθῇ ἀπὸ τὰ χρήματα τὰ ὁποῖα θὰ εἰσέπραττεν ἡ ἐφημερὶς διὰ τὴν δημοσίευσιν μεγάλης ρεκλάμας κάποιου «Ὑγροῦ διὰ τὴν βαφὴν τῶν τριχῶν». Ἡ ρεκλάμα, ὁλοσέλιδος, εἶχε στοιχειοθετηθῇ καὶ κατὰ τὴν τάξιν ὑπεβλήθη εἰς τὸν λογοκριτὴν διὰ τὴν τυπικὴν ἔγκρισιν. Παρὰ πᾶσαν ὅμως ἐλπίδα ὁ λογοκριτής, μόλις τὴν εἶδε, πῆρε ἐν ἀγανακτήσει τὴν πέννα του καὶ μὲ κάτι πελώριες κονδυλιὲς τὴν καθήρεσε.

Τί συνέβαινε ; Μιλιὰ ὁ λογοκριτής. Δὲν συνείθιζε νὰ δίδῃ λόγον τῶν πράξεών του. Ἡ ρεκλάμα ἐν τούτοις ἀφῃρέθη, ἡ ἐφημερὶς φυσικὰ δὲν ἐπληρώθη καὶ ἐκεῖνο τὸ Σάββατον ἀπήλθομεν τοῦ γραφείου ἀπέναντι. Βραδύτερον ἐμάθομεν ὅτι ἡ «βαφὴ τῶν τριχῶν» ἦτο κάτι ἐξόχως καὶ ἐκτάκτως ἐπιλήψιμον, ἐπειδὴ ὁ Χαμὴτ...ἔβαφε τὰ γένεια του !

Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ συνειρμὸν ἰδεῶν ἀπηγορεύετο αὐστηρῶς κάθε καλαμποῦρι περὶ μεγάλης μύτης ἵνα μὴ πειραχθῇ ἡ μεγάλη μύτη τοῦ Χαμήτ, ἐξωβελίζετο δὲ καὶ

ΣΥΝΤΑΞΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΞΙΣ

— Καὶ τί διδάσκατε 40 χρόνια ;
*— **Σύνταξι.***
— Καὶ τώρα ;
*— Τώρα δὲν ἔχω οὔτε μιὰ **σύνταξι.***

τὸ ὁμηρικὸν ἐπίθετον «πολύμητις» ὡς σύνθετον τάχα ἀπὸ τὸ «πολὺ» καὶ τὸ... «μύτη» !

⊕⊕

Εἰς ἕνα ἀπὸ τὰ ὡραῖα ἐκεῖνα παράλια μέγαρα τῆς Ξηροκρήνης μία αὐτοκρατορικὴ πριγκήπισσα συνελήφθη ποτὲ ἐπ' αὐτοφώρῳ ἔχουσα ἀθεμίτους σχέσεις μὲ τὸν σύζυγον ἄλλης πριγκηπίσσης παραπλεύρως τῆς πρώτης κατοικούσης.

Τὸ γεγονὸς εἰς ἄλλα μέρη θ' ἀπετέλει διὰ τὸν τύπον «χρυσῆ δουλειάν». Ἐδῶ συνέβη τὸ ἐναντίον. Διότι ὄχι μόνον οὐδὲν περὶ τοῦ σκανδάλου ἐπετράπη νὰ γραφῇ, ἀλλά, τῆς συζυγικῆς ἀπιστίας τῆς πριγκηπίσσης ἀποδοθείσης ἐν τῷ Γιλδὶζ εἰς τὰ γαλλικὰ ἐρωτικὰ μυθιστορήματα ποῦ εὑρέθησαν εἰς τὸν κοιτῶνα τῆς ἀπίστου, αὐτοκρατορικῷ διατάγματι ἀπηγορεύθη ἡ δημοσίευσις ἐρωτικῶν ἐπιφυλλίδων. Ὅσα μυθιστορήματα ἐδημοσιεύοντο ἤδη εἰς τὰς ἐφημερίδας μὲ τὸ στερεότυπον «Ἕπεται συνέχεια» ἐκόπησαν στὸ μέσον καὶ ἀντ' αὐτῶν ἤρχισαν νὰ δημοσιεύωνται ταξειδιωτικαὶ ἀφηγήσεις κτλ. Ὁσάκις δὲ καὶ ἐν αὐταῖς ἀπήντα κανεὶς ἐλαφρὸς ἔρως, αὐστηρότατα ἐξεβάλλετο ὑπὸ τῆς λογοκρισίας ἢ καὶ προκαταβολικῶς ὑπὸ τοῦ ἀρχισυντάκτου, ἀντικαθιστῶντος τὸν «ἔρωτα» καὶ τὴν «ἀγάπην» μὲ τὴν φράσιν «ἓν ἀλλόκοτον αἴσθημα». Οὕτως ὁσάκις τὸ ξένον κείμενον περιεῖχε καμμίαν ἀποστροφὴν τοῦ εἴδους «Ἄ ! μὶς Ἕλλεν, νὰ ξέρατε πόσον σᾶς ἀγαπῶ !» ἡ μετάφρασις κατ' ἀνάγκην ἔλεγε : Ἄ, μὶς Ἕλλεν, νὰ ξέρατε τί ἀλλόκοτον αἴσθημα ποῦ αἰσθάνομαι γιὰ σᾶς». Καὶ ἔτσι πήγαιν' ἐμπρὸς ἡ δουλειά, διατηρουμένου ὅλου τοῦ κύρους τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ἰραδέ, δι' οὗ ἰραδὲ ἀπ' ἄκρου ἕως ἄκρου τῆς αὐτοκρατορίας εἶχε καταργηθῇ τότε . . . ὁ ἔρως !

⊕⊕

Ἡ λογοκρισία οὐδὲ συντακτικοὺς κανόνας καὶ περιορισμοὺς ἠνείχετο πολλάκις. Μιὰ ἡμέρα μέγας ἠγέρθη καυγᾶς μεταξὺ τοῦ ἀρχισυντάκτου μας κ. Μιχαλοπούλου καὶ τοῦ λογοκριτοῦ Παντελάκη ἐφέντη, ἰδοὺ δὲ τὸ αἴτιον : Ὁ ἀρχισυντάκτης μας εἶχε γράψει κύριον ἄρθρον ἀρχόμενον μὲ δυὸ ἢ τρεῖς ὑποθετικὰς φράσεις, μεθ' ὃ ἤρχετο κανονικώτατα καὶ συντακτικώτατα ἡ ἀπόδοσις τῶν ὑποθέσεων. Εἶχε δηλαδὴ τὸ ἄρθρον οὕτω : «Ἐὰν ἐγίνετο τοῦτο καὶ ἐκεῖνο καὶ ἐὰν γίνῃ ἐκεῖνο καὶ τὸ ἄλλο, τότε ἀσφαλῶς θὰ ἔχωμεν τοῦτο». Ἡ ἀπόδοσις ὅμως τῆς πολυσυνθέτου ταύτης ὑποθετικῆς προτάσεως δὲν ἤρεσεν εἰς τὸν λο-

ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΚΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

— *Καὶ ὁ σύζυγός σας ;*
— *Ταξειδεύει.*
— *Ταξείδιον τέρψεως βέβαια.*
— *Καὶ ἰδικῆς του καὶ ἰδικῆς μου.*

ΟΙ ΗΡΩΕΣ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΣ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΜΑΣ

ΤΟ ΒΑΡΥ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΝ ΜΑΣ

Λ. ΚΑΖΑΝΟΒΑΣ — Γ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

"Η ΑΝΑΤΟΛΗ„

ΠΕΡΑΝ, ΟΔΟΣ ΓΕΜΕΝΙΤΖΗ, ΑΡΙΘ. 29

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ

Ἐκτυποῦνται διὰ μηχανημάτων τελειοτάτου συστήματος καὶ καινουργῶν χαρακτήρων ἑλληνικῶν, γαλλικῶν καὶ τουρκικῶν, παντὸς εἴδους τυπογραφικαὶ ἐργασίαι ἤτοι:

ΕΝΤΥΠΑ ΤΡΑΠΕΖΩΝ, ΕΤΑΙΡΙΩΝ καὶ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΟΙΚΩΝ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ, ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ καὶ ΛΕΥΚΩΜΑΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ, ΔΙΔΑΚΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ, ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ, ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑΙ καὶ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑΙ, ΑΓΓΕΛΤΗΡΙΑ ΓΑΜΩΝ καὶ ΑΡΡΑΒΩΝΩΝ, ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ κλπ. κλπ.

◆ ΤΙΜΑΙ ΜΗ ΕΠΙΔΕΧΟΜΕΝΑΙ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΝ ◆

ΤΜΗΜΑ ΝΥΚΤΕΡΙΝΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΣΤΟΙΧΕΙΟΧΥΤΗΡΙΟΥ

"Ο ΦΟΙΝΙΞ„

ΠΕΤΡΑΚΟΥ & ΚΑΡΠΑΘΑΚΗ

SUN INSURANCE OFFICE

ΑΓΓΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΥΡΚΑΪΑΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ ΤΩ 1710

ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΘΕΙΣΑ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ ΤΩ 1865

Ἀσφάλιστρα τῷ 1908 Λ. Στ. **1,625,608**

Ἀποθεματικὸν τῷ 1908 » » **2,883,517**

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΚΑΘ' ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Μεγάλη ἐλευθεριότης καὶ ταχύτης εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΠΡΑΚΤΩΡ ΚΑΙ ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΟΣ

J. C. THOMSON

34, Νουραδουγκιὰν χάν, ὁδὸς Βοεβόδα ἀριθ. 7, ΓΑΛΑΤΑ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ

ΚΟΝΙΑΚ **ΜΕΤΑΞΑ** ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΕΦΙΣΤΑΤΑΙ Η ΠΡΟΣΟΧΗ ΤΗΣ ΑΞΙΟΤΙΜΟΥ ΠΕΛΑΤΕΙΑΣ ΜΑΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΚΑΤΩΘΙ :

ΤΟ "ΓΝΗΣΙΟΝ ΚΟΝΙΑΚ„

τοῦ ἐργοστασίου μας φέρει τὴν παλαιὰν καὶ γνωστὴν εἰς τοὺς κ. κ. καταναλωτὰς Ἐτικέτταν μας, πρὸς δὲ περιλαίμιον ταινίαν μὲ τὴν σφραγῖδα τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἔχουσαν οὕτω :

Ἀριθ. 25255

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

«Πιστοποιεῖ ᾧδε, ὅτι Ἐργοστάσιον κατασκευῆς κονιὰκ ὑπὸ τὸν » τίτλον ἰδιοκτησίας **Σ. & Η. & Α. ΜΕΤΑΞΑ** *ὑπάρχει* **"ΕΝ** *μόνον ἱδρυμένον ἐν Πειραιεῖ.*

Ὁ Ὑπουργὸς
Γ. Ν. ΘΕΟΤΟΚΗΣ

Προσέτι κάθετον ταινίαν μὲ πιστοποίησιν καὶ σφραγῖδα τοῦ ἐπισήμου χημικοῦ τῆς Α.Α.Μ. τοῦ Σουλτάνου κ. Συγγροῦ ἔχουσαν οὕτω :

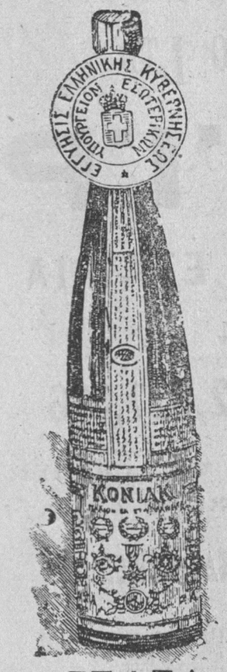

Ἀριθ. 6000

Πιστοποιῶ τὴν γνησιότητα τοῦ Κονιὰκ τοῦ ἐν Πειραιεῖ Ἐργοστασίου **Σ. & Η. & Α. ΜΕΤΑΞΑ** *κατόπιν ἐπισταμένης ἀκριβοῦς ἀναλύσεως.*

Κ. ΣΥΓΓΡΟΣ

Τ' ἀνωτέρω πρὸς πλήρη ἐξασφάλισιν τοῦ ἀξιοτίμου κοινοῦ ἀπὸ τὰς παραποιήσεις καὶ πρὸς διάκρισιν *παντὸς ἄλλου Κονιάκ*, ὅπερ ἤθελε φέρει τὸ ὄνομα *ΜΕΤΑΞΑ*, καθόσον ταῦτα *ΔΕΝ* εἶνε τὰ *γνήσια Κονιὰκ* τοῦ Ἐργοστασίου μας καὶ δέον οἱ κ.κ. Καταναλωταὶ νὰ ζητοῦν ἐπὶ τῶν φιαλῶν ὅλας τὰς σημειωθείσας ἐγγυήσεις πρὸς ἀποφυγὴν *ΑΠΑΤΗΣ*.

Σ. & Η. & Α. ΜΕΤΑΞΑΣ

Γενικὸν Γραφεῖον δι' ὅλην τὴν Τουρκίαν ἐν Γαλατᾷ :
Γαλατᾶ-Χάν, ἀρ. 9, ὁδὸς Μουμχανέ.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΣΑΓΙΑΝΝΗΣ
Γενικὸς πληρεξούσιος καὶ ἀντιπρόσωπος

ΜΕΤΑΞΑ

ΣΗΜ.—Οἱ κ. κ. Πελάται μας δέον νὰ *ἔχωσιν ὑπ' ὄψει ὅτι* τὸ Ἐργοστάσιόν μας οὐδεμίαν ἐμπορ. ἢ ἄλλην σχέσιν ἔχει μὲ κανὲν ἕτερον Ἐργοστάσιον.

Οἱ Ἐργοστασιάρχαι

Σ & Η. & Α. ΜΕΤΑΞΑΣ

ΟΙΚΟΣ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΑΝΤΙΠΑ

ΕΝ ΓΑΛΑΤΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΔΕΩΣ

ΑΡ. 111-115, ΦΕΡΜΕΛΕΤΖΗΔΙΚΑ

Ὁ ἀρχαιότερος τοῦ εἴδους του, ἱδρυθεὶς τῷ 1864

Ἐν αὐτῷ εὑρίσκουσιν οἱ ναυτιλλόμενοι πάντα τὰ ναυτικὰ εἴδη ἀγγλικῆς καὶ ρωσσικῆς προελεύσεως.

ΤΙΜΑΙ ΑΝΕΠΙΔΕΚΤΟΙ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

THE YORKSHIRE INSURANCE Co LTD

ΥΟΡΚΣΑΪΡ

ΑΓΓΛΙΚΗ ΠΥΡΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1824

ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΛΙΡΑΙ ΣΤΕΡΛΙΝΑΙ 2,627,326

Ἡ «ΥΟΡΚΣΑΪΡ» ἀσφαλίζει κατὰ τῆς πυρκαΐᾶς παντὸς εἴδους κτήματα, ἐμπορεύματα, ἔπιπλα κ.τ.λ.

ΑΙ ΖΗΜΙΑΙ ΚΑΝΟΝΙΖΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ ΑΜΕΣΩΣ ΚΑΙ ΕΠΙΤΟΠΙΩΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ

Σουβατζόγλου χάν, Γαλατᾶ,

(πλησίον τῆς Γεφύρας)

Γενικὸς πληρεξούσιος πράκτωρ
διὰ τὴν Ὀθωμαν. Αὐτοκρατορίαν

ΕΔΟΥΑΡΔΟΣ ΓΙΑΝΝΟΒΙΤΣ

Πρακτορεῖα εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις τῆς Ὀθωμ. Αὐτοκρατορίας.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡΑΧ. 40,000,000

ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΔΡΑΧ. 9,095,000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:

Ἐν Κωνσταντινουπόλει (ἐν Γαλατᾷ καὶ Σταμπούλ), *Λονδίνῳ, Ἀλεξανδρείᾳ, Καΐρῳ, Χαρτούμ, Μανσούρᾳ, Ζαγαζίκ, Θεσσαλονίκῃ, Καβάλλᾳ, Σμύρνῃ, Πειραιεῖ, Πάτραις, Βόλῳ, Σύρῳ, Καλάμαις, Τριπόλει, Λαρίσσῃ, Χανίοις, Ἡρακλείῳ καὶ Ρεθύμνῳ* (Κρήτης), *Ξάνθῃ, Σέρραις, Ἀμισσῷ καὶ Τραπεζοῦντι.*

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: **ΑΘΗΝΑΪΚΗ** (ATHENOCLES)

Ἡ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ ἐκτελεῖ πᾶσαν Τραπεζιτικὴν ἐργασίαν, ἤτοι προκαταβολὰς ἐπὶ ἐμπορευμάτων, χρεωγράφων καὶ Συναλλαγματικῶν, προεξοφλήσεις, εἰσπράξεις Τοκομεριδίων καὶ γραμματίων ἐπὶ Τουρκίας καὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ ὡς καὶ Χρηματιστικὰς ἐντολάς. Ἐκδίδει συναλλαγματικάς, Ἐπιταγάς, Πιστωτικὰς Ἐπιστολάς, ἐνεργεῖ δὲ καὶ τηλεγραφικὰς ἐντολὰς πληρωμῶν εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις τῆς Εὐρώπης. Ἀνοίγει τρεχουμένους λογαριασμούς.

ΤΜΗΜΑ ΤΙΤΛΩΝ

Ἡ ΤΡΑΠΕΖΑ δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων, ἀναλαμβάνει δὲ τὴν προεξόφλησιν καὶ εἴσπραξιν τοκομεριδίων Ἑλληνικῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν χρεωγράφων παντὸς εἴδους. Ἐκτελεῖ χρηματιστικὰς ἐντολὰς ἀντὶ τῶν συνήθων μεσιτικῶν δικαιωμάτων.

ΤΜΗΜΑ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

Ἡ ΤΡΑΠΕΖΑ δέχεται καταθέσεις πληρώνουσα τόκον:

Διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν		3. —ο/ο
» » »	μετὰ ἓξ μῆνας . . .	3.1(2ο/ο
» » »	» ἓν ἔτος	4. —ο/ο
» » »	» δύο ἔτη καὶ ἐπέκεινα	5. —ο/ο

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

Ἡ Διεύθυνσις τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν πρὸς ἐμψύχωσιν τοῦ παρὰ τῷ λαῷ πνεύματος τῆς ἀποταμιεύσεως προσδιώρισε τόκον 4 % ἐτησίως διὰ τὰς ἐν τῷ Ταμιευτηρίῳ της καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν, παρέχουσα πάσας τὰς εὐκολίας διὰ τὰς καταθέσεις καὶ ἀπολήψεις τῶν πελατῶν της.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς

Ζ. Κ. ΜΑΤΣΑΣ

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ

Τὸ ἐν Σταμπούλ ὑποκατάστημα τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν δέχεται ἐμπορεύματα πρὸς ἁπλῆν φύλαξιν ἢ ὡς ἐνέχυρον ἔναντι προκαταβολῶν ἐπ' αὐτῶν ἐν ταῖς ἐν Γεμὶς Ἰσκελεσῆ παρὰ τῇ ἀποβάθρᾳ ἀποθήκαις του, Δεϊρμὲν χάν, ὑπὸ συμφέροντας ὅρους.

ΒΙΕΝΝΑΙΟΝ ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΓΙΑΝΝΗ

396-ΜΕΓΑΛΗ ΟΔΟΣ ΤΟΥ ΠΕΡΑΝ-396

Τὸ ἀρχαιότερον ζυθοπωλεῖον τῆς Κων)πόλεως. Κατάστημα 1ης τάξεως, ἀπολαῦον πανευρωπαϊκῆς φήμης καὶ τῆς ἀπολύτου ἐμπιστοσύνης τῶν ξένων.

Ἰδιοκτήτης καὶ Διευθυντὴς :

ΤΑΞΙΑΡΧΗΣ ΙΒΡΑΚΗΣ

Μόνος ἀντιπρόσωπος τοῦ πεφημισμένου **ΖΥΘΟΥ** *τοῦ*

ΜΟΝΑΧΟΥ LOWENBRAU

Μόνος ἀντιπρόσωπος τοῦ ἐξόχου **ΖΥΘΟΥ SPANTENBRAU**

Μόνος ἀντιπρόσωπος τοῦ ἐξόχου ἐαρινοῦ **ΖΥΘΟΥ ST. BENNO**

Γεύματα καὶ δεῖπνα μὲ τὸν κατάλογον

Μαγειρικὴ εὐρωπαϊκὴ καὶ ἀνατολικὴ μὴ ὑλικὰ ἁγνὰ

Μεγάλη συλλογὴ Οἴνων καὶ ἡδυπότων πρώτης ποιότητος

Κατὰ τὸν χειμῶνα τὸ κατάστημα παραθέτει εἰς τοὺς θαμῶνάς του τὰ

ΠΕΦΗΜΙΣΜΕΝΑ ΣΤΡΕΙΔΙΑ ΤΟΥ ΒΟΣΠΟΡΟΥ

Γίνονται δεκταὶ παραγγελίαι γευμάτων καὶ δείπνων ἐν ταῖς ἰδιαιτέραις πλουσιωτάταις αἰθούσας τοῦ καταστήματος. — Οἱ Ζῦθοι ***Λόβενμπράου, Σπάντενμπράου καὶ Σὰν Μπεννὸ*** *στέλλονται ἐπὶ παραγγελίᾳ ἐν φιάλαις εἰς ὅλα τὰ σημεῖα τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν περιχώρων ὡς καὶ τῶν ἐπαρχιῶν. — Ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ εἰς ὅλας τὰς γλώσσας.*

γοκριτὴν ὅστις καὶ τὴν διέγραψεν, ἀφήσας τὰς δύο ὑποθετικὰς προτάσεις μετεώρους. Φυσικῷ τῷ λόγῳ ὁ ἀρχισυντάκτης μας κατεξανέστη κατὰ τοῦ ἀκρωτηριασμοῦ τούτου καὶ διεμαρτύρετο μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῶν πνευμόνων του, τοῦ λογοκριτοῦ μὴ δυναμένου νὰ ἐννοήσῃ τὸ πῶς δὲν γίνεται ν' ἀφαιρεθῇ ἡ ἀπόδοσις καὶ νὰ μείνουν τὰ ἄλλα, τὰ ὁποῖα λογοκριτικῶς δὲν προσέκοπτον. Τέλος διὰ νὰ λήξῃ τὸ ζήτημα καὶ διὰ νὰ μὴ μείνουν τὰ δύο ὑποθετικά «ἐὰν» μετέωρα, ὁ λογοκριτὴς πῆρε τὴν μπέννα του καὶ μὲ μιὰ μονοκονδυλιὰ τὰ «κατέβασε κάτω» δηλαδὴ τὰ διέγραψεν κι' αὐτά.

⊕⊕

Κωμικώτατοι ὅμως ἦσαν οἱ σπασμοὶ τῆς λογοκρισίας, ὅταν δύο ἢ τρία ἔτη πρὸ τῆς ἐκθρονίσεώς του εἶχεν ἀσθενήσει ὁ Χαμήτ. Περὶ τῆς ἀσθενείας του οὐδὲν ἐγράφετο ἐν τῷ τύπῳ. Διὰ τὸν λαὸν ὁ Χαμὴτ ἦτο ὁλόκαλα καὶ ἐξηκολούθει τακτικῶς νὰ τελῇ ἀνὰ πᾶσαν παρασκευὴν τὸ προσκύνημα. Ἐπειδὴ ὅμως ἐν τῷ εὐρωπαϊκῷ τύπῳ ἐδημοσιεύοντο αἱ φανταστικώτεραι τῶν εἰδήσεων περὶ τῆς ἀσθενείας του καὶ ἐπειδὴ αἱ διαδόσεις ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐξώγκωνον κι' αὐταὶ τὴν ἀλήθειαν, διαταγαί, φαίνεται, ἐδόθησαν ἐκ τῶν Ἀνακτόρων ὅπως ὁ τύπος παύσῃ δημοσιεύων καὶ κάθε τι «δυνάμενον νὰ φέρῃ εἰς τὸν νοῦν τοῦ ἀναγνώστου τὸ ὅτι ὁ Χαμὴτ ἠσθένει.»

Μὲ τοιαύτην χρησμώδη ἐντολὴν ἐξακο-

ΙΑΤΡΙΚΗ ΑΦΑΙΜΑΞΙΣ

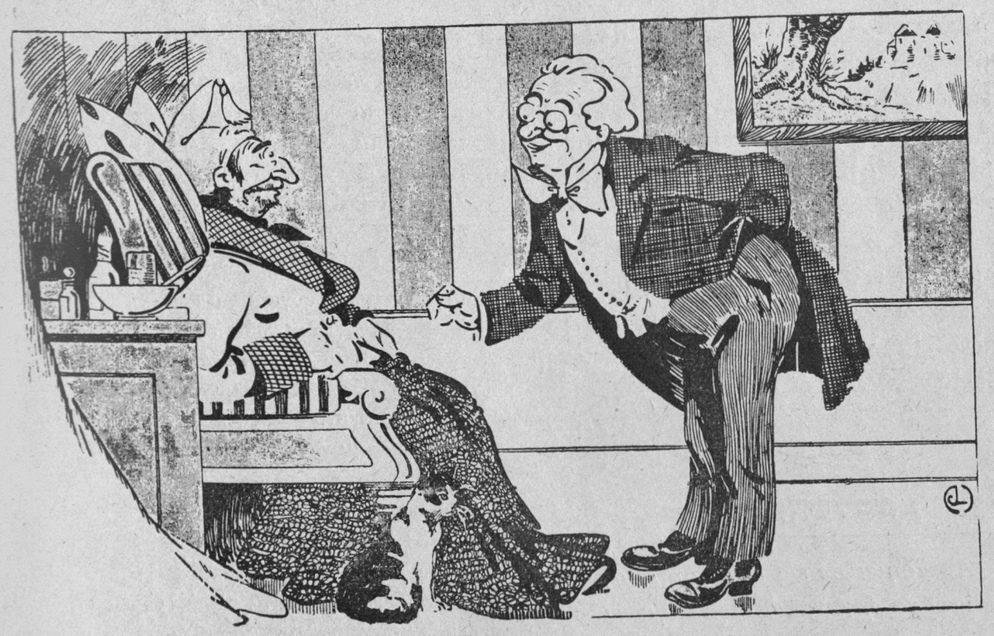

— Δὲν εἶναι τίποτε, μὴ φοβῆσθε. Ἐκεῖ κάτωθεν τοῦ ἀριστεροῦ ἡμιθωρακίου ἠῦρα ἕνα μικρὸν ὄγκον καὶ θὰ μ' ἐπιτρέψητε νὰ ἐκτελέσω μίαν μικρὰν παρακέντησιν.

— Πολὺ μικράν, πολὺ μικράν, γιατρέ μου, γιατὶ ὁ ὄγκος αὐτὸς εἶνε ἡ σακκοῦλά μου.

θοῦσα ἡ λογοκρισία κατὰ τῶν ἐφημερίδων ἀπηγόρευσεν ἐν πρώτοις πάντα λόγον περὶ οἱουδήτινος νοσήματος, προδᾶσα μέχρι καταργήσεως αὐτῶν καὶ ἀπὸ τῶν εἰδοποιήσεων τῶν ἰατρῶν. Μὴ ἀρκεσθεῖσα εἰς τοῦτο προέβη εἰς τὴν κατάργησιν τῆς ἀσθενείας οἱουδήποτε ἐγκρίτου καὶ μὴ ἐγκρίτου μέλους τῆς κοινωνίας μας. Ὅταν δὲ ἀπέθνησκον τυχόν, ἔμενον ἀνεκρολόγητοι, μὴ ἐπιτρεπομένου νὰ δημοσιευθοῦν καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ ἀγγελτήρια τῶν κηδειῶν των! Ἐπειδὴ δὲ καὶ τὰ μνημόσυνα, προϋποθέτοντα θάνατον, ἦσαν ἱκανὰ νὰ φέρωσιν εἰς τὸν νοῦν τοῦ ἀναγνώστου ὅτι ὁ Χαμὴτ ἠσθένει, κατηργήθη καὶ ἡ στήλη τῶν μνημοσύνων τῶν προαποθανόντων.

Ἀλλ' ἑνὸς ἀτόπου δοθέντος μύρια ἕπονται. Εἴτε φυσικῶς, εἴτε βιαίως ἀποθάνῃ τις, πάντοτε θάνατος ὑπάρχει εἰς τὸ μέσον, θάνατος ὑπενθυμίζων πάντοτε τὸν ἐνδεχόμενον τοιοῦτον τοῦ Χαμήτ. Κατηργήθη λοιπὸν πέρα πέρα ὁ θάνατος. Καὶ τὰς ἡμέρας ἐκείνας οὐδεμία αὐτοκτονία συνέβαινεν, οὐδὲν ἔγκλημα, οὐδὲν δυστύχημα. Αἱ πύλαι τοῦ Ἅδου εἶχον κλεισθῇ καὶ μόνον ζωὴ καὶ σφρῖγος ἐβασίλευεν εἰς τὸ κράτος τοῦ νοσοῦντος Χαμήτ.

Καὶ ὡς κορύφωμα ὅλης αὐτῆς τῆς ἱλαροτραγωδίας μίαν ἡμέραν ἡ σεμνὴ λογοκρισία διαγράφει πέρα πέρα μὲ μιὰ μονοκονδυλιὰ καὶ αὐτὸ ἀκόμη τὸ ἐπίσημον δελτίον τῆς... ἐπιζωοτίας!

Ἔχιδνα

ΕΙΣ ΧΑΡΤΟΠΑΙΚΤΗΝ

Δὲν τῶμεινε πειὰ ἄλλη καταντιά,
μονάχα ἡ γυναῖκά του τοῦ μένει,
ἀλλὰ καὶ πρὶν τὴν χάσῃ στὰ χαρτιὰ
τὴν ἔχει ὁ κακόμοιρος χαμένη.

Γ. ΣΟΥΡΗΣ.

ΕΙΣ ΧΑΡΤΟΜΑΝΤΗΝ

Σ' εἶδα νὰ ρίχνῃς τὰ χαρτιὰ ἐψὲς μέσ' τὸ σα-
[λόνι,
κάθε κοπέλλα καὶ κυρὰ νὰ σὲ περικυκλώνῃ
καὶ νὰ ζητῇ ἀπ' τὴ τέχνη σου κι' ἀπ' τὴ πολλή
[σου γνῶσι
τὰ μυστικὰ τ' ἀπόκρυφα νὰ τῆς τὰ φανερώσῃ.

Καὶ δόστου σὺ παντρέματα, δόστου ἀποκα-
[λύψεις,
ἐσκόρπιζες χαμόγελα, κρυφὲς χαρὲς καὶ θλί-
[ψεις...
ὅλες τῆς ἐστεφάνωνες μέσα σ' αὐτὸ τὸ χρόνο
καὶ ἕνανε δὲν πάντρεψες... τὸν ἑαυτό σου μόνο!

Μαγνησία *Ὁ Λαϊκός.*

ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Τύφλα :

— Τὶ διεγνώσατε, γιατρέ μου;

— Περιτυφλίτιδα.

— Θὰ γίνῃ λοιπὸν ἀνάγκη νὰ φωνάξουμε καὶ κανένα ὀφθαλμολόγον;

Αὐτοσυντηρησία :

— Διὰ νὰ μὴ φοβῆται κανεὶς τὴν χολέρα πρέπει νὰ ἦναι θερμὰ ἐνδεδυμένος. Διὰ νὰ ἦναι ὅμως θερμὰ ἐνδεδυμένος πρέπει νὰ ἔχῃ χρήματα. Καὶ σὰν δὲν ἔχει; ... Τρέχει στὸν ***Κόκκινον Πετεινὸν*** καὶ παίρνει ὅ,τι τοῦ χρειάζεται ἐπὶ πιστώσει.

Ὅταν φεύγετε ταξεῖδι
ταξειδίου θέτε εἴδη
καὶ σαστίζετε γιὰ τοῦτο.
Μ' ἂν στοῦ Τίριγγ πεταχθῆτε
βρίσκετε ὅ,τι ζητεῖτε
μοναχὰ σ' ἕνα μινοῦτο.

Σκέψεις πρακτικαί :

— Ἡ καλλιτέρα ἀσφάλεια ἐπὶ τῆς ζωῆς εἶναι τὸ πῶς θὰ τὴν καλοζήσῃ κανείς. Ἀντὶ λοιπὸν ν' ἀσφαλισθῶ γιὰ νὰ μὲ πληρώσῃ ἡ ἀσφάλεια... μετὰ θάνατον, κάμνω μιὰν πρᾶξιν μὲ τὸν ***Κόκκινον Πετεινὸν,*** παίρνω ἐπὶ πιστώσει ὅ,τι μὲ χρειάζεται καὶ ἂν ἐν τῷ μεταξὺ πεθάνω, ἐξοφλῶ τὸν ***Πετεινὸν....*** στὸν ἄλλον κόσμον.

ΤΑΛΑΝΤΟΝ ΚΑΙ ΤΑΛΑΝΤΑ

— Ὁμολογῶ, κύριε ζωγράφε, πῶς ἔχετε πολὺ τάλαντον.
— Θὰ ἐπεθύμουν ἐν τούτοις νὰ ἦμαι σὰν ἐσᾶς πολυτάλαντος.

ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Αἱ θεωρίαι τοῦ Φασουλῆ—Ποῦ γιὰ τὸ Σύνταγμα μιλεῖ.

Πολλάκις σοῦ ἐξήγησα πῶς εἶναι δυὸ μερίδες,
δυὸ κόμματα διάφορα, δυὸ κράτη, δυὸ πατρίδες·
κι᾽ ὅταν τὸ ἕνα ἐξ αὐτῶν τὴν ἐξουσίαν τρώγῃ,
τὸ ἄλλο κόμμα δυνατὸ ἀρχίζει μοιρολόγι
καὶ κλαίει ἀκατάπαυστα μὲ Γκραββαρίτου λύραν
τὸ μέλλον μας τὸ ἐθνικὸν καὶ τὴν κακήν μας μοῖραν.

Τώρα λοιπὸν ἐνόησες τὸ πρᾶγμα πῶς συμβαίνει...
τοὺς μὲν χορτάτους φυσικῶς μισοῦν οἱ πεινασμένοι,
οἱ δὲ χορτᾶτοι, Περικλῆ, περιφρονοῦντες τούτους
πᾶν ἀγαθὸν φαντάζονται καὶ ἀμυθήτους πλούτους.

Πᾶς ὁ χορταίνων δηλαδή, ἀνίερος, προδότης,
πᾶς ὁ νηστεύων κράτιστος καὶ ντοῦρος πατριώτης,
πᾶς ὁ χορταίνων, ἀναιδὴς καὶ τῶν θεσμῶν ἀντάρτης,
πᾶς ὁ νηστεύων, εὔσχημος καὶ τῆς πατρίδος μάρτυς,
πᾶς ὁ χορταίνων, ἄθρησκος καὶ λάτρης τῶν εἰδώλων,
κατὰ τοῦ Κράτους τοῦ Χριστοῦ ὑφαίνων πάντα δόλον,
πᾶς ὁ νηστεύων, ἄξιος στεφάνων ἐπιγείων
τῆς Ἄννης, τοῦ Ἰωακεὶμ καὶ πάντων τῶν Ἁγίων.

Ὁπόταν δὲ τὰ κόμματα ἰδῇς ν᾽ ἀλλάξουν τόπον
τότε ἀλλάζει, Περικλῆ, κι᾽ ἡ θέσις τῶν ἀνθρώπων,
κι᾽ οἱ Ἐφιάλται γίνονται μεγάλοι πατριῶται,
αὐτοὶ δὲ πάλιν μυσαροὶ κι᾽ ἀτάσθαλοι προδόται.

Τοιοῦτον τοῦ Συντάγματος τὸ γράμμα καὶ τὸ πνεῦμα,
ἐντεῦθεν ἡ ἀλήθεια, ἐκεῖθεν δὲ τὸ ψέμμα.

Ἀθῆναι, 1910.

Γ. ΣΟΥΡΗΣ

ΤΑ ΚΑΛΑΝΔΑ

Παραμονὴ πρωτοχρονιᾶς !

Ὁ κ. Ἀκαμάτης δὲν ἤξευρεν ἀκόμη ἐὰν τὸ ὑποφῶσκον ἔτος θὰ ἦτο καλὸν ἢ κακόν, εὐτυχὲς ἢ δυστυχές. Περὶ τοῦ δύοντος ὅμως εἶχεν ἐσχηματισμένην τὴν χειρίστην τῶν ἰδεῶν, τῆς αὐτῆς ἰδέας δ᾽ ἦτο καὶ ἡ τσέπη του, ἡ ὁποία τσέπη του διὰ πρώτην φορὰν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς συζυγικοῦ βίου δὲν ἦτο εἰς θέσιν ν᾽ ἀγοράσῃ τὸ καθιερωμένον ἀϊβασιλιάτικο δῶρον τῆς Κυρίας Ἀκαμάτη.

Τὸ πρᾶγμα ἦτον ἐξόχως λυπηρὸν διὰ τὸν κ. Ἀκαμάτην, τοσούτῳ μᾶλλον καθόσον ἀναχωρῶν τὸ πρωῒ ἀπὸ τὸ σπῖτί του καὶ ἔχων ἀκόμη τὴν ἐλπίδα νὰ τὰ ἐξοικονομήσῃ, ἐδέχθη κατὰ τὸ σύνηθες ν᾽ ἀκούσῃ τὰς περὶ διώρου ἰδιαιτέρας προτιμήσεις τοῦ τρυφεροῦ του ἡμίσεος.

— Κοσμήματα δὲν θέλω ἐφέτος. Θὰ προτιμοῦσα μιὰν ἀπ᾽ ἐκεῖνες τῆς γουνένιες μπελερίνες ποῦ ἔχει ὁ Γκότβαλδ κρεμασμένες στὴν βιτρίνα. Εἶν᾽ ἀλήθεια ὅτι κοστίζουν καὶ δέκα καὶ δεκαπέντε λίρες. Ἀλλ᾽ εἶναι ἕνα πρᾶγμα ποῦ πιάνει τόπο καὶ τῶχει κανεὶς αἰωνίως.

Ἡ αἰωνιότης διὰ τὰς γυναῖκας διαρκεῖ τὸ πολὺ ἓν ἔτος. Εἶναι πρᾶγμα πεπερασμένον, ἀντιθέτως πρὸς τὴν γνώμην ὅλων τῶν σοφῶν, οἱ ὁποῖοι τὸ θεωροῦν ἄπειρον. Τοῦ τοιούτου πεπερασμένου ἀπείρου εἶχεν ὁ κ. Ἀκαμάτης βαθεῖαν πεῖραν. Ἀλλὰ τί νὰ κάνῃ ; Τέτοιες εἶναι ὅλες ἡ γυναῖκες, ἡ δὲ δική του δὲν ἠδύνατο ν᾽ ἀποτελῇ ἐξαίρεσιν. Ἐκούνησε λοιπὸν τὸ κεφάλι καὶ ἐξῆλθε τῆς οἰκίας του μὲ τὴν καλὴν πάντοτε πρόθεσιν νὰ ἐξοικονομήσῃ τὸ ἀναγκαῖον ποσὸν καὶ περάσῃ τὸ βράδυ ἀπὸ τὸ γουναράδικο τοῦ Γκότβαλδ.

Συρροὴ ὅμως ἀντιξόων περιστάσεων καὶ πληθώρα «πολλῶν δεινῶν καὶ ἀφορήτων» συνετέλεσαν ὥστε τὸ βράδυ νὰ περάσῃ μὲν ὁ κ. Ἀκαμάτης ἀπὸ τὸ γουναράδικο, ἀλλὰ νὰ ἀρκεσθῇ εἰς τὸ νὰ θαυμάσῃ ἁπλῶς ἔξω ἀπὸ τὴν βιτρίνα τὸ ἀντικείμενον τῶν ὀνείρων τοῦ προσφιλοῦς του ἡμίσεος.

Ἦτον ὁμολογουμένως κάτι ὡραῖον, κάτι πλούσιον καὶ μεγαλοπρεπές, κάτι τέλος, τὸ ὁποῖον θὰ κατεπράϋνε τὰ πάντοτε ἐν ἐξεγέρσει νεῦρα τῆς συζύγου του τοὐλάχιστον ἐπὶ δύο ἡμερονύκτια. Ἀλλ᾽ ἡ τσέπη του ἦτο εἰς ἐλεεινὴν κατάστασιν· καὶ ἀφοῦ τὸ ἐθαύμασεν ἐπὶ μακρὸν ἀνεστέναξεν ὡς κολασμένος καὶ προὐχώρησε.

— Τί νὰ κάμουμε ; ἔλεγε καθ᾽ ἑαυτόν. Νὰ ποῦ αὐτὸς ὁ χρόνος βγῆκε κατηραμένος. Ἄλλως τε ἡ γυναῖκά μου, ὅσῳ γυναῖκα κι᾽ ἂν εἶναι, δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ μὲ δικαιώσῃ ἅμα τῇ δείξω τὴν τσέπη μου. Τόσα χρόνια τακτικὰ εἶχε τὸ πρωτοχρονιάτικό της. Ἕνα χρόνο λοιπὸν ἂς περάσῃ χωρὶς δῶρον.

. . . . . .

Ποιὸς εἶδε ὅμως τὸν Θεὸ καὶ δὲν τὸν φοβήθηκε, ὅταν ὁ κ. Ἀκαμάτης εἰσῆλθεν εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ σπιτιοῦ του μ᾽ ἄδεια τὰ χέρια.

— Καὶ ἡ γοῦνα ; ποῦ εἶνε ἡ γοῦνα ;

— Μὰ στάσου, εὐλογημένη, νὰ σ᾽ ἐξηγήσω πρῶτα ....

— Νὰ μ᾽ ἐξηγήσῃς ; ... Τὶ θὰ μ᾽ ἐξηγήσῃς;... Ἀφοῦ σὲ εἶπα τὸ κατάστημα ποῦ τὴν πωλοῦν καὶ τὸ πόσα στοιχίζει, τὶ ἐξηγήσεις ἔχεις νὰ μὲ δώσῃς ;

— Καλὰ ὅλα αὐτά, ἀλλὰ ρώτησέ με πρῶτα σὲ τὶ χάλια εὑρέθη σήμερα ἡ τσέπη μου.

Στὸν παληὸ καιρὸ ἐγίνοντο θαύματα καὶ εἰς τοιαύτας δυσκόλους διὰ τοὺς ἀνθρώπους περιστάσεις ἔστελλεν ὁ Ζεὺς νεφέλας καὶ τοὺς ἁνήρπαζε. Δὲν μποροῦσε καὶ τώρα νὰ ἔλθουν μερικὰ νέφη καὶ ν᾽ ἁρπάσουν τὸν κ. Ἀκαμάτην μακρὰν τῆς ὀργῆς τῆς κυρίας του;

Τίποτε ὅμως. Ἡ ἐποχὴ τῶν θαυμάτων παρῆλθεν ἀνεπιστρεπτεί. Ζῶμεν εἰς τὸν αἰῶνα τῆς σκληρᾶς καὶ χυδαίας πραγματικότητος. Καὶ καθ᾽ ὃ τέκνον τοῦ αἰῶνός του ὁ κ. Ἀκαμάτης

ἔμεινεν ἐκεῖ εἰς τὰν αὐλὴν ὡς στήλη ἅλατος καὶ ἤκουσε τὸν ἀναβαλλόμενόν του.

Καὶ τὶ δὲν τοῦ εἶπε . . . καὶ τὶ τοῦ ἀφῆκε !... Ἀναδρομικῶς χωροῦσα ἔφθασε μέχρι τῶν 300 λιρῶν ποῦ τοῦ εἶχε δώσει ὡς προῖκα γιὰ νὰ μεγαλώσῃ τὴν ἐργασίαν του. Ἐπιστρέφουσα δὲ πάλιν εἰς τὴν ἐνεστῶσαν κατάστασιν, τὴν ἄνευ γουναρικοῦ, προὐχώρησε μέχρι τοῦ τὶ θὰ ποῦν τώρα ἡ γειτόνισσες, εἰς τὰς ὁποίας ἀπ' τὸ πρωῒ εἶχε προαγγείλλει τὸ δῶρον, τὸ ὁποῖον θὰ ἐλάμβανεν ἐφέτος.

Αὐτὸ τὴν ἐκόστιζε περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλο· καὶ μὴ δυναμένη ν' ἀνθέξῃ εἰς τὴν καταισχύνην τῆς γειτονιᾶς, ἔπεσε στὴν αὐλὴν ξύλο κομμάτι . . .

Ὁ κ. Ἀκαμάτης τὴν περιεμάζευσε, τὴν μετέφερεν εἰς τὸ κρεββάτι, τὴν περιποιήθη ὅσον ἠδύνατο. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ νεῦρά της ἦσαν πολὺ πεισματωμένα, ἔσπευσεν εἰς ἀναζήτησιν ἰατροῦ.

Τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἐξήρχετο, μερικὰ παιδάκια μ' ἕνα τουμπελέκι καὶ μ' ἕνα φανάρι χάρτινο ἡτοιμάζοντο νὰ κτυπήσουν τὴν πόρτα γιὰ νὰ ποῦν τὰ κάλαντα.

— Νὰ τὰ ποῦμε τσελεπῆ ;

— Περιττόν . . . μοῦ τἄπανε ἄλλοι.

ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΗΣ

ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Μεταξὺ κυριῶν τοῦ συρμοῦ :

— Σκοτώθηκα νὰ τρέχω δύο ἑβδομάδες γιὰ νὰ κάμω καπέλλο καὶ πάλιν δὲν γέννηκε τοῦ γούστου μου.

— Ἄδικα κοπίασες, καϋμένη. Ἂν πήγαινες κατ' εὐθεῖαν στοῦ Τίριγγ, ἔχει ἐκεῖ τόσην ποικιλίαν ὥστε σίγουρα θὰ τῶβρισκες τοῦ γούστου σου καὶ στὸ τέταρτο τὴς τιμῆς.

⊕⊕

Πῶς κερδίζεται χρόνος καὶ χρῆμα :

— Πάγω νὰ τὰ χάσω, καϋμένη. Ὁ ἀρραβωνιαστικός μου ἐννοεῖ τὸν γάμον γρήγορα κι' ἐγὼ δὲν ἔχω ἀκόμη τίποτα ἑτοιμο ἀπ' τὴν προῖκά μου.

— Μὴν χάνεσαι... Ἀρκεῖ νὰ πᾷς στοῦ Τίριγγ καὶ σὲ μιὰ ὥρα ὅλα θὰ τἄβρῃς ἕτοιμα, πολὺ καλλίτερα καὶ στὸ τρίτον τῆς τιμῆς.

Η ΕΝΑΡΕΤΟΣ

Μιὰ κυρὰ τρανὴ
τί σεμνὴ κ' ἁγία !
σὰν τὴν Παναγία.
Ὅπου κι' ἂν φανῇ
ὅλοι κάτω σκύβουν
καὶ τὰ μάτια τρίβουν.
Τὴν κυττοῦν γωστοὶ
κι' ἄγνωστοι ἀκόμα
μ' ἀνοικτὸ τὸ στόμα
Σ' ὅλα της σωστὴ
δὲν εὑρίσκει μία
σὰν κι' αὐτὴ ὁμοία.
Σκέτη φορεσιὰ
πάντα θὰ φορέσῃ
'στὸ Θεὸ ν' ἀρέσῃ.
Καὶ 'στὴν Ἐκκλησιὰ
πρώτη πρώτη τρέχει
βρέχει καὶ δὲν βρέχει.
Μόνο μιὰν αὐγὴ
ὅπως λὲν καμπόσαις
σιχαμέναις γλῶσσαις
Ἔτυχε νά βγῇ
ἀπὸ κάποιο σπίτι
μ' ἕν' Ἀρχιμανδρίτη

Γ. ΣΟΥΡΗΣ.

ΟΙ ΔΑΝΔΗΔΕΣ

Μὲ γυαλιστὸ πουκάμισο, μὲ φράκο στὴν ἐντέ-
[λεια,
μὲ χίλιες πίκρες στὴν καρδιά, στὰ χείλη κάποια
[γέλοια
ἐφέτος ἀπεφάσισες νὰ πᾷς εἰς τοὺς χορούς
καὶ Γλυκερίες πίσω σου ν' ἀφήσῃς σὲ σωρούς.

Ὅμως σὲ πῆραν μυρωδιά, κακόμοιρε Δανδῆ
[μου,
καὶ 'σὰν τὸν Σάντσον σ' ἄφησαν στὴ μέση τῆς
[ἐρήμου,
κι' ἡ κάθε μιὰ—ἀπ' τὸ πλάγι σου περνῶντας,
[ὦ τρελλέ—
ἔσκυβε καὶ σὲ ρώταγε—Ὦ ! κόμη, ποῦ δουλέ... ;

Μαγνησία. ***Ὁ Λαϊκός.***

ΑΙ ΑΤΟΠΟΙ ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ ΜΑΣ

Ὁ Θεός, ἐνθρονισμένος 'στὸ οὐράνιο παλάτι,
τὰς ἡνίας τῶν ἀστέρων εἰς τὰς χεῖράς του ἐκράτει·
μὲ τὸ τηλεσκόπιόν του εἶδε κάπου μακρυνὰ
καὶ τῆς μικροτάτης γῆς μας τὸ πλανήτη νὰ γυρνᾷ.
Ἕνα ἕνα τοὺς λαούς της 'κύτταξε μὲ τὴν ἀράδα,
καὶ τὴν κεφαλήν του σείων, εἶπε, βλέπων τὴν Ἑλλάδα
«Ἂν ἠξεύρῃ τὸ τί κάμνει ὁ μωρὸς αὐτὸς λαός,
»νὰ μὴν ἦμ' ἕνας Θεός !

»Κάποτε τ' αὐτὶ τεντόνω, καὶ ἀκούω τῶν ἀνθρώπων
»ταῖς ἀστείαις προσευχαῖς·
»ἕνας ἥλιον γυρεύει, ἄλλος ἄκοπαις βροχαῖς,
»κι' ἄλλος μοῦ ζητεῖ τοῦ ἄλλου νὰ διαδεχθῇ τὸν τόπον.
»Ὁ καθεὶς ἐνώπιόν μου τὰ ἐγκλήματά του φέρει,
»καὶ συνένοχόν του θέλει ὡς κι' ἐμέ νὰ καταφέρῃ.
»Ἂν ἠξεύρῃ τὸ τί κάμνει ὁ μωρὸς αὐτὸς λαός,
»νὰ μὴν ἦμ' ἕνας Θεός !

»Ὡς νὰ ἤμουν τύραννός του, τρέμων καὶ γονυκλινῶς
»τοὺς βωμοὺς καὶ νάρθηκάς μου μὲ τὰ δάκρυά του βρέχει·
»στὴν Ἑλληνικήν του γλῶσσαν, ποῦ δὲν ἐννοεῖ κι' αὐτός,
»πουρνὸ βράδυ λέγει, λέγει, καὶ τελειωμὸν δὲν ἔχει.
»Δι' ἐμὲ φωνάζει ἕνας πῶς νηστεύει ἕνα χρόνον,
»καὶ πῶς ἔγεινεν ὁ ἄλλος ἀσκητὴς δι' ἐμὲ μόνον.
»Ἂν ἠξεύρῃ τὸ τί κάμνει ὁ μωρὸς αὐτὸς λαός,
»νὰ μὴν ἦμ' ἕνας Θεός !

»Μερικοὶ μὲ μαῦρα ῥάσα εὐλογοῦν ἢ ἀφορίζουν
»καὶ τὸν ὄχλον δεκατίζουν.
»Σάρκα ῥυπαρὰν καὶ πάθη προσπαθοῦν νὰ μὲ φορέσουν,
»κ᾽ ἡ καρδιά των ὅσα θέλει, αὐτὰ λέγουν πῶς μ᾽ ἀρέσουν.
»Τὴν κατάραν των νὰ ἔχω ἂν ποτέ μου στὸ αὐτὶ
»ὁ ἀθῶος ἐγὼ Πλάστης μυστικὰ τοὺς εἶπά τι.
»Ἂν ἠξεύρῃ τὸ τί κάμει ὁ μωρὸς αὐτὸς λαός,
»νὰ μὴν ἦμ᾽ ἕνας Θεός.»

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΟΥΤΣΟΣ

Η ΠΑΠΑΔΙΑ

Ἡ κυρὰ ἑνὸς παππᾶ
ἕνα διάκο ἀγαπᾷ
καὶ πολὺ μ᾽ αὐτὸν τὰ ἔχει,
καὶ ὁ ἄνδρας της κυτιᾷ
τὰ πολλά της χωρατὰ
μὰ γιὰ τοῦτον πέρα βρέχει.

Ἐπερνοῦσαν μιὰ χαρὰ
ἕως ὅτου μιὰ φορά.
ἔγινε παππᾶς βαρβάτος
καὶ ὁ διάκος ὁ ἀφράτος.

Κι᾽ ὁ παππᾶς της ὁ πτωχὸς
διόλου δὲν ἐφθόνησε
καὶ ὁ ἴδιος μοναχὸς
τὸν ἐχειροτόνησε.

Τίγκ, τίγκ, τούγκ...μεγάλη σχόλη,
Ἄξιος ! φωνάζουν ὅλοι
νέοι, γέροι καὶ παιδιά...
μὰ μὲ ὅλο της τὸ νάζι:
Ὑπεράξιος,φωνάζει,
τρεῖς φορὲς κι᾽ ἡ παππαδιά.

Γ. ΣΟΥΡΗΣ

Ο ΑΣΧΗΜΟΣ

Φεῦγα ! νὰ μὴν σὲ ἰδῶ,
φεῦγα ἀπ᾽ ὁμπρός μου
ὦ μοῦτρο φοβερό,
σκιάχτρο τοῦ κόσμου !

Ποιὰ μάννα ἦταν αὐτὴ
καὶ ποιὸς πατέρας,
ποῦ σ᾽ ἔκαναν νὰ βγῇς
σὲ φῶς ἡμέρας ;

Τόσο πολὺ κακό,
τόσο ψεγάδι,
νὰ βρίσκεται ποτὲ
σ᾽ ὅλον τὸν Ἅδη ;

Νὰ εἶδεν, ἢ θὰ ἰδῇ
τέρας κανένα
ὁ ἥλιος πουθενὰ,
ὡσὰν κ᾽ ἐσένα ;

Ὄχι ! γιατὶ μ᾽ ὀργὴ
ἡ ἴδια φύσι
τὸ καλούπι σου εὐθὺς
τὸ ἔχει τσακίσει.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΗΛΑΡΑΣ

Ο ΜΠΑΡΜΠΑ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

ΔΙΗΓΗΜΑ ΕΠΤΑΝΗΣΙΑΚΟΝ

(Κατ᾽ ἀφήγησιν Γ. Π. Κωζαδίνου ἐν Σμύρνῃ)

(Εἰκόνες Ν. Κεσανλῆ)

Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἄκουσε μιὰ φορὰ πῶς οἱ ἄνθρωποι τῆς Γῆς γενήκανε τόσο πολὺ κακοὶ καὶ βλάσφημοι, ὥστε γιὰ νὰ βεβαιωθῇ, ἀπεφάσισε νὰ καταβῇ ὁ ἴδιος ἀπὸ τὸν Οὐρανὸν καὶ μὲ τ᾽ αὐτιά του ἀκούσῃ καὶ ἀντιληφθῇ τὴν κατάστασι.

Ἐπῆρε λοιπὸν τοὺς δώδεκα μαθητάς του καὶ ὅλοι μαζὺ ἄρχισαν νὰ πηγαίνουν ἀπὸ τόπο σὲ τόπο, ὅπου ἀκούγανε πῶς ὑπῆρχαν ἁμαρτωλοί· καὶ ἔτσι ἔφθασαν καὶ στὴν Κεφαλλωνιά, ὅπου τοὺς εἶχαν πῇ πῶς θὰ εὕρισκον τοὺς πειὸ βλάσφημους ἀνθρώπους.

Καθὼς κατέβηκαν ἀπὸ τὸν Οὐρανὸ ἐγευμάτισαν στὴν πειὸ ὑψηλὴ κορυφὴ τοῦ βουνοῦ· ἐπειδὴ δὲ ἦταν μεσάνυκτα καὶ δὲν ξεύρανε ποῦ νὰ πᾶνε, στέλνει ὁ Χριστὸς τὸν Ἀπόστολον Πέτρον νὰ πάγῃ μπροστὰ καὶ ὅταν ἰδῇ φῶς νὰ κτυπήσῃ καὶ νὰ ζητήσῃ φιλοξενίαν.

Ὁ Ἀπόστολος Πέτρος ὑπήκουσεν ἀμέσως καὶ ἀφοῦ προχώρησεν ἀρκετὸ διάστημα βλέπει ἀπὸ μακρυὰ φῶς σὲ μιὰ καλύβα. Πλησιάζει λοιπὸν χαρούμενος καὶ κτυπᾶ τὴν πόρτα. Ὕστερα ἀπὸ κομμάτι ἀνοίγει ἕνας γέρως μὲ τῆς μπαρμπέττες καὶ ρωτᾷ ποιὸς εἶναι. Ὁ Ἀπόστολος Πέτρος, ἀφοῦ πρῶτα ρώτησε καὶ ἔμαθεν ὅτι ὁ γέρως ὀνομάζεται Μπάρμπα-Γεράσιμος, θέλων νὰ δικαιολογήσῃ τὴν παρουσίαν του σ᾽ ἐκεῖνα τὰ μέρη καὶ σὲ τέτοια ὥρα ἔπλασεν ἕνα παραμῦθι : Εἶπε πῶς αὐτὸς καὶ δυὸ-τρεῖς ἀκόμη σύντροφοί του, ἐκεῖ ποῦ ταξείδευαν μὲ τὸ καράβι τους ἤῦραν δυνατὴ φουρτοῦνα, τόσο δυνατὴ ποῦ τοὺς ἔριξεν ἔξω καὶ ἐπειδὴ δὲν ξέρανε τὸν τόπο, μόλις εἶδαν ἀπὸ μακρυὰ τό φῶς τῆς καλύβας τοῦ Μπάρμπα Γεράσιμου, ἔτρεξαν μὲ λαχτάρα νὰ χτυπήσουν καὶ νὰ ζητήσουν φιλοξενίαν.

Ὁ Μπάρμπα Γεράσιμος, ναυτικὸς κι᾽ αὐτὸς στὰ νειάτα του, μόλις εἶδε πῶς ἔχει ἀντίκρυ του ναυαγούς,

— Ὅρισε, γιαμά μου, τῷ λέγει... καὶ πῶς ὄχι, ρὲ τζόγια μου !... πὲ καὶ τσοὶ ἄλλοι νὰ ὁρίσουνε...

Φωνάζει τότε ὁ Πέτρος τὸν Χριστὸν καὶ τοὺς ἄλλους Ἀποστόλους καὶ ἕνας ἕνας μπαίνουν ὅλοι στὴν φτωχικὴ καλύ-

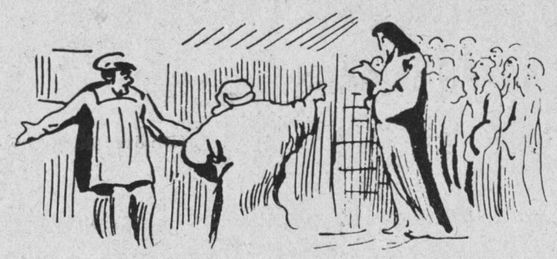

βα. Ὅταν ὅμως ὁ Μπάρμπα Γεράσιμος εἶδε γύρω τόσους πολλούς, ἐνῷ ἀνέμενε τὸ πολὺ τέσσερες,δὲν μπόρεσε νὰ κρατήσῃ τὴν στενοχώρια του.

— Βρέ, λέει στὸν Πέτρο, ποιοὶ εἶνε ἐτοῦτοι, βρέ, διάβολε παρ' τὸν κόσμο σου ; Καὶ ποῦθε βρέ, θὰ χωρέσουνε τόσοι διάολοι ἐδῶ στὸ καλλύβι μου ;

Διὰ νὰ προλάβῃ ὁ Πέτρος βαρύτερα λόγια ἐκ μέρους τοῦ Μπάρμπα Γερασίμου, ἀναγκάζεται νὰ τὸν πάρῃ ἰδιαιτέρως καὶ νὰ τοῦ φανερώσῃ ὅλη τὴν ἀλήθεια, δίχως νὰ ξεχάσῃ νὰ τοῦ πῇ πῶς αὐτὸς ποῦ τὸν μιλοῦσε δὲν ἦταν ἄλλος παρὰ ὁ Ἀπόστολος Πέτρος !

Ὁ Μπάρμπα Γεράσιμος τἄχασε.

— Βρὲ Πέτρο μου,τοῦ λέγει· καὶ γιατί, ρὲ τζόγια μου, δὲν μοῦλεγες πῶς ἔχεις τὸ Χριστόνε μαζύ σου, νὰ τοῦ κάμω κομπλιμέντα ;

— Δὲν πειράζει, Μπάρμπα Γεράσιμε, ἀπαντᾷ ὁ Ἀπόστολος Πέτρος· καὶ τώρα μπορεῖς νὰ τοῦ κάμῃς τὰ κομπλιμέντα, πήγαινε μάλιστα νὰ τοῦ ζητήσῃς καὶ καμμιὰ χάρι.

— Μωρὲ καλὰ μοῦ λές, Πέτροοοο !...

Καὶ σπεύδει ὁ Μπάρμπα Γεράσιμος νὰ παραθέσῃ στὸν Χριστὸν καὶ στοὺς Ἀποστόλους του αὐγά, βούτυρο, ψωμί, τυρί, καρύδια. Μὰ μαζὺ μ' αὐτὰ παίρνει κάτω ἀπ' τὴν ἀμασχάλη καὶ μιὰ τράπουλα χαρτιά.

— Βρὲ Χριστούλη μου, συχώρα με ποῦ δὲν σοῦκαμα ἀποδοχὴ κατὰ πῶς σοῦπρεπε, μά... κατάλαβες... φταίει ἐτοῦτος ὁ κανάγιας ὁ Πέτρος—διάολε παρέτονε—ποῦ δὲν μὲ ἀδιζάρισε ὀμπροστήτερα!...

— Δὲν βλάπτει, μπάρμπα Γεράσιμε, τοῦ λέει ὁ Χριστός, ἐμεῖς εἴμαστε εὐχαριστημένοι ποῦ μᾶς δέχθηκες στὸ καλύβι σου καὶ νᾷσαι συγχωρεμένος.

Τότε ὁ Γεράσιμος, λαβὼν θάρρος, βγάζει στὴν μέση τὴν τράπουλα καὶ λέει τοῦ Χριστοῦ :

— Κάνε μου μιὰ χάρι, βρὲ Χριστάκη

μου, καὶ βλόγα αὐτὴ τὴν τράπουλα νὰ κερδάω τσοὶ ἄτιμοι ποῦ παίζω μαζύ τους

— *Πόσας συζυγίας ἔχομεν ;*
— *Τρεῖς.*
— *Τετάρτη δὲν γίνεται ;*
— *Γίνεται, ἀλλὰ δὲν τὸ ἐπιτρέπει ἡ Ἐκκλησία.*

στὴν ταβέρνα καὶ δὲ μ' ἀφίνουνε νὰ πάρω ποῦντο!

Ὁ Χριστὸς βλέπων τὴν ἀφέλειαν τοῦ γέρου εὐλογᾷ τὴν τράπουλα καὶ τὸν συμβουλεύει νὰ μὴ βλαστημᾷ καὶ νὰ μὴ βρίζῃ κανένα γιατὶ εἶναι ἁμαρτία. Ὁ Γεράσιμος κουνᾷ κεφάλι στὰς συμβουλὰς καὶ τρέχει κοντὰ στὸν Ἅγιον Πέτρον χαρούμενος:

— Μωρὲ Πέτρο, μοῦ βλόγησε τὴν τράπουλα!... Βρὲ θ' ἀλλάξω τώρα τὸν ἅγιο τους τσὶ ρεμπέττες στὸ πικέτο.

—Μά, εὐλογημένε ἄνθρωπε, τοῦ λέγει ὁ Πέτρος, δὲν γυρες ἄλλη χάρι νὰ ζητήσῃς ἀπὸ τὸν Χριστό, μόνο τὴν τράπουλά σου θυμήθηκες;

— Μωρὲ καλὰ μοῦ λές, ρὲ Πέτρο μου!... Μωρὲ πᾷ νὰ τὸν βάλω νὰ βλογήσῃ καὶ τὴ μηλιά μου.

Καὶ πρὶν ὁ Ἀπόστολος Πέτρος τὸν ἐμποδίσῃ, τρέχει ὁ Μπάρμπα Γεράσιμος μπροστὰ στὸν Χριστό.

— Βρὲ Χριστέ μου... κάνε μου, ρὲ τζόγια, ἄλλη μιὰ χάρι... νὰ βλογήσῃς καὶ τὴ μηλιά μου ἐτούτη, γιατί, ἔτσι ποῦ γένουνε τὰ μῆλα, ἔρχουνται οἱ μπερμπάντες οἱ γειτόνοι μου καὶ μοῦ τὰ κλέφτουν!... Βλόγα τη, ρὲ Χριστούλη μου, νὰ κολλᾶνε πάνω τση ὅσοι, διάλε πάρ' τὸν ἅγιο τους, σιμώνουνε στὰ κλαριά της.

Ὁ Χριστός, βλέπων καὶ πάλιν τὴν ἀφέλειαν τοῦ καλοῦ γέρου, δὲν δυσκολεύεται νὰ εὐλογήσῃ καὶ τὴν μηλιά του· τρέχει δ' ἐκ νέου ὁ Μπάρμπα Γεράσιμος στὸν Ἀπόστολον Πέτρον καὶ ἀναγγέλλει τὸ γεγονὸς μὲ εὐχαρίστησι.

— Μά, καϋμένε Γεράσιμε, τοῦ λέγει πάλιν ὁ Πέτρος, σκέψου πῶς εἶσαι γέρος ἄνθρωπος καὶ σὲ λίγα χρόνια μπορεῖς νὰ πεθάνῃς· γιατί λοιπὸν δὲν ζητεῖς κάτι καλλίτερο ἀπ' τὸν Χριστό, μόνον σκέπτεσαι γιὰ τὴν τράπουλά σου καὶ γιὰ τὴν μηλιά σου; Γιατί δὲν τὸν παρακαλεῖς νὰ πάρῃ τὴν ψυχή σου στὸν Παράδεισο καὶ ν' ἀσφαλίσῃς ἔτσι τὴν αἰωνία ζωή;

— Βρὲ Πέτρο!... καλὰ μοῦ λές, μωρὲ τζογούλη μου!...

Καὶ τρέχει πάλιν στὸν Χριστὸν νὰ τοῦ ζητήσῃ τὴν νέαν χάριν.

— Βρὲ Χριστέ μου, τοῦ λέει, μοῦκαμες δυὸ χάρες, μά... σὰν Θεοῦ παιδὶ ποῦσαι, διάλε πάρ' τὸν διάολο, νὰ μὴ μ' ἀφροντάρῃς καὶ τρίτη, ἔτσι γιὰ νὰ σὲ στιμάρω... Ἄκουσε, ρὲ Χριστέ μου, ἔτσι δὰ ποῦ πεθάνω καὶ στείλῃς τὸν Ἄγγελο νὰ μοῦ πάρῃ τὴν ψυχή, θέλω νὰ τοῦ κάμω ἐγὼ τὸ κουμάντο... Ἐκατάλαβες, μωρὲ τζόγια μου;

Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς τοῦ ὑπόσχεται κι' αὐτὴν τὴν χάριν καὶ ἔτσι ὁ Γεράσιμος ἐξησφάλισε τὰ ἀγαθὰ καὶ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἄλλου κόσμου.

Τὴν ἄλλην ἡμέρα, ἀφοῦ ὁ Γεράσιμος κατευώδωσε τὸν Χριστὸ μὲ τοὺς μαθητάς του καὶ τοὺς ηὐχήθη καλὸ ταξεῖδι καὶ καλὲς ἀντάμωσες, παίρνει τὴν εὐλογημένη τράπουλα καὶ τραβᾷ ὁλόϊσια στὴν ταβέρνα τοῦ χωριοῦ. Παίζει. Ἦταν ἡ πρώτη φορὰ ποῦ μπόρεσε νὰ κερδίσῃ. Ξαναπαίζει, ξανακερδίζει. Ἐξακολουθῶν δ' ἀπὸ τότε νὰ παίζῃ καὶ νὰ κερδίζῃ τακτικά, κατορθώνει σὲ λίγο διάστημα νὰ μεγαλώσῃ τὴν καλύβα του, νὰ αὐξήσῃ τὸ περιβόλι του καὶ νὰ ζῇ ἔτσι πειὸ ἄνετα.

Ἄτυχος ὅμως ἐστάθη καὶ ἐν τῇ εὐτυχίᾳ του. Διότι ἐκεῖ ποῦ εἶχε συναθροίσει μερικὰ πλούτη καὶ ἄρχισε νὰ βρίσκει πῶς τέτοια μιὰ ζωὴ ἀξίζει τὸν κόπο νὰ τὴν

ζῇ κανείς, αἴφνης πέφτει βαρυὰ ἄρρωστος καὶ σὲ λίγες μέρες νά σου ἐπάνω ἀπ' τὸ προσκέφαλό του ὁ Ἄγγελος.

— Αἴ! Μπάρμπα Γεράσιμε, ἑτοιμάσου νὰ πηγαίνουμε· μ' ἔστειλεν ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς νὰ σὲ πάρω στὸν Παράδεισο.

— Τί λές, ρὲ Ἄγγελε; τοῦ λέει. Ρὲ στὰ καλά σου εἶσαι; Ρὲ δὲν μὲ λυπᾶσαι; Πήγαινε στὴ δουλειά σου, διάλε παρ' τὸν κύρη σου, κι' ἄσε με νὰ ζήσω ἀκόμα δέκα χρόνια νὰ χαρῶ τὸ ὑποστατικό μου.

— Αὐτὸ εἶνε ἀδύνατον, Μπάρμπα Γεράσιμε. Μιὰ ποῦ μ' ἔστειλε ὁ Χριστὸς μὲ τέτοια ἐντολὴ δὲν μπορῶ νὰ γυρίσω πίσω μ' ἄδεια χέρια.

Παρακαλεῖ ὁ Μπάρμπα Γεράσιμος, κλαίει, βρίζει, ἀπειλεῖ, ἀλλ' ὁ Ἄγγελος ἐπιμένει καὶ δὲν τὸ κουνᾷ ἀπ' ἐκεῖ, ὅτε αἴφνης ὁ ἑτοιμοθάνατος θυμᾶται τὴν εὐλογημένη μηλιά του.

— Καλά, ρὲ Ἄγγελε, ἀφοῦ εἶνε ἔτσι σὲ ἀκολουθάω. Μά, κάνε με κι' ἐσὺ μιὰ χάρι· πήγαινε ὡς ἔξω στὸ περιβόλι καὶ κόψε μου ἀπὸ 'κειὰ τὴ μηλιὰ ἕνα μῆλο, γιατὶ δὲν πρόφθασα ἀκόμη νὰ τὰ γουστάρω ὁ κακόσορτος.

Ἀνύποπτος ὁ Ἄγγελος διευθύνεται στὴ μηλιά· μόλις ὅμως ἤγγισε στὰ κλαδιά της κόλλησε. Ὁ Γεράσιμος ἤξευρε πῶς θὰ τὴν ἐπάθαινε καὶ σέρνεται στὸ παράθυρο γιὰ νὰ θαυμάσῃ τὴν δύναμιν τῆς χάριτος.

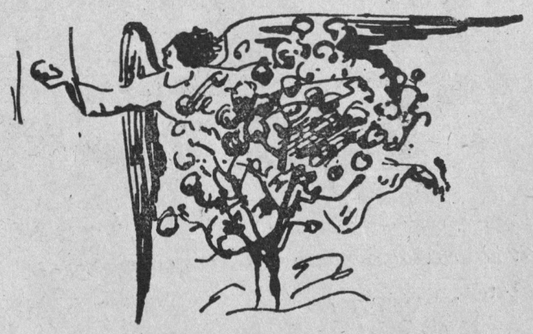

—Ἔκει δά, μπερμπάντη, τοῦ φωνάζει... ἔκει δά, κανάγια... Ρέ, γιὰ δέκα χρόνια ζωὴ θὰ μοῦ χαρίσῃς, γιὰ δὲν σὲ ξεκολλάω.

— Βρὲ ἀμάν, Γεράσιμε, βρὲ σῶσέ με καὶ θὰ μὲ περιμένῃ ὁ Χριστός.

— Καὶ μὴ δὲ μὲ μέλει ἐμένανε, διάλε πάρ' τὸν Χριστό σου καὶ σένανε...

— Ἀμάν.

— Μπρὲ ἂν δὲ μοῦ χαρίσῃς τὰ δέκα χρόνια δὲν ἔχει νὰ ξεκολλήσῃς ἀπ' ἐκεῖ δά. Ἐκατάλαβες, σιὸρ Ἄγγελε;...

Βλέπων λοιπὸν ὁ Ἄγγελος ὅτι ἄλλος τρόπος δὲν ὑπάρχει, ἀναγκάζεται νὰ συνθηκολογήσῃ καὶ νὰ φύγῃ ἄπρακτος μὲ τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι μόνον μετὰ δέκα ἔτη θὰ ξανάρθῃ.

Περνοῦν ὅμως καὶ τὰ δέκα χρόνια, ὁ Μπάρμα Γεράσιμος ξαναρρωστᾷ καὶ νά σου παρουσιάζεται καὶ πάλιν ὁ Ἄγγελος. Καὶ ἐπειδὴ αὐτὴ τὴν φορὰν δὲν ὑπῆρχε τρόπος νὰ τὸν γελάσῃ, ἀποφασίζει νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ. Φεύγων ὅμως ἀπ' τὸ καλύβι του, θυμᾶται κάτι, ξαναεπιστρέφει, σηκώνει τὸ προσκεφάλι τοῦ κρεββατιοῦ του

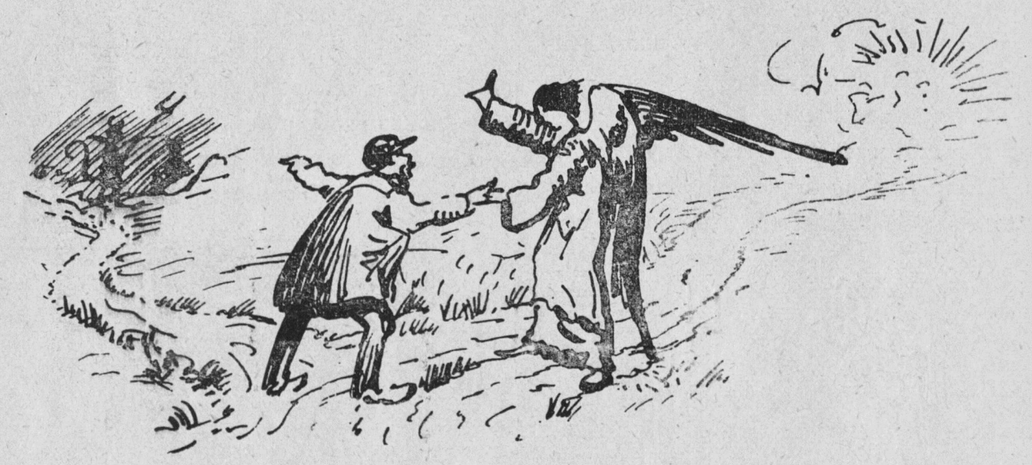

καὶ παίρνει ἀπὸ κάτω τὴν τράπουλα τῶν χαρτιῶν.

— Τ' εἶν' αὐτά... τί θὰ τὰ κάμῃς ;... Ἐκεῖ ποῦ θὰ πᾶμε δὲν ἔχουν πέρασι αὐτά, οὔτε χρειάζονται.

—Κάν' τὴ δουλειά σου, ρὲ κανάγια, κι' ἔχω τὴν ἄδεια ἀπ' τὸν Χριστὸ ἐγὼ νὰ κάμω τὸ κομᾶντο.

Καὶ τὸν ἀναγκάζει νὰ τὸν πάρῃ μὲ τὴν τράπουλα.

Μόλις ὅμως φθάσανε στὸ μέρος ὅπου χωρίζουν οἱ δρόμοι τῆς Κολάσεως καὶ τοῦ Παραδείσου, ὁ Γεράσιμος τὸν σταματᾷ καὶ τὸν ρωτᾷ :

— Κι' ἀπὸ ποῦ θὰ πᾶμε τώρα, ρὲ Ἄγγελε ;

— Ἀπ' αὐτὸν ἐδῶ τὸν δρόμο ποῦ πάει στὸν Παράδεισο.

— Καὶ 'κειὸς ὁ ἄλλος ποῦ δηάλο πάει ;

— Στὴν Κόλασι.

— Πᾶμε, βρέ, νὰ δοῦμε τότες καὶ τὴν Κόλασι.

— Ἄ ! αὐτὸ εἶναι ἀδύνατον, Μπάρμπα Γεράσιμε. Πῶς γίνεται ἕνας ἄγγελος νὰ πάῃ στὴν Κόλασι ;...

—Μπρὲ καὶ ξέχασες, μπερμπάντη, πῶς ἐγὼ κάμνω τώρα τὸ κομᾶντο ;... Φόρα, μωρέ, τὸν παπαφῖγκο γιὰ τὴν Κόλασι !...

Ὁ Ἄγγελος ὑποχρεώνεται ν' ἀκολουθήσῃ τὸν δρόμον τῆς Κολάσεως. Μόλις ὅμως ἔφθασαν ἀπ' ἔξω, αὐτὸς στέκει καὶ μπαίνει μέσα μόνον ὁ Γεράσιμος. Ἐκεῖ βλέπει ἔκπληκτος τὰ διάφορα βασανιστήρια καὶ μεταξὺ ἄλλων ἕνα πελώριο καζάνι σὲ μιὰ φοβερὰ φωτιὰ στημένο καὶ μέσα νὰ βράζουν ἡ ψυχὲς τῶν κολασμένων. Ὁ Γεράσιμος λυπήθηκε. Καὶ ἡ λύπη του μεγάλωσε σὰν εἶδε μιὰ ψυχὴ—ἑνὸς γέρου φαινότανε—ποῦ εἶχε τὸ ἕνα πόδι βγαλμένο ἀπ' τὸ καζάνι καὶ μόλις ἔκαμνε νὰ βγάλῃ καὶ τ' ἄλλο, ἔπεφτε πάλιν τὸ πρῶτον μέσα καὶ ἔτσι βασανιζόντανε αἰώνια.

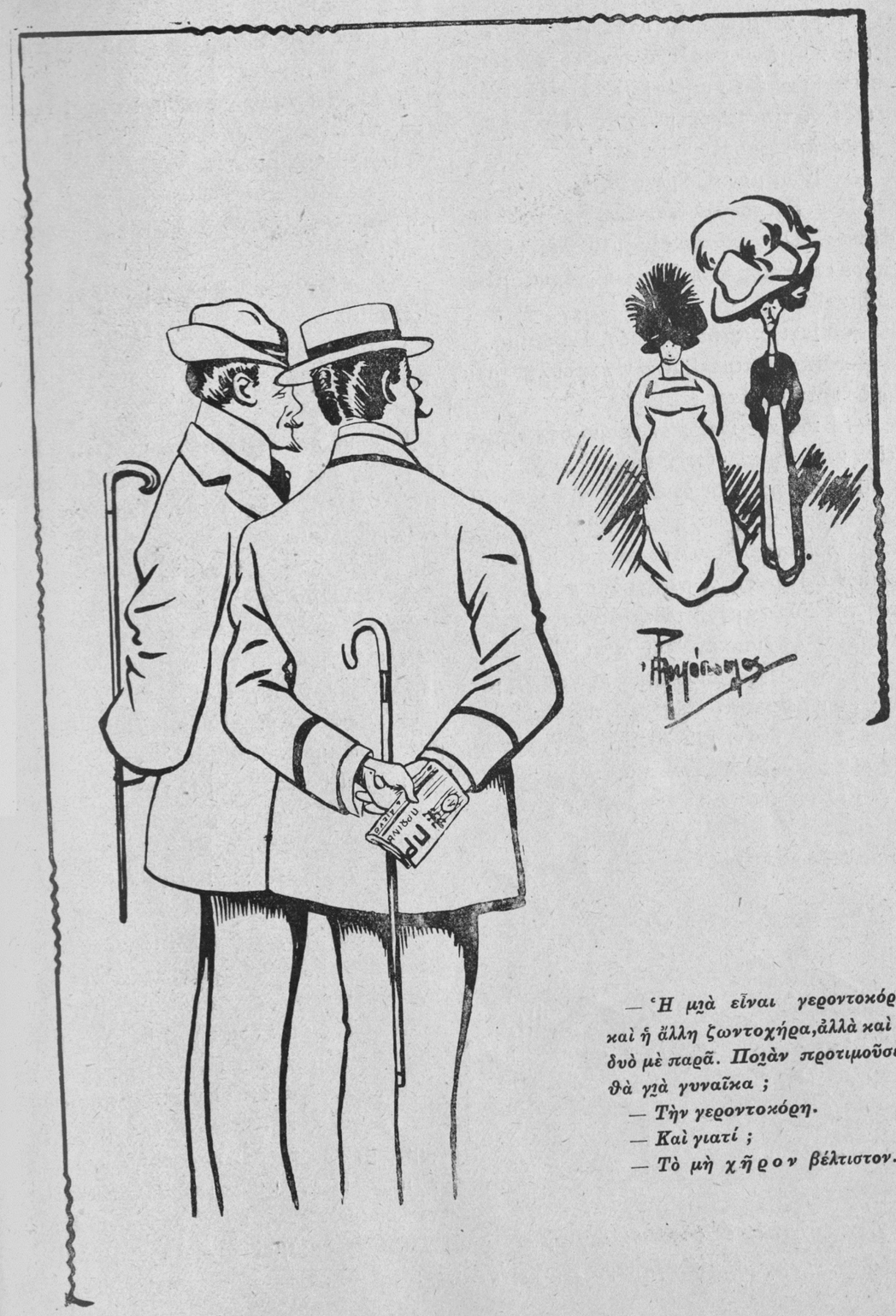

— Ἡ μιὰ εἶναι γεροντοκόρη καὶ ἡ ἄλλη ζωντοχήρα, ἀλλὰ καὶ ἡ δυὸ μὲ παρᾶ. Ποιὰν προτιμοῦσες θὰ γιὰ γυναῖκα ;

— Τὴν γεροντοκόρη.

— Καὶ γιατί ;

— Τὸ μὴ χῆρον βέλτιστον.

Ὁ Γεράσιμος ρωτᾷ μὲ περιέργειαν τοὺς διαβόλους ποῦ σκάλιζαν τὴν φοβερὰ φωτιὰ ποιὸς ἦταν ἐκεῖνος ὁ γέρως· ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ διαβόλοι τὸν παρέπεμψαν στὸν Βελζεβούλ, τραβᾷ πρὸς αὐτὸν καὶ ρωτᾷ :

— Ἐσύ, μωρέ, ὁ μεγάλος τους ἐδῶ, ποῦ σὲ λένε Βελζεβούλη καὶ Σατανᾶ καὶ δὲν ξέρω τί ἄλλο... καὶ δὲν μοῦ λές, διάλε παρέ σε, ποιὸς εἶνε ἐκειὸς ὁ γέρως μέσα στὸ καζάνι ;

— Εἶναι ὁ παπούλης σου, Γεράσιμε.

— Μπρὲ ἄτιμε !... τὸν παπούλη μου βρὲ τυραννᾷς ἔτσι ;

— Βέβαια· γιατὶ στὸν κόσμο σὰν ἤτανε εἶχα κερδίσῃ τὴν ψυχή του...

Πῶς ἄλλως ἤτο δυνατὸν ὁ Βελζεβοὺλ νὰ κερδίσῃ τὴν ψυχὴ τοῦ παπουλῆ του παρὰ παίζοντάς τον στὰ χαρτιά. Ἀμέσως λοιπὸν ὁ Γεράσιμος βγάζει ἀπὸ τὸν κόρφο του τὴν εὐλογημένη τράπουλα καὶ προκαλῶν τὸν Ἀρχισατανᾶ τοῦ λέγει :

— Ἄκου, βρὲ σιὸρ Σατανᾶ, γιὰ νὰ μιλᾷς ἔτσι πᾷ νὰ πῇ πῶς παίζεις καὶ πικέτο... Σοῦ κάνω ἕνα 301. Ἂν κερδίσω θὰ σοῦ πάρω τὸν γέρω παπουλῆ μου ἀπ' τὴν Κόλασι, ἂν πάλι χάσω, ἐτότες κρατεῖς κι' ἐμένανε ἐδῶ... Δέχεσαι μωρέ ;

Ὁ Διάβολος, καθὸ πατέρας τῶν χαρτιῶν, στιγμὴν δὲν ἐδίστασε νὰ δεχθῇ. Καὶ χωρὶς νὰ ξεύρῃ βέβαια τὴν παρὰ Χριστοῦ εὐλογίαν τῆς τράπουλας τοῦ Γερασίμου παίζει καί... χάνει.

— Ἔχεις, μωρὲ στούμπιτο, καὶ ἄλλους ἀπὸ τσοὶ δικοί μου ἐδῶ δά ; ἐρωτᾷ θριαμβεύων ὁ Γεράσιμος.

— Ἄκοῦς ἐκεῖ ! Ἔχω τὸν θειό σου, τὴν θειά σου, τὸν νονό σου, τὴν ξαδέλφη σου...

Ὅλο τὸ σόϊ τοῦ Γερασίμου ἦταν στὴν Κόλασι.

— Καὶ τσοὶ παίζεις, ρὲ Βελζεβούλη, μὲ τὴν ἴδια συμφωνία ;

— Τοὺς παίζω.

Παίζουν καὶ ἕνα ἕνα τοὺς χάνει ὁ Σατανᾶς ὡς ποῦ, βλέποντας πῶς ὁ Γεράσιμος θὰ τοῦ ἄδειαζε τὴν Κόλασι, σταματᾷ καὶ τραβγέται.

Ὁ Γεράσιμος εἶχε κερδίσει καμμιὰ δεκαριὰ ἀπ' τοὺς συγγενεῖς του. Τοὺς παίρνει λοιπὸν μαζὺ καὶ βγαίνει ἔξω πρὸς συνάντησιν τοῦ Ἀγγέλου.

— Τί εἶν' αὐτοὶ οἱ κολασμένοι, Μπάρμπα Γεράσιμε ;... τί τοὺς τραβᾷς μαζύ σου ;... τί θὰ τοὺς κάμῃς ;

— Εἶναι συγγενεῖς μου, σιὸρ Ἄγγελε, καὶ θὰ τοὺς πάγω στὸν Παράδεισο.

— Στὸν Παράδεισο ! Πᾷν ποτὲ κολασμένοι στὸν Παράδεισο ;

— Κύττα, ρέ, τὴ δουλειά σου, διάλε κανάγια, καὶ δὲν σ' ἀρώτησε κανεὶς ἂν πᾶνε γιὰ δὲν πᾶνε στὸν Παράδεισο ... Ἀβάντε, ρέ, μπρὸς καὶ μὴ θὲς νὰ μοῦ κάμῃς τὸν κομανταδόρο ...

Ἀνάγκα καὶ θεοὶ πείθονται. Μπρὸς λοιπὸν ὁ Ἄγγελος καὶ πίσω ὁ Μπάρμπα Γεράσιμος μὲ ὅλο τὸ σόϊ του τραβοῦν κατὰ τὸν Παράδεισον, αἱ θύραι τοῦ ὁποίου ἀνοίγονται καὶ ὕστερα ἀπὸ τόσα χρόνια ἐπαναβλέπει ὁ Γεράσιμος τὸν Ἀπόστολον Πέτρον.

ΟΙ ΗΡΩΕΣ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΣ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΜΑΣ

ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΩΝ ΚΥΝΗΓΩΝ

Α. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ **ΣΙΓΓΕΡ**

(THE SINGER MANIFACTURING COMPANY)

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΔΡΑ

διὰ τὴν ΤΟΥΡΚΙΑΝ, ΕΛΛΑΔΑ, ΑΙΓΥΠΤΟΝ καὶ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΝ
Ἐν ΚΩΝ)ΠΟΛΕΙ, Μεγάλη ὁδὸς τοῦ Πέραν ἀρ. 343 καὶ 343 δὶς

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΠΟΛΕΙΣ

ΑΙ ΓΝΗΣΙΑΙ ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ

= ΣΙΓΓΕΡ =

εἶναι αἱ ἀρτισται ἐν

◆● τῷ κόσμῳ ●◆

ΑΠΑΡΑΜΙΛΛΟΙ

κατὰ τὴν στερεότητα καὶ τελειότητά

◆●◆ τους. ◆●◆

Δι'οἰκογενειας, τεχνίτας και βιομηχάνους.

Διδασκαλεῖα ραπτικῆς καὶ κεντήματος ΔΩΡΕΑΝ

ΕΥΚΟΛΙΑΙ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΛΗΡΩΜΗΝ

Αἱ γνήσιαι ***Ραπτομηχαναὶ ΣΙΓΓΕΡ*** *πωλοῦνται μόνον παρὰ τῶν ὑπαλλήλων ἡμῶν καὶ εἰς τὰ καταστήματα ἡμῶν ἔνθα δύναταί τις ἐπίσης νὰ προμηθευθῇ τεμάχια ἀνταλλαγῆς, βελόνας, ἐξαρτήματα, κουβαρίστρας, μέταξαν κ.τ.λ. κ.τ.λ.*

Αἱ γνήσιαι ραπτομηχαναὶ ΣΙΓΓΕΡ φέρουσι τὸ ἔναντι σῆμα τοῦ ἐργοστασίου.

ΑΠΟΦΕΥΓΕΤΕ ΤΑΣ ΑΠΟΜΙΜΗΣΕΙΣ

ΑΛΛΕΑΝΤΖΑ

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΖΩΗΣ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΓΕΝΟΥΗ

Μετοχικὸ Κεφάλαιον ΦΡ. 15,000,000
Ἐγγυήσεις καὶ Ἀπόθεμα πλέον τῶν 35,000,000 ΦΡ.

ΥΠΟ ΤΟΝ ΑΜΕΣΟΝ ΕΛΕΓΧΟΝ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ
ΙΤΑΛΙΑΣ, ΓΑΛΛΙΑΣ, ΕΛΛΑΔΟΣ & ΙΣΠΑΝΙΑΣ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΔΥΝΑΝΤΑΙ ΝΑ ΖΗΤΗΘΩΣΙΝ ΠΑΡΑ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΤΕΡΩΝ ΠΙΣΤΩΤΙΚΩΝ ΚΑΘΙΔΡΥΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΙΔΡΥΤΑΙ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ:

CREDITO ITALIANO **ΕΝ ΓΕΝΟΥΗ**, MANZI & C° **ΕΝ ΡΩΜΗ**, BANK FUR HANDEL & INDUSTRIE;
NATIONAL BANK FUR DEUTSCHLAND καὶ DRESDNER BANK **ΕΝ ΒΕΡΟΛΙΝΩ**,
MERK FINCK & C° **ΕΝ ΜΟΝΑΧΩ** καὶ CREDIT ANSTALLT **ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ**,
EVAN MACKUNZIE **ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΗΣ "ΑΛΛΕΑΝΤΖΑΣ,, ΕΝ ΓΕΝΟΥΗ**

Ὑπὸ τοιούτων πιστωτικῶν καθιδρυμάτων ἱδρυθεῖσα ἡ **ALLEANZA** παρουσιάζει τὴν μεγαλειτέραν ἐξασφάλισιν τοῖς ἀσφαλιζομένοις, τὰς μεγαλειτέρας εὐκολίας, τὴν μεγαλειτέραν ἐλευθεριότητα, προβλέπει τὸν κίνδυνον τοῦ πολέμου, τὴν αὐτοκτονίαν, ἐπιτρέπει τὴν διαμονὴν εἰς οἱονδήποτε μέρος τοῦ κόσμου ἄνευ ἐπισφαλίστρου. καλύπτει τοὺς ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματος κινδύνους. Τὰ συμβόλαιά της εἶναι ἀδιαφιλονείκητα.

Ἀσφάλειαι παντὸς συνδυασμοῦ καὶ εἰδικαὶ τῇ ALLEANZA λίαν ἐπωφελεῖς.

Ἡ ἑταιρεία ἐκδίδει συμβόλαια καὶ ἑλληνιστί.

AUSONIA

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΖΩΗΣ
(ΚΛΑΔΟΣ ΤΗΣ ΑΛΛΕΑΝΤΖΑΣ)

ΑΝΕΥ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΞΕΤΑΣΕΩΣ

Μόνη ἑταιρία καθ' ἣν ὁ ἀσφαλιζόμενος διατηρεῖ τὰ δικαιώματά του καὶ ἐξακολουθεῖ θεωρούμενος ἠσφαλισμένος

◆ ΚΑΙ ΑΝ ΑΚΟΜΗ ΠΑΥΣΗ ΠΛΗΡΩΝΩΝ ◆

διὰ λόγους ἀνεξαρτ. τῆς θελήσεώς του. (Ἀσθένεια, ἀκροτηριασμὸς καὶ εἴτι ἄλλο).

Γενικοὶ Πράκτορες εἰς τὴν Ὀθωμαν. Αὐτοκρατορίαν :

ΑΔΕΛΦΟΙ ΣΤΑΥΡΙΔΑΙ

ΓΑΛΑΤΑ, ΑΜΠΙΤ ΧΑΝ, ΑΡΙΘ. 47—53.

SISMANOGLIO

ΚΩΝΣΤ. Γ. ΜΑΚΡΙΔΟΥ (ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΟΥΣ)

"ΕΜΠΡΟΣ,,

Η ΜΟΝΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΑΤΥΡΙΚΗ ΚΑΙ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

Ἐκδίδεται τακτικώτατα ἀπὸ τριετίας καὶ εἶναι εὐρύτατα διαδεδομένη καθ' ὅλην τὴν Αὐτοκρατορίαν καὶ τὸ ἐξωτερικόν.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐν Κωνσταντινουπόλει	*Γρόσ.*	*40*
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις	»	*50*
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ	*Φράγ.*	*13*

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΓΑΛΑΤΑ, Ἰσμυρλόγλου χάν, ἀριθ. 12—13, ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ

ΕΥΚΑΙΡΙΑ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱

✱ ✱ ✱ ✱ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ ΤΟΥ "ΣΑΤΑΝ,,

Ὁ ἀποσπῶν καὶ ἀποστέλλων τὴν σελίδα ταύτην εἰς τὴν ἄνω διεύθυνσιν ὁμοῦ μετὰ γροσίων 100 ἐγγράφεται συνδρομητὴς εἰς τὸ «ΕΜΠΡΟΣ» δι' ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου 1911, λαμβάνει δὲ ἐπὶ συστάσει δεμένα εἰς τόμους πάντα τὰ φύλλα τοῦ «ΕΜΠΡΟΣ», τὰ ἀπὸ 2 Αὐγούστου 1908 ἐκδοθέντα. Μὲ 100 δηλαδὴ γρόσια θὰ ἔχῃ ὁλόκληρον σειρὰν τῶν ἐτῶν τοῦ «ΕΜΠΡΟΣ» καὶ ἐπὶ πλέον τὰ φύλλα μέχρι τέλους τοῦ 1911.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ
ΤΖΩΝ ΜΑΚ ΔΟΥΑΛ & ΒΑΡΒΟΥΡ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Τακτικὴ ἑβδομαδιαία γραμμὴ μεταξὺ ΑΓΙΩΝ ΣΑΡΑΝΤΑ, ΠΕΙΡΑΙΩΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΠΥΡΓΟΥ, ΒΑΡΝΗΣ καὶ τἀνάπαλιν.

Ἀναχωρήσεις ἐκ τῶν προκυμαιῶν Γαλατᾶ :

Ἑκάστην ΔΕΥΤΕΡΑΝ, ὥραν 5ην μ.μ. διὰ Πύργον καὶ Βάρναν.
Ἕκαστον ΣΑΒΒΑΤΟΝ, ὥραν 5ην μ. μ. διὰ Δαρδανέλλια, Πειραιᾶ, Πάτρας, Κέρκυραν, Σαγιάδαν, καὶ Ἁγίους Σαράντα.

Ἄφιξις εἰς Πειραιᾶ Δευτέραν πρωί. — Ἄμεσος συγκοινωνία ἐν Πειραιεῖ μετὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς αὐτῆς Ἑταιρείας δι' ὅλους τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος Συνάντησις ἐν Πειραιεῖ μετὰ τῆς «Μυκάλης», ἀναχωρούσης διὰ Βρινδήσιον.

Δι' ἐπιβάτας καὶ ἐμπορεύματα ἀπευθυντέον εἰς τὸ Πρακτορεῖον τῆς Ἑταιρείας ἐν Γαλατᾷ, ὁδὸς Σαλὰπ Ἰσκελεσί, χάνιον Κουτώ, πρῶτον πάτωμα.

Γενικὸς Πράκτωρ : ΜΙΧ. ΚΟΥΜΑΚΗΣ

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΚΟΥΡΕΙΑ
"ΑΪΛΑΪΦ,,

ΠΕΡΑΝ, Πασᾶζ Χρηστάκη ἐφέννη.
ΓΑΛΑΤΑ, Ὅμερ Ἀμπὴ χὰν ἀρ. 10

ΑΧΙΛ. ΔΡΑΠΑΝΑΣΚΗ

ἔχοντα ὡς βάσιν τὴν τελείαν ἀντισηψίαν καὶ ἐφωδιασμένα μὲ ὅλα τὰ νεώτερα συστήματα τῶν ἐργαλείων παρέχουσιν μοναδικὴν ἄνεσιν εἰς τοὺς πελάτας των.

Ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ Μεγάλου Κουρείου Α.Ι. ΛΑ.Ι.Φ (Πέραν δίοδος Χρηστάκη ἐφέντη, ἀρ. 111) ἐνθαρρυνθεὶς ἐκ τῆς ἐμπιστοσύνης, δι' ἣν πάντοτε τὸν περιέβαλον οἱ πολυπληθεῖς καὶ διακεκριμένοι αὐτοῦ πελάται, ἤνοιξε καὶ ἕτερον ἐν Γαλατᾷ.

Ἐκτὸς τῆς κεντρικῆς αἰθούσης θὰ ὑπάρχῃ καὶ ἰδιαίτερον διαμέρισμα, ὑπὸ τὸ ὄνομα «Εὐπρεπεια» προωρισμένον δι' ἐκείνους, οἵτινες θὰ ἐπεθύμουν νὰ κάμουν τὴν τουαλέττα των μὲ μεγάλην ἄνεσιν (ἐπὶ ἰδιαιτέρᾳ συνδρομῇ) ἀληθῶς πρωτότυπον διὰ τὴν πόλιν μας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΚΡΙΔΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ ΜΑΙΕΥΤΗΡ

Σπουδάσας ἐν Παρισίοις καὶ τελευταίως τελειοποιηθεὶς καὶ πάλιν ἐν Παρισίοις. — Ἐξασκῶν ἀπὸ δεκαετίας ἐν Βεσικτάς.

Διάγνωσις καὶ θεραπεία τῶν παθολογικῶν νοσημάτων, τῶν ἀσθενειῶν τῶν παίδων, τῶν παθήσεων τοῦ δέρματος.

Ἐκτέλεσις ὅλων τῶν τοκετῶν ἀπὸ τοῦ κανονικωτέρου μέχρι τοῦ δυσχερεστάτου.

Διάγνωσις καὶ θεραπεία τῶν γυναικολογικῶν νοσημάτων καὶ ἐκτέλεσις τῶν μικρῶν γυναικολογικῶν ἐγχειρήσεων. Μικρὰ χειρουργική.

Ε. ΚΑΛΛΙΒΡΟΥΣΗ & Σ^ΙΑ

342 - ΜΕΓΑΛΗ ΟΔΟΣ ΤΟΥ ΠΕΡΑΝ - 342

ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΜΑΛΛΙΝΑ

ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΒΑΜΒΑΚΕΡΑ ΚΑΙ ΜΕΤΑΞΩΤΑ

ΓΑΡΝΙΜΕΝΤΑ (ΓΑΡΝΙΤΟΥΡΕΣ) **ΤΕΛΕΙΑΣ ΚΑΛΑΙΣΘΗΣΙΑΣ**

ΠΑΝΤΟΤΕ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΙ

ΤΙΜΑΙ ΛΟΓΙΚΑΙ

ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΘΗΚΗ
ΕΠΙΠΛΩΝ & ΤΑΠΙΣΣΑΡΙΩΝ
ΕΥΡΩΠΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΤΟΠΙΩΝ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΦΙΛΙΠΠΑΚΗ

Ἐργοστάσιον ἰδιαίτερον ἐπίπλων παντὸς εἴδους ἐπὶ παραγγελίᾳ.

ΓΑΛΑΤΑ

ΓΙΟΥΚΣΕΚ — ΚΑΛΔΙΡΗΜ

Ἀριθμ. 66

ΜΕΓΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΕΤΟΙΜΩΝ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ
ΗΛΙΑ ΜΑΡΙΝΟΥ

Γαλατᾶ, ὁδὸς Τοῦνελ, ἀρ. 2
(πρώην Γκόλδενβεργ)

Ἐκτὸς τῶν ἐγχωρίων ὑποδημάτων τὸ Μέγα κατάστημα ἐπλουτίσθη καὶ μὲ Ἀγγλικὰ καὶ Ἀμερικανικὰ ὑποδήματα δι' ἄνδρας, γυναῖκας καὶ παιδία ἐκ τῶν διακρινομένων διὰ στερεότητα καὶ κομψότητα ἐργοστασίων Branc Prince King Edward, London VII. — T. T. Robinson and Co, London. — Boston U. S. A.

Πωλοῦνται ἐπίσης καὶ ἀγγλικὰ ἀδιάβροχα.

◆ΗΓΥΜΕΝΑ◆

ΔΙ' ΑΓΟΡΑΣ:

Ἐκκρεμῶν Ὡρολογίων

Ὡρολογίων Θυλακίου

Κοσμημάτων παντὸς εἴδους

Σκευῶν Ἀργυρῶν καὶ Ἐπαργύρων διὰ δῶρα καὶ οἰκιακὴν χρῆσιν

Δίσκων ἐκ λευκοῦ μετάλλου

Μαχαιροπειρόνων

Κοχλιαρίων Γλυκοῦ

κλπ. κλπ. κλπ.

ΧΟΝΔΡΙΚΩΣ καὶ ΛΙΑΝΙΚΩΣ

Ἔχετε ὑπ' ὄψει σας τὴν ἐν Γαλατᾷ Ὁμὲρ Ἀμπὶτ Χὰν ἀριθ. 13

ΜΕΓΑΛΗΝ ΑΠΟΘΗΚΗΝ

Ρ. ΣΟΦΙΑΝΟΥ & Σ^ΑΣ

ὅπου πλὴν τῆς πλουσιωτάτης Συλλογῆς πρὸς ἐκλογήν, θὰ ἐπωφελεῖσθε καὶ ἐκ τῶν ἐξαιρετικῶν τιμῶν τῶν ἀγορῶν σας, τοῦ Καταστήματος ἀκολουθοῦντος ἀπαρεγκλίτως τὴν ἀρχήν:

ΤΟ ΚΕΡΔΟΣ ΕΝ ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΕΙ

ΟΙΝΟΣ

ΚΙΝΙΟΛΗ

(VIN CHIGNOLI)

ΤΟΝΩΤΙΚΟΣ ΑΝΑΛΗΠΤΙΚΟΣ

Ὁ οἶνος οὗτος ἐνδείκνυται λίαν ἀποτελεσματικὸς εἰς τοὺς ἀναρρωνύοντας, εἰς τὰ κακεκτικὰ παιδία, εἰς τὰς λεπτοφυοῦς ἰδιοσυγκρασίας κυρίας καὶ εἰς τοὺς ἐξησθενημένους γέροντας.

ΜΕΓΑΛΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΚΑΙ ΧΡΥΣΑ ΜΕΤΑΛΛΙΑ
ΜΕΤΑ ΣΤΑΥΡΩΝ
Χάγης 1908, Ρώμης 1909 καὶ Λονδίνου 1909.

ΚΕΝΤΡ. ΑΠΟΘΗΚΗ ΦΑΡΜΑΚΕΙΩΝ ΑΝΓΛΟ-ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΩΝ
Α. ΚΙΝΙΟΛΗ
Πέραν—Μνηματάκια, Ἀριθ. 63

ΥΦΑΣΜΑΤΑ

ΔΙ' ΕΠΙΠΛΟΣΚΕΥΑΣ

ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Π. Α. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ

ΓΑΛΑΤΑ, ΟΔΟΣ ΤΟΥΝΕΛ

Μουσαμάδες.—Τάπητες.—Λινόλεουμ.—Κουβέρτες.

Στόρια.—Παραπετάσματα. Σενδονόπανα.

Μανδαπολάμες.—Ὑφάσματα.

ΟΧΙ ΠΛΕΟΝ

κανδῆλες στοὺς κοιτῶνάς σας μὲ πετρέλαιον καὶ μὲ λάδι ποῦ μυρίζει καὶ ΤΟΣΗΝ ΒΛΑΒΗΝ ΠΡΟΞΕΝΟΥΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑΝ ΣΑΣ, καθιστάμεναι συχνὰ καὶ ἀφορμαὶ ΠΥΡΚΑ·Ι·ΩΝ. Ὅλα αὐτὰ τὰ παλαιὰ καὶ ἐπιβλαβῆ μέσα κατηργήθησαν ἀφ' ὅτου εἰσήχθησαν εἰς τὴν ἀγοράν μας αἱ παγκοσμίου φήμης

ΚΑΝΔΗΛΑΙ "COUDA,,

Ὑγεία, Οἰκονομία, Καθαριότης καὶ Ἀσφάλεια εἶναι τὰ χαρακτηριστικὰ προσόντα τῶν κανδηλῶν τούτων. Ἁπλῆ δοκιμὴ ἀρκεῖ διὰ νὰ τὰς προτιμήσητε παντὸς ἄλλου συστήματος.

ΛΙΑΝΙΚΩΣ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΑ

ΜΟΝΟΙ ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ:

Ν. Σ. ΚΕΒΕΝΤΖΟΓΛΟΥ & ΥΙΟΣ

ΠΟΛΙΣ, Τουτοὺν Γιουμρούκ, Ἀρ. 31
ΓΑΛΑΤΑ, Μεχμὲτ Ἀλῆ Πασᾶ Χὰν (ὄπισθεν) ἀρ. 17

ΤΑ ΣΠΑΡΜΑΤΣΕΤΑ

τὰ ὁποῖα μεταχειρίζεσθε εἰς τὰς οἰκίας σας ἔχουν τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα καλῆς ποιότητος καὶ οἰκονομίας ἐν ταὐτῷ;

Ἐὰν δὲν εἶσθε βέβαιοι περὶ τούτου συγκρίνατέ τα μὲ τὰ ἔξοχα σπερματσέτα

ΣΟΥΛΤΑΝΙΕ

καὶ θὰ εὕρετε ταῦτα ἀσυγκρίτως ἀνώτερα ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις· Ἡ διαφορὰ εἶνε τόσῳ φανερὰ ὥστε ἀρκεῖ νὰ κάψετε ἕν κηρίον διὰ νὰ πεισθῆτε ἀμέσως.

ΜΟΝΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

Ν. Σ. ΚΕΒΕΝΤΖΟΓΛΟΥ & ΥΙΟΣ

ΠΟΛΙΣ, Τουτοὺν Γιουμρούκ, Ἀρ. 31
ΓΑΛΑΤΑ, Μεχμὲτ Ἀλῆ Πασᾶ Χὰν (ὄπισθεν) ἀρ. 17

ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΕΠΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙ

ΕΙΣ ΤΟΝ

ΕΡΥΘΡΟΝ ΑΛΕΚΤΟΡΑ

ΕΝ ΣΤΑΜΠΟΥΛ, ΤΑΡΑΚΣΙΛΑΡ

Προθεσμία 8-24 μηνῶν.

Ἡ Ἑταιρία ἱδρύθη καθ' ὁμοίωμα τῶν ἐν Εὐρώπῃ μεγάλων καταστημάτων διὰ τὴν ἐπὶ ΠΙΣΤΩΣΕΙ πώλησιν ὅλων τῶν πρὸς ἄνετον ζωὴν χρειωδῶν ἀντικειμένων ἄνευ οὐδεμιᾶς προκαταβολῆς, ἀλλὰ διὰ μικρῶν δόσεων ἑβδομαδιαίων, δεκαπενθημέρων ἢ μηνιαίων, ἀναλόγως τῆς ἐπιθυμίας τοῦ πελάτου.

Ἄκρα ἐχεμύθεια καὶ εὐγένεια εἶναι τὰ πρῶτα συστατικὰ τῆς Ἑταιρίας.

THE CENTRAL INSURANCE COMPANY Ltd DE LONDRES

Η ΣΑΝΤΡΑΛ

Ἑταιρία Ἀσφαλειῶν κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς.

Κεφάλαιον ἐγγυήσεως πλέον τῶν 10,000,000 Λ. Στ.

"GENERAL,,

ACCIDENT FIRE AND LIFE ASSURANCE CORPORATION Ltd

ΔΖΕΝΕΡΑΛ

Κεφάλαιον καὶ ἀποθεματικὸν ὑπερβαῖνον 1,000,000 Λ. Στ.

Πρώτης τάξεως ἀγγλικὴ πυρασφαλιστικὴ ἑταιρία διακρινομένη διὰ τὴν ἄμεσον καὶ ἐλευθέριον πληρωμὴν τῶν ἀποζημιώσεων.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑΣ ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΟΘΩΜΑΝ. ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ

Γενικοὶ Πράκτορες διὰ τὴν Τουρκίαν:

ΚΛΙΦΤΩΝ & ΦΩΚΙΩΝ Δ. ΚΟΥΡΤΕΛΗΣ

ΓΑΛΑΤΑ, Μπερεκὲτ χάν, ἀριθ. 6—7, εἰς τὸν δεύτερον ὄροφον

— Βρὲ Πέτρο μου . . . καλῶς σ' ηὗρα,

ρὲ τζόγια μου!... Τί μοῦ κάμεις γιαμά μου ;

Ἀλλὰ μὲ τοὺς χαιρετισμοὺς καὶ μὲ τῆς γλυκοκουβέντες δὲν πρόφθασε ν' ἀντιληφθῇ ὁ Γεράσιμος ὅτι, μόλις εἰσῆλθεν, ἡ πόρτες τοῦ Παραδείσου ἔκλεισαν καὶ πάλιν καὶ ὅλοι οἱ 'δικοί του εἶχαν μείνει ἔξω.

— Βρὲ Πέτρο!... τ' εἶν' αὐτὸ ποῦ κάμεις ;... Βρὲ ἄνοιξε τὴν πόρτα, γιατί, καταλάβες, μείνανε οἱ ἐδικοί μου ἀπ'ἔξω...

—Ποιοί, δικοί σου, Μπάρμπα Γεράσιμε;

— Νά, μωρέ, αὐτοὶ ποῦ κέρδησα μαθὲς στὴν Κόλασι ἀπὸ τὸν ἄτιμο ἐκεῖνε τὸν Βεζεβούλη . . . ὁ θειός μου, καταλάβες, ἡ θειά μου, τὰ ξαδέρφια μου, ὁ νονός μου...

— Τί λές, καλέ μου Γεράσιμε ;... Γίνεταί ποτε κολασμένοι ἄνθρωποι νὰ μποῦν ἐδῶ στὸν Παράδεισο ;

— Βρὲ μίλα καλά, Πέτρο!... μωρὲ ἄνοιξέ τους νὰ μποῦνε . . . Ἄνοιξε, ρέ, σοῦ μιλάω, νὰ μὴν ἀλλάξω τσοὺς ἅγιους σου.

Καὶ ἑτοιμάζεται νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τοῦ Ἁγίου Πέτρου.

Θόρυβος καὶ ἀνησυχία εἰς τὸν Παράδεισον, ὁ δὲ Ἰησοῦς, μαθὼν τὰ γινόμενα καὶ τὴν ἐπιμονὴν τοῦ Γερασίμου ὅπως βάλῃ μέσα ἀνθρώπους κολασμένους, ἀφίνει τὸν θρόνον του καὶ τρέχει πρὸς τὴν θύραν.

Ἐνώπιον τοῦ Χριστοῦ ὅλοι παρεμέρισαν. Μόνος ὁ Γεράσιμος προχωρεῖ ὠργισμένος πρὸς αὐτόν.

— Βρὲ Χριστέ μου . . . δὲν βλέπεις μωρὲ ἐτούτονα τὸν Πέτρο τί κασκαρίκα θὲ νὰ μοῦ φιάξῃ ;... Τοῦ λέγω ν' ἀνοίξῃ τὴν ξώπορτα νὰ μπάσω καὶ τσοὶ ἐδικοί μου καὶ τοῦτος μοῦ κάνει τὸν κακόμοιρο... Μωρὲ δὲν τὸν διατάζεις ν' ἀνοίξῃ ;...

— Ἄχ, Γεράσιμέ μου, τοῦ ἀπαντᾷ ὁ Χριστός, μὴ ζητῇς πράγματα ἀδύνατα. Στὸν Παράδεισο ποτὲ δὲν εἰσέρχονται κολασμένοι. Καὶ σένα ἀκόμη ποῦ διέταξα νὰ σὲ φέρουν ἐδῶ εἶναι γιατὶ μᾶς φιλοξένησες . . ,

— Μωρ' ἀλήθεια, Χριστέ ; Μωρὲ καὶ σύ ! καὶ σὺ μοῦ κάνεις τὸν ἰνιοράντε ;... Βρὲ μπερμπάντες οὖλοί σας ! Βρέ, τὸν καιρὸ ποὖρθατε

στὴν καλύβα μου καὶ μοῦπατε στὴν ἀρχὴ πῶς ἤσασταν δυὸ - τρεῖς καὶ κατόπι μπήκατε δέκα τρεῖς... βρὲ μίλησα ἐγώ ;!!

Σμύρνη 16 Ἰουλίου 910.

Γ. Π. Κ.

Ο ΡΩΜΗΟΣ ΣΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ

Θεούλη μου, τί σοὔλθε νὰ μ' ἁγιάσῃς ;
νομίζεις πῶς θὰ μ'ἔμελε καθόλου,
ἂν ἤθελες κι' ἐμένα νὰ κολάσῃς,
καὶ μ' ἔστελλες παρέα τοῦ διαβόλου ;
Μ' ἀρέσει ὁ Παράδεισος ἀλήθεια,
χωρὶς δουλειὰ σκοτόνω τὸν καιρό,
βλέπω ἁγίους γύρω μου σωρό,
διαβάζω συναξάρια, παραμύθια,
κι' ἀκούω παραμύθεια θεϊκά,
μὰ ἔλα ποῦ δὲν ἔχετε συνήθεια
νὰ λέτε κ' ἕνα δυὸ πολιτικά ;

⊕⊕

Σὺ κυβερνᾷς γιὰ πάντα μὲ γαλήνη
καὶ ὥρα ἀπ' τὸ θρόνο σου δὲν πέφτεις....
Ἂς ἦτο δυνατὸν θεὸς νὰ γίνῃ
καὶ ἄλλος σὰν καὶ σένα 'λίγο ψεύτης,
νὰ μοιρασθῇ τοῦ οὐρανοῦ τ' ἀσκέρι,
νὰ πᾶνε καὶ μ' ἐκεῖνον οἱ μισοί,
νὰ ἔρχεται αὐτὸς, νὰ πέφτῃς σύ,
νὰ γίνεται λιγάκι νταλαβέρι.....
Μὰ ὅλα ἐδῶ εἶναι τακτικά,
ὁ οὐρανὸς θεὸ ἐσένα ξέρει,
καὶ δὲν μιλοῦν ποτέ πολιτικά.

⊕⊕

Ἐδῶ ποῦ μ' ἡσυχία ὅλοι ζοῦνε
γιὰ μένα εἶναι κόλασις μεγάλη·
πολιτικὰ τ' αὐτιά μου ἂς ἀκοῦνε,
κι' ἂν εἶμαι καὶ στὴν κόλασι, χαλάλι !
Ἂν εἶχες εἰς τὸν νοῦν νὰ μὲ κολάσῃς,
καὶ μ'ἔφερες κοντά Σου γιὰ ποινή,
νά! κόλασις γιὰ μὲ ἀληθινή.....
Μὰ φθάνει πιά, θεέ μου, μὴ μὲ σκάσῃς,
καὶ διῶξε με στὸ λέω παστρικά,
γιατὶ ἀλλοιῶς στιγμὴ δὲν θὰ 'συχάσῃς....
καὶ μόνος θὰ μιλῶ πολιτικά.

Γ. ΣΟΥΡΗΣ.

ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Μελλόνυμφος εἰς τὸ Δημαρχεῖον.

Δήμαρχος.— Μὰ ὁ μνηστήρ σας, δεσποινίς, εἶνε ἐντελῶς μεθυσμένος. Πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ σᾶς νυμφεύσω !...

Νύμφη.— Καὶ νομίζετε πῶς θὰ ἤρχετο ἐδῶ ἂν ἦτο στὰ καλά του ;

⊕⊕

Βώδια καὶ ἄνθρωποι.

Ὁ ζωέμπορος τηλεγραφεῖ στὴ γυναῖκά του : «Ἐπειδὴ τὸ τραῖνο τῶν 9 δὲν δέχεται βώδια θὰ ἔλθω αὔριον τὸ πρωί.

⊕⊕

Ὄνειρον κακὸν καὶ καλόν.

— Εἶδα, ἄνδρα μου, ἀπόψε πῶς μ' ἀγόρασες ἕνα μεγάλο βαρὺ φόρεμα ἀπὸ λούτρ. Δὲν εἶνε καλό, σημαίνει πῶς θὰ στενοχωρηθῶ.

— Δὲν σ' ἀγοράζω λοιπὸν ἐφέτος φόρεμα κι' ἔτσι δὲν στενοχωρεῖσαι.

⊕⊕

Νὰ κομψοὶ στὰ Μνηματάκια
νὰ κομψὲς στὰ τραπεζάκια...
ὅλους κι' ὅλες Τίριγγ ντύνει
καὶ τοὺς κάνει φυγουρίνι.

⊕⊕

Τίριγγ ὑποδήματα
Τίριγγ καὶ ἐνδύματα
Τίριγγ καὶ καπέλλα....
Τρέξτε 'κεῖ στραβοί, κωφοὶ
κι' ἀπ' τὰ νύχια ὡς τὴ κορφὴ
νὰ ντυθῆτε τρέλλα.

Γραφειοκρατία.

ΟΥΝΑ ΒΟΛΤΑ !... ΝΤΟΥΕ ΒΟΛΤΕ !...

Διὰ νὰ ἐξοφληθῇ τὸ χρέος τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου.

Πολλοὶ μοῦ λένε, βρὲ Μανώλη,
γιατί σ' ἀρέσει νὰ μεθᾷς
νὰ σὲ κοροϊδεύουν ὅλοι
σὰν περιπατᾷς καὶ σὰν μιλᾷς.

⊕⊕

Ἀλλὰ ἐγώ, καλὴ βαρέλλα,
τοὺς κάμνω πάντα τὸν κουφὸ
ἐνόσῳ ζῶ καὶ σὰν τὴν βδέλλα
βράδυ πρωῒ ἐσὲ ρουφῶ.

⊕⊕

Ἐσένα ἔχω γυναικοῦλα
ἐσένα μάνα καὶ παιδί,
τὰ πούλησα γιὰ σένα οὔλα
κι' ἀπέμεινα ξερὸ κλαδί.

⊕⊕

Μὰ σὰν γεμίσῃς ρετσινᾶτο
καὶ μοῦ κεράσῃς δύο, τρεῖς,
ὅ,τι ζητήσω μοῦ λές : Νά το,
μὲ κάμεις ἄρχοντα τῆς Γῆς.

⊕⊕

Δὲν ἔχω σπίτι μὲ καμάρες,
ζῶ μέσ' στὰ βαθειὰ μιᾶς σπηλιᾶς,
μὰ σὰν βαστῶ δυὸ τρεῖς δεκάρες
μοῦντζες νὰ ἔχῃ κι' ὁ βασιληᾶς.

⊕⊕

Σὰν περπατῶ μιὰ 'μπρὸς μιὰ 'πίσω
καὶ τὰ ντουβάρια πελεκῶ
τὸν κόσμον ὅλον νὰ χαρίσω
θαρρῶ πῶς δίδω ψυχικό.

Ἄλλος μὲ λέει νὰ σ' ἀφήσω
νὰ γίνω πειὸ στοχαστικὸς
ἴσως μιὰ μέρα καταντήσω
κι' ἐγὼ νὰ γίνω ὑπουργός.

⊕⊕

Δὲν ἔχουν νοῦ εἰς τὸ κεφάλι
αὐτοὶ ποῦ μὲ παρακινοῦν,
σὰν τὴν δικηά σου γλυκειὰ ζάλη
στὰ ὑπουργεῖα δὲν κερνοῦν.

⊕⊕

Ἔχω κοιλιὰ σὰν τουμπελέκι
λαιμὸ σὰν διάνο φουσκωτὸ
καὶ λὲς πῶς πέφτει ἀστροπελέκι
σὰν παίρνω τὸ ρουχαλητό.

⊕⊕

Σὰν ἔλθ' ἡ ὥρα νὰ πεθάνω
τὸ φέρετρόν μου νὰ γενῇς
καὶ εἰς τὸν τάφο μου ἐπάνω
νὰ γράψῃ ἕνας ποιητής :

⊕⊕

«Ἐδῶ κοιμᾶται ὁ Μανώλης
μὲ τὴν βαρέλλα του μαζὺ
τὸν κλαίει μόν' ὁ κρασοπώλης
ποῦ τοῦ πωλοῦσε τὸ κρασί».

ΓΟΥΣΤΑΥΟΣ ΛΑΦΦΩΝ

Ο ΓΛΑΥΚΟΣ

(ΠΑΡΑ ΤΟΝ ΝΑΟΝ ΤΗΣ ΕΦΕΣΟΥ)

Μεγάλο ἀθηναϊκὸ πλοῖο ἔφερε τοὺς Ἀθηναίους πανηγυριστὰς εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Ἰωνίας τὴν παραμονὴν τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀρτέμιδος. Τὸ λιμάνι τῆς Ἐφέσου ἦτο μὲ στεφάνια καὶ μὲ ἄνθη. Κόσμος ἄπειρος.

Τὴν ἡμέραν αὐτὴν ἕνα μόνον πλοῖο ἐντόπιο ἀνεχώρει διὰ τὴν Κύπρον. Οἱ

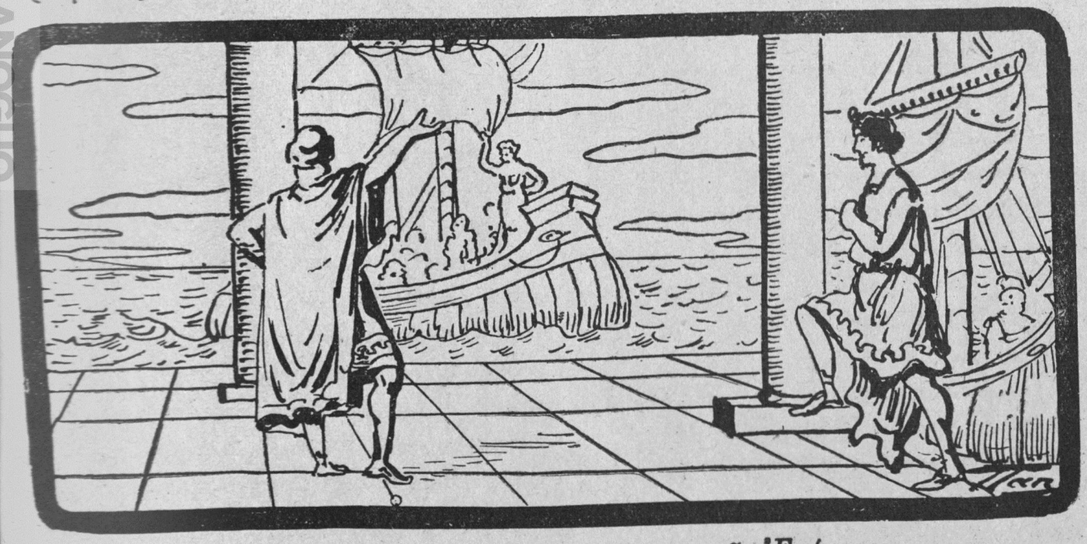

Μόλις ὁ Γλαῦκος ἐπάτησε τὴν γῆν τῆς Ἐφέσου..

θορυβῶδες. Ἔφθασαν πλοῖα ἀπὸ τὴν Κόρινθον, ἀπὸ τὴν Μιτυλήνην, ἀπὸ τὴν Ρόδον, ἀπὸ τὴν Σιδῶνα καὶ ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον. Ὅλη ἡ πόλις ἦτο στεφανωμένη ναῦται ἔλυσαν τὰ παλαμάρια τῆς πρύμνης, ὁ κυβερνήτης διέταξε δεξιᾷ-ἀριστερᾷ καὶ οἱ συγγενεῖς μὲ ἀναμμένες λαμπάδες ἀπεχαιρέτων τοὺς ταξειδιώτας μὲ θρήνους καὶ

μὲ δάκρυα. Σαμιώτικο κρασὶ μυρωδᾶτο ἐθυσιάσθη στὸν ἀσφάλειον Ποσειδῶνα καὶ τὸ πλοῖο ἀνήχθη στὴ θάλασσα.

Ἀπὸ τὸ ἀθηναϊκὸ πλοῖο τὴν ὥραν ἐκείνην ἐξήρχετο ὁ Γλαῦκος. Ἦλθε νὰ προσκυνήσῃ τὸ ἐξακουσμένο Ἱερὸν τῆς Θεᾶς καὶ νὰ δώσῃ τὸ τάμα ποῦ ἔταξε στὴν θεὰν Ἀρτέμιδα· νὰ θυσιάσῃ τὸ Ἱερὸν τῆς νεότητός του. Αὐτὸν τὸν χρησμὸν τοῦ ἔδωκε τὸ μαντεῖο τῶν Δελφῶν. Διότι ἐν ᾧ ἐκυνηγοῦσε στὰ βουνὰ τῆς Βοιωτίας ἐκτύπησε ἕνα εὔμορφο ἐλάφι, ποῦ ὅταν ἐξέπνεε τὴν τελευταίαν του πνοή, ἐκάρφωσε τὰ μελανὰ μάτια ἐπάνω του τόσον βλοσυρὰ ποῦ ἀπὸ τότε κάθε νύκτα ἀγριεύουν τὸν ὕπνον του. Τὸ μαντεῖο εἶπε πῶς τὸ ἐλάφι ἦτο τῆς Θεᾶς καὶ ἡ ἐξιλέωσις θὰ γίνῃ μὲ αὐτὴν τὴν θυσία.

Μόλις ὁ Γλαῦκος ἐπάτησε τὴν γῆ τῆς Ἐφέσου συνήντησε τὸν πατρικόν του φίλον Μένανδρον. Εἶχε κατευοδώσῃ ἐκεῖνος τὴν κόρην του διὰ τὴν Κύπρον καὶ ἐπερίμενε ἀκόμη στὴν παραλία νὰ ἐξαφανισθῇ τὸ πλοῖο. Ἀλλὰ μόλις εἶδε τὸν Γλαῦκον :

—Οἱ Θεοὶ σὲ ἀπέστειλαν, Γλαῦκε, εἶπε. Οἱ θεοί, διὰ νὰ παρηγορήσῃς γέροντα τὴν στιγμὴν ποῦ ἐστερήθη τὸ ἀγαπημένο παιδί του. Καλὸ εἶνε τὸ σημάδι. Καὶ τόρα σύ, τοῦ καλλιτέρου φίλου μου καλὸ παιδί, στόλισε τὸ σπίτι κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἐρημίας του.

Ὁ Γλαῦκος ἐφίλησε τὸ χέρι τοῦ Μενάνδρου, ἔφερε τὸν ἀσπασμὸν τοῦ γέρου πατέρα του καὶ ἤρχισε νὰ διηγῆται τὰς νέας τῶν Ἀθηνῶν εἰδήσεις. Κατόπιν εἶπε τὴν ἰδικήν του ἱστορίαν καὶ ὅτι ἦλθε νὰ προσκυνήσῃ τὸν ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος. Ὅταν ὅμως ἀνέφερε ὅτι πρέπει νὰ ἀκούσῃ τὸν χρησμὸν καὶ νὰ θυσιάσῃ τὸ Ἱερὸν τῆς νεότητός του·

— Καὶ τί θὰ θυσιάσῃς λοιπόν ; ἐρώτησεν ὁ Μένανδρος.

— Τί ἄλλο ἱερώτερον ἔχει ὁ νέος παρὰ τὴν παρθενίαν του ; ἀπήντησεν ὁ Γλαῦκος.

— Τὴν παρθενίαν σου ; Δυστυχὴς ὁ πατέρας σου ! εἶπε. Ἕναν υἱὸν ἔχει καὶ κανεὶς δὲν θὰ ἀναστήσῃ τὴν γενεάν του !

Ἀλλὰ κατόπιν μετὰ σοβαρὰς σκέψεις, ὅπως ἐφανέρωναν αἱ ρυτίδες τοῦ μετώπου του, εἶπε·

— Καὶ ἄν, φίλε, ὁ χρησμὸς ζητῇ τὸ ἱερώτερον τῆς νεότητός σου, ἐννοεῖ ἆρά γε νὰ θυσιάσῃς καὶ ὅ,τι δὲν σὲ ἀνήκει ;

— Δὲν μὲ ἀνήκει ;

— Ποσῶς ! Οἱ νόμοι τῆς Πολιτείας, οἱ νόμοι τῶν Θεῶν, διατάσσουν τὸν πολλαπλασιασμὸν τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων καὶ σὺ νομίζεις ὅτι τὴν δύναμιν αὐτὴν, τὴν ὁποίαν ὁ πατέρας σου παρὰ τῶν Θεῶν σὲ ἐκληροδότησε, εἶμπορεῖς νὰ διαθέσῃς ὡς κτῆμά σου καὶ νὰ τὴν καταστρέψῃς ; Ἐσκέφθης ἂν ἡ πολύτιμος αὐτὴ κληρονομία ἀνήκῃ εἰς τὴν πολιτείαν περισσότερον παρ' ὅσον εἰς σέ ;

Ὁ Γλαῦκος παρεδόθη εἰς σκέψεις. Καὶ ὁ γέρο-Μένανδρος τοῦ διηγήθη πῶς πρὸ πενῆντα χρόνων, ἐνῶ ἐκυνηγοῦσε στὰ βουνὰ τοῦ Σιπύλου ἀγριοχοίρους, ἐσκότωσε ἕνα ἀγριόχοιρον τοῦ Ἀπόλλωνος. Ἀπὸ τότε κάθε ἐργασία του ἐπήγαινε στραβὰ καὶ ὁ ἴδιος κατακίτρινος ὁλονὲν ἐξασθενοῦσε. Ἐρώτησε τότε καὶ ἐκεῖνος τοὺς μάντεις, οἱ ὁποῖοι τοῦ ἀπήντησαν νὰ θυσιάσῃ στὸν Θεὸν τὸ πολυτιμότερον κτῆμά του. Ἐσκέφθη καὶ ἐθυσίασε τὸ ὡραιότερό του βῶδι ποῦ εἶχε ξανθὸ καὶ μεταξωτὸ τρίχωμα μὲ κάτασπρες βοῦλες καὶ εἶχε τὰ ρουθούνια, τὸ μέτωπο καὶ τὸ στόμα κατάλευκα.

— Καὶ ἤρκεσεν ἆρά γε ἡ θυσία ; ἐρωτᾷ ὁ Γλαῦκος.

— Πρὸς Θεῶν ! ἀμφιβάλλεις ; εἶπεν ὁ Μένανδρος.

— Νομίζω ὅτι ὀφείλεις νὰ ἐρωτήσῃς τὸ μαντεῖον.

— Ἀλλά, φίλε μου, αἱ σκέψεις καὶ ἡ θυσία αὐτὴ ἀνήκει εἰς πολὺ περασμένην ἐποχήν, ὅταν ἤμην μόλις εἴκοσι χρόνων. Τόρα ἔχω ἄλλο πολύτιμο κτῆμα στὸν κόσμον. Ἔχω τὴν μονάκριβη κόρην μου ποῦ ἔστειλα πρὸ ὀλίγου στὴν Κύπρο. Τότε πολυτιμότερο κτῆμα εἶχα τὸ σπάνιο ἐκεῖνο βῶδι, ποῦ τὸ ἀγαποῦσα μὲ ὅλην τὴν καρδιά μου. Ὦ πόσον εὔκολα ἀφαρπάζεσθε καὶ ἀποφασίζετε σεῖς, οἱ νέοι ! Πέρυσι στὴν πομπὴν τῶν παρθένων, εἰς τὸ Ἱερὸν τῆς θεᾶς, ἦτο ἀρχιπομπὸς ἡ Καλλιστώ μου. Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν τρεῖς λαμπροὶ νέοι τὴν ἐζήτησαν εἰς γάμον. Ἐκείνη ἠρνήθη καὶ ἐπέμεινε νὰ ἀφιερωθῇ ἱέρεια εἰς τὴν παρθένον Ἄρτεμιν. Τί κακὴ ὥρα ! Εἴθε οἱ θεοί νὰ μὴ ἐπιτρέψουν νὰ σβύσῃ τὸ γένος Μενάνδρου καὶ σύ, ὦ πολυμήχανε τῆς Πάφου θεά, ὦ Ἀφροδίτη, δόσε τόρα ποῦ ἔρχεται ἡ κόρη μου προσκυνήτρια εἰς τὸν ναόν σου νὰ μαλλαχθῇ ἡ καρδιά της καὶ νὰ αἰσθανθῇ τοὺς γλυκοὺς πόθους τοῦ ὑμεναίου.

Ὁ νέος ἐσιώπα. Ἀνήρχοντο σιγὰ σιγὰ τὴν πόλιν καὶ οἱ Ἐφέσιοι ἐθαύμαζαν τὴν ὡραιότητα τοῦ ἀθηναίου ξένου. Ἕνας ψίθυρος διέτρεξε τὴν ἀκοὴν ὅλων ὅτι κάποιος ἀθάνατος θεὸς ἐπεσκέφθη τὴν πόλιν των.

— Μακαρισμένο τὸ σπίτι τοῦ Μενάνδρου ! ἔλεγαν. Εἴθε κακὸς δαίμων νὰ μὴ τὸ φθονήσῃ ! Καὶ τῆς Ἀφροδίτης ὁ πτερωτὸς υἱὸς νὰ κεντήσῃ τὴν ἀδάμαστον νύμφην, νὰ γλυκάνῃ εἰς μαλακοὺς πόθους τὴν ψυχὴν τῆς παρθένου. Ὁ νυμφίος ἦλθε, πάγκαλος ἦλθε !

Ἀλλὰ καὶ οἱ πανηγυρισταὶ ξένοι ἤκουσαν τὴν ὡραιότητα τοῦ ἀθηναίου. Μῆδοι καὶ Πέρσαι καὶ Φοίνικες καὶ Τύριοι καὶ Αἰγύπτιοι ἐζήτουν νὰ ἴδουν τὸν νέον γαμβρόν, ὅπως ἔλεγαν. Εἶχεν ἐκεῖνος ἡλικίαν δεκαεννέα χρόνων, ἀνάστημα ὑψηλὸν καὶ μεγαλοπρεπές, δέρμα λεπτὸν καὶ ὡς τὸ ρόδον ὑποκόκκινον, μεγάλους ὀφθαλμοὺς ὅπως τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τὴν κόμην μὲ σγουρὰ μαλλιὰ ὡσὰν νὰ ἐπλαισίωνε τὴν εἰκόνα τοῦ Ἡλίου. Ἡ ὡραιότης τοῦ νέου διεδόθη παντοῦ καὶ αἱ ἑταῖραι πρῶται ἐζήτουν νὰ τὸν ἴδουν. Εἰς τὰς ὁμιλίας των ἐψιθυρίζετο ἀκατάπαυστα τὸ ὄνομα τοῦ Γλαύκου. Μία ἐξ αὐτῶν ἡ Ρόδη διηγεῖτο ὅτι ἐνῷ κατέβαινε τὴν Ἱερὰν Ὁδὸν εἶδε τὸν ὡραῖον Ἀθηναῖον νὰ περιπατῇ. Ὁ Ἥλιος ἐχρύσωσε τὰ ξανθὰ μαλλιά του μὲ τέτοια λάμψιν ποῦ τῆς ἐφάνη—ὄχι τῆς ἐφάνη, εἶδε—φωτόλουστο στεφάνι ὁλόγυρα στὸ πρόσωπό του. Μήπως ἦτο ὁ θεὸς Ἀπόλλων ;

— Ὄχι δά ! εἶπε μὲ γέλοια ἡ Μαντώ. Περίμενε καὶ ἡ φήμη τῆς εὐμορφιᾶς μου θὰ φέρῃ σύντομα καὶ αὐτὴν τὴν θεότητά σου στὰ πόδια μου· χά, χά, χά !

— Δὲν πιστεύω... εἶπε κινοῦσα τὸ κεφάλι ἡ Θελξινόη. Πρὸ ὀλίγου ἐπέστρεψα ἀπὸ τὸ Ἱερὸν καὶ ἤκουσα νὰ καταγράφουν ἕνα χρυσὸ ποτῆρι ὡς τάμα τοῦ ξένου Ἀθηναίου. Ἤκουσα δὲ νὰ λέγουν ὅτι ἦλθε ἐδῶ δι' ἕνα χρησμὸν τοῦ μαντείου τῶν Δελφῶν καὶ ὅτι θὰ ἀφιερωθῇ παρθένος στὸ Ἱερὸν τῆς Θεᾶς.

— Ἐγὼ ἔμαθα πῶς ἦλθε γαμβρὸς διὰ τὴν ὡραίαν Καλλιστώ ! εἶπε ἡ Κλεονίκη, ἐξακολουθοῦσα νὰ τραβᾷ πινελιὲς στὴν εἰκόνα ποῦ ἐζωγράφιζε.

— Παύσατε, παρακαλῶ ! εἶπεν ἡ Μαντώ, καὶ δὲν ἀξίζει τόσος λόγος δι' ἕνα ξένον ποῦ εἶνε ὀλίγον νόστιμος. Ὅλοι οἱ νέοι τοῦ Κεραμεικοῦ ὅταν ταξειδεύουν πα-

ρουσιάζονται ὡς ὀλυμπιονίκαι καὶ ὡς ἔφηβοι τῆς ἱερᾶς πομπῆς. Ἀκόμη δὲν ἐμάθατε τὴν ἀλαζονείαν τῶν ἀνδρῶν. Σύντομα καὶ αὐτὸς θὰ ἔλθῃ ἀγωνιστὴς στὰ

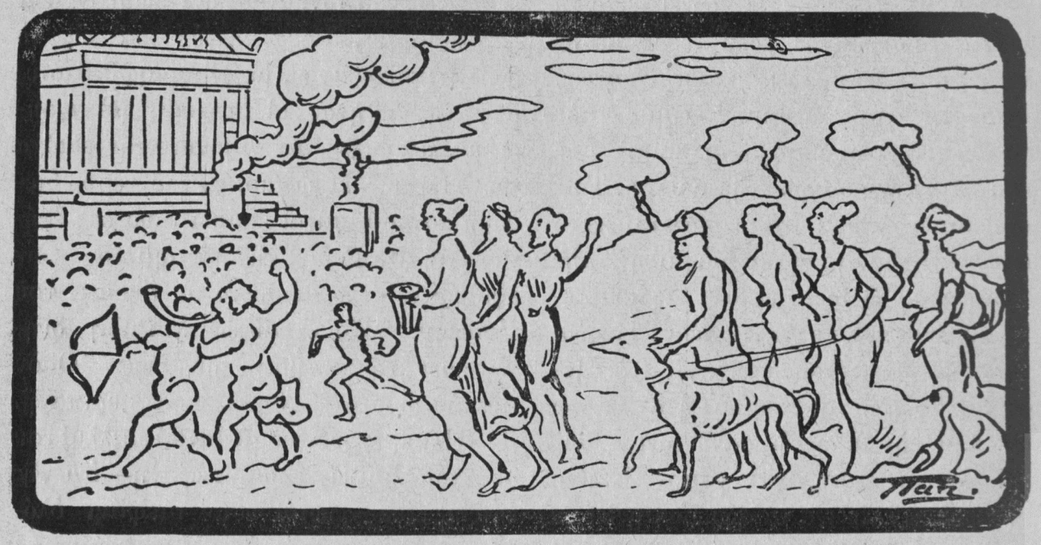

Ἡ πομπὴ ἤρχισε πολὺ πρωΐ.

πόδια μου καὶ θὰ μείνῃ παρθένος ὅσον ἐμείνατε καὶ σεῖς.

— Δὲν τὸ πιστεύω... εἶπεν ἡ Θελξινόη.

— Δὲν τὸ πιστεύεις ; Θὰ πεισθῇς. Καλὴν αὔριον ! Καλὴν αὔριον !

II

Ἡ πομπὴ ἤρχισε πολὺ πρωί. Τὸ Ἱερὸν τῆς θεᾶς ἀπεῖχε ἀπὸ τὴν πόλιν ἑπτὰ στάδια.

Προηγοῦντο τὰ Ἱερά, αἱ Δᾷδες, τὰ Θυμιάματα καὶ τὰ πανέρια μὲ τὰ δῶρα. Ἠκολούθουν ἅλογα τοῦ κυνηγιοῦ, σκύλοι κυνηγετικοί, κέρατα, τόξα καὶ ὅσα ἡ ἐλαφηβόλος θεὰ ἀγαπᾷ. Αἱ παρθένοι τῆς Ἐφέσου στολισμένες καὶ ὅσοι νέοι ἦσαν ἔφηβοι ἐβάδιζαν εἰς διπλοῦς στίχους.

Πρώτη μεταξὺ τῶν παρθένων προηγεῖτο ἡ Θέσβη, ἡ εὔμορφη κόρη τοῦ Μεγαμήδους καὶ τῆς Εὐίππης. Ἔφερε στεφάνι στὸ κεφάλι καὶ ἐφόρει τὴν ἱερὰν ἐσθῆτα τῶν Δελφῶν. Ὑψηλὴ ὡσὰν δρῦς καὶ εὐλίγιστη ὅπως ἦτο εἶχε τὰ ξανθὰ μαλλιά της πλεγμένα στὴν κορυφὴ καὶ πλαγίως ἔτσι ἀφειμένα ὥστε νὰ τὰ κυματίζῃ ὁ ἄνεμος. Δύο μεγάλα μάτια γοργὰ καὶ χαρωπὰ ἐπρόδιδαν τὴν χαρὰν τῆς κόρης, ἀλλὰ καὶ τὴν σωφροσύνην τῆς παρθένου. Ροδοκόκκινος χιτὼν σπαρμένος μὲ χρυσᾶ ἄστρα ἔπιπτεν ἀπὸ τοὺς ὤμους τῆς κόρης καὶ ζωσμένος εἰς τὴν μέση ἔφθανε πολυπτυχωμένος ὡς τὰ γόνατα. Τὰ χέρια καὶ αἱ κνῆμες ἦσαν γυμνές. Ἀπ' ἐπάνω τῶν ὤμων ἔπιπτε δέρμα ἐλάφου καὶ ἕως στὴν μέση ἔφθανε ἡ φαρέτρα. Τόξα καὶ βέλη καὶ ὅπλα ἔφερεν ὡς σύμβολα τῆς ἐλαφηβόλου καὶ ὀρτυγίας θεᾶς. Λαγωνικὰ δὲ ἠκολούθουν τὴν παρθένον ὡσὰν νὰ ἐξήρχετο εἰς κυνῆγι. Ἦτο ἡ ἀρχιπομπός.

Καὶ ἠκολούθουν αἱ ἀμαζόνες μὲ τόξα καὶ μὲ βέλη ποῦ ἐσυμβόλιζαν τὴν θεὰν στὰς μάχας καὶ στὰς ἀσκήσεις. Οἱ στίχοι τῶν παρθένων καὶ τῶν ἐφήβων ἐξηκολούθουν κατὰ γραμμὴν κρατοῦντες λαμπάδας εἰς τὴν θεὰν τὴν φιλολάμπαδον. Μεταξὺ τῶν παρθένων δύο ξέναι διεκρίνοντο. Ἡ κόρη τοῦ Ἀρταβάζου Φίλω καὶ ἡ κόρη τοῦ σατράπου Κιλικίας Ἀμαντάφη. Ἡ Φίλω ἐφόρει μακρὸν χιτῶνα καταπόρφυρον μὲ χρυσᾶ κρόσσια ποῦ ἔκλειε ὁλοκέντητος ζώνη. Εἶχεν ὡραῖο περιλαίμιο ἀπὸ μαργαριτάρια καὶ δεύτερο ἀπὸ χρυσὸ καὶ πολυτίμους λίθους. Στὸ κεφάλι της ἐφόρει τιάραν κατάστικτον ἀπὸ διαμάντια καὶ σαπφείρους καὶ στὰ γυμνά της χέρια ἔφερε βραχιόλια. Δύο εὐνοῦχοι δοῦλοι καὶ μία μαύρη σκλάβα τὴν παρηκολούθουν. Ἡ

ἱερὰν ἀτμόσφαιραν γεμάτην ἀπὸ ἀρώματα, ἀπὸ μῦρα καὶ ἀπὸ καπνὸν τῆς θυσίας. Ὦ οἱ ὡραῖοι, οἱ ἐλαφροὶ εἰς τὸ γιγάντειον ὕψος των καὶ καλλίγραμμοι στῦλοι τῆς διπλῆς παραστάσεως, ἡ μεγάλη μαρμάρινη κλίμαξ, ἡ ζωοφόρος μὲ τὰ ὡραῖα μυθικὰ ἀνάγλυφα, τὰ πολύχρωμα τοῦ ναοῦ, οἱ ρυθμοὶ τῆς τελείας ἁρμονίας, τὰ λευκὰ μάρμαρα τῆς Πεντέλης καὶ ὁ χρυσός, ὁ χαλκός, ὅλα ὅσα ἐθάμβωναν τὸ βλέμμα! Ὅλοι οἱ πανηγυρισταὶ ὕψωσαν εἰς τὸν οὐρανὸν τὰ χέρια νὰ προσευχηθοῦν καὶ ὁ ἱερὸς ὕμνος τῆς Θεᾶς ἀντήχησε θαυμάσιος.

Ὁ θαυμάσιος ναὸς ἐπρόβαλλε μέσα εἰς....

Ἀμαντάφη εἶχε ὁλόγυμνο τὸ στῆθος ὡς στὸν ὀμφαλὸν ποῦ ἀπὸ τὸ κεφάλι της ἔπιπτε ὁλομέταξη καὶ κροσσωτὴ σάρπα ἕως στὴν λεκάνη. Ὁλόσγουρα μαῦρα μαλλιὰ ἔπιπταν σὰν φειδωτὰ στὸν τράχηλόν της ποῦ ἐστόλιζε διαμαντένιο περιλαίμιο. Καὶ στὸ χέρι της ἐκράτει ὁλόχρυση δᾷδα ποῦ ἐσκορποῦσε ἄρωμα πολύτιμο τῆς Ἀραβίας. Δύο δοῦλαι χαμηλὰ βλέπουσαι τὴν ἠκολούθουν.

Ἡ Ἱερὰ πομπὴ ἐπλησίασε.

Ὁ θαυμάσιος ναὸς ἐπρόβαλλε μέσα εἰς

Ὁ Γλαῦκος παρηκολούθει τὴν πομπὴν μὲ κατάνυξιν. Ὅταν ἔφθασε εἰς τὸν ναὸν ἐπλάνα τὰ βλέμματά του εἰς τὸ καλλιμάρμαρο θαῦμα τῆς Ἐφέσσου. Ἔβλεπε τὰς γλυμμένας μετώπας, ἔβλεπε τὸ ἄγαλμα τῆς θεᾶς ἐπὶ τοῦ ὡραίου στυλοβάτου καὶ ἐμελέτα τὰς ἁρμονίας, τὴν ἀληθινὴν γραμμὴν ὅπως τὴν ἐφαντάσθη ὁ διάσημος τεχνίτης ποῦ κατειργάσθη τὸ δακτυλίδι τοῦ σοφοῦ Πολυκράτους.

Εἰς τὸ ἀναμεταξὺ τὰ ἱερεῖα ἐσφάγησαν, ὁ ὕμνος ἐτελείωσε καὶ αἱ παρθένοι εἰσῆλ-

θαν εἰς τὸ ὀπίσω μέρος τοῦ ναοῦ. Τὰ πλήθη στεφανωμένα παρεδόθησαν στὴν εὐωχίαν. Τὸ γλυκὸ καὶ μυρωδᾶτο κρασὶ τῆς Σάμου ἐχύνετο ἄφθονο.

— Εὐοῖ! Εὐάν! ἐφώναζαν μὲ τοὺς κρατῆρας στὰ χέρια.

— Ὦ ξένε! ἀναφωνεῖ κάποιος εἰς τὸν Γλαῦκον, θεῖε γαμβρὲ τῆς Ἐφέσου. Σοῦ προπίνω καθαρὰν τὴν θείαν νύμφην! Καὶ ἐκένωσε τὸ ποτῆρί του.

— Εὐχαριστῶ! ἀπήντησε μὲ γέλοια ὁ Γλαῦκος. Ἀλλὰ χωρὶς νὰ ἔχῃ συντροφιὰ μὲ τὸν Βάκχον.

Καὶ οἱ ἄνδρες πίνοντες ἔψαλλαν ἐμβατήρια στὸν Διόνυσον.

Ὁ Γλαῦκος ἐπροχώρησε τότε πρὸς τὸν λόφον κάτω ἀπὸ τὸν ὁποῖον εἶχαν στήσει παραπήγματα οἱ ἔμποροι. Ἦλθαν ἀπὸ διάφορα μέρη διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης πωλοῦντες μεταξωτὰ ὑφάσματα καὶ λεπτότατα ἀρώματα. Ἄλλοι ἐπώλουν θαυμάσια κογχύλια, πυξῖδας καὶ καταπόρφυρα κοράλια. Ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον ἔφεραν καλαμωτὰ χειροτεχνήματα, φοίνικας, βανάνας καὶ ὄστρακα τῶν Ἰνδιῶν. Ἔφεραν λίθους λευκοὺς τῆς ἐρήμου ἐπὶ τῶν ὁποίων ὁ οὐρανὸς εἶχε ζωγραφήσῃ τὰ σύννεφά του. Καὶ ἀπὸ τὴν Κόρινθον, ἀπὸ τὴν Σικυῶνα ἔφεραν ἔργα τέχνης πλαστικῆς, ὑδροχόας καὶ καθρέπτας καὶ ὁμοιώματα θεῶν.

Ἐνῶ ὁ Γλαῦκος παρετήρει ταῦτα,

— Ξένε, τὸν διακόπτει χαριτωμένη κόρη, ἡ Ἔφεσος δὲν εἶνε μόνον τοῦ ἐμπορίου πόλις. Εἶνε καὶ πόλις τοῦ ἔρωτος. Ἐδῶ ἐμορφώθη πρώτην φορὰν ἡ γυναῖκα καὶ εἰς τὴν ποίησιν, εἰς τὴν φιλοσοφίαν ἐξέπληξε τὸν ἄνδρα. Οἱ Ἀθηναῖοι σεῖς ἔχετε ἀρκετὰ θαυμάσῃ τὴν Ἀσπασίαν· καὶ δὲν εἶνε ἡ μοναδικὴ μέσα εἰς τὴν Ἔφεσον, εἰς τὴν Κολοφῶνα καὶ εἰς τὴν Μίλητον.

— Μάλιστα, κόρη. Ἡμεῖς τιμῶμεν τὰς γυναῖκας τῆς Ἰωνίας καὶ τὰς τιμῶμεν ὅπως ὁ Περικλῆς τὴν Ἀσπασίαν.

— Ἀκριβῶς, εἶπεν ἐκείνη. Ἂν λοιπὸν θέλῃς νὰ θαυμάσῃς πολλὰς ἄλλας προχώρησε ὄπισθεν αὐτοῦ τοῦ λόφου. Θὰ εὕρῃς δένδρα πολλὰ καὶ γυναῖκας νὰ παίζουν, νὰ ἀπαγγέλλουν στίχους καὶ νὰ φιλοσοφοῦν. Θὰ εὕρῃς καλὴν ὁμιλίαν.

« — Θὰ εὕρῃς δένδρα πολλὰ καὶ γυναῖκας νὰ παίζουν . . . »

— Ἂν, ὡραία κόρη, ἤθελες σὺ ἡ ἰδία νὰ ὁδηγήσῃς τὸν ξένον, θὰ ἐπήγαινα εὐχαρίστως.

Καὶ ἐκείνη ἐδέχθη τὴν πρόσκλησιν.

III

— Ὡς ἀθηναῖος, Γλαῦκε, ἐννοεῖς καλύτερα ἀπὸ τοὺς ἄλλους—λέγει ἡ Μαντὼ—ὅτι πολλάκις οἱ θεοὶ ἐχάρισαν περισσότερα δῶρα εἰς τὰς γυναῖκας. Ὁ Ζεὺς ποῦ τῆς ἔδωκε τὸ μεγάλο προνόμιον τῆς παιδογονίας ἀνέθηκεν ἴσως εἰς αὐτὴν καὶ τὸ καθῆκον νὰ ἐκπολιτίσῃ τὸν ἄνθρωπον ποῦ ἔφερε στὸν κόσμον.

— Δὲν πιστεύω. Αὐτὸ τὸ τελευταῖον ἀνήκει εἰς τὴν Πολιτείαν.

— Δὲν πιστεύεις; Καὶ ἂν πρωτεύῃ σήμερα εἰς ὅλον τὸ ἑλληνικὸν ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν, ἂν φιλοσοφῇ ὁ λαός της, ἂν καλλιτεχνοῦν οἱ τεχνῖται τέλεια ἔργα εἰς τὸν λόγον καὶ εἰς τὸ μάρμαρον, ἂν σὺ ὁ ἴδιος πανταχοῦ ἰδιαιτέρως τιμᾶσαι ὡς πολίτης Ἀθηναῖος, δὲν πιστεύεις ὅτι χρεωστεῖς τοῦτο εἰς τὴν γυναῖκα ποῦ ἐβάστασε τὰ σχέδια τοῦ Περικλέους, εἰς τὴν Φρύνην ποῦ ἔδωκε τὰς ἀναλογίας στὸν Πραξιτέλη καὶ στὸν Φειδίαν καὶ εἰς τὰς ἄλλας ἑταίρας ποῦ συνάζουν εἰς συμπόσια τοὺς τεχνίτας καὶ φιλοσόφους διὰ τὴν τέχνην, διὰ τὴν φιλοσοφίαν καὶ διὰ τὸν λόγον; Ποῦ ἀλλοῦ χρεωστεῖτε τὸν πολιτισμόν σας;

— Βεβαίως χρεωστοῦμεν κάτι, ἀλλ' ὄχι καὶ τὸν πολιτισμόν μας.

— Χρεωστεῖτε τὸν ἔρωτα. Καὶ ἔρως εἶνε ὁ πολιτισμός.

— Πῶς; ἔρως εἶνε ὁ πολιτισμός;

— Βέβαια, βέβαια! ἀπαντοῦν ἡ Θελξινόη καὶ ἡ Ρόδη. Ὁ ἱερός, ὁ θεῖος ἔρως!

— Καὶ ἐγὼ, παρακαλῶ, ὅστις δὲν ἔχω ἔρωτα, ὅστις ποτὲ δὲν ᾐσθάνθην τὸ κέντημα τοῦ πτερωτοῦ θεοῦ καὶ ὅστις ἦλθα νὰ θυσιάσω . . . . .

— Μὴ προχωρῇς, ξένε! τὸν διέκοψεν ἡ Μαντώ. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ ἔχῃς ἔρωτα. Ὅταν ἡ ἥβη χρυσόνῃ τὰς πρώτας τρίχας τοῦ θρόνου της παίρνει χρῶμα ἀπὸ τὴν φαρέτραν τοῦ υἱοῦ τῆς Ἀφροδίτης. Δὲν ἔγινες ἴσως ἐραστὴς καὶ δὲν σοῦ ἔδωκε τὸ πρόσταγμα τῆς μάχης ὁ πτερωτὸς θεός. Ἀλλ' ἂν δὲν ἦσαι στρατιώτης τὴν ὥραν τῆς μάχης, σημαίνει ὅτι δὲν εἶσαι στρατιώτης;

— Ἔχω λοιπὸν καὶ ἐγὼ ἔρωτα! Ἄρτεμις καὶ Ἄπολλον!

— Οἱ ὅρκοι καὶ αἱ ἐπικλήσεις δὲν ἔχουν δύναμιν ἐδῶ, εἶπεν ἡ Μαντώ. Εἶνε παντοδύναμος ἐκεῖνος ὁ μικρούτσικος υἱὸς τῆς Ἀφροδίτης.

— Μάθε ὅμως, φίλη, ὅτι εἶμαι ἀφιερωμένος ἀπὸ μικρὸ παιδὶ στὴν παρθένον Ἄρτεμιν. Ἡ καλὴ μητέρα μου τῆς ἀφιέρωσε τὰ ξανθὰ μαλλιά μου καὶ ἐγὼ τὴν νεότητά μου. Παίζω στὰ δάση μὲ τὰ κρύα νερά, κυνηγῶ χειμῶνα καὶ θέρος. Μὲ προστατεύει λοιπὸν ἡ μεγάλη παρθένος θεὰ καὶ τοῦ ἔρωτος τὰ βέλη δὲν τὰ φοβοῦμαι.

— Δὲν τὰ φοβεῖσαι; Βλασφημεῖς! Ὅταν θεοὶ ἐκεντήθησαν καὶ περιεπλέχθησαν στὰς παγίδας τοῦ Ἡφαίστου, ὅταν ὁ Ζεὺς ἔγινε ὡραῖο μοσχάρι, κατάλευκος κύκνος καὶ χρυσῆ βροχή, σὺ δὲν φοβεῖσαι; Ἔπειτα τί θὰ κάμῃς ἂν σ' ἀγαπήσῃ γυναῖκα;

— Ποία γυναῖκα;

— Ἄ! δὲν ἐμάθατε λοιπὸν σεῖς οἱ ἄνδρες ὅτι ὅπως γεννᾶσθε ἔτσι καὶ προσκολλᾶσθε στὴν γυναῖκα; Ποῖος ἠμπορεῖ νὰ ἀντισταθῇ ὅταν τὸν ἀγαπήσῃ γυναῖκα;

— Ὦ φίλη! πόσον ἐγωϊστικὰ ὁμιλεῖς διά τὸ γένος σου.

— Ὁμιλῶ ἀληθινά. Γνωρίζεις σὺ κανένα ἐραστὴν τὸν ὁποῖον δὲν ἀγαπᾷ ἢ ἄλλοτε δὲν ἠγάπησε πρώτη ἡ γυναῖκα;

— Χά, χά, χά! γελᾷ ὁ Γλαῦκος. Μὰ ἂν ἄλλοτε ἠγάπα καὶ κατόπιν ἔπαυσε νὰ ἀγαπᾷ δὲν εἶνε ἀπόδειξις ὅτι ποτὲ ἀληθινὰ δὲν ἠγάπησε; Καὶ μὴ πρὸς κακοφανισμόν σας, ἔτσι ἀγαπᾶτε αἱ γυναῖκες.

—Ἀρνοῦμαι ἀπολύτως! λέγει ἡ Μαντὼ Ἀφίνω τὰς βακχίδας καὶ ἄλλας τυχαίας γυναῖκας ποῦ ζητοῦν συμφέρον ἀπὸ νόθον ἔρωτα. Οὔτε ὁ ἄνδρας τότε ἀπὸ ἀγοραστοῦ λέγεται ἐραστής. Ὁμιλῶ διὰ τὰς εὐγενεῖς ἑταίρας, τὰς θείας γυναῖκας. Αὐταὶ ὅταν ἀγαποῦν παθαίνουν μίαν κατάστασιν ποῦ ἐκλύεται κάθε των σκέψις, παραλύει κάθε συναίσθημα τῆς ψυχῆς των καὶ πάσχουν τέτοιαν αὐταπάτην, ὥστε νὰ αἰσθάνωνται μέσα των, ὁλόγυρά των καὶ παντοῦ ἕνα μόνον πρόσωπον ποῦ ἀγαποῦν. Αὐτὸ μόνον βλέπουν, αὐτὸ ἀκούουν καὶ αὐτὸ ἐννοοῦν. Ἰδοὺ ὁ ἀληθινὸς ἔρως.

— Καὶ δι' αὐτὸ—λέγει εἰρωνικῶς ὁ Γλαῦκος—δι' αὐτὸ ἀγαποῦν τώρα τὸν ἕνα καὶ ὕστερα τὸν ἄλλον;

— Ποτέ! Ποτέ! διακόπτει ἡ Θελξινόη. Αὐτὸ εἶνε ἀδύνατον.

—Ἰδοὺ πῶς συμβαίνει, εἶπε πικρογελάσασα ἡ Μαντώ. Σεῖς οἱ ἄνδρες νομίζετε ὅτι ἡ γυναῖκα σᾶς ἀγαπᾷ μὲ ὁτιδήποτε φορτίον σύρετε στὴν ράχιν σας. Ἀπατᾶσθε λοιπόν. Ἡ γυναῖκα ζητεῖ πάντοτε τὸν ἄνδρα τῶν ὀνείρων της, τοῦ ἰδανικοῦ της. Ἐκλέγει καὶ ἀφοσιόνεται ὁλόψυχα εἰς ἐκεῖνον τὸν ἐραστήν, τοῦ ὁποίου αἱ ἀρεταὶ συμπίπτουν μὲ τὰ ἰδανικὰ τῆς φαντασίας της. Ἐδῶ κεῖται ἡ ρίζα τῆς ἀγάπης. Ἂν κατόπιν ὁ ἄνδρας ἀντὶ περισσότερον νὰ ἐξευγενισθῇ ἀπὸ τὴν ὕλην, τοὐναντίον ζητήσῃ νὰ καταστήσῃ πλέον αἰσθητὴν τὴν κτηνώδη φύσιν τῆς ὕλης καὶ τὰς χυδαιότητάς της, τότε ὁ ἴδιος ἔσπασε τὸν δεσμὸν τῆς ἀγάπης, ὁ ἴδιος ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τὸ ἰδανικὸν τῆς ἐρωμένης καὶ δὲν ὁμοιάζει πλέον μὲ τὸν ἑαυτόν του. Δὲν εἶνε ὁ ἴδιος. Ἡ ταλαίπωρος γυναῖκα εὑρίσκει ἐμπρός της ἄλλον ἄνδρα φρικώδη καὶ στρέφει τὴν φαντασίαν της εἰς ἄλλον.

— Αὐτὸ φθάνει νὰ τὴν καταδικάσῃ!

— Διόλου, φίλε. Παρακολούθησε τὴν γυναῖκα εἰς τὸν ἔρωτά της. Εἰμπορεῖ νὰ εἶνε ἰδιότροπος, νὰ μεταλλάξῃ ἕνα πλούσιον μὲ ἕνα πτωχόν, νὰ προτιμήσῃ κοινωνικὴν θέσιν πολὺ ταπεινήν, ἀλλὰ τὸ δεύτερον καὶ τρίτον ἀντικείμενον τοῦ ἔρωτός της θὰ ἔχῃ κατὰ βάθος τὰς ἰδίας ἀρετὰς μὲ τὸ πρῶτον. Ὁ γνώμων τοῦ ἔρωτος, ὅστις ἔσπρωξε τὴν γυναῖκα εἰς τὸν πρῶτον ἔρωτα μένει ἀμετάβλητος καὶ εἰς τοὺς κατόπιν. Δι' αὐτὸ καὶ λέγω ὅτι ἡ εὐγενὴς γυναῖκα ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν ἄνδρα ἠγάπησε καὶ ἀγαπᾷ. Πιθανὸν πρόσωπα ἕνα-δύο-τρία, ἀλλ' ἄνδρα ἕνα καὶ μόνον.

—Αὐτὸ εἶνε σοφιστεία, λέγει ὁ Γλαῦκος.

—Ἀλήθεια! ἀλήθεια! ἀπαντᾷ ἡ Ρόδη.

—Καὶ ποῖος ἔδωκε, λέγει ὁ Γλαῦκος, τὸ δικαίωμα εἰς τὴν γυναῖκα νὰ πλάττῃ ἰδανικὸν τῆς φαντασίας της καὶ σύμφωνα μὲ αὐτὸ νὰ ζητῇ τὸν ἄνδρα της; Εἶνε ποτὲ δυνατὸν εἰς τὴν γῆν αὐτήν, τὴν ὁποίαν ἐπότισαν μὲ δάκρυα αὐτοὶ οἱ θεοί, εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπιτύχῃ ἡ γυναῖκα ἕνα ἡμίθεον ξένον τοῦ κόσμου τούτου; Τί ἄλλο πλάττει ἡ φαντασία παρὰ ὄνειρα ἀπραγματοποίητα; Ἀλλὰ καὶ πάλιν αὐτὴ μήπως σταματᾷ ποτέ; Ὁλονὲν θὰ πλάττῃ νέα ὄνειρα καὶ ὁλονὲν θὰ δημιουργῇ νέα ἰδανικά, σύμφωνα μὲ τὴν ἡλικίαν της καὶ σύμφωνα μὲ τὰς νέας ὀρέξεις της. Ὥστε ἡ γυναῖκα θὰ ἦνε τοιουτοτρόπως τὸ πλέον ἀχόρταγο θηρίο ποῦ θὰ ζητῇ πάντοτε τροφὴν νέαν.

— Θηρίον; Εἶπες τὴν γυναῖκα θηρίον; ἀδικεῖς τὴν καταγωγήν σου, Γλαῦκε!

—Ἴσως. Ἀλλ' ἀδικεῖτε καὶ σεῖς αἱ γυναῖκες τοὺς νόμους τῶν Θεῶν. Ὁ ἄνδρας δὲν ἐπλάσθη σκλάβος τῆς γυναικὸς ποῦ νὰ ἐφαρμόζεται εἰς τὴν φαντασίαν της, οὔτε ἐπιτρέπεται εἰς τὴν γυναῖκα νὰ παραβαίνῃ τοὺς ὅρκους καὶ νὰ προδίδῃ τὸν ἐρωμένον της μὲ τὴν ἐλαφρὰν δικαιολογίαν ὅτι δὲν τὸν εὗρε ὅπως τὸν ἐφαντάζετο. Διότι τότε τί νὰ εἴπῃ ὁ ἄνδρας, ὅστις ἐπλάσθη κυβερνήτης ἀπὸ τοὺς Θεοὺς καὶ ὅστις μὲ τὸν ὑπέροχον νοῦν του κρατεῖ τὰς τύχας τῶν λαῶν; Δὲν ἔχει καὶ ἐκεῖνος ἰδανικὸν καὶ τοὐλάχιστον τὰς ἰδίας ἀξιώσεις

— Δὲν παραπλανᾶται. Ἀρχίσαμεν ἀπὸ τὸν ἔρωτά σου καὶ ἐκεῖ καταλήγομεν.

—Ἤρχισες, φίλη, ἀπὸ τὴν ἀξίωσιν τῆς γυναικὸς ὅτι αὐτὴ ἐκπολιτίζει τὸν ἄνδρα, ὅτι πρέπει αὐτὴ νὰ τὸν κυβερνᾷ κατὰ τὴν φαντασίαν της καὶ τελειόνεις μὲ τὸν πόθον ν' ἀντιστραφοῦν οἱ νόμοι τῶν Θεῶν. Ἰδοὺ διατί ἡ Πολιτεία ἀνέθηκε εἰς τὰς κλεισμένας γυναῖκας τῆς ὑπακοῆς τὰ ἱερὰ καὶ ἅγια τῆς ὑπάρξεώς της καὶ ἀφῆκε τὴν ἑταίραν γυναῖκα εἰς τὰ παλάτια τῆς τέχνης, τοῦ λόγου καὶ τῆς φαντασίας, διότι ὅλα

« — Ὁ ἄνδρας δὲν ἐπλάσθη σκλάβος τῆς γυναικός . . . »

ποῦ ἀνέφερες εἰς τὰς γυναῖκας; Νομίζεις ὅτι ἀπὸ παιδὶ ἀκόμη δὲν ὠνειρεύθην καὶ ἐγὼ ὁ ἄνδρας ἰδανικὸν τῆς ἐκλογῆς μου καὶ πῶς νὰ μεγαλώσω τὸ ὄνομα τοῦ γένους μου; Ἡ Πολιτεία αὐτὴ ποῦ πρέπει νὰ στηρίζῃ τὸ μέλλον καὶ τὰς ἐλπίδας της, εἰς τὸ ἰδανικὸν τῆς γυναικὸς ἢ τοῦ ἀνδρός;

—Ὥστε, λέγει ἡ Μαντώ, ἐσκέφθης καὶ σὺ διὰ γάμον καὶ διὰ γυναῖκα. Ἔπλασες μάλιστα τὸ ἰδανικόν της. Καὶ εἶπες ὅτι δὲν ἔχεις ἔρωτα;

— Παρακαλῶ ἡ ὁμιλία μας νὰ μὴ παραπλανηθῇ.

αὐτὰ δὲν ἀνήκουν εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον. Εἶνε ὄνειρα μόνον ποῦ ἔδοσαν οἱ θεοὶ νὰ τελειοποιοῦν τὸν ἄνδρα.

— Καὶ ἡ γυναῖκα;

— Εἶνε ἕνα ὡραῖο ὄχημα νὰ τὸν μεταφέρῃ. Αὐτὸς εἶνε ὁ προορισμός της.

— Μὲ συμπάθειο, λέγει ἡ Ρόδη, διαμαρτύρομαι.

Ἡ Μαντὼ ἐκοκκίνησε. Ὁ Γλαῦκος παρεδόθη σὰν ἀφῃρημένος εἰς σκέψεις. Κατόπιν συνῆλθε, ἔρριψε βλέμμα εἰς τὰς ἑταίρας, ἐχαιρέτησε καὶ ἀπῆλθε.

— Γλαῦκε! φωνάζει ἡ Θελξινόη.

—Γλαῦκε! λέγει προτρέξασα καὶ ἡ Ρόδη. Τίποτε. Ἐκεῖνος ἀπῆλθε...

IV

Πέντε μῆνας ἀργότερα στὸ σπῖτι τοῦ Μενάνδρου γίνονται μεγάλοι γάμοι. Ἡ κόρη του Καλλιστὼ ἐπέστρεψε ἀπὸ τὴν Κύπρον. Ἔπαιζε, ἐχόρευε, ἐτραγουδοῦσε. Ἡ θεὰ τῆς Πάφου ἔλυσε τὴν τιμωρίαν της.

Ὅταν πέρυσι ἡ Καλλιστὼ προηγεῖτο τῆς ἱερᾶς πομπῆς καὶ ὁ λαὸς τὴν ἐπροσκύνει ὡς Ἀρτέμιδα, τρεῖς νέοι ἐζήτησαν τὴν κόρην. Καὶ ἐκείνη ἔδωκε ἀπάντησιν ὅτι δὲν θέλει ἔρωτας καὶ γάμους. Ἀλλ' ἡ ἀπάντησις ἐχόλωσε τὴν Ἀφροδίτην καὶ ἡ

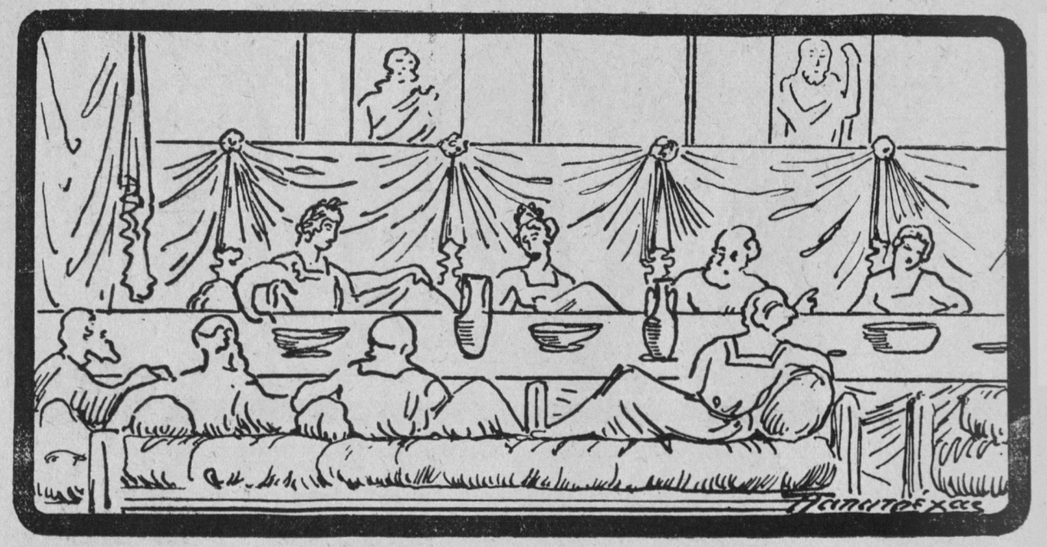

Οἱ προσκεκλημένοι μὲ ριχμένα τὰ στεφάνια εἶχαν μεθύσει...

Καλλιστὼ ἀρρώστησε. Τώρα ποῦ ἐπέστρεψε χαρούμενη καὶ γελαστὴ ἀπὸ τὴν Κύπρον ηὗρε τὸν Γλαῦκον στὸ σπίτι τοῦ πατέρα της. Καὶ σήμερον γίνονται οἱ γάμοι.

— Εὐοῖ! Εὐάν! ἐξεφώνει τὸ πλῆθος καὶ ἄδειαζε τοὺς ἀσημένιους κρατῆρας.

Τὸ τραπέζι τοῦ γάμου ἐτελείωσε. Τὸ κρασὶ ἐκενόνετο μὲ ἀσκούς. Οἱ προσκεκλημένοι μὲ ριχμένα τὰ στεφάνια εἶχαν μεθύσει καὶ ὀλίγοι νέοι μόνον ἔψαλλαν. Ἀπὸ τὸν γυναικωνίτην ἠκούοντο αἱ γυναῖκες νὰ χορεύουν, νὰ ψάλλουν εἰς τὴν Δήμητρα τὸν χαριστήριον καὶ νὰ κωμάζουν τὸν ὑμέναιον.

Τὰ μεσάνυκτα ὁ μεγάλος ὑμέναιος ἤρχισε. Ὅλοι μὲ λαμπάδας ἀναμμένας ὡδήγουν εἰς τὸν θάλαμον τὴν νύμφην. Στεφάνια καὶ ἐληᾶς κλωνάρια ἐστόλιζαν τοὺς τοίχους καὶ τὰ ἔπιπλα τοῦ θαλάμου. Τὸ κατάχρυσο κρεββάτι ἦτο θαυμάσιο τεχνούργημα πλούτου καὶ τέχνης τῆς Σιδῶνος. Ἕνα χρόνο τὸ ἐκέντησαν τὰ ὀνομαστότερα κορίτσια τῆς τέχνης. Ἐκέντησαν ἔρωτας πρὸς τὸ μέρος τῆς νύμφης ποῦ ἄλλοι ἔπαιζαν, ἄλλοι καβαλλίκευαν σπουργίτια καὶ ἄλλοι ὑπηρετοῦσαν τὴν ἀθάναιη Ἀφροδίτη. Πρὸς τὸ μέρος τοῦ γαμβροῦ ἐκέντησαν τὸν Ἄρην χωρὶς ὅπλα, ἀλλὰ στεφανωμένον, ποῦ ἔφερε μόνον τὴν χλαμύδα. Τὸν δρόμον του ὡδηγοῦσε ἔρως ποῦ ἐκράτει λαμπάδα ἀναμμένην. Καὶ ὁλόχρυσα κρόσσια ἐτριγύριζαν τὸ κέντημα.

Ἡ ὥρα τῆς μυστικῆς νύκτας ἔφθασε. Οἱ νέοι ἤρχισαν νὰ ψάλλουν τὰ ἐπιθαλάμια. Ὁ γαμβρὸς καὶ ἡ νύμφη ἦσαν ἤδη

στὸν θάλαμον ὅταν, ὦ θεοί! ἐνῷ ἔραιναν τὸ νυμφικὸ ζεῦγος, μιὰ φωτεινὴ φλόγα ἀνεφάνη καὶ καπνὸς κατάλευκος ποῦ ἐσκέπασε τὸν νυμφίον. Ὁ ὡραῖος νέος ἔλαμψεν ὡς τὸ φῶς καὶ ἤρχισε νὰ φωτοβολῇ, νὰ λευκαίνεται, νὰ σβύνῃ ὡς ποῦ ἔμεινε κατάλευκος ἀχνὸς καὶ ἐχάθη.

Ἡ νύμφη ἔμεινε σὰν παγωμένη, κίτρινη, ἐκστατική. Ὁ ὕμνος ἔπαυσε καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐγονάτισε ὑψώνων τὰ χέρια καὶ παρακαλῶν.

—Ἵλεως Ἀπολλον!

—Ἵλεως Θεοί!

Μόνος ὁ πατέρας Μένανδρος ἔπεσε κατὰ πρόσωπον λιπόθυμος. Μιὰ φωνὴ ἠκούσθη ποῦ τὴν ἤκουσε καὶ ὁ ἴδιος: «Ἐθυσίασες τὸ ἱερὸν τῆς νεότητός σου»;

Νυμφίος ἦτο ὁ ἐκδικούμενος Θεός.

Ἡ Καλλιστὼ ἐθυσιάσθη. Ἔγινεν ἱέρεια τῆς Θεᾶς.

Φανάρι

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ

Η ΓΛΩΣΣΟΥ

Ξέρω τὰ κρυφὰ κι' ἐκείνου
καὶ αὐτοῦ τοῦ σαλονιοῦ
καὶ τοῦ κάθε καπελίνου
καὶ τοῦ κάθε φουστανιοῦ.
Ξέρω τοῦτος ποιὰν ζητεῖ,
ξέρω τούτη ποιὸν γελᾷ,
τίνος γάμος καὶ γιατὶ
ἔτσι ἔξαφνα χαλνᾷ.

Ξέρω πράγματα... πώ! πώ!
ποῦ καθένας θὰ τρομάξῃ,
μὰ δὲν θέλω νὰ τὰ πῶ,
ὁ Θεὸς νὰ μὲ φυλάξῃ!

Ξέρω δὰ κι' ἀφεντικὰ
τῆς ψηλῆς κοκεταρίας
ποῦ φιλοῦν τὰ δουλικὰ
γιὰ γενάτι τῆς κυρίας.

Ἀλλὰ ξέρω καὶ κυράδες,
ποῦ 'στὸ πεῖσμα τοῦ ἀφέντη
μὲ κυρίους ἁμαξάδες
πότε πότε κάνουν γλέντι.

Ξέρω πράγματα... πώ! πώ!
ποῦ καθένας θὰ τρομάξῃ,
μὰ δὲν θέλω νὰ τὰ πῶ
ὁ Θεὸς νὰ μὲ φυλάξῃ!

Ξέρω ὅλη τὴν Ἀθήνα,
καὶ τρυπόνω ἡ μαγισσία
'στὸ σαλόνι, 'στὴν κουζίνα
σ' ὅλους, σ' ὅλαις καὶ εἰς ὅλα,
γιὰ νὰ μάθω κάθε σχέσι,
κάθε μιὰ ξετσιπωσιά,
ἂν καὶ διόλου δὲν μ' ἀρέσει
ἡ πολλὴ κακογλωσσιά.

Ξέρω πράγματα... πώ! πώ!
ποῦ καθένας θὰ τρομάξῃ,
μὰ δὲν θέλω νὰ τὰ 'πῶ,
ὁ Θεὸς νὰ μὲ φυλάξῃ!

Γ. ΣΟΥΡΗΣ

ΟΙ ΞΕΝΟΙ

— Λίνα μου, ἦλθα πρώτη πρώτη νὰ σὲ φιλήσω καὶ νὰ σὲ συγχαρῶ. Tu as vraiment de la chance. Ὅλος ὁ κόσμος t'envie, ma chère. Λοιπὸν πές μου εἶναι ἀλήθεια ; Τελείωσε, ἀρραβωνιάστηκες μὲ τὸν Ἐδμόνδ ; Χθὲς τὸ βράδυ στὸ τσάϊ τῆς κ. Ἀμεδὲ δὲν μιλούσανε παρὰ μόνον γιὰ σένα καὶ γιὰ τὸ μελετώμενον συνοικέσιον. Δὲν ἔβλεπα τὴν ὥραν νὰ ξημερώσῃ νὰ ἔλθω νὰ σὲ συγχαρῶ de tout mon cœur. Ἄχ ! ma chère, νὰ πάρῃ κανεὶς ἕνα ξένο!... Τί νὰ σοῦ πῶ, αὐτοὶ οἱ ξένοι ἔχουν ἄλλην ἀνατροφή, ἄλλη μόρφωσι, ἄλλην ὁμιλία, ἄλλον τρόπον τοῦ φέρεσθαι. Θαρρεῖς πῶς εἶνε ἄλλοι ἄνθρωποι, il n' y a pas de comparaison. Φαντάσου, ἐδῶ ποῦ τὰ λέμε, νὰ κάνῃς comparaison τοῦ Ἐδμόνδ μὲ τὸν μπαμπᾶ σου καὶ μὲ τὸν μπαμπᾶ μου. Θεέ μου, εἶνε νὰ κλεῖς τὰ μάτια σου καὶ νὰ κοκκινίζῃς ἀπὸ ἐντροπή. Μπαμπᾶς θὰ πῇ συμβουλὲς γιὰ οἰκονομία, προσευχές, νουθεσίες, τιμιότης, αὐστηρότης, ρωμαίϊκο, τίποτε chic, τίποτε καινούργιο, bourgeoisie, νοικοκυρωσύνη, μαγειριό. Οὔφ ! j'en ai assez. Καλὰ ποῦ δὲν εἶνε καθημέρα στὸ σπίτι, καὶ μὲ τὴν μαμὰ τὴν καϋμένη βγαίνομε κομμάτι, πᾶμε σὲ κανένα σαλόνι βρίσκει κανεὶς κανένα ἄνθρωπο, μιλεῖ κομμάτι ξένη γλῶσσα, νὰ ξεχνιέται. Κι' ἂν ἔχῃ τύχη σὰν κι' ἐσένα, μπλέκει στὰ δίκτυα του ἕνα μορφωμένο, ἕναν ἄνθρωπο τοῦ κόσμου, σὰν τὸν Ἐδμόνδ. Tu as vraiment de la chance. Ἔλα νὰ σὲ φιλήσω γιατὶ τ' ἀξίζεις, μέλλουσα κυρία Ἐδμόνδ.

«Ἀλήθεια, πῶς εἶνε τὸ ἐπίθετόν του; Μὲ εἴπανε πῶς ἔχει καὶ τὸν τίτλον de· μὰ σὲ ὅποιο σπίτι μπῆκε τόσον γρήγορα σχετίστηκε καὶ γένηκε τοῦ σπιτιοῦ, ὥστε ὁ περισσότερος κόσμος τὸν φωνάζει μὲ οἰκειότητα Monsieur Ἐδμὸνδ χωρὶς νὰ φροντίζῃ νὰ μάθῃ τὸ ἐπίθετόν του. Ἄλλως τε ὅπως κι' ἂν τὸν λένε φθάνει ποῦ ἔχει τὸν τίτλον de καὶ τὸν λένε Ἐδμόνδ. Quel nom chic. Vraiment je te felicite ma chère; viens que je t'embrasse.

Καὶ ἡ Καίτυ ἥρπασεν εἰς τὰς ἀγκάλας της τὴν φίλην της Λίναν καὶ τὴν ἔσφιξε σφικτά, ὅπου ἕνας καλὸς παρατηρητὴς θὰ διέκρινεν, ὅτι ὁ ἐναγκαλισμὸς ἐκεῖνος μᾶλλον ἐδείκνυε διαθέσεις στραγγαλισμοῦ ἐκ μέρους ἀντιπάλου ἢ θωπείαν φιλικήν.

***

Ἡ Λίνα ὑπερήφανος διὰ τὴν κατάκτησίν της ἀφέθη εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς φίλης της καὶ ἐκ τοῦ ὕψους τῆς θέσεως, εἰς ἣν τὴν ἀνεβίβαζεν ἡ τιμητικὴ ἐκλογὴ τοῦ Ἐδμόνδ, κατεδέχθη νὰ παρηγορήσῃ τὴν φίλην της διὰ τὴν ἀποτυχίαν της.

— Ma Kétty, αὐτὰ τὰ πράγματα εἶνε

ΟΙ ΗΡΩΕΣ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΣ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΜΑΣ

ΤΟ ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΜΑΣ

Α. ΛΙΜΑΡΑΚΗΣ

Γ. ΘΕΟΧΑΡΕΙΔΗΣ

τυχηρά. Σήμερον γιὰ μένα αὔριον γιὰ σένα. Après, l'éducation que tu as, tu peux aspirer à un meilleur mariage. Qui sait? Tu es si gentille.

Ἦλθε τώρα καὶ ἡ σειρά τῆς Λίνας νὰ σφίξῃ τὴν φίλην της στὴν ἀγκαλιά της καὶ νὰ τὴν πάρῃ ὑπὸ τὴν προστασίαν της, αὐτὴ ἡ ὁποία πλέον εἶχεν ἐξασφαλίσει τὸ μέλλον της.

Καὶ αἱ δύο φίλαι ὑποκρινόμεναι καὶ ἐπιδεικνύουσαι ἀμοιβαίως τὰ ψευδῆ φιλικά των αἰσθήματα ἐκάθησαν ἡ μία πλησίον τῆς ἄλλης καὶ ἤρχισαν τὴν γλυκεῖαν συνομιλίαν τῶν σημερινῶν κοριτσιῶν μας. Πότε θὰ γίνῃ ὁ γάμος, ποῦ θὰ παραγγελθῇ τὸ νυμφικό, ἂν θὰ φύγουν τὸ ἴδιο βράδυ τοῦ γάμου γιὰ ταξεῖδι, ποιοὺς θὰ προσκαλέσουν στὸ γάμο, καὶ τόσα ἄλλα. Τὸ βέβαιον ὅμως εἶνε, ὅτι καὶ αἱ δύο ἐκάθηντο ἐπὶ ἀνθράκων. Ἡ Λίνα δὲν ἔβλεπε τὴν ὥραν νὰ φύγῃ ἡ Κέττυ, μὴ ἔλθῃ ὁ Ἐδμὸνδ καὶ τὴν ἴδῃ, διότι ἤξευρε πῶς τὴν κορτεζάρισε, ἡ δὲ Κέττυ σὲ κάθε κτύπημα τῆς πόρτας ἀνεπήδα, νομίζουσα ὅτι ἔρχεται ἐκεῖνος δι' ὃν εἶχε πλάσει τόσα ὄνειρα εὐτυχίας. Καὶ αἱ δύο ἦσαν ἀνήσυχοι, ἀλλὰ καὶ αἱ δύο προσεποιοῦντο ἀδιαφορίαν.

Τὸ ἀληθὲς εἶνε ὅτι ἡ παρουσία τοῦ Ἐδμόνδου εἶχεν ἀναστατώσει τὰς δύο οἰκογενείας τῆς Λίνας καὶ τῆς Κέττυ ὅπως εἶχεν ἀναστατώσει καὶ τὰς καρδίας των. Πάλη ζωηρὰ διεξήγετο μεταξὺ τῶν δύο οἰκογενειῶν καὶ ἡ πονηρία τῶν μητέρων ἔθετεν εἰς ἐνέργειαν ὅλα τὰ μέσα ἵνα προσελκύσῃ τὸν gentleman.

***

Ἀλλ' ἐπὶ τέλους ποῖος ἦτον αὐτὸς ὁ Ἐδμόνδος; Ἦτο κάποιος τελευταίως ἐλθὼν εἰς Κ)πολιν καὶ κατοικήσας εἰς τὸ Πέρα Παλάς. Τοῦτο καὶ μόνον ἤρκει νὰ τὸν ἐξυψώσῃ εἰς τὰ ὄμματα τῆς ξεπασμένης κοινωνίας μας. Ἂν εἰς αὐτὰ προσθέσωμεν τὸ ἐπιβλητικὸν ἐξωτερικόν, τὴν κομψὴν ἐνδυμασίαν, τὰ αἰωνίως εἰς τὰς χεῖράς του γάντια, τὰς ὡραίας του ὑποκλίσεις, τὰς κομψὰς καὶ τετορνευμένας φράσεις του εἰς τὴν ὡραίαν Γαλλικὴν γλῶσσαν, πρὸ πάντων διὰ τὰς Ἑλληνίδας, αἵτινες ἔχουσι τὸ «ἀτύχημα» νὰ μὴ ἔχωσι τὴν Γαλλικὴν μητρικήν των γλῶσσαν, ἔχομεν τὸν τύπον τοῦ tandy, ὃν ὀνειροπωλοῦσιν ὡς σύζυγον αἱ καθὼς πρέπει δεσποινίδες.

Τώρα τί περικλείει ἡ κομψὴ περιβολή, πόθεν προέρχεται ὁ κομψευόμενος νέος, ἢ ὅπως λέγομεν, ἀπὸ ποῦ βαστᾷ ἡ σκούφια του, αὐτὰ εἶνε ἐπουσιώδη, ἀνάξια προσοχῆς· ἀρκεῖ, ὅτι κάθεται εἰς τὸ Πέρα Παλὰς καὶ μιλεῖ καὶ γαλλικά. Ὁ νέος διέδιδεν, ὅτι εἶνε ἀντιπρόσωπος διαφόρων με-

ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΚΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

— Ἐπιθυμεῖτε, κυρία, νὰ κάνουμε ἕνα βάλς ;

— Εὐχαρίστως, ἀλλ' ὄχι πηδηχτά, γιατὶ τὸ πένθος μου εἶναι πρόσφατον ἀκόμη.

γάλων εὐρωπαϊκῶν οἴκων διὰ σπουδαίας ἐπιχειρήσεις. Εἶνε καὶ τοῦτο τῆς μόδας. Ἡ γνωριμία του μετὰ δύο ἢ τριῶν νέων τῆς διεθνοῦς κοινωνίας μας τὸν εἰσήγαγεν εἰς τὰ σπίτια ποῦ δέχονται, ποῦ ἔχουν τὰς jours fixes, τὰ δὲ ρωμαΐϊκα σπίτια ἐπροθυμοποιήθησαν πρῶτα πάντων νὰ τὸν δεχθῶσι μὲ ἀνοικτὰς ἀγκάλας. Ἐντὸς ὀλίγου ὁ ξένος μὲ τοὺς τρόπους του κατέκτησε τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τὴν συμπάθειαν τῶν δεσποινῶν καὶ δεσποινίδων. Quel homme charmant. Quelle distinction, vrai homme du monde. Καὶ ἀληθῶς ὁ πανοῦργος ξένος ἤξευρε νὰ σαγηνεύῃ. Εἶχε τὸ étoffe βαγαπόντη τοῦ τελευταίου συρμοῦ, ἐξ ἐκείνων ποῦ ὅταν ἡ μπογιά των δὲν περνάει πλέον στὴν Εὐρώπη, καταφεύγουν στὴν Ἀνατολή, ὅπου ἠξεύρουν πῶς μπορεῖ ἀκόμη νὰ ἔχουν πέρασι. Καὶ ὁ τύπος μας, notre type, ἀντελήφθη ὅτι οἱ περὶ κουφόμυαλοι ἀπὸ ὅλους τοὺς Ἀνατολίτας ἦσαν οἱ Ρωμηοὶ καὶ τὰ ρωμαΐϊκα σπίτια ἔχουνε τὴς πόρτες των ἀνοικτὲς σὲ κάθε ποῦ παίζει πόκερ, μιλεῖ γαλλικὰ καὶ εἶνε ἄνθρωπος τοῦ κόσμου, σὰν νὰ λέμε ὄχι Ρωμηός.

Σὲ λίγον καιρὸν λοιπὸν ὁ Monsieur Ἐδμόνδ ἦτο τὸ enfant gaté ὅλης τῆς ρωμαΐϊκης κοινωνίας, καὶ τὰ κορίτσια μας, βοηθούμενα καὶ ἀπὸ τῆς μητέρες των, ἤρχισαν τὴν ἔφοδον κατὰ τοῦ ξένου. Προσκλήσεις, τσάγια, ἐκδρομαὶ διενεργούμεναι πρὸς τιμήν του. Ὁ ξένος πολὺ περὶ πονηρὸς ἀπὸ τοὺς κουτοὺς ξενομανεῖς Ρωμηοὺς κρατοῦσε τὴν πόζαν του. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ἐλάμβανε πληροφορίας γιὰ κάθε οἰκογένειαν, τὴν ὁποίαν ἐζύγιζεν, οὐχὶ μὲ τὸ μέτρον τῆς οἰκογενειακῆς τιμῆς, ἀξιοπρεπείας ἢ κοινωνικῆς μορφώσεως, ἀλλὰ μὲ τὴν βλακείαν τῆς οἰκογενείας, ἥτις εὐκολώτερον ἠδύνατο νὰ πέσῃ στὰ νύχια του καὶ νὰ τοῦ χρησιμεύσῃ διὰ τὸ κόλπο, ὅπερ ἐπρόκειτο νὰ κάμῃ. Τὸ γυμνασμένο μάτι του περιωρίσθη μεταξὺ τῶν δύω δεσποινίδων τῆς Λίνας καὶ τῆς Καίτης, τῶν ὁποίων οἱ γονεῖς, αἱ μὲν μητέρες ἀπόφοιτοι ἀνωτέρου παρθεναγωγείου, μὲ γαλλικά, μὲ πιάνο, περνοῦσαν ὡς κυρίαι τοῦ κόσμου, οἱ δὲ πατέρες, ἐσνάφι ἄνθρωποι, εἶχον σχετικῶς τὴν μεγαλειτέραν περιουσίαν ἐφ' ἧς ἠδύνατο ὁ νεαρὸς κομψευόμενος νὰ παίξῃ τὸ κόλπο του. Εἰς τὰς συναναστροφάς, αἵτινες ἐδίδοντο πρὸς τιμήν του, ὁ Ἐδμόνδος, ἀφοῦ ἔλαβε σχετικὰς πληροφορίας περὶ τῆς περιουσίας τοῦ πατρὸς ἔκλινε πρὸς τὴν Λίναν, ἔδειξε τὴν préférence τὴν ὁποίαν εἶχε δι' αὐτήν· ὁ κόσμος τῶν σαλονιῶν ἤρχισε νὰ ψιθυρίζῃ καὶ ἐπὶ τέλους ὡς ἄνθρωπος acoiemmut, μὴ θέλων νὰ ἐκτίθεται ἐπὶ πλέον ἡ κόρη, ἔκαμε τὴν déclaration του, ὡμίλησε πρὸς τὴν μητέρα, ἥτις πάλιν σὰν γυναῖκα τοῦ κόσμου, χωρὶς νὰ τὸν ἐνθαρρύνῃ, ἀλλὰ καὶ χωρὶς νὰ τὸν ἀπελπίσῃ, μὲ ὅλην τὴν ἀξιοπρέπειαν τὸν συνεβούλευσε νὰ κάμῃ sa demande officielle στὸν πατέρα.

***

Τὸ βράδυ ἐκεῖνο καὶ δι' ὅλης τῆς νυκτὸς ἡ μαμὰ ξεπιπίλησε τὸ κεφάλι τοῦ μπαμπᾶ, ὅστις, ἀσθενοῦς χαρακτῆρος καὶ ὑφιστάμενος τὴν ἐπιρροὴν τοῦ γλυκοῦ ἡμίσεός του, εἶχε σχεδὸν εἰπῇ τὸ ναὶ πρὸς τὴν μαμᾶν πρὶν ἢ ὁ Κύριος Ἐδμόνδος ὑποβάλῃ τὴν πρότασίν του. Τὴν ἐπαύριον ὁ κ. Ἐδμόνδος μὲ τὴν ἐπίσημον ρενδικόταν του ἔκρουσε τὴν θύραν τοῦ οἴκου τῆς Λίνας, καὶ μεταξὺ ἑνὸς τσαγιοῦ, καθ' ἣν ὥραν ἡ Λίνα ὑπείκουσα εἰς ἓν νεῦμα τῆς μαμᾶς ἀπεχώρησεν, ἐγένετο ἡ πρότασις καὶ ἡ ἀποδοχὴ καὶ ἡ Λίνα, ὅτε εἰσῆλθεν, ἐδέχθη ἐπὶ τοῦ μετώπου τὸ φίλημα τοῦ μνηστῆρος.

Τὸ γεγονὸς διαδοθὲν ἀμέσως προσείλκυσε τὸν φθόνον καὶ τὸν θαυμασμὸν τῶν δεσποινίδων τοῦ καλοῦ κόσμου. Quelle chance, mon Dieu!... Ἀλλ' ἐκτὸς τοῦ φθόνου ἐγένετο καὶ ἀφορμὴ ἐπιθέσεων καὶ συζυγικῶν σκηνῶν μεταξὺ τῶν ἀν-

ΠΙΑΣΙΜΟ ΠΟΥΛΙΩΝ

— Περνᾷ ἀπ' τὸν δρόμο καὶ τὸ μάτι του εἶνε στὸ παράθυρό μας.

— Κάνε ποῦ δὲν βλέπεις· αὐτὸ θὰ τὸν κάνῃ νὰ πιασθῇ εὐκολώτερα.

ΑΝΤΙΛΗΨΙΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΛΗΨΙΣ

— Μὰ πρόσεχε λοιπόν, Σταμάτα! Ὅλη τὴν σάλτσα τὴν ἔχυσες ἐπάνω στὸν κύριον.

— Δὲν πειράζει· ἔχω κι' ἄλλην στὴν κουζίνα.

ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΚΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

— Εἶνε ξένος . . .

— Ἄ ! Θὰ εἶναι τότε κανεὶς κόμης ἢ μαρκήσιος καὶ δὲν πρέπει ν᾽ἀφήσῃς τέτοια τύχη...

δρογύνων, ὅπου ὁ μπαμπᾶς, πρακτικὸς καὶ φρόνιμος ἄνθρωπος,ἀπέφευγε τὰς ματαίας ἐπιδείξεις, τὰς γελοίας συναναστροφὰς καὶ τὰς εὐκόλους ὑποδοχὰς τῶν ξένων. Ἑκάστην ἑσπέραν, ὅτε ἡ μαμὰ ἐξήρχετο εἰς ἐπισκέψεις καὶ στὰ σαλόνια δὲν ἤκουε τίποτε ἄλλο ἢ περὶ τοῦ μέλλοντος συνοικεσίου τῆς Λίνας, ἐπιστρέφουσα εἰς τὸν οἶκον εὕρισκε τὸν ἄνδρα της arriéré Ἀνατολίτην, καταστροφέα τοῦ μέλλοντος τοῦ κοριτσιοῦ της, ἀφοῦ δὲν ἐφρόντιζε κι᾽ αὐτὸς νὰ γνωρισθῇ, νὰ προσκαλέσῃ, νὰ πάρῃ βραδειά, νὰ παίζουνε κομμάτι χαρτιά. Ἔτσι γνωρίζεται σήμερα ὁ κόσμος, ἔτσι γίνονται τὰ συνοικέσια. Μακαρισμένο κορίτσι ἡ Λίνα ποῦ ἔχει τέτοιον πατέρα.

Ὁ Ἐδμόνδος ἔπαιζε θαυμασίως τὸν ρόλον τοῦ μνηστῆρος· καθ᾽ἑκάστην πρωΐαν, πρὶν ἡ Λίνα ἀνοίξῃ τὰ μάτια της, τὰ σπανιώτερα ἄνθη εὑρίσκοντο εἰς τὸ δωμάτιόν της· τὰ ἀπέστελλεν ὁ μνηστὴρ μὲ δύο του λέξεις φλογεράς, τὸ δὲ ἑσπέρας προσερχόμενος ὁ ἴδιος ἔφερνε τὰ ἀπαραίτητα μπομπόνια, σοκολάτες καὶ τὰ παρόμοια. Ἄνθρωπος πλέον rangé, διήρχετο τὰς ὥρας τῆς ἀναπαύσεώς του μετὰ τῆς μνηστῆς του καὶ τῆς οἰκογενείας της. Εἰς τὸν μέλλοντα πενθερόν του ἀνεκοίνου τὰ σχέδιά του, τὰς συνεντεύξεις του μετὰ τῶν ὑπουργῶν· ἐπεζήτει τὸ προνόμιον τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ τῆς πόλεως, ἔκανε concurrence διὰ τὴν ἠλεκτροκίνησιν τῶν τροχιοδρόμων, ἀλλὰ κυρίως ἐπεδίωκε τὸ προνόμιον τῆς ὑπογείου σήραγγος μεταξὺ Πόλεως καὶ Γαλατᾶ. Σπουδαιοτάτη ἐπιχείρησις. Καὶ ἀνέπτυσσε τὰ σχέδιά του, τὰ μέλλοντα κέρδη τῆς ἑταιρίας, τὴν μεγάλην του commission. Ὁ πενθερὸς ἔκθαμβος χωρὶς νὰ καταλαμβάνῃ, ἤκουε τὴν θαυμασίαν ἐπιχείρησιν, ἔβλεπε τὰ διαμειβόμενα τηλεγραφήματα τοῦ γαμβροῦ του μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων ἐκ Παρισίων τῆς μεγάλης ταύτης ἐπιχειρήσεως. Καὶ ἐμακάριζεν ἑαυτὸν καὶ τὴν θυγατέρα του διὰ τὸ εὕρημα.

***

Ἑσπέραν τινὰ ὁ Ἐδμόνδ ἐπέστρεψε πλήρης χαρᾶς. Μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ εἶχον μείνει τελείως σύμφωνοι. Τὸ σχέδιον ἐπεδοκιμάσθη καὶ δὲν ὑπελείπετο ἢ νὰ κατατεθῇ ἡ ἐγγύησις τῶν 5,000 χιλ. λιρῶν διὰ νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον. Ἔπρεπεν ὅμως ὁ Ἐδμόνδ νὰ σπεύσῃ διότι τὸν ἀντηγωνίζετο Γερμανικὸς ὅμιλος. Ἐτηλεγράφησεν εἰς τοὺς ἀνταποκριτάς του καὶ ἀνέμενε τὴν πίστωσιν.

Τὴν ἑσπέραν ἐκείνην ὁ Ἐδμόνδ μετὰ τῆς μνηστῆς του ἐνώπιον τῶν εὐτυχῶν γονέων ἔπλασαν τὰ ὡραιότερα ὄνειρα. Ἅμα τελειώσῃ ἡ ὑπόθεσις, θὰ γίνῃ ὁ γά-

ΓΥΝΑΙΚΕΙΕΣ ΠΟΝΗΡΙΕΣ

— Δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω γιατὶ ἡ Λιλὴ ἐννοεῖ νὰ μικραίνῃ πάντοτε τὰ χρόνια τῆς Καίτης.
— Γιατὶ ἔτυχε μιὰ φορὰ ἡ Καίτη νὰ τῆς ᾽πῇ πῶς εἶναι δμήλικες.

μος θὰ φύγουν τότε διὰ τὴν Εὐρώπην, διότι ὁ Ἐδμὸνδ εἶχε νὰ καταρτίσῃ τὴν ἑταιρείαν. Voyage de noce et d'affaires en même temps. Καὶ ἐπιστρέφοντες θὰ ἐγκαθίσταντο ἐδῶ. Ὁ Ἐδμὸνδ διευθυντὴς τῆς μεγάλης ἑταιρείας. Θὰ ἔφερνε τὰ ἔπιπλά του ἀπὸ τὴν Εὐρώπην, τὸ ἀπαραίτητον automobile, θὰ ἐδέχοντο, θὰ ζοῦσαν χαριτωμένα. Ἡ Λίνα ἔλαμπεν ἐξ εὐτυχίας καὶ ἡ γυναικεία ὑπερηφάνεια εὑρίσκετο εἰς τὸ Ζενίθ. Ὑπὸ τὰ ὡραιότερα αὐτὰ ὄνειρα ἀπεχωρίσθησαν τὴν νύκτα ἐκείνην.

Τὴν ἐπιοῦσαν ὁ Ἐδμὸνδ ἐπέστρεψε μελαγχολικὸς καὶ ἀνήσυχος. Ἔλαβε τηλεγράφημα, ὅπερ ἐδιάβασε καὶ ὁ πενθερός, ὅτι ἡ ἐγγύησις θὰ ἐστέλλετο τηλεγραφικῶς, ἀλλ' ἕνεκεν τῆς ἀσθενείας—καὶ ὑπῆρχεν ἓν ὄνομα εἰς τὸ τηλεγράφημα—τοῦ προέδρου τοῦ συμβουλίου θὰ ἀνεβάλλετο ἐπί τινας ἡμέρας. Ὁ Ἐδμόνδος ἦτον ἀπηλπισμένος· ἡ ἀναβολὴ τῶν ὀλίγων ἡμερῶν θὰ ἔδιδε καιρὸν εἰς τὸν γερμανικὸν ὅμιλον νὰ ἐνεργήσῃ, νὰ ἁρπάσῃ τὴν λαμπρὰν ταύτην ἐπιχείρησιν. Ἴσως ἔπρεπε νὰ φύγῃ ἀμέσως διὰ τὴν Εὐρώπην· δὲν θὰ ἀπουσίαζε πολύ, ἀλλ' ἔπρεπε νὰ ἐνεργήσῃ αὐτοπροσώπως, ἀπητεῖτο ἐνέργεια ἄμεσος, δὲν χάνει κανεὶς μίαν τοιαύτην εὐκαιρείαν διὰ 5,000 λίρας. Ἐπὶ τέλους θὰ ἐσκέπτετο μέχρι τῆς αὔριον. Καὶ σύννους ἀνεχώρησε ταχύτερον τοῦ συνήθους. Ἡ Λίνα, παρισταμένη εἰς τὴν διάλεξιν ταύτην εἰς τὴν ἰδέαν τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ Ἐδμὸνδ εἶδε τὰ ὄνειρά της, τὸ ταξείδιον τῆς Εὐρώπης, τὰ ἔπιπλα, τὸ automobile φεύγοντα. Μόλις ἀνεχώρησεν ὁ Ἐδμὸνδ ζωηρὰ ἤρχισεν ἡ συζήτησις μεταξὺ πατρός, μητρὸς καὶ θυγατρός. Ἐπὶ τέλους τὸν Ἐδμόνδον δὲν ἔπρεπε νὰ τὸν ἀφήσουν νὰ φύγῃ. Δειλὰ δειλὰ ἡ κόρη ἐξέφρασε τὴν ἰδέαν νὰ δώσῃ τὴν ἐγγύησιν ὁ μπαμπᾶς. Ἡ μαμὰ ἥρπασε τὴν σωτήριον ἰδέαν καὶ μὲ τὴν συνήθη ἐπιβλητικότητά της ἐπέπεσε κατὰ τοῦ συζύγου της, ὅστις μετά τινας ἐνδοιασμοὺς ὑπεσχέθη νὰ δώσῃ τὴν ἐγγύησιν. Ἄλλως τε τὸ ποσὸν αὐτὸ ἀνῆκεν εἰς τὴν κόρην, ἦτο ἡ προῖκά της, δὲν ἔπρεπε νὰ χαλάσῃ τὴν τύχην τοῦ κοριτσιοῦ.

Τὴν ἄλλην ἡμέραν τὸ πρωῒ ὁ μπαμπᾶς διῆλθε διὰ τοῦ Πέρα Παλὰς, συνήντησε τὸν Ἐδμόνδον καὶ τοῦ ἀνήγγειλε τὴν ἀπόφασίν του. Ὁ Ἐδμὸνδ καίτοι ἐνδομύχως ἦτο πλήρης χαρᾶς, ὅτι τὸ κόλπο ἐπέτυχεν, ἔκαμεν ὅτι ἠρνεῖτο, δὲν ἤθελε νὰ δεχθῇ, ἄλλως τε δὲν ἤθελε νὰ ὑποχρεώσῃ τὸν πενθερόν του, οὔτε νὰ ἐκτεθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ὅτι αὐτὸς δὲν εἶχε τὴν ἐγγύησιν. Ὤφειλε νὰ σώσῃ τὴν ἀξιοπρέπειάν του,

ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΚΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

— Καὶ τί νεώτερα, Λιλή μου ;

— Τὸ νεώτερο ἀπ' ὅλα εἶναι . . . τὸ καπέλλο μου. Πῶς σοῦ φαίνεται ;

ἔστω καὶ ἂν ἐχάνετο αὐτὴ ἡ ἐπιχείρησις. Ἀπέναντι τοῦ ἀδαμαντίνου τούτου χαρακτῆρος ὁ πενθερὸς ἀπέβαλε καὶ τὴν ἐλαχίστην ὑπόνοιαν· διὰ νὰ μὴ προσβάλῃ τὸν γαμβρόν του τῷ ἔδωκεν ἕνα chèque ἐπὶ τῆς Τραπέζης 5,000 λ. Τ.

Ὁ Ἐδμὸνδ δὲν ἤξευρε πῶς νὰ ἐκφράσῃ τὴν χαράν του. Ἅμα ἀνεχώρησεν ὁ πενθερός, αὐτοστιγμεὶ ἐπέβη ἁμάξης, κατῆλθεν εἰς Γαλατᾶν, εἰσέπραξε τὸ chèque καὶ ἀντὶ νὰ κατευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἐπέβη τοῦ ρωμουνικοῦ ἀτμοπλοίου, ἀναχωρήσας δι' ἄγνωστον διεύθυνσιν.

Τὸ ἑσπέρας ὁ πενθερὸς ἐπέστρεψεν ἐνωρίτερον εἰς τὸν οἰκόν του. Ἀνήγγειλε τὸ γεγονὸς εἰς τὴν μητέρα καὶ κόρην, αἵτινες ἀμφότεραι τὸν ἐνηγκαλίσθησαν.

— Χρυσέ μου πατεράκη, ποτὲ δὲν θὰ ξεχάσω τί ἔκαμες γιὰ μένα. Φαντάζομαι τί χαρὰ θὰ ἔχῃ ὁ Ἐδμόνδ.

Καὶ ἀνῆλθε τρεχάτη ἵνα ἐνδυθῇ καὶ ὑποδεχθῇ τὸν εὐτυχῆ μνηστῆρά της. Ἀλλ' αἱ ὧραι παρήρχοντο καὶ ὁ Ἐδμὸνδ δὲν ἐφαίνετο. Μέχρι τινὸς ἡ οἰκογένεια τῆς Λίνας ὑπέθετεν ὅτι ὁ Ἐδμὸνδ κατεγίνετο εἰς τὸ ὑπουργεῖον πρὸς ἐξομάλυνσιν τῆς ὑποθέσεώς του. Ἀλλ' ὅτε ἐγένετο 10η ὥρα μ.μ· ἡ Λίνα ἤρχισε νὰ ἀνησυχῇ. Μήπως ὁ Ἐδμὸνδ ἠσθένησεν; Ἐστάλη ἀμέσως ὁ ὑπηρέτης εἰς τὸ Πέρα Παλάς. Ἀλλ' ὅταν ἐπανελθὼν ἐκεῖθεν ἀνήγγειλεν, ὅτι ὁ Ἐδμὸνδ παραλαβὼν τὰς ἀποσκευάς του ἀνεχώρησεν, ἡ οἰκογένεια τῆς Λίνας ἔμεινε κατάπληκτος.

Ἀγρυπνία δι' ὅλης τῆς νυκτός, σχόλια, συγκινήσεις, ἀλλὰ οὐδεὶς ἐτόλμα νὰ ἐκφράσῃ ὅ,τι ἐνδομύχως ἐσκέπτετο. Τὴν πρωΐαν μόλις ἤνοιξαν τὰ γραφεῖα τῆς Τραπέζης, ὁ πατὴρ τῆς Λίνας μετέβη καὶ ἔμαθε τὴν ἀποτρόπαιον εἴδησιν, ὅτι ὁ Ἐδμὸνδ ἀπέσυρε τὰς 5 χιλ. λίρας. Ἡ ἀπαισία εἴδησις τὸν κατέστρεψεν. Ἄναυδος, συγκλονούμενος ἀνεχώρησε τῆς Τραπέζης, αἰσχυνόμενος διὰ τὴν ἐλαφρότητά του καὶ ἀναλογιζόμενος τὸ ἀπολεσθὲν χρῆμά του καὶ τὸ αἶσχος συγχρόνως.

Μετέβη εἰς τὴν οἰκίαν του καὶ διὰ πρώτην φορὰν ἐπετέθη ἀγρίως κατὰ τῆς συζύγου του, ἣν ἄλλοτε δὲν ἐτόλμα νὰ ἀτενίσῃ. Πένθος καὶ κατήφεια εἰς τὸν τέως χαρμόσυνον οἶκον τῆς Λίνας. Τὸ γεγονὸς ἐγένετο γνωστὸν εἰς τὴν κοινωνίαν τοῦ Πέραν, καὶ ὁ φθόνος μετεβλήθη εἰς οἶκτον. Πρώτη ἡ Kétty ἐπεσκέφθη τὴν Λίναν καὶ τὴν φορὰν ταύτην ἄνευ ὑποκρίσεως—ἐπρόκειτο περὶ λύπης—τὴν ἐνηγκαλίσθη. Vraiment, Lina mou, tu n'a pas de la chance. Αὐτοὶ οἱ ξένοι καμμιὰ φορά . . . εἶνε οἱ χειρότεροι.

Πέραν, τῇ 10 Νοεμβρίου 1910.

Ι. ΦΙΛΙΚΟΣ

ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Στὸ σχολεῖον:

Ὁ δάσκαλος. — Ντροπή σου εἶνε ἀπ' αὐτὴν τὴν ἡλικία νὰ λὲς ψέμματα.

Ὁ μαθητής. — Κι' ἀπὸ πότε λοιπὸν πρέπει ν' ἀρχήσω ;

⊕⊕

Εἰς τὸ νοσοκομεῖον:

— Πόσοι νεκροί ; ἐρωτᾷ ἕνα πρωὶ ὁ γιατρὸς τὸν ἀρχινοσοκόμον.

— Ἕνδεκα, γιατρέ.

— Μὰ ἐγὼ ἔγραψα συνταγὰς γιὰ δώδεκα.

— Ναί, ἀλλὰ ὁ ἕνας δὲν θέλησε νὰ πάρῃ τὸ φάρμακον.

⊕⊕

Πάμφθηνα πωλοῦν παλτὰ
μουσαμᾶδες καὶ ὀμβρέλλες
καὶ ζιλὲ ἀπὸ φανέλλες
εἰς τοῦ Τίριγγ — Γαλατᾶ.

ΑΦΕΛΕΙΑ ΓΚΑΡΣΟΝΙΟΥ

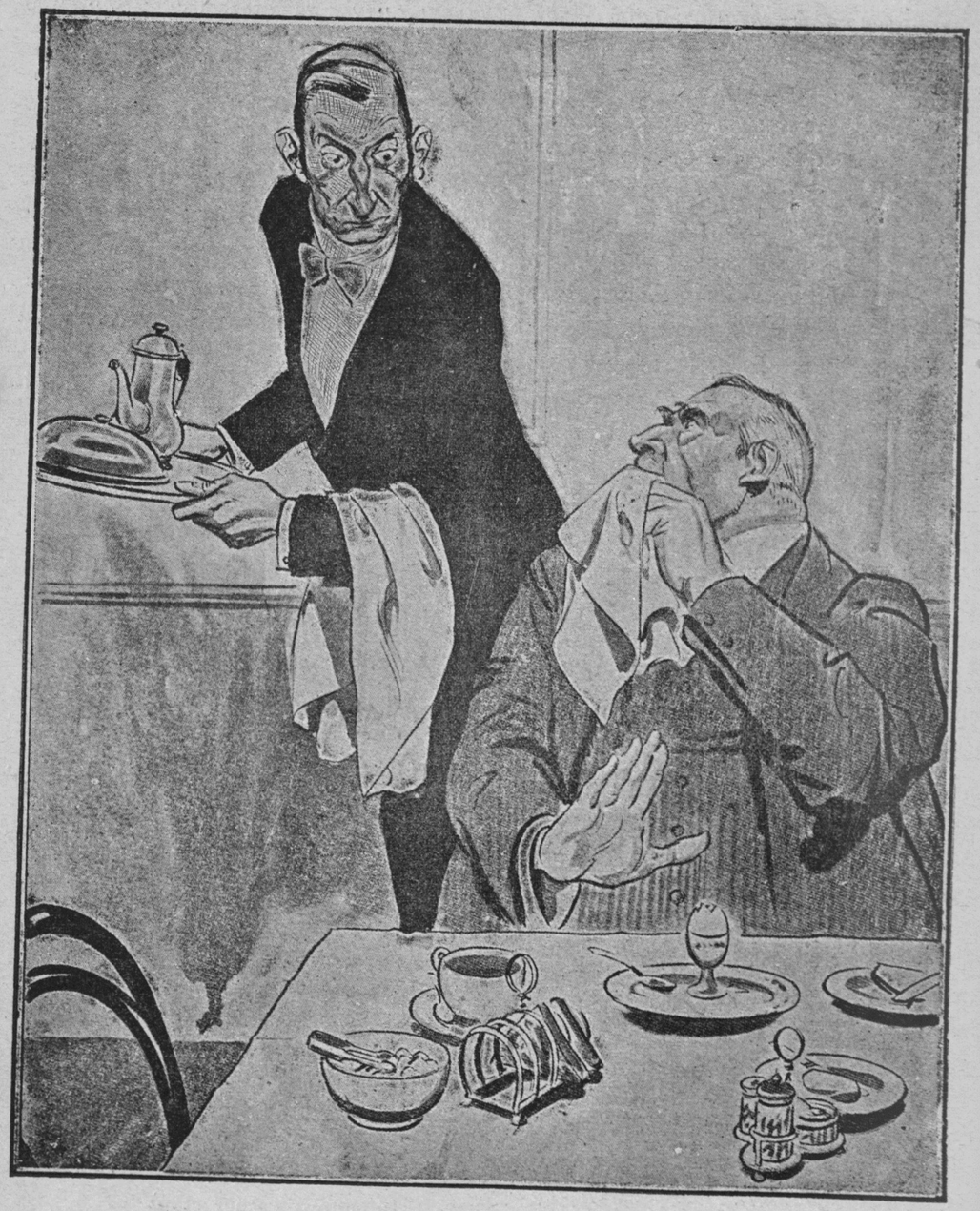

— Γκαρσόν, μέσα στ' αὐγό μου ὑπάρχει ἕνα πουλάκι.
— Ἔννοια σας, τώρα θὰ σᾶς φέρω μαχαιροπήρουνο νὰ τὸ φᾶτε.

ΟΤΑΝ ΘΑ ΕΦΕΥΡΕΘΗ Ο ΤΗΛΕΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

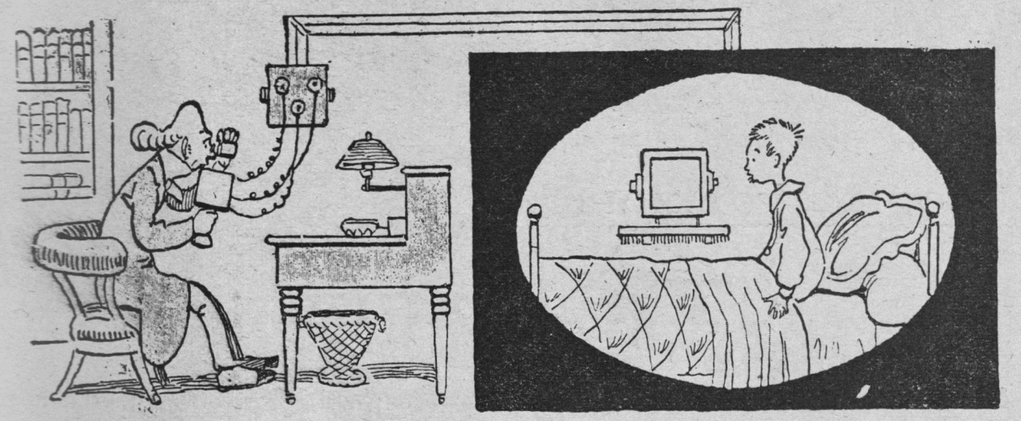

— Ἔλα, μικρέ μου, δεῖξέ μου τὴ γλῶσσά σου...

— Διαβολεμένη ποδάγρα ποῦ δὲν μ' ἀφίνει νὰ κινηθῶ... Ἂς ρίξω μιὰ ματιὰ στὸ γραφεῖό μου!...

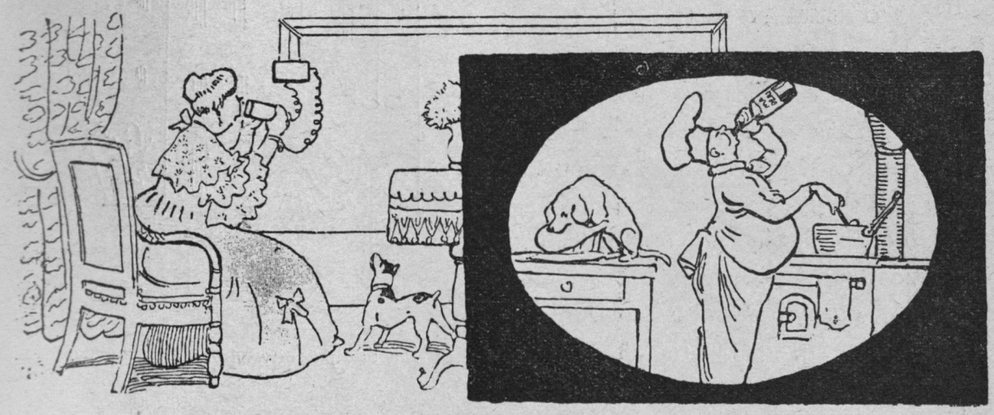

— Αὐτὴν τὴν ὥρα ὁ μάγειρός μου θὰ ἑτοιμάζει τὴ σάλτσα μὲ τὴ Μαδέρα γιὰ τὸ ψητό.

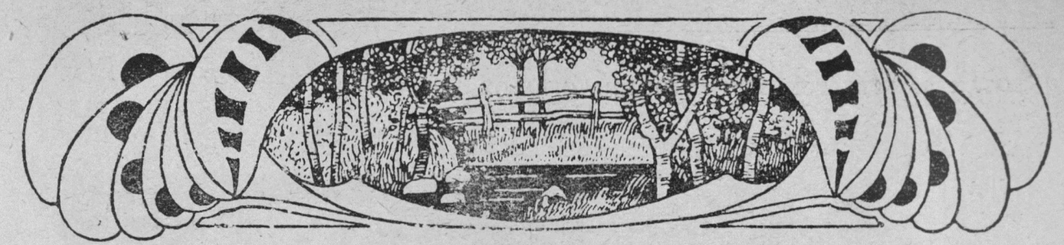

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Τα Μαγια

Ὁ Νιολάκης ὁ Ἀντζῆς ἐπέστρεψ' ἀπ' τὴ Μεγάλη Χώρα, ποῦ εἶχε πάει μάρτυ-

Ὁ Νιολάκης ὁ Ἀντζῆς

ρας εἰς τὸ χωριό. Τί εἶδε στὴ Μεγάλη Χώρα ὁ Νιολάκης «οὔτε λέγεται καὶ οὔτε μολογιέται». Σπίτια μεγάλα σὰν κάστρα Βενετσιάνικα, ἁμάξια καὶ κακὸ καὶ κόσμο καὶ κακὸ στὸ δρόμο.

— Τί διάολο, ἐσκέφθηκε ὁ Νιολάκης, αὐτὸς ὁ κόσμος δὲν πηγαίνει στὰ χωράφια του, μόν' «σεργιανάει» στοὺς δρόμους!

Καὶ ἐπέφερε τὴν σκέψιν:

— Τεμπελχανάδες καὶ χαραμοφάγηδες!

Σὰν φρόνιμος καὶ οἰκονόμος νοικοκύρης ὁ κὺρ Νιολάκης ὁ Ἀντζῆς, ἐκύτταξε ν' ἀγοράσῃ καὶ τίποτε οἰκονομικὸ νὰ πάῃ εἰς τὸ σπίτι του. Ὁ Ρομπόκος, ὁ μπακάλης τοῦ χωριοῦ, τοὺς ἔγδερνε ἀπ' τὴν ἀκρίβεια. Μιὰ δεκάρα τὰ ἀγόραζεν εἰς τὴν Μεγάλην Χώρα ὁ Ρομπόκος τὰ «εἰδήσματα» εἴκοσι τοὺς τὰ πωλοῦσε στὸ χωριό του, ἄλλως τε, τί διάολο στὴ Χώρα πῆγε ὁ κὺρ Νιολάκης, νὰ μὴν πάῃ μιὰ κουβαρίστρα στὸ σπίτι του!...

Καὶ δὲν πῆρε μιά, ἀλλὰ δώδεκα. Κάποιο ἐγγλέζικο παπόρι εἶχε πέσει ἔξω,

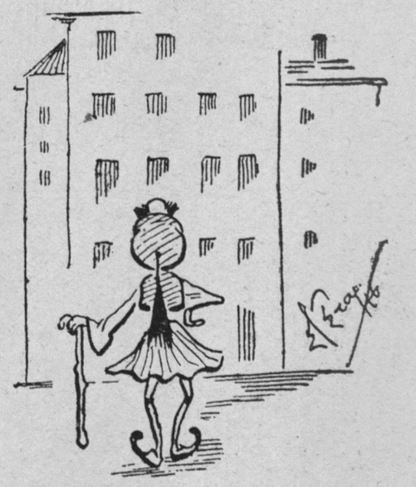

Σπίτια ψηλὰ σὰν κάστρα Βενετσιάνικα

βραχήκανε τὰ ἐμπορεύματα καὶ «ὅσο-ὅσο» τὰ πουλούσανε στὸ δρόμο. Ἕνα λεπτὸ ἡ

μιὰ ἦ κουβαρίστρες, δέκα νούμερο, ποῦ εἶχαν εἴκοσι λεπτὰ εἰς τὸν Ρομπόκο! Καὶ σὰν τὴς βρῆκε καὶ φθηνὲς ὁ Νιολάκης

Ὁ κὺρ-Ρομπόκος ὁ Μπακάλης τὸ ἕνα ἄλλο ἕνα πούλαγε

δώδεκα, μετὰ συγχωρήσεως, ἀγόρασε....

Ἡ Τσάντσω ἡ Μαρία, τοῦ Νιολάκη ἡ γυναῖκα, νοικοκυρὰ δὰ στὴ γειτονειὰ μὲ τ' ὄνομα, πρωΐ-πρωΐ ἐκείνη τὴν ἡμέρα ἐπῆγε στὸ χωράφι γιὰ νὰ μαζέψῃ λάχανα. Ἐπῆρε καὶ τὴν Λόπη, τὸ κορίτσι της, τὴν κυρὰ Πανωραία τὴ γειτόνισσα, ἐκλεί-

Ἀφοῦ τὴς εὕρηκε φτηνὲς ἀγόρασε δώδεκα βρεγμένες κουβαρίστρες.

δωσε τὸ σπίτι, ἔρριξε μιὰ ἄγρια ματιὰ στὴ διπλανὴ οἰκία τῆς Ἀβράμπενας:

— Ἡ κουκουβάγια μᾶς κυττάει, εἶπε! Θὰ μᾶς μουντζώσῃ ἡ σημαδιακιά, γιὰ νὰ μᾶς φάῃ κἄνα φεϊδι σήμερα!...

Καὶ χαιρετῶντας τὴς φιλικὲς γειτόνισσες, ἐτράβηξε πρὸς τὰ χωράφια.

— Γιὰ λάχανα, κυρὰ-Μαρία;

— Γιὰ λάχανα, κυρὰ Κατίνα μου! Νὰ πάρουμε καί λιγ' ἀέρα! Τί νὰ γείνῃ. Ἦ κουκουβάγιες κάθονται κλεισμένες ὅλη μέρα (καὶ ξανακύτταξε τὸ παραθύρι τῆς Ἀβράμπενας). Ἦ κουκουβάγιες κι' ἦ λεχῶνες κλείνονται!... Πάμε γιὰ λαχανάκια τοῦ Θεοῦ.

«Νοικοκυρὰ γυναῖκα τοῦ Νιολάκη ἦ

Ἡ Τσάντσω ἡ Μαριὰ ἡ Νιολάκενα.

Μαριά! Καὶ χρήματα εἶχε καὶ οἰκονομία ἔκανε. Ψωμὶ μὲ ψωμάκι ἔτρωγε καὶ πεντάρα δὲ χαλοῦσε. «Κόμπο» μεγάλον ἔδενε. Χαρὰ στὴ Λόπη, τὸ κορίτσι της. «Ξεροθυμᾶνε» αὐτοὶ γιὰ νὰ πάρῃ ὁ γαμπρὸς μεθαύριο. Καὶ νἆταν καὶ καμμιὰ φτωχή! Λάχανα πάῃ νὰ μάσῃ γιὰ νὰ μὴ δώσῃ μιὰ δεκάρα σὲ καμμιὰ φτωχιά;... Ἔτσι εἶν' αὐτὲς ἦ κρατημένες. «Τὸ κεραμίδι λιάζουν καὶ τὸ τρῶνε». Ἄμ' κι' ὁ γλῶσσός της!... Ἀφροὶ τὴν πιάνουν ἄμ' ἀνοίξῃ ἐκεῖνο τὸ παληόστομα. Μ' ὅλη τὴ γειτονιὰ καυγάδες στήνει κάθε μέρα. Καὶ γιατί; γιάτι δὲν τῆς δίνουν τὸ ταψὶ καὶ τὰ καζάνια τους! Καὶ τὰ δικά της, γιατὶ τὰ φυλάει μαθές; Γιὰ τῆς Λοπίτσας της τὴν

προῖκα! Ἄχ! κυρὰ κουμπάρα μου, νοικοκυράδες νὰ λεγώμαστε!... Μὰ τότε τὶ νὰ

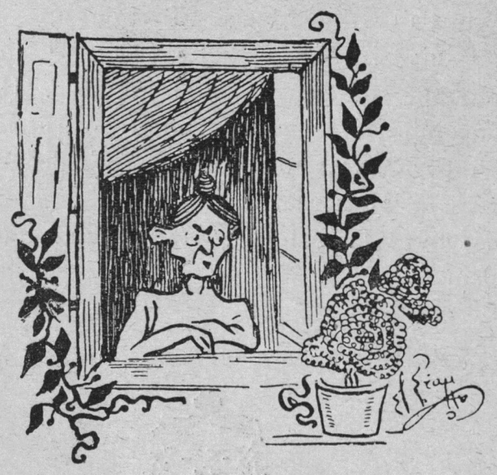

Στὸ παραθύρι ἦταν ἡ Ἀβράμπενα

ποῦμε κι' ἡ φτωχιὲς ἡμεῖς!.. Ἔννοια σου καὶ καλὰ τὴν διορθώνει ἡ Ἀβράμπενα... »

Ἀπὸ καιροῦ ἐχρονολογεῖτο ἡ μεταξὺ τῆς Μαριᾶς τοῦ Νιολάκη καὶ τῆς Λελούδως τῆς Ἀβράμπενας, ἡ ἔχθρα ἡ μεγάλη κι' ἀδιάλλακτος. Μιὰ μάνδρα ἐχώριζε τὰ δυὸ τὰ περιβόλια καὶ τὰ δυὸ τὰ σπίτια· ὅταν κανένα τῆς Μαριᾶς λουλοῦδι ἔγερνε κατὰ τὸν τοῖχο τῆς Ἀβράμπενας αὐτὴ τὸ ἔκοβε καὶ τὸ πετοῦσε, καὶ σὰν κανένα κλαρικὸ ἐξάπλωνε τοὺς κλάδους του κατὰ τῆς Τσάντσως τῆς Μαριᾶς τὴν αὐλή, ἀνηλεῶς καὶ παραχρῆμα ἐτσακίζετο. Ἡμέρα δὲν περνοῦσε χωρὶς νὰ ἔχουμε κι' ἕνα καυγᾶ! καὶ τὶ καυγᾶ! « Θέμου καὶ Παναγιά μου φύλαγε!» Δυὸ θεριὰ ποῦ πολεμοῦσαν. Βρισιές, λιθάρια, παληοκάνατα νὰ πᾶνε καὶ νὰ ἔρχωνται. Καὶ τὶ βρισιὲς καὶ τὶ κακό!... Καὶ ποία γιὰ τὴν γειτονιὰ ἀπόλαυσις!... Κι' ἔτσι περνούσανε ἡ μέρες. Ὅλες ἡ γυναικοῦλες διεσκέδαζαν, κι' ὅλες καὶ τῶν δυὸ τὸ μέρος τραβοῦσαν...

— Μωρὴ πεῖξα, μωρὴ δεῖξα, μωρὴ τέτοια κι' ἀποτέτοια!

— Ἐμένα θὰ μελετήσῃς μωρή, μωρὴ σορτούκου, πομπεμένη, παληογυναῖκα, ποῦ βρῆκες τὸν χαζὸν, τὸ Χοῦσο, γιὰ νὰ σκεπάσῃς τὴς πομπές σου ἄτιμη!..

— Νά, μωρὴ συρμένη, νὰ καθρέφτης γιὰ τὰ μοῦτρά σου!

Καὶ μία μέρα ἡ Μαριὰ ἡ Τσάντσω ἐσήκωσε ἕως ἀπάνω τὰ φουστάνια της!

— Φτοῦ σου ξαδιαντρεμένη! Φτοῦ σου βρωμογυναῖκα!

Μόλις ὁ Νιολάκης ἐβγῆκε ἀπὸ τὴ βάρκα, μιὰ καὶ δυὸ στὸ σπίτι του. Ἀπὸ τώρα λαχταροῦσε τὸν καφὲ ποῦ θἄπινε, γιὰ νὰ τὸν συνεφέρῃ ἀπὸ τῆς θάλασσας τὸ κλυδώνισμα. Ἤθελε νὰ πέσῃ λίγο καὶ ν' ἀναπαυθῇ. «Κουράζουν τὰ μεγάλα τὰ ταξείδια», ἐσκέπτετο. Καὶ γιὰ τὸν Νιολάκη, ἕνα ταξεῖδι ὡς τὴν Χώρα, ἦταν ταξεῖδι μεγάλο καὶ τρανό. Στὸ σπίτι ὅμως βρῆκε τὴν πόρτα σφαλισιὴ καὶ τὰ κλειδιὰ παρμένα.

— Πάει γιὰ λάχανα ἡ φαμηλιά, τοῦ φώναξε ἡ Κυριαρήνα ἡ γειτόνισσα.

Ὁ Νιολάκης ἐβλαστήμησε, ἔφτυσε καὶ ξαναβλαστήμησε καὶ κίνησε νὰ φύγῃ. Πρὶν φύγει ὅμως, σκέφθηκε νὰ βάλῃ ἀπάνω στὴν μάνδρα τὴς κουβαρίστρες ποῦ ἀγόρασε στὴ Χώρα, γιὰ νὰ στεγνώσουνε στὸν ἥλιο. Τὴς παρέταξε γραμμὴ-γραμμὴ καὶ ἔφυγε κροτῶντας τὸ μπαστοῦνι του...

Κατὰ τὸ βράδυ-βράδυ ἦρθε κι' ἡ νοικοκυρὰ ἡ Τσάντσω ἡ Μαριά, τοῦ Νιολάκη, ἀπ' τὸν ἥλιο ἀναμμένη καὶ φορτωμένη λάχανα. Ἡ ἄφιξίς της ἐγένετο αἰ-

Κλαίει γιατὶ δὲν ἦλθε τὸ καπέλλο.

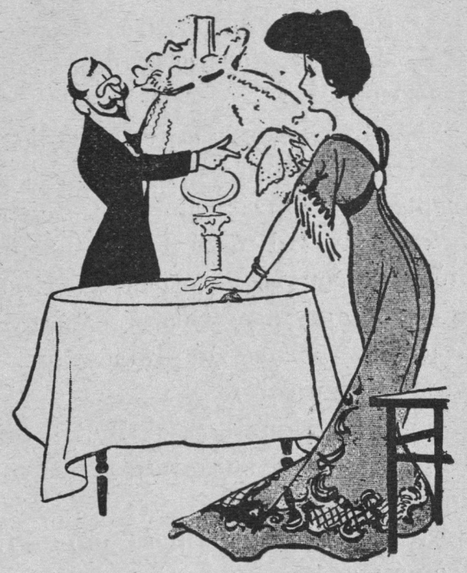

Μιὰ ἰδέα!...

Ἄμ' ἔπος ἄμ' ἔργον.

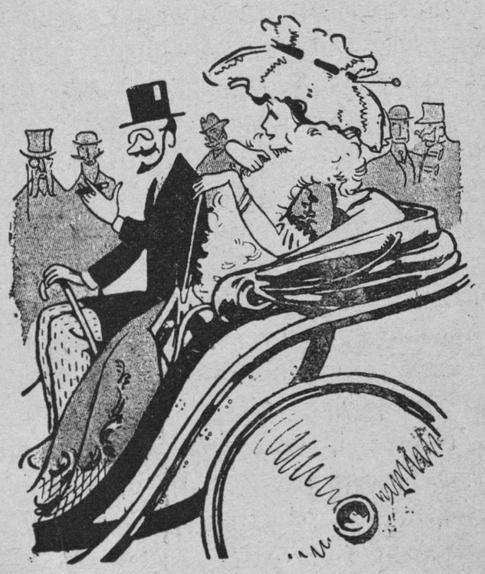

Καὶ τί ἐπιτυχία!!

σθητὴ στὴ γειτονιὰ ἀπὸ τὰ χαιρετούρια καὶ καλοδεξήματα.

— Καλῶς τὸν δέχτηκες τὸ Νιολάκη.

— Μπᾶ τὸν καϋμένον κι' ηὗρε τὸ σπίτι του κλειστό !

— Σὲ κάνα καφενεῖο θ' ἀκούμπησε.

Ἡ Μαριὰ ἐμπῆκε μέσα στὴν αὐλὴ καὶ τράβηξε ν' ἀνέβῃ εἰς τήν σκάλα. Ἀνεβαίνοντας ἔρριξε καὶ ἄλλο βλέμμα μοχθηρὸ στὸ παραθύρι τῆς Ἀβράμπενας. Ἐκεῖ ἐκείνη καθισμένη, σὰν ὄρνιο ἀπαίσιο μὲ τὰ μεγάλα, τὰ κακὰ καὶ ἀχρωμάτιστα τὰ μάτια τὴν ἐκύτταζε.

— Ἄχ, πανοῦκλα, νὰ σ' εἶχα, νὰ σὲ ἔσκιζα, εἶπε συρτὰ καὶ σιγαλὰ τὸ τρυφερὸν τοῦ Νιολάκη ἤμισυ.

Κι' ἐγύρισε γιὰ νἄμπῃ μέσ' στὸ σπίτι. Στὸ γύρισμά της ὅμως, τὸ μάτι της ἀντίκρυσε, ἀπάνω στὴ «μεσακιὰ» τὴ μάνδρα δώδεκα κουβαρίστρες νὰ εἶναι στὴ γραμμὴ σὰν στρατιῶτες εἰς παράταξιν. Ξεράθηκε στὸν τόπο της. Κάτι κρύο ἀνέβηκε ἀπὸ τὰ πόδια της σὲ ὅλο της τὸ σῶμα, τὰ μάτια της ἐγούρλωσαν κι' ἀνατριχίλα χύθηκε εἰς τὸ κορμί της. Ἡ ποδιὰ ἐξέφυγεν ἀπὸ τὰ χέρια της καὶ κάτω στὶς πλάκες σκορπιστήκανε τὰ λάχανα...

— Πώ ! πώ ! Μαυρίλες καὶ καῦλες μου ! Μάγια μοῦ ρίξανε στὸ σπίτι μου !

Καὶ πάλι κύτταξε στὴ μάνδρα, ποῦ ἐχώριζε τὴν αὐλή της ἀπὸ τὸ περιβόλι τῆς Ἀβράμπενας. Ἡ δώδεκα ἡ κουβαρίστρες ἀκίνητες φοβερὲς καὶ ἀδυσώπητες ἴσταντο ἐκεῖ εἰς τὴν γραμμήν.

Ἐφρύαξε ἡ Μαριὰ ἡ κακομοίρα καὶ γύρισε ἀμέσως κατὰ τὴν Ἀβράμπενα, ποῦ ἀκίνητη, σὰν σκιάχτρο στὸ παραθύρι πάντα ἐκαθότανε !...

— Μάγια μωρή, στὸ σπίτι μου μοῦ ἔστησες ! Μάγια μωρή, γιὰ νὰ μὲ ξεπατώσῃς, κουκουβάγια, ἄτιμη !..... Νὰ μωρὴ γρουσούζα, στρίγγλα, κακοροίζικη.

Κι' ἄρπαξε ἕνα λιθάρι καὶ τὤρριξε ἀπάνω. Αὐτὸ περίμενε καὶ ἡ Ἀβράμπενα. Ἄνοιξε κι' αὐτὴ τὸ στόμα της καὶ τὴν ἐ-

Σωστὴ γιγαντομαχία γινότανε...

στόλισε ὡραῖα. Βρυσιές, κακό, χτυπήματα, ἀφρίσματα, δάχτυλα ἀνοιχτά, θρῆνοι καὶ κοπετοὶ καὶ τριγμοὶ ὀδόντων. Τιτανομαχία σωστὴ γινότανε. Ἡ Λόπη ἄρχισε νὰ κλαίῃ δυνατὰ καὶ ὁ Μπουρέκος, τὸ μικρὸ σκυλάκι τῆς αὐλῆς τρομαγμένο οὔρλιαζε.

— Μάγια ἡ κακοῦργα, γειτόνισσες, μοῦκανε ἡ ἀντίχριστη...

Φρούπ ! φρούπ ! φρούπ ! φρούπ. Σύρουσαι τὰ τσόκαρα καὶ τὴς παντόφλες των,

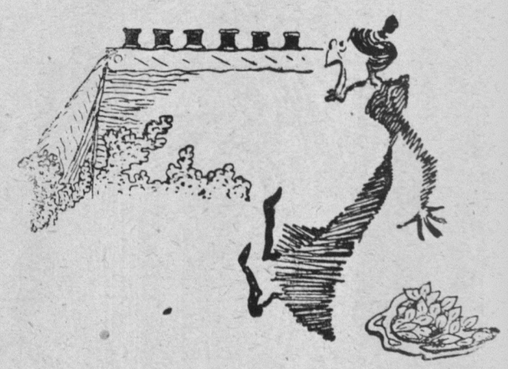

Μάγια μοῦ κάμανε, ἐρέκαξε

μιὰ-μιὰ ἔφθαναν ἡ γειτόνισσες. Μερικὲς ἔριχναν κανένα τσόλι ἀπάνω των γυμνὲς καθὼς ἦτανε ἀπ' τὴς δουλιὲς τῆς ἡμέρας. Ἡ Τσάντσω ἡ Μαριὰ ἐξύλιασε ἀπὸ τὰ νεῦρά της. Κίτρινη, ἀκίνητη, μὲ μάτια

γουρλωμένα καὶ τεντωμένο σῶμα ἐκοίτετο σὰν πεθαμένη, Ἡ Λόπη πεσμένη ἀπάνω της ἐμαδιῶταν καὶ ἐκόπτετο.

— Μητέρα, μητεροῦλά μου, πέθαν' ἀπὸ τὰ μάγια ἡ μητεροῦλα μου...

Ἦ γειτόνισσες ἄλλες ἔτρεξαν νὰ συνεφέρουν τὴν «νευριασμένη» καὶ ἄλλες

Φρούπ, φρούπ, ἔτρεξαν ὅλες ἡ γειτόνισσες !...

σταυροκοπούμεναι ἐστάθησαν μπροστὰ στὴς κουβαρίστρες.

— Θεὲ καὶ Παναγιά μου, φύλαξε !

— Τοῦ Σατανᾶ δουλιὲς αὐτῆνες, Κυριαρήνα μου !

— Πώ ! Πώ ! Τί ἁμαρτία γιὰ τὴ γειτονιά μας ! Κακὸ μεγάλο θὰ μᾶς βρῇ !

— Μίστητί μου, Κύριε !

Σὲ λίγο ἡ αὐλὴ ἐγιώμισε. Τρομαγμένες ἡ γειτόνισσες ἐκύτταζαν χωρὶς νὰ τολμοῦν νὰ θίξουνε τὰ μάγια. Ἔστειλαν νὰ καλέσουν τὴν Κυρὰ-Κελαρμινὴ τὴν «ξορκολογίστρα» τοῦ χωριοῦ. «Μπαμπουλωμένη» ἔφθασε κι' αὐτή ! ἅμα εἶδε τὴς κουβαρίστρες ἐταράχτηκε.

—Ἀπὸ τὰ μεγάλα μάγια καὶ τὰ δύσκολα. Κατακαϋμένη κυρὰ Μαριά ! Καὶ ἐζήτησε ξυλάκια ἀπὸ σάρωμα, τρίχες ἀπὸ τὸ κεφάλι τῆς Μαριᾶς, ἁλάτι καὶ φτερὸ ἀπὸ μαύρη κότα, νὰ τὰ ξορκίσῃ νὰ χαθοῦν, ἀλλὰ ἡ κουβαρίστρες δὲν ἐχάνουνταν ! Ἐξακολουθούσανε νὰ μένουνε ἐκεῖ ἀκίνητες καὶ ἀπειλητικὲς κι' ἀπαίσιες.

Ἡ Κυρὰ-Κελαρμινὴ τότε ἔβαλλε ὅλη τὴ μαγική της ἐπιστήμη· εἶπε τοὺς πειὸ ἀπόκρυφους ἐξορκισμοὺς καὶ κατέβασε τὰ ἄστρα. Ἦ κουβαρίστρες ὅμως πόντο δὲν ἐκινηθήκανε.

— Βαθειὰ τὰ μάγια,εἶπε, καὶ ἀδιάλυτα. Ἐγὼ δὲν φτάνω ὡς ἐκεῖ, τὴν Μαριωρὴ νὰ φέρετ' ἀπ' τὴν Ἄρτα !...

Ἄλλες γυναῖκες τότε τρέξανε γιὰ τὸν παπᾶ.

Ὁ Παπᾶ - Τράμπας φορτωμένος τὸ πετραχήλι, κι' ἕνα γερὸ κίτρινο βιβλίο, καὶ ἕνα λαγήνι ἁγιασμό, ἐπλάκωσε. Ἐδιάβασε, ἐξόρκισε, ἁγίασε, ἐπεκαλέσθη ἁγίους καὶ Μεγαλομάρτυρας, μὰ τίποτε δὲν ἔκαμε. Στὸ πεῖσμα τῆς θρησκείας, ἐκεῖ ἡ κουβαρίστρες μένανε ἀκίνητες.

Τώρα πιὰ ὁ τρόμος κατέλαβε τὶς γυναι-

Ἡ Μάγισσα εἶπε πῶς τίποτε δὲν δύναται νὰ κάμῃ.

κοῦλες γιὰ καλό. Λιβανιὰ ἀνάψανε σ' ὅλα τὰ σπίτια γιὰ νὰ ξορκίσουν τὰ δαιμόνια, παράθυρα κλειστῆκαν, γιὰ νὰ μποδίσουν

τοῦ κακοῦ τὴν εἴσοδο καὶ γονατίσματα καὶ σταυροπροσκυνήματα ἀτέλειωτα ἐμπρὸς εἰς τὶς εἰκόνες τῶν σπιτιῶν ἀρχίσανε... Ἡ κυρὰ-Μαριὰ εἶχε συνέλθει πειά. Ἐξάπλωνε τὰ χέρια της ἐπάνω στὸ παραθύρι τῆς Ἀβράμπενας καὶ μούντζωνε καὶ κατηρᾶτο.

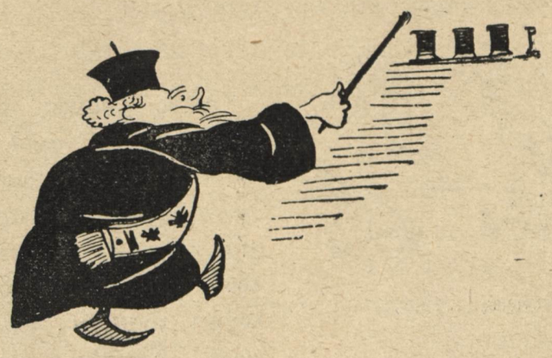

Κι' ὁ παπᾶς ὅλο ξορκολογοῦσε

— Στάχτη καὶ κορνιαχτὸ νὰ γείνῃς, στρίγγλα ἄνομη!

— Φρούπ, φρούπ, φρούπ, φρούπ, τραβῆξαν μερικὲς γυναῖκες, γιὰ νὰ εἰδοποιήσουνε τὸν Νιολάκη, γιὰ τὸ μεγάλο τὸ κακὸ ποὺ στὸ σπίτι του ἔπεσε. Τὸν βρήκανε νὰ παίζῃ τὰ χαρτιὰ μὲ τὸν κὺρ Πετσωμένο, τὸν δικολάβο τοῦ χωριοῦ καὶ τὸν Γεωργῆ τόν Μπουκουβάλα, τὸν κὺρ δάσκαλο.

— Τρέξε στὸ νοικοκυριό σου γρήγωρα καὶ συμφορὰ τὸ βρῆκε.

Τρομαγμένος ὁ κὺρ Νιολάκης, ἔτρεξε, ἐνῶ πολλοὶ ἀπὸ τὸν καφενέ τὸν ἀκολουθῆσαν.

— Ὤ τὸν μαῦρον! τί νὰ τὸν βρῆκε ἄρά γε!...

⊕⊕

—Νιολάκη μου, χαθήκαμε! Πᾶμε Νιολῆ μου! τοῦ εἶπε, μόλις τὸν εἶδε ἡ Μαριά, ριπτομένη κατάκοπος ἀπάνω του. Ὠχρὸς ὁ δυστυχὴς ὁ Νιολῆς, ἠρώτησε τί κακὸ τόν βρῆκε ἄρά γε:

— Μάγια μᾶς κάμαν, Νιολῆ μου! μάγια γιὰ νὰ χαθῇ τὸ σπίτι μας. Καὶ ἔδειξε τὶς κουβαρίστρες, ποῦ ἦταν ἀκόμα ἀπάνω εἰς τὴν μάντρα καὶ κανεὶς νὰ τὶς πειράξῃ δὲν τολμοῦσε.

—Οὔρ, ποῦν, μουρή, τὰ μάγια; ρώτησε,

— Νὰ ἐκεῖ στὴν μάντρα ἀπάνω, Νιολῆ. Δώδεκα κουβαρίστρες στὴν γραμμή. Δώδεκα κακὰ θὰ πέσουνε στὸ σπίτι μας...

— Ποιὲς κουβαρίστρες; ἐκεῖνες ἐκεῖ πάνω, ἐκεῖ;

— Ναί, Νιολῆ μου, ναί!

Ὁ Νιολάκης κατάλαβε. Κοκκινισμένος ἀπὸ τὴν ντροπή, ἐγύρισε καὶ κύτταξε τὴν γειτονιά, ποῦ σαστισμένη παρεστέκετο.

— Αὐτὰ ν' τὰ μάγια οὐρὲ σεῖς;

Ὅλες κατένευσαν καὶ «κακομοιριασθῆκαν».

— Τί κακὸ ἦταν, Νιολῆ μου, τί κακὸ ἦταν αὐτό!

— Νὰ χαααααθῆτε καρακάξες, νὰ μὴ σᾶς δοῦν τὰ μάτια μου! Οὔρ τί μαγιο-

— Νὰ χαθῆτε, καρακάξες, νὰ χαθῆτε!

λογᾶτε, καρακάξες τοῦ διαόλ' κὶ 'σκώσατε τὸν κόσμον σ' ἕνα πόδι;...

— Ἢ κουβαρίστρες, Νιολῆ!

— Ποιὲς κουβαρίστρες τσαμπουνᾶτ' οὐρέ; Αὐτῆνες γὼ τὴς ἔβαλλα ἐκεῖ γιὰ νὰ

ΟΙ ΗΡΩΕΣ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΣ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΜΑΣ

ΟΙ ΙΕΡΟΛΟΧΙΤΑΙ

Κ. ΒΑΪΑΝΗΣ

Ι. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΠΑΥΕΩΔΥΝΟΝ ΜΥΡΙΔΟΥ *μπαίνει μέσα σὲ σπιτάλια,*
μπαίνει μέσα σὲ καλύβια καὶ σὲ μέγαρα μὲ πλοῦτο
καὶ ρευματικοὺς ἐγείρει σὲ κακὰ ποῦ ἦσαν χάλια
κι' ὅλοι βλέπουνε τὸ θαῦμα καὶ φωνάζουν: Βρέ, τεῖν' τοῦτο !

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΖΥΘΟΠΟΙΓΑΣ "ΝΕΚΤΑΡ„

ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΖΥΘΟΥ

ΕΝ ΒΟΥΓΙΟΥΚΔΕΡΕ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΖΥΘΟΣ ΞΑΝΘΟΣ

ΜΕΡΔΖΕΝ & ΜΑΥΡΟΣ

Ὁ μόνος παρασκευαζόμενος διὰ τῶν περιφήμων πηγαίων ὑδάτων Κοδζάτας τοῦ ***ΒΟΥΓΙΟΥΚΔΕΡΕ*** *ἐκ καθαρᾶς κριθῆς καὶ Βρυωνίας.*

Βραβευθεὶς διὰ χρυσῶν μεταλλίων εἰς τὰς διεθνεῖς ἐκθέσεις 1909 Λονδίνου καὶ Παρισίων ὡς καὶ εἰς τὴν ἐπιτόπιον Προύσης.

ΕΞΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: Ἐν ΓΑΛΑΤΑ, ὁδὸς Βοεβόδα, Ἀζαριὰν χάν.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
◆ Ο ΗΛΙΟΣ ◆
ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ Κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΝ ΚΑΒΑΛΛΑ

Ἐκομίσθησαν ἀπὸ τὰ καλλίτερα ἐργοστάσια Γερμανίας, Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Αὐστρίας μεγάλη συλλογὴ ταχυδρομικῶν δελταρίων τῆς ἐποχῆς, ὡς καὶ χρησιμώτατα δῶρα τῆς πρωτοχρονιᾶς διὰ μαθητὰς καὶ μαθητρίας. Ἐπίσης εὑρίσκεται ἐκλεκτὴ γραφικὴ ὕλη ἤτοι :

Κατάστιχα, Εὐρετήρια, Βιβλία ἀντιγραφῆς ἐπιστολῶν, Πρέσες, Χάρακες, Χαρτοθυλάκια, Ἐπιστολόχαρτα, Φάκελλοι, Ἀπορροφητικὸς χάρτης, Μελανοδοχεῖα, Κάλαθοι τῶν ἀχρήστων κ.λ.π. κ.λ.π.

Ἐγγράφονται συνδρομηταὶ δι' ἁπάσας τὰς Ἐφημερίδας καὶ τὰ Περιοδικά.

Γενικὴ ἀποθήκη τοῦ ἡμερ. «ΣΑΤΑΝ» διὰ τὴν Καβάλλαν καὶ τὰ πέριξ.

ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ "LONDRES,,
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ν. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ
Μεγάλη ὁδὸς τοῦ Πέραν, ἀρ. 384

Εἰς τὸ μεγαλοπρεπὲς τοῦτο Ζυθοπωλεῖον καθιερώθη τὸ σύστημα «Table d'hôte», δηλαδὴ τῆς ἀντὶ 8 γροσίων παροχῆς ἐκλεκτοῦ γεύματος (déjeuner) καὶ 10 γροσίων δείπνου (dîner).

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ ***Ἀνατολικὴ καὶ Εὐρωπαϊκή.***

ΖΥΘΟΙ ***Μονάχου, Σπάτεν καὶ Δρέχερ, Στάϊμπρουχ.***

Ποτὰ ἀρίστης ποιότητος

Ἐφημερίδες ἐγχώριοι καὶ εὐρωπαϊκαί.

Α. ΜΑΥΡΟΣ
ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΟΣ
ἐγκατεστημένος ἐν Κων)πόλει ἀπὸ τοῦ 1892

Τετιμημένος διὰ τῶν παρασήμων «Ὀσμανιὲ» καὶ «Μετζηδιέ».

Τυχὼν Χρυσοῦ Μεταλλίου καὶ Τιμητικοῦ Σταυροῦ
ἐν τῇ Διεθνεῖ Ἐκθέσει Ἀθηνῶν

Μεγάλη ὁδὸς τοῦ Πέραν, 451
Παραπλεύρως τῆς Ρωσσικῆς Πρεσβείας

Συμβουλαὶ καθ' ἑκάστην
9—12 π. μ. καὶ **1—5** μ. μ.

ΜΟΝΟΝ ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ
ΚΑΙ ΔΕΡΜΑΤΙΚΑ
ΚΑΙ ΟΥΔΕΝ ΑΛΛΟ
Ὁ Ἰατρὸς
ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ
ΠΕΡΑΝ, ὁδὸς Σερκὶζ, ἀριθ. 20.
(πλησίον τῆς Ἀγγλικῆς πρεσβείας)
Εἰδικὸς Συφιλιδολόγος—Δερματολόγος
διπλωματοῦχος τῆς Βιέννης.

Σπουδάσας ἐκεῖ ἔνδεκα ὅλα ἔτη, χρηματίσας δὲ ἐπὶ ἱκανὰ ἔτη καὶ βοηθὸς ἰατρὸς εἰς τὰς μεγάλας συφιλιδολογικὰς καὶ δερματικὰς κλινικὰς τῶν ἐν Βιέννῃ καθηγητῶν NOUMAN KAPOSI ET DITTER

Δέχεται μόνον τοὺς πάσχοντας ἀπὸ ἀφροδίσια καὶ δερματικὰ νοσήματα, τὰ ὁποῖα θεραπεύει κατὰ τὰς νεωτάτας καὶ τελειοτάτας ἐπιστημονικὰς μεθόδους.

Οὐδένα ἄλλον ἀσθενῆ ἐκτὸς τῆς εἰδικότητός του δέχεται. Τοὺς μὴ εὐκαιροῦντας κατὰ τὴν ἡμέραν δέχεται τὴν ἑσπέραν μέχρι τῆς 9ης εὐρωπαϊστί.

Ὧραι ἐπισκέψεως: 8-12 π.μ., 2-9 μ.μ.

Ο ΙΑΤΡΟΣ ΤΖΩΝ ΑΡΣΑΓΚΟΥΝΗ

Ἐπὶ 25ετίαν ἀπουσιάσας εἰς Ἀμερικήν, ὅπου ἐπεράτωσε τὰς σπουδάς του ἐν Φιλαδελφείᾳ, καὶ ὑπηρέτησεν ὡς ἐσωτερικὸς ἰατρὸς ἐν τοῖς ὁμοιοπαθητικοῖς νοσοκομείοις «Χάχνεμαν τῆς Φιλαδελφείας καὶ ὡς ἐσωτερικὸς ἰατρὸς τοῦ «Οὐώρδς Ἄϊλανδ» (1,200 κλῖναι) καὶ τοῦ «Φαῖφ Πόϊντς» τῆς Νέας Ὑόρκης, διευθύνας ἐπὶ 12 ἔτη τὴν κλινικὴν τοῦ νοσοκομείου «Φλόουερ» καὶ ἐξασκήσας ἐπὶ δεκαεξαετίαν τὸ ἐπάγγελμά του ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, ἐπέστρεψεν εἰς Κων)πολιν, ὅπου ἐγκατεστάθη ἐν τῇ ὁδῷ Ζουμποὺλ ἀρθμ.8, ἔναντι τοῦ Τοῦνελ. Ὁ ἰατρὸς παθολόγος Ἀρσαγκουνῆ, εἰδικὸς διὰ τὰς ἀσθενείας τῶν παίδων, δέχεται ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ καθ' ἑκάστην ἀπὸ τὰς 9-12 π.μ. καὶ 2-5 μ.μ. καὶ τὰς Κυριακὰς ἀπὸ τὰς 9-12 π.μ.

Τοὺς ἀπόρους δωρεὰν τὸ Σάββατον.

ΕΔΙΚΟΝ ΣΥΦΙΛΙΔΙΑΤΡΕΙΟΝ
ΑΠΟ 12ΕΤΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ
Τοῦ Ἰατροῦ
Ν. ΓΑΛΗΝΟΥ

Ἐν Παρισίοις σπουδάσαντος ἐπὶ μακρὸν εἰς τὰ μεγαλείτερα εἰδικὰ νοσοκομεῖα
SAINT LOUIS, NEKDER, MIDI

Νεωτάτη θεραπεία χρονίας βλενορροίας ἀνώδυνος καὶ ταχεῖα (μέθοδος Kolmen, Beone, Luys, Finger).

Θεραπεία συφίλιδος ριζικὴ (μέθοδος Fournier, προλαμβάνουσα τὰς ὑποτροπάς) ***Ἀλάνθαστος θεραπεία*** ἀνικανότητος καὶ σπερματορροίας διὰ νεωτάτης μεθόδου.

Θεραπεία τῶν νόσων τῶν ***γυναικῶν.***

Ἄκρα ἀσηψία καὶ ἀντισηψία. Εὐρεῖα χρῆσις ἠλεκτρισμοῦ. Μαλάξεις ἠλεκτροδυναμικαί.

ΩΡΑΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΣ: 9 π. μ.—5μ. μ.

Ἐν Γαλατᾷ, πλατεῖα Καράκιοϊ, ἔναντι τοῦ φούρνου (Μπογατζατζίδικου).

THE PROPERTY
ΑΓΓΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ
ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΥΡΚΑΪΑΣ & ΤΗΣ ΘΡΑΥΣΕΩΣ ΥΕΛΩΝ

Ἕδρα τῆς Ἑταιρίας :
25, MOORGATE STREET—LONDON

Συνιστᾶται ἡ ἑταιρία διὰ τὴν ἐλευθεριότητα καὶ τὴν ταχύτητα περὶ τὰς ἀποζημιώσεις. Ἐργάζεται ἀνεξαρτήτως τοῦ Συνδικάτου τῶν Ἀσφαλιστικῶν κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς ἑταιριῶν καὶ ἀσφαλίζει τοὺς κινδύνους κατὰ τὴν ἀξίαν των. Δέχεται ἀσφαλείας κατὰ τῆς θλάσεως ὑαλοπινάκων ὑπὸ ὅρους καὶ ἀσφάλιστρα λίαν ἐπωφελεῖς, ἐκδίδουσα ἀμέσως τὸ ἀσφαλιστήριον.

ΝΑΣΙΟΝΑΛ ΜΠΡΙΤΣ & ΑΪΓΡΙΣ ΜΙΛΛΕΡΣ
ΑΓΓΛΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΤΗΣ ΠΥΡΚΑΪΑΣ

Κεφάλαια	*Λ.Στ. 500,000*
» *κατατεθειμ.*	» *311,225*

Ἡ ἰσχυροτέρα ἀσφάλεια ἡ ἐργαζομένη ἐκτὸς τοῦ Συνδέσμου τῶν ἀσφαλιστικῶν Ἑταιριῶν.

Ἕδρα τῆς ἑταιρίας :
59, Μὰρκ Λέν, Λονδῖνον

Ἡ ἑταιρία συνιστᾶται διὰ τοὺς λίαν ἐπωφελεῖς ὅρους καὶ διὰ τὴν ἄμεσον πληρωμὴν τῶν ζημιῶν. Ἐργάζεται ἐκτὸς τοῦ συνδέσμου τῶν ἀσφαλιστικῶν ἑταιριῶν καὶ ἀσφαλίζει ἕκαστον κίνδυνον ἀναλόγως τῆς ἀξίας του.

Γενικὸς ἀντιπρόσωπος δι' ὅλην τὴν Τουρκίαν :
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ
Κεναδζιὰν χάν, ΣΤΑΜΠΟΥΛ

SISMANOGLIO MEGARO

ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ ΕΛΒΕΤΙΑΣ

ΝΙΚΟΛΗ

380—ΜΕΓΑΛΗ ΟΔΟΣ ΠΕΡΑ—380

ΟΙΚΟΣ ΠΡΩΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΙΔΡΥΘΕΙΣ ΤΩ 1883

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: Ν. Γ. ΛΑΛΑΣ

Ἐνοικιαστὴς τοῦ Ζυθοπωλείου τοῦ Σιδηροδρομικοῦ Σταθμοῦ Χαϊδαρίου πασᾶ.—Μόνος ἀντιπρόσωπος καὶ εἰσαγωγεὺς τοῦ περιωνύμου Ζύθου τοῦ Μονάχου

ΠΑΟΥΛΑΝΕΡ ΒΡΑΟΥ καὶ ΣΑΛΒΑΤΩΡ

Γεύματα καὶ δεῖπνα διὰ καταλόγου. — Οἶνοι καὶ ἡδύσματα περώτης ποιότητος. — Ἐφημερίδες εἰδωσταῖναι καὶ ἐγχώριοι. — Συλλογὴ περιοδικῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1883.

ΖΥΘΟΣ ΣΑΛΒΑΤΩΡ

Ἀρχομένου τοῦ Φεβρουαρίου ξηπήσατε πάντοτε τὸν Ζῦθον τῆς ἐταιρείας ΣΑΛΒΑΤΩΡ εἰς τὰ καθιστερα Ζυθοπωλεῖα τῆς πόλεως καὶ τῶν περιχώρων.

Μόνος ἀντιπρόσωπος καὶ εἰσαγωγεὺς τοῦ περιωνύμου τούτου Ζύθου

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΛΑΛΑΣ

Ἰδιοκτήτης καὶ διευθυντὴς τοῦ Ζυθοπωλείου καὶ Ἑστιατορίου «ΕΛΒΕΤΙΑΣ»

380-ΜΕΓΑΛΗ ΟΔΟΣ ΤΟΥ ΠΕΡΑ-380

Υ. Γ. Τυγχάνει συνάμα ἀντιπρόσωπος καὶ εἰσαγωγεὺς τοῦ περιωνύμου Ζύθου **Παυλανερβράου** τοῦ Μονάχου (Γερμανίας).

ΚΥΚΛΑΔΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

(ΣΥΡΟΥ)

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ:

Ἑκάστην ΠΕΜΠΤΗΝ, ὥραν 5 μ. μ. διὰ **Δαρδανέλλια, ΠΕΙΡΑΙΑ, Τῆνον, Σῦρον, Νάξον καὶ Θήραν.**

Ἕκαστον ΣΑΒΒΑΤΟΝ ὥραν 4 μ. μ. διὰ **Πύργον** καὶ **Βάρναν.**

Δέχεται ἐπιβάτας καὶ ἐμπορεύματα δι' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα καὶ Ἀλβανίαν.

ΑΥΣΤΡΟ-ΑΜΕΡΙΚΑΝΑ

ΤΑΚΤΙΚΗ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

ΣΤΟΛΟΣ 40 ΣΚΑΦΗ (ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΑ Α΄ ΤΑΞΕΩΣ)

Χωρητικότητος 14,000 τόννων

ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΑΞΕΙΔΙΟΥ ΜΕΧΡΙ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ ΗΜΕΡΑΙ 14

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ:

Ἑκάστην ΤΕΤΑΡΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ, ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ, (μέσῳ Πατρῶν) κατ' εὐθεῖαν διὰ **Νέαν Ὑόρκην** καὶ ἅπασαν τὴν **Ἀμερικήν.**

ΝΑΥΛΟΙ ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

ΘΕΣΕΙΣ Α΄, Β΄, Γ΄.

Ἡ Γ΄ θέσις περιλαμβάνει ἐπίσης κλίνην καὶ ἄφθονον τροφὴν ἑλληνικῆς μαγειρικῆς.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΠΡΑΚΤΩΡ

ΘΕΟΔΩΡΟΣ Ν. ΚΟΥΡΜΟΥΖΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: Σαράπ Ἰσκελεσῆ, ἀριθ. 24, Γαλατᾶ, κάτωθεν τοῦ Ἀραμπιὰν Χάν.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ: Γαλατᾶ, κάτωθεν τοῦ Ριχτὴμ χάν.

ΤΜΗΜΑ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ.—Ὁ οἶκος Θ. Ν. Κουρμούζη ἀναλαμβάνει τὴν παραλαβήν, ἐκτελώνισιν, ἀσφάλειαν καί ἀποστολὴν εἰς ὅλους τοὺς τόπους τοῦ κόσμου ἐμπορευμάτων, δεμάτων, ἐπίπλων καὶ ἀποσκευῶν μὲ ὅρους ἐκτὸς συναγωνισμοῦ. Ἐπίσης ἐκδίδει εἰσιτήρια δι' ὅλας τὰς διευθύνσεις. Πληροφορίαι δωρεάν. Ἀνταποκριταὶ πανταχοῦ.

ΑΙ ΘΑΥΜΑΣΙΑΙ ΛΑΜΠΑΙ

ΡΑΔΙΟΥΜ

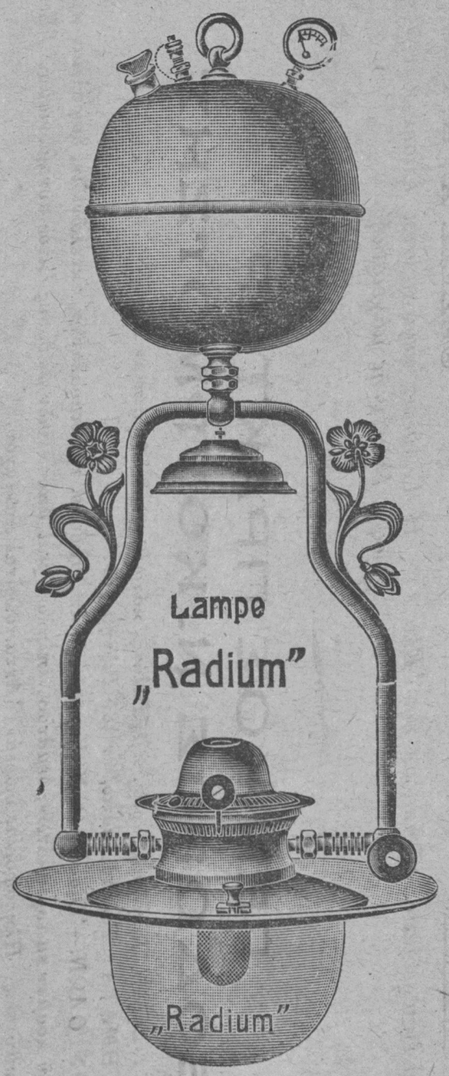

Αἱ λάμπαι ΡΑΔΙΟΥΜ μὲ ἀνεστραμμένον ἀμίαντον διὰ πυρακτώσεως μὲ τὸ σύνηθες πετρέλαιον.

ΕΝΤΑΣΙΣ ΦΩΤΟΣ
350 ΚΗΡΙΩΝ

ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΙΣ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ
300 ΔΡΑΜΙΑ ΕΙΣ 12 ΩΡΑΣ

ΣΠΕΥΣΑΤΕ ΙΝΑ ΙΔΗΤΕ ΚΑΙ ΠΑΡΑΒΑΛΗΤΕ

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΛΑΜΠΑΣ ΝΙΚΕΛΕ:

Τοῖς μετρητοῖς Λ.Τ. 5 1)2
Διὰ τὰς ἐπαρχίας » 6

Μετὰ γλόμπου, ἀεραντλίας, ἀμιάντου χωνίου καὶ γάντζου.

ΜΟΝΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΗΝ:

ΙΩΑΝΝΗΣ Π. ΕΜΙΡΖΕ
ΓΑΛΑΤΑ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ
Ἀδελὲτ χάν.

Διὰ τὰς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ πιστώσει πωλήσεις ἀπευθυντέον εἰς τὴν Ἑταιρίαν «Ὁ Ἐρυθρὸς Ἀλέκτωρ».

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΠΟΛΕΙΣ

στεγνώσουν, καρακάξες τοῦ διαόλ'...

Κι' ἐχτύπησε δυνατὰ τὸ μπαστοῦνί του στὴν αὐλόπορτα. Κι' ὁ ἦχός του σὰν καταδικαστικὴ κατὰ τῆς Μαριᾶς ἀπόφασις ἀκούστηκε, ἀπόφασις τῆς ὁποίας δὲν ἐβράδυνε νὰ γείνῃ καὶ ἡ σχετικὴ ἐκτέλεσις...

Κι' ἔτσι μπορεῖ νὰ εἰπῇ κανεὶς πῶς ξεδιαλύσαν λίγο καὶ τὰ μάγια...

Ἐκ τοῦ μηνιαίου περιοδικοῦ
«ΝΕΟΝ ΠΝΕΥΜΑ»

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ

ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΑ

Ὁ κόσμος μὲ κατηγορεῖ
κι' ὅλοι στὴ γειτονιά σου
λένε πῶς εἶν' τὸ μάτι μου
μονάχα στὰ ψιλά σου.

Ἐγὼ λεφτὰ δὲν προσκυνῶ,
μόνο τὴν ὠμορφιά σου,
κι' ἂν τύχῃ κ' ἔχεις τίποτα
τὰ πίνω στὴν ὑγειά σου.

Βλάμης.

Η ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΙΚΟΤΗΣ ΤΩΝ

— Εἶδες, Μαρία, αὐτὴν τὴν κυρίαν ποῦ πέρασε τώρα;

— Ποιάν; Ἐκείνην ποῦ φοροῦσε καπέλλο μαρὸν καὶ κουστοῦμι ταγὲρ καὶ σκαρπίνια λουϊκὲνζ καὶ κάλτσες ἀζοὺρ καὶ εἶχε καὶ μιὰ ἐληὰ πίσω ἀπ' τ' αὐτί της;

— Ἀκριβῶς.

— Ἄ! δὲν τὴν παρετήρησα καλά!...

Ο ΚΑΘΡΕΠΤΗΣ

Ἀπὸ βραδὺς τὰ ἁπλοϊκὰ κορίτσια τῆς γειτονιᾶς εἶχον ἑτοιμασθῆ διὰ νὰ κυττάξουν τὴν τύχην των εἰς τὸν καθρέπτην.

Καθεμιὰ εἶχεν ἀνάψει τὰς λαμπάδας της, καὶ ὅταν ἦλθαν τὰ μεσάνυκτα, ὅταν ὅλοι μέσα στὸ σπῆτι ἐκοιμήθησαν, ἐξέπλεξε τὰ μαλλιά της καὶ ἐκάθησεν ἐμπρὸς εἰς τὸν καθρέπτην της. Μὲ τὰ μαλλιὰ ἔτσι ἁπλωμένα καὶ ριχμένα ἐπάνω εἰς τοὺς ὤμους καὶ εἰς τὸ πρόσωπον καὶ μὲ τά μάτια μόλις διακρίνοντα μέσα ἀπ' τὰ μαλλιά, θὰ ἔβλεπαν νὰ περάσῃ ἀπὸ μέσα του τὸ ἀγγελοκαμωτὸ παληκάρι, ποῦ ἡ μοῖρα προώρισεν ὡς σύντροφον τῆς ζωῆς των...

Καὶ τώρα ἐπρόκειτο νὰ περιγράψουν ἡ μία εἰς τὴν ἄλλην, τὸν ἰδικόν της ἑκάστη, πῶς τὸν ἀντελήφθη, πῶς τῆς τὸν παρέστησεν ὁ καθρέπτης.

Πρώτη ἀπ' ὅλες ἡ μεγαλειτέρα, ψηλὴ γοητευτικὴ νεράϊδα μὲ μάτια μεγάλα καὶ διαυγῆ, ἐπρόκειτο νὰ ἐξαγγείλῃ τὴν τύχην της ἡ ἰδία, ἀπὸ τὰ τρυφερά της χείλη.

Ἀφοῦ ἐκάθισα, εἶπε, σὲ λιγάκι ἄκουσα ἔξαφνα γρήγορα βήματα, τὸ ἕνα κατόπιν τοῦ ἄλλου σὰν νὰ ἐπλησίαζε τρεχάτο ἄλογο... Ὁ καθρέπτης ἄρχισε νὰ τρέμῃ καὶ τὴν στιγμὴν ἐκείνην εἶδα νὰ περάσῃ σὰν ἀστραπὴ μιὰ μεγάλη σκιά. Ἄνθρωπος καμαρωτὸς ἀπάνω στάλογο ἦτο. Τοῦ καβαλάρη ἡ στολὴ ἄστραψε στὰ φῶτα καθὼς ἐπέρασε, καὶ ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὰ πόδια τοῦ ἄλογου ποῦ ἄφιναν φωτιαῖς ἐσείστηκε τὸ πάτωμα. Ἀλήθεια καβαλάρης μὲ χρυσῆ στολή, δὲν εἶπε ἡ μάγισσα πῶς θἄλθῃ νὰ μὲ πάρῃ ; Νὰ ποῦ βγαίνει ἀλήθεια ἡ μαντεία της.

Μὲ τὴν σειράν της ἡ δευτέρα, ἤρχισε νὰ περιγράφῃ καὶ αὐτὴ τὸν ἰδικόν της :

ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΗΜΑΤΑ

— Ἄ ! εἶναι ἕνα μυστικὸ αὐτὸ ποῦ ὡρκίσθηκα νὰ μὴ τὸ πῶ ποτέ.

— Ὢ ! ἂς τ' ἀκούσουμε τότε ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ.

Πρὶν φανῇ ὁ δικός μου ἐπέρασαν προτήτερα πολλαῖς σκιαῖς, ἄνθρωποι πολλοὶ μαζί, ποῦ θὰ τοὺς εἶχε στείλει βέβαια γιὰ νὰ τοῦ ἑτοιμάσουν τὸν δρόμο. Ἄναψαν φῶτα ἐπάνω στὰ φῶτα καὶ ἐφώτισαν τὴν κάμαρα σὰν μέρα μεσημέρι... Καὶ μέσα στὴν λάμψι ἐκείνη, μὲ περήφανο περιπάτημα, σᾶν ἄνθρωπος μαθημένος νὰ ἐξουσίαζε πολλούς, ἐφάνηκε ἕνας νέος εἴκοσι χρονῶν... Καθὼς ἐπέρασεν ἔσκυψαν οἱ ἄλλοι καὶ τὸν ἐπροσκύνησαν... Καὶ μένα, δὲν μοῦπε ἡ μάγισσα, πῶς θὰ πάρω ἄνθρωπο, ποῦ ἐξουσιάζει πολλούς;

Καὶ ἐν μέσῳ τῆς γοητείας, ἡ ὁποία διελύθη ἀπὸ τὰς διηγήσεις τῶν ἄλλων, τρίτη ἀνέλαβε νὰ τὰς συνεχίσῃ ἡ μικροτέρα, κοντὴ καὶ πονηρὴ αὐτή, μ' ἐκείνη τὴν νοστιμάδα ποῦ τρελλαίνει, μὲ μάτια πονηρὰ καὶ ἀεικίνητα μέσ' στὸ τρυφερὸ κλουβί των.

Ἐμένα, εἶπε, τὸν δικό μου, οὔτε ἄλογο περήφανο εἶδα νὰ μοῦ τὸν φέρῃ,οὔτε ὑπηρέτας νὰ τοῦ ἑτοιμάσουν τὸν δρόμον. Μοναχός του ἐπέρασε στὰ σκοτεινά, ποῦ μόλις τὸν διέκρινα. Οὔτ' ἔμμορφος πολὺ μοῦ φάνηκε, μὰ οὔτε πάλι καὶ ἀσχημοκαμωμένος, ἄνθρωπος ἐργατικός, ποῦ καὶ τὰ ἐργαλεῖά του ἀκόμη νομίζω ἐκρατοῦσε... Ὥστε σ' ἐμένα μοναχὰ ἡ μάγισσα δὲν μοῦπε ἕνα τέτοιον ποῦ θὰ πάρω.

Πρὶν τελειώσῃ ἀκόμη, ἡ ἄλλες ἄρχισαν τὰ γέλοια.

Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΟΥ ΑΣΘΕΝΟΥΣ ΦΥΛΟΥ

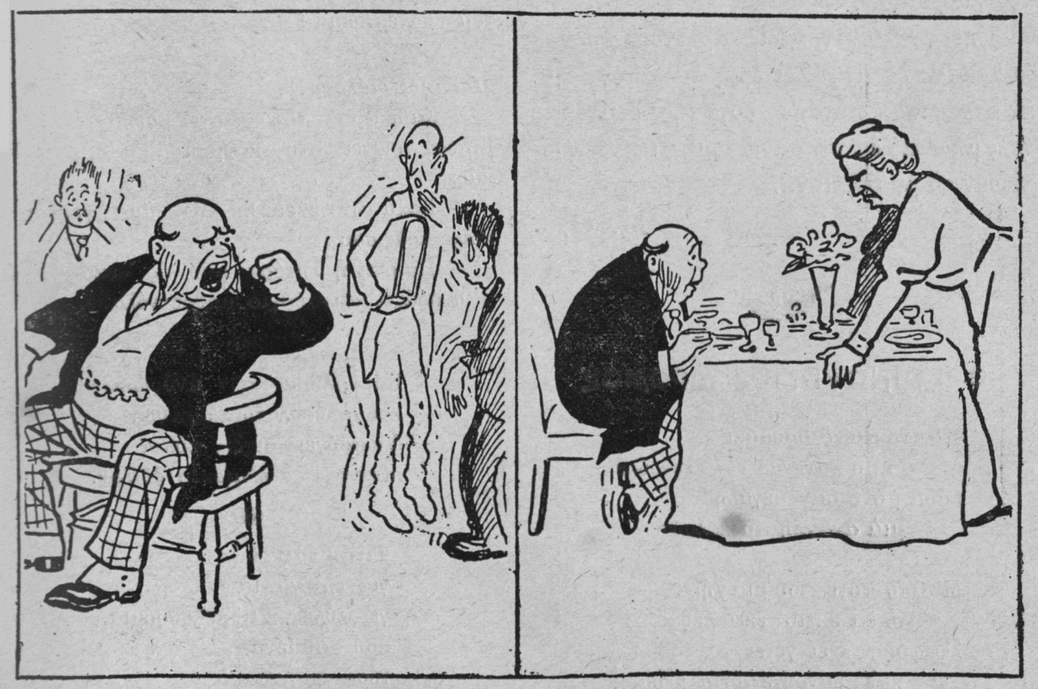

— Ὅταν διατάσσω ἐννοῶ νὰ μὲ ὑπακούουν. | *— Εἶμαι ἢ δὲν εἶμαι ἡ κυρία ἐδῶ μέσα ;*

Ἀλλ' ὅμως δὲν ἐγέλασαν ἐπίσης καὶ κατόπιν, ὅταν μετά τινας ἡμέρας παρουσιάσθη ἔξαφνα εἰς τὸν πατέρα τῆς μικρᾶς ὁ υἱὸς τοῦ γείτονα, ἐργατικὸς νέος, οὔτε ἔμμορφος σὰν ἄγγελος, ἀλλ' οὔτε καὶ ἀσχημοκαμωμένος πάλιν,διὰ νὰ τοῦ ζητήσῃ τὴν κόρην του τὴν καταδικασμένην τῆς τύχης.

Ὁ πατέρας δὲν τὴν ἀρνήθηκε στὸν τυχερόν της.

Παντοῦ κατόπιν τὸ θαῦμα τοῦ καθρέπτου διεδίδετο. Καὶ δὲν ἀμφέβαλλε κανείς· διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὸν καθρέπτην, καθὼς ἔλεγε, τὸν εἶχεν ἰδεῖ ἡ μικρὴ—γιατὶ καὶ κανεὶς δὲν ἐσκέφθη ἐγκαίρως,ὅταν τῶν ἄλλων τὰ παράθυρα ἔλαμπαν ἀπὸ τὰ φῶτα τοῦ καθρέπτου, νὰ παρατηρήσῃ ἂν εἶχε καὶ ἡ μικρὴ τὴν ἴδια φωταψία τὴν νύκτα ἐκείνην ἢ μήπως ἥσυχη, ἀπὸ ἐνωρὶς στὸν ὕπνο εἶχε παραδοθῇ σὰν ἄνθρωπος ποῦ δὲν περιμένει νὰ μάθῃ τὴν τύχην του ἀπὸ τὸν καθρέπτην.

Ἐπέρασεν ἐν τούτοις ἀρκετὸς χρόνος καὶ οὔτε τῆς μεγαλειτέρας τὸ ἄλογο μὲ τὰ στραφτερὰ πέταλα, οὔτε τῆς δευτέρας ἡ λαμπάδαις ἐφάνησαν ἀκόμη διὰ νὰ φωτίσουν τὸ μυστήριον...

Μ. Ο.

Ο ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ ΔΡΟΜΟΣ

Ἦτανε στενὸ δρομάκι
ποῦ κανένας δὲν περνοῦσε,
παρὰ μόνο σὰν μεγάλη
μιὰ ἀνάγκη τὸ καλοῦσε.

Μ' ἀπὸ τότε ποῦ μιὰ χήρα
σπίτι ἔκτισ' ἐκεῖ πέρα
λεωφόρος ἔχει γένει
καὶ περνοῦνε νύχτα μέρα.

Εὔα.

Ο ΚΟΥΤΣΑΒΟΣ

Μὲ γκρίζο καπέλλο,
φαρδὺ παντελόνι,
πουκάμισο σκοῦρο,
γκραβάτα κορδόνι,
καὶ μαῦρο σακκάκι
ποῦ δὲ μοῦ κουμπώνει,
γυρίζω στοὺς δρόμους,
ἀγάπες ζητώντας.
μοδίστρες καὶ δοῦλες
τρελλὰ κυνηγώντας,
ἐγὼ δὰ ὁ Μιστόκλης,
ὁ Ντῖνος, ὁ Νώντας.

Ὁ Βλάμης.

ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Ἐρώτησις πολὺ φυσική :

Ὁ μαθητής. — Ἡ Νεκρὰ Θάλασσα ἀπὸ τί ἀπέθανε, κύριε ;

Παιδικὸς διάλογος :

— Κάθε φορὰ ποὺ παίρνω μουρουνόλαδο ἡ μητέρα ρίχνει στὸ κουμπαρᾶ μου δυὸ δεκάρες.

— Καλὰ τὴν ἔχεις !... Κι' ἅμα γεμίσῃ ὁ κουμπαρᾶς σου ;

— Παίρνει ἡ μητέρα μου τὶς δεκάρες καὶ μ' ἀγοράζει καινούργιο μουρουνόλαδο.

Καὶ χολέραν τῶν ἀνθρώπων
καὶ χολέραν τῶν ὀρνίθων
ἀποφεύγεις δίχως κόπον
πίνοντας ***Μπομόντη ζῦθον.***

Τιτὰν τσινιὰ
γιὰ τὴν γωνιὰ
γι' αὐλὲς καὶ πεζοδρόμια,
ποῦ πουθενὰ
τόσο φθηνὰ
δὲν βρίσκετε τὰ ὅμοια.

Η ΠΡΟΙΚΕΣ

Τί καιροὶ ὅπου μᾶς ηὗραν τὰς δυστυχισμένας νέας !
Τῶν γαμβρῶν αἱ ἀπαιτήσεις θὰ μᾶς κάμουν καλογραίας !
Οὔτε τρόπους σοῦ ζηλεύουν, οὔτε πνεῦμα, οὔτε κάλλη,
Ἀλλὰ ὅπου καὶ ἂν στείλῃς προξενειαῖς, μικροί, μεγάλοι,
Ἐρωτοῦν, τί προῖκα φέρνεις, πόσας χιλιάδας λίρας !
Καὶ ἂν εἶναι ἐπὶ χεῖρας !

Ἄλλοτε, ἐὰν ὡραίας εἶχε φήμην μία κόρη,
Ἔπρεπε νὰ τὴν ζητήσουν ἑκατὸ μ' ὅ,τι ἐφόρει,
Τόρα τὴν ὡραίαν θέλουν μόνον νὰ ἐργολαβήσουν,
Καὶ εἰς κανέν' ἂν περὶ γάμου ἐπὶ τέλους ὁμιλήσουν,
Ἐρωτᾷ εὐθὺς τί δίδουν, πόσας χιλιάδας λίρας,
Καὶ ἂν εἶναι ἐπὶ χεῖρας !

Οὔτε ξένας γλώσσας βλέπουν οἱ χυδαῖοι πῶς γνωρίζεις,
Οὔτε ὅτι τὰς ἀνθούσας συναναστροφὰς στολίζεις,
Ἀλλ' ἐνῷ καὶ τὸν χορόν σου καὶ τὸ κάλλος σου θαυμάζουν,
Ὅταν τις τοὺς κάμῃ λόγον, τὰς ὀφρῦς καταβιβάζουν,
Κ' ἐρωτοῦν, τί προῖκα φέρνει, πόσας χιλιάδας λίρας,
Καὶ ἂν εἶναι ἐπὶ χεῖρας !

Οἱ ἀναίσθητοι ! Τοὺς ῥίπτεις μὲν ματιὰ νὰ τοὺς φλογίσῃς,
Μὲ χιλίους δύω τρόπους προσπαθεῖς νὰ τοὺς ἑλκύσῃς,
Καὶ τοὺς προσκαλεῖς σὺ πρώτη εἰς ἐκφράσεις αἰσθημάτων
Ἀλλ' εὐθὺς ς' τὸ περὶ γάμου λησμονοῦν τὸν ἔρωτά των,
Κ' ἐρωτοῦν, τί προῖκα φέρνεις, πόσας χιλιάδας λίρας,
Καὶ ἂν εἶναι ἐπὶ χεῖρας.

Ἕνα πρᾶγμα ὅλοι εἶναι οἱ γαμβροὶ π' ἀνάθεμά τους !
Καὶ πλουσίαν θέλουν νύμφην κ' εὔμορφην ἡ ἀφεντιά τους !
Καὶ αὐτοὶ ὅπου δὲν ἔχουν νὰ ἀλλάξουν παντελόνι,
Καὶ κορδόνονται 'ς τοὺς δρόμους, καὶ αὐτοί,—κακοί τους χρόνοι,
Ἐρωτοῦν, τί προῖκα φέρνεις, πόσας χιλιάδας λίρας,
Καὶ ἂν εἶναι ἐπὶ χεῖρας.

Τὰς μοναχοκόρας ὅλοι κυνηγοῦν καὶ τὰς πλουσίας,
Καὶ οὐδ᾽ ἐρωτοῦν τελείως περὶ κάλλους κ᾽ εὐγενείας!
Δι᾽ ἡμᾶς ἀφίνουν μόνον οἱ ἀναίσθητοι τοὺς γέρους!
Ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς πολλάκις θὰ τοὺς εὕρῃς χειροτέρους,
Κ᾽ ἐρωτῶντας, πόσα φέρνεις, πόσας χιλιάδας λίρας,
Καὶ ἂν εἶναι ἐπὶ χεῖρας.

Σεῖς ἢ λίραις! σεῖς, σκασμέναις, εἶσθε ὅλη ἡ αἰτία,
Καὶ ᾽ς τὰς δέκα μόλις μία θενὰ εὕρῃ ἄνδρα μία!
— Τὰ πολυτελῆ σας ***λοῦσα,*** ἀπαντᾷ μὲ μιὰ ***γριμάτσα,***
Αὐτὰ πταίουν κι᾽ ὄχι ἄλλο! μιὰ ᾽φειδογλωσσοῦ κεράτσα,
Τοὺς γαμβροὺς αὐτὰ βιάζουν νὰ ζητοῦν, χρυσαῖ μου, λίρας,
Καὶ νὰ εἶναι ἐπὶ χεῖρας.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ Κ. ΚΑΡΥΔΗΣ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΣΥΝΟΙΚΕΣΙΩΝ

— Δέτε νὰ βρεθῇ τίποτε καὶ γιὰ μένα;
— Πιστεύω, πιστεύω, νὰ παρουσιασθῇ καὶ κανένας... τυφλός.

ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Εἰς τὸ ἑστιατόριον :

Τὸ γκαρσόνι. — Πῶς τὸ βρήκατε, κύριε, τὸ μπιφτέκι ποῦ σᾶς ἔφερα;

Ὁ πελάτης. — Πῶς τὸ βρῆκα; Ἀρκετὰ ἐκοπίασα. Ἦτο κρυμμένο τὸ ἀφιλότιμο κάτω ἀπὸ δύο πατάτες, ἀλλὰ σκάλιξε-σκάλιξε τὸ ηὗρα ἐπὶ τέλους.

Περὶ κληρονομικότητος :

Ἡ σύζυγος. — Ἀπὸ ποιὸν νὰ πῆρε τὸ παιδί μας αὐτὰ τὰ κακὰ φυσικὰ πῶχει... Δὲν πιστεύω νὰ τὰ πῆρε ἀπὸ ᾽μένα.

Ὁ σύζυγος. — Κι᾽ ἐγὼ δὲν τὸ πιστεύω, ἀφοῦ τὰ ἔχεις ἀκόμη ὅλα...

Ὁ καθεὶς πεινᾷ δειψᾷ
νὰ ἐνδύεται κομψὰ
ἀλλὰ καὶ φθηνὰ κομμάτι.
Καὶ γι᾽ αὐτὸ γυναῖκες κι᾽ ἄνδρες
καὶ κοράκια καὶ γαλιάνδρες
εἰς τοῦ Τίριγγ πᾶν τρεχᾶτοι.

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΚΑΛΛΟΝΩΝ ΤΗΣ "ΝΕΑΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ,,

Τὸ Α΄ Βραβεῖον
Ἡ Δεσποινὶς ΠΑΝΑΝΟΣ ΚΕΣΣΙΣΟΓΛΟΥΣ

ΑΛΗΣΜΟΝΗΤΟ ΔΩΡΟ

Ἔ ! Καλὰ λοιπόν, τώρα ποῦ εἴπατε ὅλοι σας γιὰ τὰ πρωτοχρονιάτικα δῶρα ποῦ ἐλάβατε κατὰ καιροὺς καὶ τὴν ἀνάμνησιν ποῦ σᾶς ἄφησαν,θὰ διηγηθῶ κ'ἐγὼ τὴν ἱστορίαν ἑνὸς τιποτένιου,ἑνὸς παιδικοῦ δώρου ποῦ... δὲν μὲ ἔκαμαν. Μάλιστα ἑνὸς τιποτένιου δώρου ποῦ δὲν μὲ ἔκαμαν, ξαναλέγω, καὶ μὴν ἀπορεῖτε. Ἐννοεῖτε πολὺ καλὰ ὅτι, ὡς ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματός μου καὶ τῶν πολλῶν χρόνων —δυστυχῶς !—ποῦ τὸ ἐξασκῶ σ' αὐτὸν τόν τόπον, ἔλαβα πολλὰ καὶ διάφορα δῶρα καὶ σὲ πρωτοχρονιὲς καὶ στὴν γιορτή μου ἀπὸ πολλοὺς τῶν πελατῶν μου· διότι μπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε, πόσοι θὰ πέρασαν ἀπὸ τὰ χέρια μου εἰκοσιεννιὰ χρόνια τώρα ποῦ κάμνω τὸν γιατρό ! Δὲν μπορῶ νὰ ἀρνηθῶ βεβαίως ὅτι ἔστειλα καὶ μερικοὺς χωρὶς εἰσιτήριον ἐπανόδου, ἀλλὰ τέλος πάντων ἔζησαν καὶ περισσότεροι. Ἀπὸ τοὺς τελευταίους λοιπὸν αὐτοὺς δὲν εἶμαι καὶ δυσαρεστημένος σχετικῶς πρὸς τὰ δῶρα· ποιὸς λίγο, ποιὸς πολὺ ἔκαμαν ὅλοι τὸ καθῆκόν των. Καὶ καλὰ μὲ ἐπλήρωσαν—ἐκτὸς ὀλίγων—καὶ δῶρα παντὸς εἴδους καὶ ἀξίας μοῦ ἔκαμαν οἱ ἀνθρωποι, ἂς εἶνε καλά. Μὰ ἐλᾶτε ποῦ ἐγὼ δὲν θυμοῦμαι παρὰ ἕνα καὶ μόνο δῶρο τὸ πειὸ τιποτένιο, χωρὶς καμμιὰ ἀξία καὶ τὸ ὁποῖον, ὅπως σᾶς προεῖπα, δὲν μὲ ἔδωκαν.

Αὐτοῦ καὶ μόνου τὴν ἀνάμνησιν διατηρῶ πάντοτε, ἢ μᾶλλον αὐτὴ μὲ καταδιώκει ἐδῶ καὶ τριάντα χρόνια. Ναί ! μὲ καταδιώκει καὶ μὴ γελᾶτε !... Ἦτο μόλις ἐπανῆλθα ἀπὸ τὴν Εὐρώπη, ὕστερα ἀπὸ ἕνα χρόνο,νομίζω. Μόνη μου μανία εἶχα νὰ κάμω ὀλίγα χρήματα καὶ νὰ ἐπιστρέψω μιὰ ὥρα ταχύτερα στὸ Παρίσι, νὰ πάγω πάλιν στὸ φοιτητικόν μου δωμάτιον, στὴν συνοικίαν τῶν σπουδαστῶν. Χρήματα καὶ πάλιν χρήματα ἐζητοῦσα καὶ τίποτε ἄλλο. Τοὺς ἀσθενεῖς μου κατὰ βάθος τοὺς θεωροῦσα σὰν μηχανές· τοὺς ἔβλεπα χωρὶς κανένα πόνο, χωρὶς καρδιά, χωρὶς τίποτα. Ἡ νοσταλγία τῆς εὐτυχίας μὲ εἶχε καταστήσῃ φρικτὸν ἐγωϊστήν,σκληρὸν καὶ κάποτε ἐφαινόμουν καὶ βάναυσος χωρὶς κανένα λόγον. Αὐτὸ ὅμως ἴσα ἴσα μ' ἔκαμε νὰ λάβω ἕνα μάθημα ποῦ τί νὰ σᾶς πῶ, χωρὶς ὑπερβολὴ πολὺ μὲ μετέβαλε, μοῦ μαλάκωσε τὸν χαρακτῆρα. Αὐτὴ εἶνε ἡ ἱστορία ποῦ θέλω νὰ σᾶς διηγηθῶ καὶ μὲ συγχωρεῖτε ἂν σᾶς ἔκαμα καὶ τόσα προοίμια : Ἦτο κατὰ τὸν μῆνα Ὀκτώβριον. Εἶχα καθίσῃ στὸ τραπέζι νὰ φάγω ἕνα μεσημέρι μὲ τὴν μακαρίτισσα τὴν μητέρα μου, ὅταν ἔρχεται ὁ ὑπηρέτης μιᾶς πλουσίας χήρας γειτόνισσάς μου καὶ μὲ καλεῖ νὰ ὑπάγω ἀμέσως εἰς τὸ σπίτι, διότι ἡ μικρὰ κόρη τῆς κυρίας εἶχε πέσῃ ἀπὸ τὴν σκάλαν καὶ ἐκτύπησε στὸ στόμα. Τί νὰ κάμω ! Ἐφόρεσα τὸ καπέλλο μου καὶ ἐπῆγα. Τὰ πράγματα δὲν ἦσαν

ΤΑ ΚΑΠΕΛΛΑ

— Ἄ ! αὐτηνῆς τὸ καπέλλο εἶναι ἀπ' ἀλήθεια πάρα πολὺ μεγάλο.

— Ποῦ νὰ τῶκανε ἄρά γε ; Ὅλο καὶ θὰ κάμῃ τὸ κατάστημα καὶ τὸ πειὸ μεγάλο του.

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΚΑΛΛΟΝΩΝ ΤΗΣ "ΝΕΑΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ,,

Τὸ Β' Βραβεῖον

Ἡ Δεσποινὶς ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ

σπουδαῖα. Ἐπρόκειτο διὰ τὸ κάτω χεῖλος τῆς μικρᾶς Σοφίας, τὸ ὁποῖον εἶχε σχισθῇ εἰς τὸ ἔξω μέρος καὶ ἔτρεχεν ὀλίγον αἷμα. Πώ! πώ! γιατρέ μου, θὰ τῆς ἀφήσῃ σημάδι! Γιατρέ μου στὴ ζωή σου κάμε ὅ,τι μπορέσῃς, μὴ τῆς χαλάσῃ τὸ πρόσωπο καὶ τὰ παρόμοια, ἤρχισε νὰ μοῦ λέγῃ ἡ ***πλουσία*** γειτόνισσά μου μὲ τὸν τραγικώτερον τρόπον.

—Ὦ! κυρία, μὴ κάμνετε ἔτσι.. τὸ τραῦμα εἶνε μὲν ἀρκετὰ βαθύ! ἀλλὰ θὰ προσπαθήσω νὰ μὴν ἀφήσω σημάδι! Κίνδυνος δέ, δόξα τῷ Θεῷ δὲν ὑπάρχει, τῆς ἀπήντησα μὲ τὸν σοβαρώτερον τρόπον.

Καὶ παίρνοντας εἰς τὰ γόνατά μου τὴν μικρὰν τὴν καθησύχασα ποῦ ἔκλαιε. Ἔβγαλα τὰ ἐργαλεῖά μου, ἔκαμα μερικὲς προπαρασκευὲς πρὸς νὸ θεαθῆναι ἐννοεῖται, καί... ἔρραψα μὲ τρεῖς βελονιὲς τὸ σχισμένο χεῖλος. Νὰ ῥθῆτε πάλιν, γιατρέ μου, νὰ ἰδῆτε πῶς θὰ εἶνε μοῦ εἶπεν ἡ μαμὰ σὰν ἔφευγα. Καὶ ἐπανῆλθα πραγματικῶς πέντε ἢ ἓξ φορές, ὅσῳ ποῦ ἔκλεισε τὸ τραῦμα καὶ ἔβγαλα τὲς κλωστὲς καὶ τέλος πάντων ἡ μικρά, ὕστερα ἀπὸ καμμιὰ εἰκοσαριὰ ἡμέρες ἦτον ἐντελῶς καλά.

Ἡ ***πλουσία*** γειτόνισσά μου δὲν ἔλειψε ἀπὸ τοῦ νὰ μ' ἐκφράσῃ μὲ χίλια δυὸ κομπλιμέντα τὴν εὐγνωμοσύνην της. Μὰ ἔλα ποῦ παρᾶ τίποτα! Πέρασαν δυὸ μῆνες σχεδὸν ἀπὸ τὴν τελευταίαν ἐπίσκεψίν μου, κι' οὔτε φωνή, οὔτε ἀκρόασις. Νὰ σᾶς πῶ τὴν ἀλήθεια, τὸ πρᾶγμα μοῦ ἐφαίνετο πολὺ περίεργο. Τί διάβολο! μὴ θέλῃ ἡ γειτόνισσά μου νὰ ρίξῃ τὴν πληρωμὴν στὸ γειτονιλῆκι, ἐσυλλογιζόμην καὶ μὰ τὴν ἀλήθεια ἑτοιμαζόμην νὰ τῆς στείλω τὴν σχετικὴν σημείωσιν. Ἀλλὰ τὸ ἀπομεσήμερο τῆς παραμονῆς τῆς πρώτης τοῦ ἔτους ἔρχεται ἡ ὑπηρέτριά μου στὸ δωμάτιό μου καὶ μὲ εἰδοποιεῖ, ὅτι ἡ γειτόνισσά μας κυρία Χ... μὲ τὸ κοριτσάκι της θέλει νὰ μὲ ἰδῇ. Τῆς εἶπα νὰ τὴν ὁδηγήσῃ ἀμέσως στὸ σαλόνι, ὅπου ἔτρεξα κι' ἐγώ.— Γιατρέ μου, μὲ συγχωρεῖτε πολὺ ποῦ δὲν ἔκαμα τὸ καθηκόν μου· ἐπροτίμησα σὰν ἐπλησίαζε κ' ἡ πρώτη τοῦ ἔτους νὰ βάλω τὴν Σοφία νὰ σᾶς κεντήσῃ ἕνα μικρὸ πραγματάκι, χωρὶς ἀξία βέβαια, μὰ γιὰ τὴν ἀνάμνησιν καὶ τὸ καλὸ τοῦ χρόνου, μοῦ εἶπεν ἡ ***πλουσία*** γειτόνισσά μου μὲ χίλια δυὸ νάζια καὶ καμώματα. Ἔλα δός το μονάχη σου καὶ μὴ ντρέπεσαι, Σοφία μου, ἔλα ἐμπρός... Καὶ ἡ μικρὰ ἐπροχώρησε ντροπαλὴ-ντροπαλὴ καὶ ζύγωσε κοντά μου νὰ μοῦ προσφέρῃ ἕνα μικρὸ πραγματάκι βελούδινο, κεντημένο· ἦτο σὰν σακκουλάκι ποῦ βάζουν τὰ ἐπισκεπτήρια. Καθὼς τὸ εἶδα μοῦ ἀνέβηκε τὸ αἷμα στὸ κεφάλι, μ' ἔπιασαν τὰ νεῦρά μου, ἔγινα ἔξω φρενῶν. Μπᾶ! ἀναίδεια! Νὰ μὲ κοροϊδέψῃ λοιπὸν θέλει αὐτή. Ἄ, μὰ αὐτὸ εἶναι ἀνυπόφορο! Σώνει ποῦ δὲν μὲ πληρώνει, ἀλλὰ ἔρχεται καὶ στὸ σπίτι μου μὲ τόσα καμώματα νὰ μοῦ προσφέρῃ ἕνα κουκλόπανο τοῦ κοριτσιοῦ της γιὰ δῶρο τάχα. Δὲν εἰμποροῦσα πειὰ νὰ κρατηθῶ. Κυρία, τῆς εἶπα μὲ ἀγανάκτησιν, σᾶς εὐχαριστῶ πολύ, ἀλλὰ μάθετε ὅτι δὲν κάμνω τὸν γιατρὸ γιὰ παληοκούρελα, καὶ ὅτι αἱ ἐπισκέψεις μου πληρώνονται μὲ χρήματα.

— Πολὺ καλά, Κύριε, πολὺ καλά... μέ... συγχωρεῖτε, μοῦ λέγει κατακίτρινη ἡ γειτόνισσά μου μὲ θυμό, καὶ ἁρπάζει ἀπὸ τὰ χέρια τῆς κατατρομαγμένης μικρῆς τὸ σακκουλάκι, βγάνει μὲ βία ἕνα ἑκατόδραχμο ποῦ ἦτο μέσα διπλωμένο καὶ μοῦ τὸ πετάει μὲ μιὰ περιφρόνησιν, μὰ τί περιφρόνησιν! ἐπάνω στὸ τραπέζι μὲ ἕνα

ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΚΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

— Δεσποινίς, ἐπιτρέπετε νὰ κάμω τὴν πρότασιν εἰς τὸν πατέρα σας;

— Καὶ τὸ θεωρεῖτε ἀπαραίτητον;

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΚΑΛΛΟΝΩΝ ΤΗΣ "ΝΕΑΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ,,

Τὸ Γ' Βραβεῖον

Ἡ Δεσποινὶς ΓΕΩΡΓ. ΠΑΧΤΙΚΟΣ

«ὁρίστε, κύριε» καὶ ἀμέσως μὲ ἕνα «χαίρετε» ξηρὸ-ξηρό, παίρνει τὴν κόρην της ἀπὸ τὸ χέρι καὶ φεύγει... Ἠθέλησα νὰ τὴν φωνάξω, νὰ τὴν σταματήσω, ἀλλά... τὰ εἶχα κυριολεκτικῶς χάσῃ. Ἐσκοτίσθηκα, παρέλυσα. Δὲν μπορῶ νὰ σᾶς περιγράψω τί μὲ κατέλαβε. Μοῦ φάνηκε τόσο πρόστυχη καὶ στὰ δικά μου τὰ μάτια ἡ ἀδικία ποῦ εἶχα καλὰ καθούμενα κάμῃ πρὸς μίαν γυναῖκα! Μοῦ ἤρχετο νὰ σκάσω. Τέτοιο κτύπημα κατάκαρδα δὲν ματαισθάνθηκα στὴ ζωή μου. Δὲν μπορῶ οὔτε σήμερα ἀκόμη νὰ εὕρω καὶ τὸ ἐλάχιστον ἐλαφρυντικὸ γιὰ ’κεῖνο τὸ φέρσιμό μου. Καὶ νὰ γιατί πέρασαν ἀπὸ τότε τριάντα χρόνια καὶ δὲν μπορῶ νὰ θυμηθῶ αὐτὴν τὴν σκηνὴν χωρὶς νὰ ἀγανακτήσω κατὰ τοῦ ἑαυτοῦ μου, χωρὶς νὰ λυπηθῶ τέλος πάντων γιὰ ’κεῖνο τὸ τιποτένιο ἀλλ’ ἀλησμόνητο δῶρο τῆς μικρᾶς, ποῦ... δὲν μὲ ἔκαμε.

Καὶ ὁ γιατρὸς ἐκάθισε πάλιν στὴν καρέκλα του, ὡσὰν νὰ εἶχε κουρασθῇ ἀπ’ αὐτὴν τὴν διήγησίν του περισσότερον στὴν καρδιὰ παρὰ στὸ σῶμα.

Κ. Λ.

ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Στὸ τραπέζι :

— Δὲν παίρνετε, κύριε Καφᾶ, λίγο μυαλὸ ἀκόμη ;... Ἐσεῖς τ’ ἀγαπᾶτε.

— Ἄ! σᾶς εὐχαριστῶ... Ξέρετε, βλέπω τὴν ***ἀδυναμίαν*** μου.

⊕⊕

Γκαρσὸν καὶ βουλευτής :

— Ἐν πρώτοις συνιστῶ στὸν κ. βουλευτὴν τὸ ἀγριογούρουνό μας ποῦ εἶνε ἔκτακτο καὶ δεύτερον τὸν ἀνεψιό μου ποῦ θέλει νὰ διορισθῇ τελωνοφύλαξ...

⊕⊕

Τσινιὰ Τιτὰν θαυμάσια, σχεδίων τε ποικίλων καὶ βλέπε εἰδοποίησιν ἐπὶ τῶν ἐξωφύλλων.

⊕⊕

Μὴν πηγαίνετε λοξά,
ἀποφεύγετε τὸν δόλον...
νὰ ***Κονιὰκ*** τοῦ ***Μεταξᾶ***
τὸ καλλίτερον ἐξ ὅλων.

ΤΗΣ ΓΕΙΤΟΝΙΣΣΑΣ ΜΟΥ

Σύρε νὰ πῇς τοῦ κύρη σου
πῶς δὲν σ’ ἀποχωρίζουμαι,
γιατ’ εἶμαι λεβεντόπαιδο
καὶ στὸ κρασὶ γνωρίζουμαι.

Νὰ πῇς καὶ στὰ ξαδέρφια σου,
ποῦ μὲ κατηγορήσανε,
πῶς ὅσοι μὲ πειράξανε
—νὰ ξέρῃς—δὲν χρονίσανε.

Κ’ ἡ θειές σου ποῦ νομίζουνε
πῶς ἄλλον θὰ σὲ δώσουνε,
τρίχα σγουρὴ πετύχανε
καὶ δὲ θὰ τὴν ἰσιώσουνε.

Ὁ Βλάμης.

ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ

Εἰς λιμαδόρον:

Βαθυὰ τὸν παραχώσανε, πολὺ βαθυὰ στὸ χῶμα
γιατὶ μποροῦσε καὶ νεκρὸς νὰ μᾶς λιμάρ’ἀκόμα.

⊕⊕

Εἰς τοκογλύφον:

Ἀφοῦ τὸν κόσμον ἔγδαρε μετέβη στὰ οὐράνια
νὰ εὕρῃ κι’ ἄλλους σὰν ἐδῶ ποῦ θένε μικρο-
[δάνεια.

⊕⊕

Εἰς Σύμβουλον.

Συχνὰ πυκνὰ τὸν ξύπναγαν τὴν γνώμη του νὰ πῇ
μὰ νῦν κοιμᾶται ἥσυχος χωρὶς διακοπή!

⊕⊕

Εἰς ἀδηφάγον:

Τὸν κόσμον περιδρόμιασε πριχοῦ στὸν Ἅδη
[πάγῃ
καὶ νῦν καλύπτει τὸν σεμνὸν
αὐτὸ τὸ μνῆμα τὸ γυμνὸν
ποῦ χόρτο δὲν ἐφύτρωσε ἐκ φόβου μὴν τὸ φάγῃ.

ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΗΣ

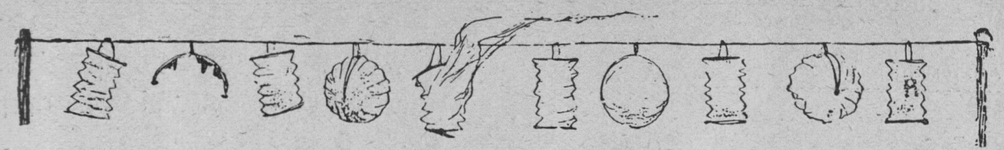

Ο ΝΑΣΤΡΑΔΔΙΝ ΧΟΤΖΑΣ

Μιὰ φορὰ τὸν Ναστραδδὶν-Χότζαν κάποιος ἐρράπισε. Τὸ γεγονὸς ἐγένετο ἐν πληθούσῃ ἀγορᾷ, ὁ δράστης συνελήφθη καὶ ἐν πομπῇ καὶ παρατάξει διάδικοι καὶ μάρτυρες ὡδηγήθησαν ἐνώπιον τοῦ δικαστοῦ.

Χότζας καταδεχόμενος ράπισμα ἐκ μέρους ἁπλοῦ πολίτου ἤτό τι τόσον τερατῶδες ὥστε ὁ νόμος δὲν τὸ προέβλεπεν. Ὁ δικαστὴς λοιπὸν μόλις ἤκουσε τὴν ὑπόθεσιν καὶ τὰς μαρτυρίας καὶ αὐτὴν τέλος τὴν ὁμολογίαν τοῦ γεγονότος ὑπὸ τοῦ δράστου, ἔμεινεν ἐννεός, ἐτράβηξεν ἀρκετὴν ὥραν τὰ γένεια του καὶ ἐπὶ πολὺ σκεφθεὶς ἀπεφήνατο :

— Ἀνάγκη πᾶσα ν’ ἀνατρέξωμεν εἰς τὴν νομολογίαν. Πρέπει νὰ σκαλίξωμεν τὰ παληὰ τεφτέρια τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων ἴσως καὶ μεταξὺ αὐτῶν εὕρωμεν καμμίαν ἀναφερομένην εἰς παρόμοιον γεγονός, ὁπότε ἀσφαλῶς κι’ ἡμεῖς θὰ δικάσωμεν.

Ὑπηρέται καὶ κιατήπηδες ἐκλήθησαν ἀμέσως καὶ διαταγῇ τοῦ δικαστοῦ ἐπεδόθησαν εἰς φυλλομετρήσεις τῶν παληῶν τεφτεριῶν, τῶν ἐν κονισσαλέοις ντολαπίοις ἀπὸ δεκάδων ἐτῶν ἀποκειμένων. Ἐν τούτῳ δὲ τῷ μεταξὺ ὅ τε Χότζας καὶ ὁ ραπίσας αὐτὸν διετάχθησαν νὰκαθήσωσιν ἐκεῖ που, ἀναμένοντες τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀναδιφήσεως.

Μετὰ ὥρας δύο περίπου ἀνεκαλύφθη τὸ ζητούμενον. Ἐν ἔτει χιλιοστῷ δεκάτῳ ὀγδόῳ ὁ δικαστὴς Σουλεϋμὰν Μολλᾶς δικάζων τὸν Χασὰν ραπίσαντα τὸν Σαμπρῆ Χότζαν εἶχε καταδικάσει αὐτὸν νὰ πληρώσῃ τῷ Χότζᾳ δύο ἄσπρα τοῦ παρᾶ, πρὸς δὲ περιτρέχων τοὺς ἀγροὺς νὰ συλλάβῃ καὶ φέρῃ εἰς τὸν Χότζαν... ζωντανὸν σπογίτην.

Τοιούτου προηγουμένου ὑπάρχοντος ὁ ραπισθεὶς Ναστραδδὶν Χότζας εὗρεν ἀμέσως τὸ δίκαιόν του. Ὁ ραπίσας κατεδικάσθη νὰ τῷ μετρήσῃ δύο ἄσπρα τοῦ παρᾶ καὶ κατόπιν ἐξαπεστάλη εἰς τοὺς ἀγροὺς διὰ νὰ συλλάβῃ καὶ τῷ φέρῃ ζωντανὸν σπογίτην, τοῦ Ναστραδδὶν Χότζα παρακληθέντος νὰ καθήσῃ ἔξω ἀπὸ τὸ δωμάτιον τοῦ δικαστοῦ καὶ νὰ περιμένῃ τὸν σπογίτην.

Καὶ τὰ μὲν δύο ἄσπρα ὁ Ναστραδδὶν εὐχαρίστως ἐτσέπωσε· τὸ περὶ σπογίτου ὅμως μέρος τῆς ἀποφάσεως δὲν τῷ καλοφάνηκε καὶ ἐζήτησε νὰ παραιτηθῇ αὐτοῦ. Ἀλλ’ ὁ δικαστὴς δὲν ἐδέχθη τὴν αἴτησίν του· ἀπεναντίας, ἐθύμωσε καὶ τὸν ἐπέπληξε :

— Πῶς εἶναι δυνατόν, τῷ εἶπε, νὰ παραιτηθῇς δικαίου τὸ ὁποῖον σοὶ ἀνήκει ; Ἠδύνασο νὰ τὸ πράξῃς πρὶν ἢ ἐκδοθῇ ἡ ἀπόφασις· τώρα ὅμως ποῦ ἐξεδόθη εἶσαι ὑπόχρεως νὰ δεχθῇς ἀκεραίαν τὴν ἐκτέλεσίν της καὶ νὰ μὴν τὸ κουνήσῃς ἀπ’ ἐδῶ πρὶν ἢ ἔλθῃ στὰ χέρια σου ὁ ζουντανὸς σπογίτης.

***

Ὁ Ναστραδδὶν ἠννόησεν ὅτι ἄσχημα τὰ ἔμπλεξε μὲ τὴν νομολογίαν. Σὰν ὑπο-

ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΚΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

— Καταλυπημένη ἡ Δόλα· εἶναι ἑπτὰ χρόνια ποῦ παντρεύθηκε καὶ δὲν μπόρεσε ἀκόμη ν' ἀποκτήσῃ παιδί.

—Μπᾶ! καὶ πῶς κάμνει;

μονητικὸς ὅμως ἄνθρωπος ποῦ ἦτο συνεσπειρώθη εἰς μίαν γωνίαν καὶ ἀνέμενε τὸν σποργίτην.

Αἱ ὧραι ἐν τούτοις παρήρχοντο καὶ ὁ σποργίτης δὲν ἐφαίνετο. Ὁ Χότζας ἀνελογίζετο ὅτι στὸ σπῖτί του θὰ ἀνησύχου. Εἶχεν ἐξέλθῃ διὰ νὰ ἀγοράσῃ τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὸ γεῦμα καὶ ὄχι μόνον δὲν ἐπρόφθασε νὰ στείλῃ τίποτε, ἀλλ' ἐξηφανίσθη καὶ αὐτός. Καὶ ἡ καταναγκαστικὴ πεῖνα τῶν οἰκείων του θὰ καθίστα πλέον αἰσθητὴν τὴν ἀπουσίαν του.

Ἅπαξ ἔτι ἐπεχείρησε διάβημα σωτηρίας παρὰ τῷ δικαστῇ.

— Ἐφέντημ, τῷ εἶπε, ἄφινέ με νὰ πηγαίνω στὴν δουλειά μου καὶ ὅταν ἔλθῃ αὐτὸς μὲ τὸν σποργίτην τὸν στέλνετε σπῖτί μου καὶ τελειώνει ἡ ὑπόθεσις.

— Ἀδύνατον!... Μὰ ποῦ ἦλθες ἐδῶ ἀδύνατον νὰ ἐξέλθῃς πρὶν ἢ ἱκανοποιηθῇς τελείως.

— Μὰ ἂν δὲν κατορθώσῃ νὰ πιάσῃ σποργίτη;

— Θὰ καθίσῃς ἐδῶ ἕως ὅτου τὸ κατορθώσῃ. Αὐτὸ διατάσσει ἡ νομολογία καὶ δὲν ὑπάρχει τρόπος νὰ βελτιώσῃς τὴν θέσιν σου. Εὔχου μόνον γλήγορα νὰ συλληφθῇ ὁ σποργίτης.

***

Πράγματι ὁ Ναστραδδὶν Χότζας ἠννόησε τὴν ἀδιέξοδον καὶ συσπειρωθεὶς πλειότερον ἤρξατο νοερῶς εὐχὰς μόνον ν' ἀποτείνῃ. Πλὴν ὁ σποργίτης ἐπέτα ἀκόμη εἰς τὰ ὕψη καὶ αἱ ὧραι παρήρχοντο. Ἡ πεῖνα ἤρχισεν ἤδη νὰ γίνεται καὶ εἰς αὐτὸν αἰσθητή. Οὐδαμόθεν δ' ἐφαίνετο ἐλπὶς σωτηρίας.

Ἡ ὑπομονή του ἤρχισε κι' αὐτὴ νὰ τὴν ἐγκαταλίπῃ. Καὶ τὴν προτέραν του στωϊκότητα διεδέχετο βαθμηδὸν μία δικαία ἀγανάκτησις, ἡ ὁποία ἐκορυφώθη ὅταν εἶδε τοὺς ὑπηρέτας ἑτοιμάζοντας τὰ γαλότσια τοῦ δικαστοῦ. Σημεῖον τοῦτο ὅτι ὁ δικαστὴς ἡτοιμάζετο νὰ φύγῃ καὶ ν' ἀφήσῃ ἐκεῖ τὸν ὑπὸ τῆς δικαιοσύνης του εὐεργετηθέντα (;) νῆστιν καὶ σχεδὸν ἐν περιορισμῷ, ἀναμένοντα δὲ τὸν ἀντίδικόν του νὰ τῷ φέρῃ ἕνα ζουντανὸν σποργίτην!

Ἄ! αὐτὸ δὲν ὑπεφέρετο πλέον. Ὁ Ναστραδδὶν ἔχασεν ἐντελῶς τὴν ὑπομονήν του. Καὶ ὅταν ὁ δικαστὴς ἐξῆλθε τοῦ δωματίου του καὶ ἡτοιμάζετο, φορῶν τὰ γαλότσια, ν' ἀναχωρήσῃ, ὁ Χότζας τὸν ἐπλησίασε τὸ ὕστατον διὰ νὰ τῷ παραστήσῃ τὸ μέγεθος τῆς καταδίκης του.

— Σωστὰ αὐτὰ ποῦ μὲ λές, Χότζα ἐφέντη, ἀλλὰ δὲν μπορῶ νὰ σὲ κάμω τίποτε. Αὐτὴ εἶνε ἡ ἀπόφασις καὶ αὐτὸ

πρέπει νὰ γίνῃ. Ἄλλος τρόπος δὲν ὑπάρχει.

— Ὑπάρχει ὅμως κι' ἕνας ἄλλος τρόπος, ἐτόλμησε ν' ἀντιτείνῃ ὁ Χότζας.

— Ποῖος;

— Νά... πᾶρε ἐσὺ αὐτὰ τὰ δύο ἄσπρα ποῦ μ' ἔδωκε τὸ πρωὶ ἐκεῖνος ποῦ μ' ἐρράπισε...

— Τὰ πῆρα.

— Πᾶρε κατόπιν κι' αὐτὸν τὸ μπᾶτσον.

Καὶ τραβᾷ ἕνα μπᾶτσον εἰς τὸν δικαστὴν ὁ ἔξω φρενῶν Χότζας, ἀναφωνῶν ἅμα θριαμβευτικῶς:

— Καὶ τὸν ζουντανὸν σποργίτην ποῦ θὰ μὲ φέρῃ ἐκεῖνος ποῦ μ' ἐρράπισε, σοῦ τὸν μεταγράφω, στὸν κάμω χαβαλέ. Κάτσε ἐδῶ ἐσὺ καὶ περίμενέ τον νὰ τόν πάρῃς... καὶ μὴν τὸ κουνήσῃς διότι θὰ καταπατήσῃς τὴν νομολογίαν. Ἔχε τώρα γειὰ καὶ καλὴ ὑπομονή, ἐφέντημ.

Καὶ ὁ τετραπέρατος Χότζας ἐξῆλθεν ἀφήσας τὸν δικαστήν του ὡς στήλην ἅλατος.

(Κατ' ἀφήγησιν Α. Α.)

ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΗΣ

ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Ἄδικα τὰ τηλεγραφικά:

— Ἀγάπη μου, ἂν δὲν προφθάσω ἀπόψε νἄλθω στὸ φαγὶ θὰ σὲ στείλω ἕνα τηλεγράφημα.

— Περιττὸν νὰ τὸ στείλῃς διότι τὸ ηὗρα μὲσ' στὴν τσέπη σου καὶ τὸ διάβασα.

Παιδικὸν πνεῦμα:

— Καλὴ εἶνε, Νῖκο, ἡ καινούργια σου ἡ δασκάλισσα;

— Καλὴ εἶνε, ἀλλὰ δὲν φαίνεται νὰ ξέρῃ μεγάλα πράγματα, γιατί ἀπὸ τὸ πρωὶ ὡς τὸ βράδυ μὲ κάμνει ἕνα σωρὸ ἐρωτήσεις καὶ ζητεῖ ὅλα νὰ τὰ μάθῃ ἀπὸ μένα.

Ὁ κ. ΧΑΤΖΗΧΡΗΣΤΟΣ

(Ἕπεται συνέχεια)

Ο κ. ΧΑΤΖΗΧΡΗΣΤΟΣ (Συνέχεια γενεῖῶν)

***ΤΕΛΟΣ** (καὶ τῷ Θεῷ δόξα).*

ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Ἀνακατωμένος ὁ ἐρχόμενος:

Εἶνε συγγενής σου αὐτὴ ἡ κυρία ποῦ χαιρέτησες;

— Ἐπάνω κάτω: Εἶνε ἡ πρώτη σύζυγος τοῦ πρώτου συζύγου τῆς τρίτης συζύγου μου.

Ο "ΣΑΤΑΝ,, ΕΝ ΤΑΙΣ ΕΠΑΡΧΙΑΙΣ

Οἱ ἐπιθυμοῦντες ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν νὰ λάβωσι τὸν « ΣΑΤΑΝ » περιττὸν εἶναι νὰ μὲ γράφωσι καὶ νὰ ὑποβάλλωνται οὕτω εἰς ταχυδρομικὰ ἔξοδα. Ἀρκεῖ ν' ἀποστείλωσι τὸ ἀντίτιμον δι' ἐπιταγῆς (χαβαλὲ) τοῦ ὀθωμ. ταχυδρομείου, σημειοῦντες εὐαναγνώστως εἰς τὸ οἰκεῖον μέρος τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ τὴν διεύθυνσίν των. Διὰ τὴν ἐπιταγὴν θὰ πληρώνωσι τέλος 20 παρ. μόνον.

ΝΙΚ. ΚΕΣΣΑΝΛΗΣ

(ΠΑΠΑΤΡΕΧΑΣ)

ΖΩΓΡΑΦΟΣ & ΓΛΥΠΤΗΣ

Πέραν, Ἀϊναλῆ - Τσεσμὲ

Ἀπαρτεμὰν Σιβάς, ἀριθ. 4.

Ὁ «ΣΑΤΑΝ» ἐξετυπώθη ἐντὸς μηνὸς εἰς τὰ νεοσύστατα μεγάλα τυπογραφικὰ καταστήματα ***«Η ΑΝΑΤΟΛΗ»*** Πέραν, ὁδὸς Γεμενιτζῆ, ἀριθ. 29, συνιστώμενα εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας διὰ πᾶσαν τυπογραφικὴν ἐργασίαν.

Ἀρχιεργάτης: ΝΙΚ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

Ἀρχιπιεστής: ΠΕΤΡΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

Η ΔΙΠΛΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ

ΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

Η ΟΥΔΕΤΕΡΑ ΑΓΓΛΙΑ

Η ΤΡΙΠΛΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ

ΤΙΡΙΓΓ

ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ
ΔΙ' ΑΝΔΡΑΣ & ΓΥΝΑΙΚΑΣ

ΓΑΛΑΤΑ

Εἴδη ἐκ μαροκηνοῦ
Εἴδη πολυτελείας
Εἴδη ταξειδίου

Ὀμπρέλλες, Ράβδοι
Ζιλὲ φανταιζῆ
Χειρόκτια, Ἐμβάδες

Ἀσπρόρρουχα, Προῖκες
Ἐπανωφόρια, Παλτὰ
Ἀδιάβροχα, Γαλότσες
Καπέλλα
Ὑποκάμισσα
Λαιμοδέται.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ἐκτάκτου στερεότητος

Παραγγελίαι ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἀξίας τὸ ὀλιγώτερον μιᾶς Λίρας Τουρκίας ἀποστέλλονται διὰ colis postaux **ἐλεύθεραι παντὸς ἐξόδου.**

ΜΕΓΑ ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ ΚΑΙ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ
"ΤΟ ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΝ„

Μεγάλη ὁδὸς τοῦ Πέραν, ἀριθ. 130.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ :

ΝΙΚΟΛ. ΤΣΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

Διασκευασθὲν τελευταίως εὐρωπαϊκώτατα, ἐξωραϊσθὲν καὶ εὐπρεπισθὲν πολυτελῶς κατέστη ἓν ἀπὸ τὰ καλλίτερα ἐντευκτήρια τοῦ Πέραν. — Ποτὰ ἐκλεκτά. — Μαγειρικὴ εὐρωπαϊκὴ καὶ ἀνατολικὴ ἐπιμελημένη. — Εὐρεῖαι αἴθουσαι διὰ δεῖπνα οἰκογενειῶν καὶ σωματείων, διὰ βαπτίσεις καὶ γάμους. — Κατὰ τὴνπερίοδον τῆς Ἀπόκρηᾶς ἀνοικτὸν μέχρι πρωΐας. — Σουπὲ ἐκλεκτά.

Ἡ μεγαλειτέραι αἴθουσα σφαιριστηρίου ἐν Κων)πόλει.

ΟΙ ΕΓΓΡΑΦΕΝΤΕΣ

ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΙΣ

Φροντίδι κ. ***Στυλ. Μακρίδου***. Ι. Μακρίογλους. Ἄννα Σαρόγλου. Ἐπιστ. Νεοφύτου. Μαρ. Μακρίδου. Σμαρ. Κούτσουρου. Γιασ. Ζαφειρίου. Μαρ. Παπᾶ Γεωργίου. Μιχ. Μά-κρας. Μαρ. Κάλφογλου.

ΑΓΙΑΝΤΖΗΚ (Σινώπη)

Φροντίδι κ. ***Ἐλευθ. Χαρμπῆ.*** Παπᾶ Γεώργιος. Ἐλευθ. Χαρμπῆς. Δ. Χαμπλίδης. Ι. Ἀργύρης. Μ. Μητρόπουλος. Ἐλ. Πανταζίδης. Ι. Καλογιάννης. Π. Καλογιαννίδης. Δ. Παπαθεοδώρου. Κ. Καλογιαννίδης. Ι. Πεγκλόγλους. Β. Λαγωπούλου. Π. Χαρμπῆς. Κ. Κορίτζογλους. Χ. Σαραϊτάρης. Κ. Λαζαρίδης. Πρ. Κομβόπουλος. Π. Μαυρομματόπουλος. Στ. Μαυρομμάτης. Θ. Θεοφύλακτος.

ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

Φροντίδι κ. ***Δ. Σταμβολάκη***, φαρμακοποιοῦ. (Πολυτ. ἀντίτ.) Δημ. Σταμβολάκης. Π. Πανταζάκος καὶ Σα. Ν. Πανταζάκος. Γ. Ἰωάννου. Ἱερομ. Σπυρίδων Σταυρονικητιανός. Κ. Νικολαΐδης. Ι. Χορτιάτης. Χρ. Παπαμερκουρίου. (Συν. ἀντ.) Ν. Ἀναγνώστου. Πορφύριος Ἐσφιγμενίτης. Δ. Παπαθεοδώρου. Κ. Πανόπουλος. Χρ. Δούκης. Α. Ζητσόπουλος. Γ. Τσιαμασφύρας. Χ. Τσιαμασφύρας. Φίλιππος Καρακαλινός, ἀντιπρ. Στ. Ὡρολογᾶς. Νίκανδρος Κουτλουμουσιανός. Π. Χ΄΄ Γεωργίου.

Φροντίδι κ. ***Κωνστ. Μιχαηλίδου.*** (Π. ἀντίτ.) Ἡ ἱερὰ καὶ σεβασμία Μονὴ Βατοπαιδίου, 20. Ἱερὸν Κοινόβιον ἁγίου Παύλου, 8. Β. Βλαχόπουλος, 2. Δ. Τσικρικτσῆς. Α. Μαργαρώνης καὶ Σα. Εὐγένιος καὶ Χρυσόστομος καὶ Σεραφεὶμ καὶ Ἄνθιμος καὶ Χαρίτων καὶ Σωφρόνιος καὶ Ἰωάσαφ, Ἁγιοπαυλῖται ἀνὰ ἕν. Ἱεροδ. Φώτιος Παντοκρατορινός. Ἱεροδ. Δανιήλ. Κ. Μιχαηλίδης. (Συν. ἀντίτ.) Ι. Οἰκονόμου. Β. Σοφιανόπουλος. Ν. Δαμασκηνοῦ. Σ. Π΄΄ Σεραφείμ.

ΑΓΚΥΡΑ

Μητροπολίτης Ἀγκύρας κ. Γερβάσιος, 7.

ΑΔΑΝΑ

Φροντίδι τοῦ κ. ***Παναγ. Ζεβάογλου.*** Παναγ. Ζεβάογλου. Λ. Μαυρόπουλος. Ἀβρ. Ἀβανίας. Ε. Ζῶτος. Γ. Ἀβραμίδης. Κυρ. Κεσίσογλους. Υἱοὶ Πρωτόπαπα. Ἰάκ. Φραγκάκης. Α. Δζοσκούνογλου. Ν. Γεωργιάδης. Ι. Βιτάλης, φαρμακοποιός.

Α·Ι·ΔΙΝΙΟΝ

Φροντίδι τοῦ κ. ***Ξενοφ. Σπανουδάκη.*** (Πολυτ. Ἀντ.) Ξενοφ. Σπανουδάκης, 2. Στ. Μαγνήσαλης, 2. Ν. Χαρδαλούπης, 2. Εὐάγ. Παπᾶς. Α. Σουγιούλτζογλους. Δ. Χ΄΄΄ Δήμου. Δ. Βελεχέρης. Γ. Μανουσάκος. Δ. Γερακάκης. Φιλοκτ. Ἀργυράκης. (Συν. Ἀντ.) Α. Σεραφειμίδης. Ν. Τυρηνός. Α. Ραυτόπουλος. Θ. Πέτρου. Π. Κατσικόπουλος. Π. Ξένης. Μ. Ἀναγνωστόπουλος. Ε. Ἀναστασιάδης. Ν. Καρίπης. Δ. Μάγνης. Δ. Ἀποστολίδης. Στυλ. Μερμηγκιᾶς.

ΑΜΙΣΟΣ

Φροντίδι κ. κ. ***Ἀδελφῶν Β. καὶ Π. Τυζλώφ.*** Μ. Θεοδωρίδης. Ι. Σουβατζόγλους. Ν. Κηρυττόπουλος. Χρ. Ἐμμανουηλίδης. Σ. Ἀδοσίδης. Β. Ἀγαζαρίδης. Ι. Βιολίδης. Στ. Στυλιαννίδης. Χρ. Λαζαρίδης. Σ. Ἰμκιανσήζογλου. Δ. Δεϊρμενζτόγλους. Γ. Βροχίδης. Σ. Δεδέογλους. Γρ. Καραμάνογλους. Ι. Στεφανίδης. Λ. Χ΄΄ Βασιλείου. Χ. Ζαλκόπουλος. Κ. Σαρχόσογλου. Λ. Καρακασίδης. Θ. Μαρπουτζόγλους. Κ. Σαραλαμπίδης. Σ. Δαστζόγλους. Πρ. Χρυσοχοΐδης. Χ. Πανταζό-

γλους. Ἀβ. Καραγεώργιογλους. Δ. Χαριτίδης. Α. Παπαγιαννίδης. Ἠλ. Δζανικλίδης. Ἀβρ. Σολάκογλου. Ἀνδρ. Ἀρζουμανίδης. Π. Κελεσίδης. Ἀθ. Μανωλόπουλος. Ἀλ. Γεωργιάδης. Στ. Περσίδης. Ν. Πατζινίδης. Γ. Κούτζογλου. Ι. Χ΄΄ Τοπρακτζόγλους. Ι. Χατζόγλους. Λ. Ἀρχιτεκτονίδης. Δ. Δημητριάδης. Γ. Βλάσσος. Ι. Χαριτίδης. Ι. Χ΄΄ Σάββας. Κ Χαριτόπουλος. Γ. Παπαδόπουλος. Θρ. Σαββίδης. Ἀλ. Κεολεμοπράτογλους. Γερ. Ἀννινος. Γ. Ἀντωνίου. Χ. Κωνσταντινίδης. Δ. Πορστούδης. Χ. Χουρτζαμάνογλου. Ἀριστ. Χ. Ἀρχιτεκτονίδης, 30. Γ. Βαφείδης.

ΑΡΑΒΑΝΙΟΝ (Ἰκονίου)

Δημ. Μαλτεζόπουλος, Κυρ. Κάζης. Ι. Φιλιππίδης.

ΒΗΡΥΤΤΟΣ

Κωνσταντῖνος Χρηστίδης.

ΒΟΥΡΧΑΝΙΕ (Κεμέρ)

Φροντίδι κ. ***Θεοφ. Πατέστου.*** (Πολυτ. Ἀντ.) Ἀρχιμ. Θεόφιλος Πετσομᾶνος. Μ. Βουγιατζόγλους. Τερπ. Τριανταφύλλου. Οἰκονόμος Π. Κωνσταντῖνος. Ἠλ. Ἀνδρ. Κάλφα. (Συνήθ. ἀντ.) Γ. Θεοφίλου. Β. Ἰωάννου. Ε. Κ. Σεβαστοῦ. Μ. Ἐμμανουηλίδης. Πιθ. Μανωλάκογλου, ἰατρός. Ν. Παπαδόπουλος, φαρμακοποιός. Ε. Ἀλεξίου, χασάπης. Γ. Ε. Βαλανιδᾶς. Ε. Κιταλῆς. Σ. Τηγάνης. Θ. Κανελῆς (δημοδιδάσκαλος).

ΓΚΙΟΥΜΟΥΛΤΖΙΝΑ

Φροντίδι κ. ***Ἀλ. Χριστίδου,*** ἰατροῦ. (Συνήθ. ἀντ.) Α. Χριστίδης. Ε. Γεωργιάδης. Δ. Καραγεώργης. Μ. Μοσχίδης. Ἀπ. Σπ. Παρασκευᾶ. Β. Δ. Τσουρίδης. Δ. Β. Σαράφογλου. (Πολυτ. ἀντ.) Κ. Ἰωαννίδης. (Συν. ἀντ.) Σ. Κομνηνός. Λυσ. Ραφαήλ. Α. Δαῦτσος. Ι. Ἐλευθεριάδης. Κ. Τελωνίδης. Ἀν. Ρέσσος. Θ. Ζώηογλου. Ι. Σκουτέρης. Ἀλκ. Φορμόζης. (Πολυτ. ἀντ.) Εὐστ. Παντελίδης. (Συνήθ. ἀντίτ.) Παν. Τσάμης. Ἀθ. Θεοχαρίδης. Ι. Θεοχαρίδης. Ἀπ. Γιαγτζίδης. Τηλ. Μπάσμπας. Δημ. Ζωΐδης. Δημ. Μουζιόπουλος. Κωνστ. Μαλετζίδης. Κωνστ. Βασιλείου. Φ. Αὐδῆς. Κυρ. Βούκας. Ὀδυσ. Καραπέτσης.

ΔΕΜΙΡΤΖΗ

Φροντίδι τοῦ κ. ***Κ. Σεβαστοπούλου.*** (Πολυτ. ἀντ.) Δ. Διαμαντόπουλος. Παπᾶ Νεῖλος. Γ. Ἀναστασίου. Α. Κωλέττης. (Συν. ἀντ.) Φ. Φωτιάδης. Ἠλ. Σεβαστόπουλος. Θ. Χαραλαμπίδης. Κ. Πρασσᾶς, φαρμακοποιός. Π. Βαλταζᾶνος καὶ Σα.

ΔΟΥΣΑΖΕ

Φροντίδι τοῦ κ. ***Σπ. Τζελέπη***, μουδίρου τοῦ Μονοπωλίου τῶν Καπνῶν. Σπ. Τζελέπης. Ἀθ. Καλδριμίδης. Κ. Ἰακωβίδης. Π. Θωμαΐδης. Χ. Χαραλαμπίδης. Π. Ζάχος. Δημ. Καλδριμίδης. Δ. Λοφίδης. Εὐστρ. Γιαννῆς.

ΔΡΑΜΑ

Φροντίδι κ. ***Βελισαρίου Τζελέπη***. (Πολυτ. Ἀντίτ.) Ν. Κ. Βαλάνης. Θ. Ἀποστολίδης. Δ. Ἀθανασιάδης. Ἀδελφοὶ Ἀ. Μπάλλα. Δ. Ἀνθόπουλος. Α. Μηχαηλίδης. Γιανν. Ἀναστασίου. Α. Σατραζάμης. Ν. Γεωργιάδης. Ν. Ἐμμ. Μακρῆς. Φ. Παπαδημητρίου. Ἀναστ. Βλαδίκας Σωκρ. Κεσίσογλους. Β. Ν. Δεϊρμεντζόγλου. Σ. Ι. Μικρούλης. Δ. Γ. Κουγιουμτζῆς. Σ. Ι. Πεντζίκης. Εὐρ. Βαφείδης. Κωνστ. Ι. Πέκης. Φώτης Ξενοδόχος. Β. Γρηγοριάδης. Κ. Πετρίδης Α. Ἀγγελίδης. Α. Δ. Μπινόπουλος. Δ. Κ. Δαβέλλας. (Συνήθ. Ἀντίτ.) Ν. Δημητρίου. Ἀντ. Βάρναλης. Μ. Ἀποστολίδης. Ἀφθονίδης καὶ Τζίμας. Χρ. Γεωργιάδης.

ΕΡΖΕΡΟΥΜΗ

Γ. Ἀμοιρόγλου, 2.

ΘΑΣΟΣ (Λιμήν)

Χαρ. Σταματιάδης.

ΘΑΣΟΣ (Παναγία)

Φροντίδι κ. ***Γ. Χρηστίδου***. Γ.Μ. Χρηστίδης 2. Πρωθιερεὺς Ἀριστοτέλης. Ἀλ Χ΄΄ Μανώλης. Κ. Γεωργιάδης. Μαρία Χρυσάφη. Χ. Δ. Λάϊος. Παναγ. Βεριγδανής. Ἀνδρ. Βασιλούδης. Νικ. Χρυσάφης. Αὐγ. Ἀμαλίας. Γεώργ. Γαϊτανίδης. Γεώργ. Σουλιώτου. Ὀδ. Καφαδαρίδης. Χρ. Καλογιαννίδης. Νικ. Σωτηρέλλης.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Φροντίδι κ. ***Ἀλεξ. Μεϊμαρίδου***. Νικ. Πεντζίκης. Δ. Νικολαΐδης. Γεώργ. Κύρου. Στ. Ἀνέστης. Θ. Σουλιώτης. Θ. Ξένος. Δ. Μεγπουφώσης. Κ. Γερασίμου. Δ. Π΄΄ Γεωργίου. Ν. Χ΄΄ Θωμᾶς. Ι. Χ΄΄ Θωμᾶς. Κ. Α.... Γεώργ. Νούσιου. Β. Γιάτας. Α. Μεϊμαρίδης Ν. Λάλλας. Ἠλ. Τζαμτζῆς. Μ. Συμεωνίδης. Γ. Κώνστας. Δ. Ἀναγνώστου. Γεώργ. Βόγας. Γ. Κώνστας. Φ. Δημούλης. Ι. Σιαπέρης. Γρ. Σοϊτσίνης. Ι. Ἰλλίδης. Α. Σακελλάριος. Ἠλ. Τσιαλβάρης. Μιχ. Κεχαγιᾶς. Γ. Πασχαλίδης.

ΙΚΟΝΙΟΝ

Φροντίδι κ. ***Ν. Δεοντιάδου,*** ἰατροῦ. (Πολυτ. ἀντ.) Ἱππ. Διαμαντίδης. Σοφ. Σεφεριάδης. Φιλόπτωχος Ἀδελφότης «Ὅ Ἅγιος Ἀμφιλόχιος». Ν. Λεοντιάδης. (Συν. ἀντ.) Β. Καντάρτζῆς. Ἀρ. Διαμαντίδης. Βασ. Δοκμετζόγλου. Γεώργ. Χαρισίου. Β. Διαμαντίδης. Ι. Κουμαριανός. Β. Βαϊανός. Κ. Ἀρτεμιάδης. Ι. Κόντης.

Φροντίδι κ. ***Κωνσταντίνου Στεργίου,*** διευθυντοῦ τῆς ἑλληνικῆς Σχολῆς. Α. Ζιούρας. Γ. Μαζαράκης. Γ. Βιολάκης. Ν. Τσιτσογιαννόπουλος. Δ. Πολάτογλου. Σ. Παπάζογλου. Χ. Λαμπρίδης. Α. Ἀλεκτορίδης. Α. Ἀδοσίδης. Κ. Ἀπαζόγλους. Θ. Ρίζος. Σ. Ἀναστασιάδης. Κ. Κιβωτίδης. Μ. Ἀθανασιάδης. Α. Καλαρόδης. Μ. Λαμπρίδης. Γ. Μπαλλῆς. Δ. Λοβέρδος. Σ. Ρίζος. Β. Μουαμελετζῆς. Α. Τοκατλίδης. Κλειὼ Ἐμμανουηλίδου. Α. Χ΄΄ Ἰωάννου. Π. Χ΄΄ Ἀναγνώστου. Π. Στέλιος. Χ. Παπαδόπουλος Σ. Χοδαλίδης. Γ. Μαδεντζόγλου. Ι. Λαμπρίδης. Ι. Καραγιαννίδης. Ι. Ἀβραμίδης. Ε. Πουλόγλου. Κ. Στεργίου, 8.

ΚΑΒΑΛΑ

Φροντίδι κ. ***Σωκράτους Κ. Διαμαντοπούλου*** (βιβλιοπωλεῖον χαρτοπωλεῖον «Ὁ Ἥλιος»). Ἄνιννος Καβαλιεράτος. Α. Δημητρακόπουλος. Α. Δημητριάδης. Α. Κούρταλης. Ἀν. Τριγκόπουλος. Ἀθ. Στάλιος. Α. Βονάκος. Α. Παγούνης. Ἀδελφοὶ Κοκκίδου. Α. Σιμόπουλος. Α. Παρασκευᾶ. Ἀθ. Θεοχαρίδης. Ἀντ. Τσαλάνης. Ἀνδρ. Σακελάριος. Ἀντ. Σαράφης. Α. Π. Βάρδας. Α. Στάνης. Ἀλ. Πανάζογλους. Ἀλ. Κοντόπουλος. Ἀρ. Σπανδωνίδης. Ἀθ. Εὐστρατιάδης. Βιβλιοπωλεῖον «Ὁ Ἥλιος». Β. Βασιλειάδης. Β. Παπαχρηστίδης (Πράβιον) Γρ. Γρηγοριάδης. Γ. Θεοδωρίδης. Γρ. Κλήμης. Γ. Ἀνέστης. Γ. Χαδόλιας. Γ. Καλαϊτζῆς. Γ. Ἀντωνιάδης. Γ. Ἀθανασιάδης. Γ. Εὐαγγελίδης. Γ. Καντιώτης. Γ. Γρηγοριάδης, Γ· Μπουφέτης. Γ. Κυρατσίδης. Γ. Μ. Καπρίνης. Γ. Μελετίου. Γ. Πρωτόπαπας. Δ. Μοσχοπουλίδης. Δ. Κώτας. Δ. Οὐζουνάκης. Δ. Γουσίδης. Ε. Γεωργακόπουλος. Ε. Ἐμμανουηλίδης. Ε. Τουλκαρίδης Ε. Ζαφειρίου. Ε. Ἰορδάνου. Ζ. Α. Ζάχος. Ζώης Παπανικολάου. Ζήσης Α. Κομπολίτης. Βιβλιοχαρτοπωλεῖον «Ὁ Ἥλιος». Ἠλίας Φέσας. Ἠλίας Ζαφειρίου. Ἡρακλῆς Βουλαλᾶς. Θ. Τριανταφυλλίδης, ἰατρός. Θ. Φέσας. Θ. Ἀποστολίδης. Θ. Πανταζῆς. Θ. Φραγγούλης. Θ. Βώτσης, ἰατρός. Ι. Εὐτυχίδης. Ι Δ. Πανταζῆς. Ι. Ἀποστόλαυ. Ι. Παπαγιανούδης. Ι. Π. Βάρδας. Ι. Κονσολίδης, ἰατρός. Ἰωάννης Κόνος (Αἶνος) Κ. Δ. Κυρατσίδης, ἰατρός. Καφενεῖον «Οἱ Φίλιπποι». Κ. Παύλου Κώστας. Κ. Ι. Κυριακίδης. Κ. Κουτουράδης. Κ. Λαμπρίδης. Κ. Σπόντης. Κ. Ἀθηναῖος. Κ. Βαφόπουλος. Κ. Παρανίκας Κ. Ι. Κωνσταντινίδης. Κ. Παναγιώτου. Κ. Λόγης. Κλ. Νικολαΐδης. Κομήτης τοῦ Χάλεϊ. Λαίμαργος. Μ. Χρηστίδης (Παναγία Θάσσου). Μωϋσῆς Μπενοζέλος. Μ. Τόκος. Μ. Δημητρακούλας. Μ. Καρατζόγλους. Νικόλαος Ἀστερινὸς (Ἄρτα). Ν. Α. Κούρταλης. Νικόλαος Δ. Γούσιος. Ν. Ε. Ἀρνίδης. Ξενοφῶν Σωτηριάδης. Ὁμίχλη. Π. Ἀθανασιάδης. Π. Κουρουπέτρογλου. Παπουλιᾶς. Ρίκας Σπανδωνίδης. Σ. Κ. Σταύρου. Σ. Σωτηριάδης. Σ. Σταματιάδης. Σ. Καντάρτζῆς. Σ. Φέσσας. Σ. Γεωρ. Φέσσας. Σ. Καραζανίδης. Σ. Στεφανίδης. Σ. Τσάκος. Στ. Κωστασιάνης Σωκράτης Κ. Διαμαντόπουλος. Τζὼν Δημητρακόπουλος. Τ. Νικολαΐδης. Ὕαινα. Φρ. Καρόλας. Χαρτοπωλεῖον «Ὁ Ἥλιος». Χ. Δ. Γκελιάδης (Leskobats-Serbia).

Χ. Γόδρος. Χ. Εὐσταθίου. Χ. Καλλιπολίτης. Χ. Χριστοδουλίδης. Χ. Στυλιανίδης καὶ Ε Γοργίας. Ψαρᾶς, Ὠόν. Κουταλάγκας. Ἀρὼν Μπῆτε καὶ Σας. Γεώργιος Γιαννόπουλος. Α.Ρουσιαμάνης (Πράβιον) Χ. Γκενεράλης (Βιέννη). Κ. Φέσας, ἰατρός. Β. Ἀσβεστᾶς.

ΚΑΛΛΙΠΟΛΙΣ

Φροντίδι κ. ***Μ. Ν. Κολύμβα.*** (Πολυτ. Ἀντίτ.) Μ Ν. Κολύμβας, σώμ. 3. Βιβλιοθήκη Σχολῆς Βαλοὺκ Παζαρίου. Δημ. Χ΄΄ Ἄξαρλης. (Συνήθ. Ἀντ.) Α. Δημητριάδης. Σύλλογος Ἑλλήσποντος. Γ. Ἀποστ. Κατσμῆς. Ι. Π. Σαβλάρης. Ι. Θεοφυλίδης. Κ. Λαμπρινίδης. Κ. Χ΄΄ Κοσμᾶς. Θ. Δαβαδᾶς. Γ. Καστανίας. Ι. Παχύς. Π. Παπαδόπουλος. Ι. Κριεζῆς Μ. Εὐγενίδης. Α. Καμαριανός. Β. Κεφάλας. Ν. Μεχαλίτζης. Χαρ. Κριεζῆς. Δ. Γιαβάσης. Ζ. Ζαχάρωφ. Ν. Νικολαΐδης. Κ. Καλιμάνης. Δημ. Θωμᾶς. Θεόδ. Κονιόρτος. Ν. Ἀντώνρεϊζ. Α. Ἀράπογλους. Ν. Α. Γιακουμῆς. Ν. Μ. Καμαριανός. Παναγ. Β. Δροσιάδης. Κωνστ. Α. Μέγαλος. Ν. Πατσός. Οἰκον. Κωνστ. Λουΐζος. Θ. Σιδερίδης. Κ. Παντερμαλῆς. Ι. Παντερμαλῆς. Γ. Θ. Ἀναγνωσταρᾶς. Μ. Ζαναβάρης καὶ Σπ. Κούμας. Δημ. Γ. Δράκος. Ἀδελφοὶ Ἀναγνώστου. Ν. Παπαδόπουλος. Ν. Τριανταφυλλίδης. Ν. Πετρίδης. Α. Θεοδοσίου. Θ. Κωνσταντινίδης. Α. Πούμπουρας. Γ. Βελόνης. Κ. Σαραγιώτης. Α. Μπακάλμπασης. Α. Δ. Κώστας. Σ. Σάββογλους. Δ. Βαρθολομαῖος. Ι. Ἀναγνωσταρᾶς. Ν. Μαστροστέλιου. Γ. Χ΄΄ Σαρρῆς. Α. Μάγειρος. Καϊτόγλους. Κ. Καμαριανός. Χ΄΄ Ἀθ. Σαρρῆς. Ι. Κατσίκας. Α. Λογοθετίδης. Στ. Ι. Μάρθας. Π. Ι. Μαμάκος. Στυλ. Παπαδόπουλος. Κ. Ὀνουφρίου. Ν. Ἀμερόγλους. Δ. Κωνσταντάρας. Ν. Α. Σίσκας. Ἀργ. Μαμμῆς. Χρ. Στράντζας. Ἀργ. Κιορχρήστου. Ι. Πουσπούρης. Ν. Ζαφειρογλους. Δημ. Δρόσου. Ἀργ. Πανδέρης. Δημ. Χαλαμπάλας. Ἐλ. Κομνηνός. Ἀθ. Δ. Ρόμτσος. Κωνστ. Τσαμαλῆκος. Ἀδελ. Καμπουράκη. Γ. Καμπούρογλους. Χ΄΄ Παρθένιος. Ι. Κανταρτζῆς. Ἀν. Γιαρέκης. Ἀθ. Πέμπος. Ἐμμ. Ζαφειράκης. Κωνστ. Πίκουλος. Κ. Μορλιότης. Νικ. Παπαδόπουλος. Ι. Μπαλαμπάνης. Δημ. Ἀργυρόπουλος. Σ. Πρωτοψάλτης. Ν. Α. Λογοθέτης. Ν. Ἀσημιάδης. Π. Τραννακίδης. Χρ. Σ. Μακεδών. Ι. Πατσερέλης. Κ. Ζαφειράκης. Κ. Καστάνιας. Ἱερ. Μαρκόπουλος. Παρασκευὴ Τερζόγλου. Ι. Πιπίκας. Ἐμμ. Χ΄΄ Χριστοδούλου. Ι. Ὀνουφριάδης. Ἐμμ. Ξενάκης. Ν. Συκάκης. Κ. Γ. Δογραματζῆς. Π. Γ. Δογραματζῆς. Ἀ. Καραγιάννης. Νικ. Καντιερές. Ἀφ. Θεοδοσίου. Δημ. Α. Ματζάρη. Γεώργ. Φώτογλου. Δημ. Μιχαήλ. Κωνστ. Μανασῆς. Ἀργ. Μιχαήλ. Εὐστ. Καραστάθης. Τριαντ. Τριανταφυλλίδης. Νικόλ. Πέτρου. Ι. Νικολέντζος. Ἀθ. Δ. Φώτογλους. Δημ. Βέης. Ἀντ. Ζαρίφης. Καρ. Ζαρίφης. Βασ. Χρυσοστόμου. Κουμ. Ζαχάρωφ. Δημ. Παπαδόπουλος. Κωνστ. Πέρτουλης. Τριαντ. Γ. Παποῦς. Ν. Μαρτζίκος.

ΚΑΛΛΟΝΗ (Μιτυλήνη)

Φροντίδι κ. ***Π. Κ. Μακρῆ.*** Στ. Βαρβερίδης. Εὐστρ. Ρηγέλλης. Χ. Νικολαΐδης. Πρωτοσύγκελλος κ. Εὐθύμιος. Ρ. Βέρας. Α. Παπαγεωργίου. Δ. Γκαγκανέλλης.

Φροντίδι τοῦ κ. ***Τιμολ. Ράλλη.*** (Πολ. ἀντίτ.) Κωνστ. Ράλλης. Τιμ. Ράλλης. Ἄρμ. Η. Βέρος.

ΚΑΡΑΓΑΤΣΙΟΝ

Φροντίδι τοῦ κ. ***Κ. Δ. Ποντίδου.*** Κ. Ποντίδης. Ἀθ. Δεϊρμεντζόγλου. Β. Μαυρίδης. Σ. Δικαλπακίδης. Χρ. Γεωργούδης.

ΚΕΣΣΑΝΗ

Φροντίδι κ. ***Κ. Ν. Ὀζουνοπούλου.*** Κ. Ὀζουνόπουλος. Ν. Μαλατέστας, ἰατρός. Γ. Ἀγαθιάδης. Δ. Λαμπρίδης. Ἀδελφοὶ Τριανταφυλλίδου. Παρασκ. Ζούρας. Ἀθ. Κερασώτης. Α. Ρακητζόγλου. Γ. Ἀρσενικάκης. Στ. Πολυχρονιάδης. Στ. Γιουμίδης Ι. Ἀντωνιάδης. Χ. Θεοδωρίδης (πάρεδρος δικαστής). Ἰσ. Ἰσαακίδης. Λ. Μόρφης. Ἀπ. Εὐλαμπιάδης. Δ. Δαμασκηνίδης. Ἀπ. Δημητρίου Μπακιρτζῆς. Κ. Τσαταλίδης. Κ. Μουλίδης. Γ. Ἀμπατζῆς. Α. Κουδελῆς. Ἀν. Ζωγραφίδης.

Β. Χριστοφορίδης, ἱεροψάλτης. Λ. Ἀναστασίου. Α. Ἐπιτρόπου. Θ. Ἰωαννίδης. Α. Καρανικόλας. Στ. Μαραγγοῦ Εὐλάμπ. Μαλακόπουλος. Δ. Ναλμπάντης. Στ. Κερεστετζῆς. Γ. Βουλκίδης. Β. Βιντεμάγερ. Χρ. Κεραμάρης. Ἀδελφοὶ Ν. Κερασώτη. Κ. Ζαφειριάδης. Δ. Ρήγογλου. Α. Παπάζογλου. Παπαφώτιος Κ. Χ΄΄ Μαρτίνης. Στ. Καπετάνιου. Νερ. Δημητρίου. Στέργ. Συμεωνίδης. Ἀ. Τζάκης. Ι. Βασιλειάδης. Χρ. Κυριακοῦ. Πρ. Γρονζελῆς. Εὐστρ. Δρακόπουλος. Νικ. Γιαννάκης. Ι. Λάμπρου. Δ. Δημητριάδης. Π. Γεωργίου.

ΚΙΟΣ

Φροντίδι τοῦ κ. ***Χρήστου Τζάφου.*** Χρ. Τζάφος. Κ. Δανᾶς. Χρ. Χ΄΄ Κωνσταντῆ. Χ. Πανᾶς. Ἀναστ. Δανιήλ. Θρ. Κυριακίδης. Δ. Παπαδόπουλος. Ἀλ. Ἀμπατζόγλους. Ἀλ. Σεφελιάδης. Ἠλ. Σῶκος. Δ. Καγκελάρης. Γ. Καλπακίδης. Δ. Αὐγουστῖνος. Ν. Ἀγαπίου. Ἀπ. Χ΄΄ Βαλάσης. Μπάμπης Μαγουλᾶς. Ν. Γκάλτσας. Ε. Βουτσᾶς. Α. Τσάκωνας. Ν. Ἀντίκας καὶ Ι. Μιχαηλίδης (Μιτυληναῖοι) Δ. Γέωγλους. Κ. Σαριβαλάσης. Λ. Ἀνδροῦτσος. Θ. Κόγγος. Ν. Κουζούνης. Α. Νόλας. Α. Αὐγουστόπουλος. Κλ. Ἀποστολίδης. Δ. Τζάφος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ

Φροντίδι κ. ***Θεμ. Κεσσανλῆ.*** (Πολυτ. Ἀντίτ.) Θεμ. Κεσσανλῆς. Ἀναστ. Εὐθυμιάδης. (Συνήθ. Ἀντίτ.) Ἰουλία Τ. Κρυπνᾶ. Γ. Εὐστρατιάδης. Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης. Ἰωάννης Κουνενῆς. Δημ. Κοντοβᾶς. Γεώργιος Φιλιππίδης. Περ. Ἀγιανόζογλους. Ἀριστ. Τεκτονίδης. Ἐμμ. Μελιταῖος. Ἰούλιος Χρυσοβέργης. Ὀδ. Παπάτης. Ἰ. Μανδαλίδης. Γεώργιος Χατζῆ Ἰωάννου. Ἰωάννης Παιδοβρεξάκης. Αἰμυλία Μιρίση. Ἀντ. Σαραντίδης. Συμεὼν Ἐμμ. Φωτιάδης. Χρῆστος Καμπάνης. Ἰουλία Κρυωνᾶ.

Φροντίδι κ. ***Ι. Σκληράκη.*** Ἰ. Σκληράκης. Γεώργ. Βασιλειάδης. Ἀριστ. Ὀρφανίδης. Ἀλέξ. Σαρικούκης. Ἰωάννης Ρομπόπουλος. Ἀθ. Κυριαζίδης.

Φροντίδι κ. ***Κ.Δ. Καλλιονδζῆ.*** Κωνστ. Καλλιονδζῆς. Θεμιστ. Χρυσοβέργης. Γ. Καρασμάνης. Γεώργ. Καλλιονδζῆς. Γ. Χ΄΄ Γρηγορίου. Χρύσανθος Τζαλίκης. Ι. Παπαναγιώτου. Ἐμμ. Τζανάκης. Νικόλ. Καλλιονδζῆς. Νικόλαος Χ΄΄ Ἀναστασίου.

Φροντίδι κ. ***Ἀναστ. Α. Λυμπεράκη.*** Ἀναστ. Α. Λυμπεράκης. Χρ. Β. Γρηγοριάδης. Ἀρχ. Β. Θεοχαρίδης. Ἠλ. Χ. Χ΄΄ Μπουγάτσας. Ἰωακεὶμ Παπαδόπουλος. Βασ. Καλαϊτζόγλου. Ἰωάνν. Ἰορδανίδης. Στέφ. Χατζιχαμπέρης. Σταῦρος Γ. Μποτούρογλου. Γ. Σκαρλᾶτος. Καρ. Α. Καρυοφυλίδης. Ἠλίας Α. Βουτσᾶς.

Φροντίδι κ. ***Ι.Κωζανίδου.*** Κ.Κυριακίδης. Ε. Κολάσης. Κ. Βελόκας. Α. Πολιτόπουλος. Μιλτ. Ρόκος. Ἀλέξ. Γενηδουνιᾶς. Γ. Ἀλβέρτης. Ι. Πασπάτης. Ἀλέξ. Καλάβριας, Γρ. Περβανᾶς. Ν. Ξ. Καλβοκορέσης. Ἀριστ. Δ. Κωνσταντινίδης. Κ. Δ. Γενηδουνιᾶς. Ι. Ἀρβανιτάκης. Κ. Σταυρίδης. Β. Βερνίκος. Δ. Ζαρκαλῆς. Εὐρ. Μικέλης. Γρ. Παπάζογλους. Σ. Στρατηγόπουλος. Δ. Βαρσάμης. Παν. Τσιτσόπουλος. Ἀλέξ. Βενιαμίν. Ξεν. Βαμβακούρας. Ι. Παράσχος. Χρ. Φυλακτόπουλος. Νικ. Σοποτινός. Α. Δ. Παπαβραμίδης. Μικὲς Παστελλᾶς.

Φροντίδι δος ***Φωφῶς Γιολασιγμάζη.*** Κωνστ. Νικολαΐδης. Ἀντ. Χαλικιόπουλος. Μαρία Μαρσάν. Εὐφρ. Βράνου. Ἑλλην. Λιμεναρχεῖον, 5. Ν. Γιαννικόπουλος, 2. Δ. Φιλιππίδης, 2. Μαρία Καράλη. Μιλτ. Κιτανίδης. Ἀλέξ. Μεμαρίδης Ἀργ. Βαρουσιάδης. Δνὶς Δ. Χρῆστιτς.

Φροντίδι κ. ***Γ. Ἰωαννίδου.*** Π. Βασιλειάδης. Μ. Τσώνης. Κατ. Ἰωαννίδου. Ἀντ. Λαδόπουλος. Ὁ Χριστουπόλεως Ἰάκωβος. Δ. Καραγιαννάκης. Α. Ἰωαννίδης. Ὁ Τριτεύων Καλλίνικος.

Φροντίδι κ. ***Β. Ρίτσου,*** ἰατροῦ. Γ. Σταυρίδης. Π. Καραμανίδης. Ἀρ. Σταυρίδης. Β. Ρίτσος, Στ. Μυτακίδης. Γερ. Κούπας. Ν. Ρωμαῖος. Ἀλέξ. Νομικός. Ν. Ρίτσος. Ι. Κοκκινόπουλος. Ἡρ. Παπαχρυσάνθου. Θ. Κυριακίδης, ἰατρός. Στ. Γιαννιός. Ι. Λάγιας. Π. Κλωναρίδης. Χρ. Μακρῆς. Στ. Τζελεπίδης. Π. Ἀθα-

νασιάδης. Χρ. Πράσινος. Κορν. Αὐγερίδης. Κιαζὴμ Καουρζαδές. Κ. Φωτιάδης. Φρ. Μανοῦσος. Ἀντ. Ἰγγλέσης. Π. Φωτιάδης. Ν. Λαμπρινίδης. Ι. Πετρίδης. Παν. Κουτσουράδης. Εὐφρ. Διαμαντίδου. Σπυρ. Ζαμπέτογλους.

Φροντίδι τοῦ κ. ***Ν. Ἐκιντζῆ***. Ν. Ἐκιντζῆς. Ι. Κρητικός. Γ. Εὐστρατιάδης. Ν. Συμεώνογλους, Π. Γουναρόπουλος. Δ. Ἀράπογλους. Ν. Πάρλος. Α. Τσακίρης. Β. Χατζίδης. Ε. Καστανάκης. Κ. Κωνσταντίνου. Ἀθ. Μπονάτσος. Ι. Διαμάντογλου. Α. Βασματζίδης. Δ. Ἀλεξανδρίδης. Γ. Περβάνογλους. Κ. Βογιατζῆς. Ἀλ. Ταρακτζόγλους.

Φροντίδι τοῦ κ. ***Δ. Παναγιωτίδου.*** Γρ. Γρηγοριάδης. Ε. Ἀντωνιάδης. Π. Ἀντωνιάδης. Γ. Βερνῖκος. Βλ. Ἀντωνιάδης. Δ. Ἀνθωτίδης. Ν. Σιταρᾶς. Ἀλ. Ζήσης. Στ. Σταματόπουλος. Κ. Τσιπίτσης. Α. Σέρεζλης.

Φροντίδι τοῦ κ. ***Ν. Ψωμοπούλου.*** Ν.Φώσκολος. Χρ. Κλαπούσης. Ι. Ζέρβας.Ἰωάννης Καλούμενος. Σ. Παπαδόπουλος. Ἰωάννης Παπαγεωργίου. (Πολυτ. ἀντ.) Δ. Δημάδης. Ι. Μιχαηλίδης. Μ. Κροκόδειλος. Ι. Ξάρχος. Χρ. Πολυχρονιάδης. Ν. Ἀλιπράντης, ὀλυμπιονίκης. Λ. Παλαικός. (Συν. ἀντ.) Ν. Γεωργιακούδης. Ρ. Ρούσκοβιτς. Η. Βλαχιώτης. Κ. Παπαϊωάνου. Α. Φερεκύδης. Ν. Σούτης.

Φροντίδι κ. κ. ***Ἀδελφ. Σταυριδῶν*** Λ. Ἀλευρίδης. Ι.Ἀλευρίδης. Θ. Βακάλης. Δ. Παπαδόπουλος. Α. Λαγόπουλος 2. Μ. Κουμάκης. Κ. Βαλαβάνης. Οὐρανία Βαλαβάνη. Ἀγγελικὴ Κοντογιάννη. Β. Κοντογιάννης. Μ.Βραγιάνοβιτς. Βιδόπουλος. Α. Ψάλτης. Θ. Νικολάου. Ε. Εὐστρατιάδης. Ζ. Βαχαριάδης. Ν. Ἀθανασιάδης. Ε. Πονηρίδης. Α. Δουβλίδης. Γ. Παπαλούκας. Ε. Εὐθυμίου. Ε. Μαυρομάτης. Β. Τσιμπουκέλης. Ι. Μιχαηλίδης. Σ. Μαζαράκης. Α. Γαβριηλίδης. Ἀνώνυμος. Ἑλένη Σταυρίδου. Ἀνδρονίκη Σεβαστίκογλου. Γ. Πρωτοψάλτης. Φ. Ἐσαβιδόπουλος. Ε. Σανταλτζόγλου. Ι. Τσατάλας. Φ. Πάγκαλος. Ι. Νεωκορίδης. Γ. Δεβετζιάδης. Ν. Ἐλεόπουλος. Κ. Μαρινέλης. Α. Χρηστάκης. Ἐμ. Παπαδόπουλος.

Φροντίδι κ. ***Ν. Ψωμοπούλου.*** Η. Χρηστίας. Alex. Aublé. Κ. Πομώνης. Κ. Ἀρακᾶς. Ι. Λάββας. D. Livadas. M. Hadji Essaïoglou. Ἐμ. Λύκος. Μ. Φραγκάκης.

Ι. Κεχαγιόγλους 50. Ι. Σακελλαρίδης 25. —Em. Lambiri. Mᵉˡˡᵉ S. Voucassovich. Εὐάγγ. Γαζῆς. Μ. Τσακίρης. Ἐμ. Γεράρδος. Π. Διδασκαλόπουλος. Β. Ξένης. Β. Βαλσαμάκης. Σωκρ. Χ΄΄ Γεωργιάδης. Μαρία Γρηγοριάδου. Γ. Μαλτεζόπουλος.

Φροντίδι κ. ***Δ. Ζαφειρίου.*** (καταστήματα Στάϊν). Δ. Ζαφειρίου. Ν. Πιδάκης. Δ. Σωτηρόπουλος. Κ. Κατρανίδης. Σ. Χρυσόπουλος. Ν. Σταυρίδης Γ. Λούσιτς. Α. Σαλέμ. Β. Ζαχαριάδης. Α. Τρωιάνος. Γ. Σκινδρίς. Δ. Χατζηκωστῆς. Ed. Dapolla. Σ. Οἰκονομίδης. Φ. Τούμπας. Π. Κελαρτζόπουλος Λ. Περτεζόγλους. Δ. Καμαράδος. Δ. Πετρίδης. Μ. Ἀβαρούμης Σ.Νικολαΐδης. Π. Μακασταρίδης. Ι.Ἀντωνιάδης. Σ. Βασιλειάδης. Μ. Καρροτσιέρης. Α. Βιτσαρᾶς. Δ. Ἀντζουλάτος. Σ. Μιλάνος.

Φροντίδι κ. ***Α. Ζάμπογλου***, φαρμακοποιοῦ ἐν Ταταούλοις. Ὁ Παμφίλου Μελισσινός, 4. Ἀρχιμ. Νίκανδρος Πινάτζης. Παπᾶ Κυριάκος Μήλιος. Σοφία Κωνσταντινίδου. Ἀγαθονίκη Διαμαντοπούλου. Δέσποινα Βαφειάδου. Ναθαλία Κωνσταντινίδου. Κωνστ. Κοσμαδοπούλου. Π. Ἀντικάκης. Χ. Καρυστινός. Χαρίκλεια Κωνσταντινίδου. Μαρίκα Γαροφαλίδου. Σ. Κωνσταντινίδης. Εὐτυχία Χαδζοπούλου. Ι. Ποτέσσαρος. Α. Στεφανίδης. Δ. Ἀρβανιτίδης. Μ. Ἀναστασιάδης. Ἱεροδ. Λεωνίδας Ξένος. Δ. Σάββας. Β. Σβορῶνος. Θ. Ἠλιάδης. Γ. Σουβατζίδης. Θ. Μάνος. Β. Τσεκμετζελῆς. Ὁ. Φραντζέτης. Μαρία Δολγέρωφ. Μ. Μορφιάδης. Π. Καρυστινός. Β. Κρητικός. Ι. Βολανακης. Ν. Νικολαΐδης. Μαρία Ἀνδριτσοπούλου. Α. Μαστραπᾶς. Α. Γεωργιάδης. Σ. Ἀλεξανδρίδης. Α. Ἰωαννίδης. Κ. Ραφαλιάν. Ι. Στεφανίδης. Γ. Τσαμπάζης. Β. Πακλατζόγλους. Α. Φαρσαράκης. Δ. Κιουρκτσόγλους. Γ. Κιουρκτζόγλους. Κ. Ἀλευρόπουλος, ἰατρός. Ε. Ἰωακειμίδης. Α. Ὀγνιένοβιτς. Π. Καζανάκης. Α. Γιολασημάζης. Μ. Χ΄΄ Γεωργίου. Στ. Βαφειάδης. Τ. Ὀνουφριάδης. Χρ. Γκιόκας. Δ. Παπαδόπουλος. Ν. Τσαμούνδαλης. Κ. Κωνσταντινίδης. Μαρίκα Πεκέ. Ἀθηνᾶ Πυρναία. Γ. Παξιμαδᾶς, ἰατρός. Κ. Κουτέλας. Ι. Καράλης. Θ. Θεοχαρίδης. Α. Οἰκονομίδης. Ζὰν Φετάκης. Κ Διαμαντάκης. Α. Ἀλμανάχος. Χ. Μιχαηλίδης Ι. καὶ Α. Ζάμπογλου.

Φροντίδι κ. ***Φιλ. Τσελλέντη***. Ν. Κούρτελης. Κ. Ἀκταρίδης. Σ. Μελισσόπουλος. Μ. Ἠλιόπουλος. Κ. Καλλίφρων. Λ. Κοντόσταυλος. Ι. Ἀλγιανάκης. Ν. Διαμαντίδης. Β. Τρόβερς. Γ. Σώτροπας. Δ. Δρακόπουλος. Μισιρλόγλους, ἰατροί. Ἀρχιμ. Νεόφυτος. Λαμπαδαρίου. Ι.Λεωνίδου. Κ. Κρίθας. Δ. Λαδᾶς. Λ. Μπέλλας. Α. Κωφίδης. Ε. Βεζυριανίδης. Ν. Δημητριάδης. Γ. Μαζαράκης, 2. Π. Ἰωαννίδης. Γ. Διαμαντίδης. Μ. Μαζοκόπος, 2. Κ. Κρίθας. Λ. Καρακάσης. Ο. Θεοδωρίδης.

ΛΟΥΛΕ-ΒΟΥΡΓΑΖ

Φροντίδι τοῦ κ. ***Ἀθ. Κεχαγιᾶ***. Χρ. Μπεζᾶ. Σ.Χριστοδούλου. Σωτ.Χρυσάνθου. Ι. Μπικιτζόγλου. Α. Πουσκούρη. Γ.Ἰωακείμ. Δ. Χαραλάμπου. Ἀθ. Καραμούζης. Λ. Λεόντιος. Ν. Καμβακιάλης. Ε. Παπαγιάννης. Δ. Γούναρης. Ι. Σάββογλου. Ἀθ. Σαζανίδης. Ντ. Χ΄΄ Γιαννάκης. Στ. Γεωργίου. Κ. Κυριαζίδης. Α. Τριαρίδης. Χρ. Δημητριάδης. Γ. Κλαψίδης. Β. Βοτίκης. Γ. Γάκης. Α. Ἰωακείμ. Κ. Πολυμερίδης. Κ. Κυριαζίδης. Ε. Ἰωαννίδης. Δ. Δημητριάδης. Θ. Ἰωάννου. Ἀντ. Στεφανίδης. Ν. Καραγιαννίδης. Χρ. Στέφογλου. Χρ. Καζακίδης, Δ. Θεοδώρου. Γ. Κώνστα. Αθ. Δορδολάπ. Φ. Ἀξωνίδης. Ν. Ἀρβανιτίδης. Κ. Δαλιάκογλους. Ἀθ. Βεζιρτζόγλου. Κλ. Στεφανίδης. Εὐθ. Ἰωακείμ. Ἰ.Ἰωακείμ.

ΜΑΓΝΗΣΙΑ

ΚώσταςΜισαηλίδης,100.Στραπέλιας,50.

ΜΑΚΡΗ

Φροντίδι τοῦ κ. ***Γ. Δαζαρίδου***. Γ. Λαζαρίδης. Β. Σαράφης, ἰατρός. Ἀλ. Δελαγραμμάτικας. Βλ. Βασιλειάδης. Γ. Παπᾶ Δουλῆ. Α. Π΄΄ Ἀθανασίου Ἀθ. Γεωργίου. Στ. Χ΄΄ Σταματίου. Ἐμ.Ἀντωνιάδης. Δ. Παπαντωνίου. Γ. Πολίτης. Ι. Γεωργαλίδης. Β. Σαράφης, ἰατρός. Ἀπ. Γαρουφάλου, ἰατρός.

ΜΑΛΓΑΡΑ

Φροντίδι κ. ***Γ. Καμᾶ***, φαρμακοποιοῦ. Γ. Καμᾶς. Π΄΄ Δημήτριος Μεσσηνίδης. Ἀστ. Καρᾶς, διδάσκαλος. Ἀθ. Δ. Κωνσταντινίδης. Π. Ἀρχουντῆ. Γ. Λιώτσης, Γ. Μεσσηνίδης. Χρ. Σταμπολλοῦς, Ἀλ. Γιαλαμπούκης. Δ. Χ΄΄ Ἰωαννίδης. Κ. Χ΄΄ Ἐξηνταρίδης. Φ. Ψωμᾶς. Ἀνθούλα Χριστοφορίδου, διδασκαλισσα. Ἐλισάβετ Κωνσταντίνου. Μάρθα Νικολαΐδου. Οὐρανία Χ΄΄ Νεραντζῆ. Εὐαγγελία Χ΄΄ Σεϊτανίδου. Αἰκατερ. Ἀθανασίου. Α. Χαραλάμπους. Π΄΄ Δημοσθένης, Κ. Νικολαΐδης, διδάσκαλος, Χρ. Δεμίρης, Δ. Μηχανικός. Δ. Τσαούσης. Κ. Γιαννάκης. Θ. Καλαμαρᾶς. Μ. Μηχανικός. Στ. Τιλκῆ. Κατίνα Ἐμμανουήλ. Ν. Θεοφάνους. Ι. Τζελεπίδης. Ι. Ζερβίδης. Ν. Κωνσταντινίδης.

ΜΕΡΣΙΝΑ

Φροντίδι Ἑλλην. Ἀναγνωστηρίου «***Ὁ Κοραῆς***». Σ. Μακρομάλλης. Χ. Μαυρίδης. Δ. Λαγούτης. Κ. Μαυρογιάννης. Τ. Κρίκης. Γ. Καραγεωργίου. Ἑλένη Ζυμπουλάκη. Ἱεροδιάκ. Μακάριος. Κ. Οἰκονομίδης. Α. Καζγαντζόγλους. Ε. Ἰστίκογλους. Δ. Σάτηρ. Γ. Φλάμπος. Γ. Γαλανός. Π. Κωσταρίδης. Δ. Καλοδίκης.

ΜΙΤΥΛΗΝΗ

Φροντίδι τῆς εὐγεν. κυρίας ***Β. Ν. Βαλιάδου.*** (Πολυτ. ἀντ.) Εὐανθία Δ. Κουρτζῆ. Χαρίκλεια Μ. Σουρλάγκα. Μαρία Μ. Βασιλείου. Ἀμφιτρίτη Ν. Σακελλαρίου. Ἐριφίλη Γ. Βοστάνη. Μαριάνθη Γ. Σταυρινοῦ. Κορνηλία Μ. Μπίνου. Ἀντιγόνη Λ. Γούτου. Μνησιφίλη Ι. Νεστορίδου. Βιργινία Παραδέλλη. Ἐλεονώρα Σ. Σουρλάγκα. Αἰκατερίνη Ε. Ψαρροῦ. Εὐανθία Σιμωνίδου. Ἐριφίλη Δ. Καψιμάλη. Σοφία Ε. Ἀλεξάνδρου. Παν. Καψιμά-

λης. Π. Β. Παλαιολόγος. Π. Ἀλατζᾶς. Κίμων Θαλασσινός. Ἀπ. Καρακάσης. (Συν. ἀντ.) Πρωτοσύγκελλος Βασίλειος. Γρ. Π. Ριπήνης. Ν. Α. Βασιλειάδης. Ν. Γιακαλῆς. Στ. Λαλέλης. Μ. Κινικλῆς. Χρ. Κατσάνης. Sezaï Omer. Ε. Γ. Βουγιούκας. Ε. Μ. Μανωλακέλης. Ἀρ. Α. Παραδέλλης. Κ. Χ΄΄ Ἠλία. Δ. Κουγιουμτζέλλης. Παν. Ν. Μαραγκός. Μ. Χ΄΄ Ἀναγνώστου. Γ. Γ. Χουρμούζης. Δημ. Κόβαλας. Ἀπ. Ἠλιάδης. Δ. Τριανταφυλλίδης. Χρ. Βελισάριος. Θ. Ε. Στεφάνογλου. Β. Κωντηβένης. Στ. Χ΄΄ Γιάννης. Θεοφ. Δ. Ἀλεξάνδρου. Μ. Γ. Ἐλευθερίου. Διογ. Γκορτζιώτης. Παράσχος Περέλλης. Θρ. Ἀρχοντόπουλος. Ι. Κασσιμάτης. Ἀδελφοὶ Φρύσσα. Α. Γ. Στεφάνου. Ἐμ. Γαληνός. Π. Μ. Τζωρτζίδης. Α. Γαληνός. Εὐστρατιάδης καὶ Λαγουμίδης. Δ. Πικούλης. Δ. Φωτιάδης. Ε. Π. Μολῖνος. Θ. Σκουρτέλης. Μ. Τουφεξῆς. Ε. Μ. Σάββας. Εὐάγγ. Χρυσοῦ. Ι. Κόντος. Β. Γριμάνης. Ι. Κακαδέλης. Παπᾶ Κωνσταντῖνος. Παν. Στυλιανοῦ. Δ. Μουράτης. Κ. Γ. Δομένικος. Γ. Χ΄΄ Πατούχα. Παπᾶ Ἀριστείδης. Ι. Καφετζέλλης. Ι. Κόκκινος. Κ. Α. Στεφανίδου. Στρατῆς Γαβαλᾶς. Γ. Σ. Χατζηανδρέου. Νικ. Γ. Ζωγράφος. Η. Εὐστρατιάδης. Θεοφ. Κατσικαδέλλης. Ι. Ἀθανασιάδης. Β. Κερκυραῖος. Π. Μπαγανᾶς. Εὔανδρος Θεοδοσιάδης. Γ. Φωτίου. Πάνος Χαδούλης. Ἀλφ. Ρεστέν. Δημ. Παρνασσός. Σπ. Καραβίας. Γ. Ἀράπης. Ν. Σάλτας. Ἀλ. Β. Γρηγορίου. Εὐστρ. Καντανάδέλλης. Παπᾶ Κωνσταντῖνος, Ἐφημ. Πηγῆς. Θεοφ. Παπάνης, διδάσκαλος Πηγῆς.

ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΝ

Φροντίδι τοῦ κ. ***Ἀναστ. Γ. Ζάλλη.*** (Πολυτ. ἀντ.) Ἀναστ. Γ. Ζάλλης, σώμ. 21. Πέτρος Γραικοῦ. Βασ. Ἀγοραστός. Ἀριστ. Περρῆς. Ἀντ. Ζῶτος. Ναοὺμ Γρίζος. Νικόλ. Λιόντας. Νῖκος Γεωργιάδης. Γεώργ. Σαγιαξῆς. (Συν. ἀντ.) Θωμᾶς Παπαζήσης. Νικ. Λογοθέτης. Δημ. Τσῶγκος. Ἀθ. Βοσνάκος. Βασ. Βουτσιάδης. Θεμιστ. Τόσκος. Εὐάγγ. Βαφειάδης. Γιάγκος Τσάτσας. Θωμᾶς Καράϊας. Γεώργ. Κίζας. Παντ. Ν. Νάκας. Γεώργ. Ρουτσώνης. Πέτρος Ι. Νέσκου. Ναοὺμ Θ. Τόμσων. Θεόδ. Καλπάντης. Γρηγ. Κυρῖακοῦ. Ἰωάννης Σπ. Μπογιατζῆς. Πέτρος Ν. Καραδῆμος. Χρῆστος Ε. Τζίμας. Ἰωάννης Δ. Μιλώσης. Μιχαὴλ Μ. Νιτσότας. Μιχαὴλ Σόντε. Γρηγ. Ἀθανασίου. Πέτρος Ταλίδης. Dem. Davara. Fuad Attallah. Χαρίλ. Ἀποστολίδης. Ἰωάννης Δ. Ψωμᾶς. Γεώργιος Μόδης. Δημ. Χρ. Βλαστάρης. Θωμᾶς Πάσχου.

ΜΟΣΧΟΝΗΣΙΑ

Φροντίδι κ. ***Ι. Ἀγγελάρα.*** (Πολυτ. Ἀντ.). Ι. Ἀγγελάρας. Γημ. Χ΄΄ Καμπούρης. Νικ. Δ. Τζυρούνης. Γ. Ἀγγελάρα. Ἰγνάτιος Δεσπότης. Ἀπόστολος Δούκας. Ἰωάννης Ἀποστόλου. Δημ. Χ. Δημητρίου. Παν. Δούκας. Ἀπόστ. Κοτσινάρης. Ἰωάννης Τηνιακός. Παν. Τηνιακός. Εὐάγ. Κοκκίνης. Ἰωάν. Βουδούρης, Ἀλέξ. Τσακήρης. Ἀθαν. Δ. Κουβαρᾶς. Κωνσταντῖνος Γεωργαντᾶς. Δημήτριος Γεωργαλᾶς. Ἀναστ. Δ. Μόσχος. Ἰωάννης Γεωργαλᾶς. Ε. Παπασταύρου. Μιχ. Δ. Μοντεσάντος. Γεώργ. Μακρίδης. Γ. Κοσμαδέλλης. Θεοδόσιος Ἀνδρέου. Παρασκευᾶς Ι. Ἀθηναῖος. Ἰωάννης Δ. Ὀρφανός. Ἀδαμάντιος Ε. Χ΄΄ Διαμαντῆς. Ἐπαμ. Ν. Παρασκευᾶς. Εὐστράτιος Δούκας.

ΜΟΥΔΑΝΙΑ

Φροντίδι κ. ***Κ. Σ. Βιγκοπούλου.*** (Πολυτ. ἀντ.) Ρωξάνη Ι. Τσομπάνογλου. Νικόλαος Π. Κυρλόγλους. Ἐμμανουὴλ Π. Μπαλτᾶς. Ἀλέξ. Γ. Νικολαΐδης. (Συν. ἀντ.) Αἰμυλία Α. Ἀβραμίδου. Ἀναστ. Γαλδέμης. Κωνστ. Σ. Μοσχογιαννίδης. Θεμιστ. Φ. Βοτίκας. Εὐριπίδης Παπαθανασίου. Παναγιώτης Παυλίδης. Γεώργιος Ν. Ζαλέμογλους. Δημήτριος Τεργιακῆς. Σταῦρος Ριζούδης, σώμ. 3. Παναγ. Ν. Ἀγγελίδης. Β. Θ. Συρετούδης. Δημήτριος Γ. Δζαβούρης. Γεώργ. Κωνσταντινίδης. Μενέλαος Σεβαστιάδης. Γ. Α. Θεοχαρίδης. Νικόλαος Κωνσταντινίδης. Διομήδης Ι. Στεφανίδης. Νικ. Σ. Ἀβραμίδης. Ἀριστείδης Ἀσθενίδης. Θεοδόσιος Π. Κόντζαλης. Δημ. Γ. Βοτίκας. Δράκος Σουκατζίδης. Βασίλειος Μ. Τριχόπουλος. Κανάρης Βαμβακόπουλος. Πέτρος Ἰασεμίδης. Ἰορδάνης Βασίλογλους.

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

Φροντίδι κ. ***Κ. Χατζοπούλου.*** Κ. Χατζόπουλος. Πέτρος Τατάνης. Στέλιος Χαρισιάδης. Ἀθαν. Ἰωαννίδης. Θ. Βαλαβάνης. Ν. Β. Κωνσταντινίδης. Κ. Ταβανιώτης. Γ. Ἀρμάγος. Γ. Γιαννακόπουλος. Π. Βαρελόπουλος. Δ. Γ. Κούμουλος. Πέτρος Λαζαρῆς. Χρ. Σάμιος. Δημ. Χρίστης. Βλ. Ἀναστασιάδης. Κιμ. Χατζόπουλος. Α. Δημητριάδης. Κ. Ναούμ. Γ. Κωνσταντινίδης. Ι. Καραμάνης. Παρ. Γεωργίου. Γεώργιος Ν. Χέλμης. Σπῦρος Ν. Χέλμης.

ΝΙΓΔΗ

Φροντίδι κ. ***Νικολ. Διονυσίου***, μουδίρου τοῦ Μονοπωλίου τῶν Καπνῶν. (Πολ. Ἀντ.) Ι. Τσολάκης. Ν. Ζαχαριάδης. Ι. Τσιμένογλου. Ι. Θεοδοσιάδης. Ν. Παπαδόπουλος. Ἀλ. Γιαγτζόγλους, ἰατρός. Ζαχ. Ὡραιόπουλος. Κ. Δανιηλίδης. Ἐδουάρδος Ν. Διονυσίου. (Συν. Ἀντ.) Χαρ. Νικολαΐδης. Ἀρσλὰν Δεϊρμεντζόγλους. Φ. Κλαδόπουλος. Ι. Ἀπαλίδης. Σ. Ἀμασλῆς. Σ. Φαρασόπουλος, ἰατρός. Κ. Ζουμρές. ἰατρός. Κυρ. Ἰορδανίδης. Χ. Κωνσταντινίδης. Ἀλ. Κοντζόγλου.

ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑ

Φροντίδι τοῦ κ. ***Χρ Βαφειάδαν.*** (Πολ. ἀντίτ.) Ἀχ. Χαραλαμπίδης. Ν. Αἰγείδης. Ν. Καμπούρογλους. Μ. Κωνσταντινίδης. (Συν. ἀντ.) Δνις Ἑλένη Παντελίδου. Δνις Ἕλλη Κομνηνοῦ. Ἀνδρέας Ματραπᾶς. Λυσίμαχος Βουρίδης. Ν. Ἠλιοῦ. Γ. Πεχλεβανίδης. Μ. Σταυρινάκης. Π. Βουζβούνης. Ν. Παπαγεωργίου. Ν. Ἰντζέβενης. Χρ. Τσελλέντης. Κ. Τσακίρης. Κα Βορατζάνη. Ἀδελφοὶ Ρούδη. Ἀριστ. Σοφιανίδης. Γ. Κ. Κοτζαμάνογλους. Κος Σεραφείδης. Μ. Περλεπές. Μ. Γιζόπουλος. Π. Ματσούκης. Γ. Χρηστίδης. Η. Π. Σουρλάγκας. Μιλτ. Στρατηγόπουλος. Μιχαὴλ Γ. Ἐμμανουὴλ. Γεώργ. Κομνηνός. Ἐμμ. Ἀρμενάκης. Λεων. Σκαλιστήρης. Α. Χρυσοβέργης. Κος Ἰωαννίδης. Εὐστ. Κωνσταντινίδης.

ΞΑΝΘΗ

Φροντίδι κ. ***Κ. Σαράφογλου.*** (Πολυτ. ἀντίτ.) Κ.Ι. Σαράφογλου. Γ. Μαλατζίδης, ἰατρός. Δ. Π. Κούδογλους. Δ. Μόλχος. Π. Κανδιώτης. Νικ. Πορτοκάλλης. (Συν. ἀντίτ.) Victor Perrin. Κ. Γεωργιάδης. Μ. Ν. Καρίδης. Περ. Ι. Πατάζος. Ὀδ. Ματζίνης. Στ. Στεφανίδης. Ν. Μέρτζος. Ι. Δημητρίου. Δ. Κυραλέτζος. Κ. Ἀκατογλίδης. Ρ. Barry. Δ. Μεμαρίδης. Γ. Στάλιος. Π. Ρούσης. Γ. Χεκίμογλους, ἰατρός. Χρ. Χρηστίδης. Ι. Δ. Τοπόζης. Γ. Κ. Τριανταφυλλίδης, Ν. Σγούρωφ. Ἀπόστ. Παπαναστασίου. Ἀγ. Ἀναγνώστου. Παπᾶ Μαργαρίτης. Ι. Βουλγαρίδης. Χρ. Μόραλης.

Φροντίδι τοῦ κ. ***Χ΄΄ Σάββα Δεϊρμεντζόγλου.*** (Πολυτ. Ἀντ.) Σουμελία Ν. Δεϊρμεντζόγλου. Α. Ν. Δεϊρμεντζόγλου. Μ. Ν. Δεϊρμεντζόγλου. Ν. Ν. Δεϊρμεντζόγλου. Ἀχιλλεὺς Δεϊρμεντζόγλου. Ἀγ. Ν. Ἀκκογιούνογλου. Κ. Χασιρτζόγλου. Κ. Μπήκας. Ἀρ. Ἀλεξίου. Γ. Φωτιάδης. Κ. Ζωΐδης. Θωμᾶς Κωνσταντινίδης. Α. Δημητρακόπουλος. Εὐ. Χασιρτζόγλους. Λ. Γαροφαλίδης. Ἀθ. Λάμπος. Ι. Ἠλιόπουλος. Ν. Κοτλούλης. Σ. Ροσόπουλος. Ι. Σ. Σγοῦρος. Ἠλ. Χαραμῆς. Β. Σεβιντῆς. Α. Ἀναγνωστόπουλος. Στ. Διαμαντῆ. Χρ. Χριστίδης. Β. Στέργιου. Ν. Λαλαζήσου. Λ Πανδρεμένη. Δ. Α. Βαρδαλῆς. Κλ. Καλεύρας. Φρ. Ὀρφανίδης. Στ. Σαμακοβίδης. Σ. Κεσίσογλου, Π. Βορνικόβιας. Ι. Ἱλάστας. Μ. Μηλόση. Β. Κ. Φλωρέας. Ν. Ζερβουδάκης. Ἐμ. Χριστίδης. Χρ. Καπετανίδης. Π. Σταμπαλῆς. Ζ. Βάρδαλης. Λ. Χ΄΄ Λάμπρος. Δ. Σαπιντζόγλου. Κ. Ἰσανδοῦρος. Γ. Παλίδης. Ν Κουφούτου. Ἀδελφοὶ Δ. Βούρκα. Θ. Χατζούλης. Κοκκίνης, ἰατρός. Α. Μοσχοβέλης. Α. Ζαρδαλίδης. Θ. Θεοχάρους. Γ. Παπαδόπουλος. Ὀδ. Ἀλατζίδης. Ἀντ. Ἀντωνιάδης. Ν. Ροσόπουλος. Β. Μίτσος. Ἀδελφοὶ Θεοδωρίδου. Ἀλ. Β. Γιαριμισταπόλ. Εὐρ. Λασκαρῆς. Γ. Μαλτζῆς. Ι. Θεοδώρου. Β. Πανταζῆς. Ι. Μιχάλογλου. Γ. Λαλάγκας. Π. Χαραλάμπους. Ἀδελφοὶ Κυριακίδου. Β. Γεωργίου.

Σαμ. Κεσίσογλου. Ἀντ. Τριανταφυλίδης. Δημ. Παπαγεωργίου. Πλ. Ἀρναβούτογλου. Ν. Κ. Μαυρομιχάλης. Εὐαγγ. Χεκίμογλους. (Συν. Ἀντ.) Κ. Σνόκ. Στ. Γεωργάκης. Κ. Γεωργιάδης. Γ. Ἀθανασίου. Ἀδ. Λερίδης. Χαρτοπωλεῖον «Ἡ Πρόοδος» 3. Μ. Καπέλας. Ἀχ. Μαρούλης. Χρ. Α. Τζόρτζογλου. Θεμ. Πάμβα. Ἀστ. Πελπιλίδης. Δ. Ρούσης. Ι. Ν. Ζερβουδάκης. Β. Ἀλεξάνδρου. Π. Βαμβακᾶς. Ἀπ. Σαχίνης. Κ. Καραγιαννίδης. Ἀλ. Ἀντωνιάδης. Γ. Καλεύρας. Ν. Χριστοδούλου. Μ. Καρύδης. Ἰ. Ἀντίκας. Κλ. Χασιρτζόγλου. Εὐρ. Χρίστίδης. Π. Περβανᾶς. Τηλ. Ἀρναούτογλου. Θ. Ἰωάννου. Κ. Δεληκωνσταντῆς.

ΟΥΖΟΥΝ ΚΙΟΠΡΟΥ

Φροντίδι κ. ***Μανούσου Γεωργιάδου.*** Μ. Γεωργιάδης. Κ. Μαργαρίτης. Θ. Ἀλεξιάδης. Κ. Παπᾶ. Π. Βεζηρτζῆς, ἰατρός. Ν. Ἀραμπατζόγλου. Δ. Χατζηχρήστου. Γ. Ἀθανασίου. Α. Ἀποστολίδης. Α. Ἡλιάδης, διδάσκαλος. Ν. Νικολαΐδης, φαρμακοποιός. Ξ. Ξανθόπουλος.

ΠΑΝΟΡΜΟΣ

Φροντίδι κ. ***Στ. Μαυρίδου***, φαρμακοποιοῦ. Στ. Μαυρίδης. Κ. Γρηγοριάδης. Ι. Σκαρλᾶτος. Σ. Βασιλειάδης, φαρμακοποιός. Β. Βασιλειάδης. Ν. Κατσικέρης. Α. Μαρδύρης. Α. Δημητριάδης. Σ. Νανάκος. Α. Παπαδόπουλος. Ι. Δαμπασίνης Μ. Νικολαΐδης. Αἰμ. Παπαδόπουλος. Δ. Δημητριάδης. Δ. Παντελίδης. Σ. Παπάζογλου. Ι. Τσακίρης. Γ. Βαρβούνης. Θ. Κλωστερίδης. Σ. Χ΄΄ Α. Εὐθίδης. Α. Χ΄΄ Ἀναστασίου. Α. Παπαδόπουλος, ἰατρός. Δ. Ἠλιόπουλος. Α. Μαλκώτσης, ἰατρός.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ

Φροντίδι κ. ***Ἀλεξ. Ζαχαριάδου.*** Π. Ζαχαριάδης. Τ. Καμπανάκης. Π. Στελιανίδης. Γ. Ἐλευθεριάδης.

ΠΑΥΛΟΚΙΟΪ

Φροντίδι κ. ***Ἀλ. Στεφανίδου.*** Πρ. Ἀρχοντῆ. Ι. Στειρόπουλος. Στ. Σωτηριάδης. Γ. Ἰωάννου. Δ. Πολυμένου. Δ. Ἀϊβάτογλους. Βασ. Δοβόπουλος, μυλωνᾶς. Δ. Βυδανῆς. Στ. Ἀϊβάτογλου. Κ. Γούναρης. Ἠλ. Σταυρίδης. Χρ. Θεοδώρου. Παρ. Γεωργίου, μυλωνᾶς. Γ. Τριανταφύλλου. Μιχ. Ταμβακόπουλος. Ξ. Νικολαΐδης, σταθμάρχης. Α. Νικολαΐδης. Ἀλ. Στεφανίδης.

ΠΕΡΓΑΜΟΣ

Φροντίδι κ. ***Ε. Εὐστρατίου.*** Ε. Ι. Εὐστρατίου. Κ. Ζαφειρίου. Α. Σοφιανός. Θ. Σταματιάδης. Σ. Μεγαλοοικονόμου. Μ. Δουλιαρίδης. Ι. Δρακούλης. Α. Καραμῆτρος. Ν. Οἰκονομίδης. Π. Βακιρενῆς. Π. Σιγκρός. Κ. Σαράφογλου. Σ. Ἀποστολίδης. Γ. Δούκας. Α. Χατζηανδρέας. Δ. Ἰωαννίδης. Γ. Σοφιανός. Π. Κράππας. Χ. Βενιῆς. Α. Νικολάου. Σ. Παρασκευᾶς. Κ. Βλαχόπουλος. Ἀδελφοὶ Χ΄΄ Παναγιώτου. Ε. Χ΄΄ Παναγιώτης. Ι Χρόνης. Α. Βελέντζας. Α. Γιακιάτσης. Α. Νασσόπουλος. Α. Μαρμαρέλης. Γ. Τσέρνογλους. Ι. Χ΄΄ Δήμου. Α. Καψαλόπουλος. Ι. Ψάλτης. Μ. Μαξύρης. Τζὼν Π.... Ν. Κ.... Λ. Στομαχόπουλος. Β. Γαβριήλ. Γ. Γιωτόπουλος. Κ. Στυλιανοῦ. Χ. Μιχαήλ. Κ. Βουδούρης. Ε. Καϊμάκης. Ι. Ἀβραμίδης. Ε. Κιοσελίδης. Μ. Βογιατζόγλους. Ε. Κιουκλῆς. Στ. Στεφάνου. Κ. Παρασκευᾶς.

ΠΛΑΤΑΝΑ (Τραπεζοῦντος)

Φροντίδι κ. ***Ι. Γιαννηκαπάνη.*** Π. Σοκλιάδης, ἰατρός. Ἀλ. Παπαδόπουλος. Θ. Παναγιωτίδης. Κ. Μεταξᾶς. Ν. Παντελόγλους. Ἠρ. Κυτρίδης. Ἠλ. Ἀντωνιάδης. Β. Ἀνδρεάδης. Χρ. Μακρίδης Ι. Συμεωνίδης, Μ. Κιεστεκίδης. Σωκρ. Σαραφίδης. Δ. Ζωγραφίδης. Β. Τσομπάνογλου. Ι. Καβελλάρης. Κ. Ἀνθόπουλος. Π. Παπαδόπουλος. Δ. Οὐσταμπασίδης. Ι. Γιαννηκαπάνης. Σ. Ἐμφιετζόγλου. Κ. Θ. Κωνσταντινίδης. Βλαδ. Scheggi.

ΠΛΩΜΑΡΙΟΝ (Μιτυλήνης)

Φροντίδι κ. ***Μ. Λαιλίου.*** Ἐμμ. Χ΄΄ Βασιλείου. Δημ. Κ. Μαυρίκος. Δημ. Κ. Σμυρναῖος. Ι. Π. Βαρβαγιάννης. Γ. Ι. Μαϊδώνης. Βασ. Γιαλούρης. Π. Γ. Ζωγράφος. Ι. Καραμπάσης. Ν. Παπαγεωργίου. Δ. Ε. Μελανδινός. Γ. Ι. Βουνάτσος. Γ. Α. Καρτσούνης. Δ. Ἰορδανίδης.

Α. Δ. Ἀράπογλους. Ἀνδρ. Βερβερέλης. Γ. Κ. Βότσαλος. Χ. Στεφανίδης. Β. Ἀράπογλους. Κ. Τσουβαλᾶς. Ι. Τροιζῆς. Δ. Βερβερέλης. Δημ. Λαγομίδης. Π. Ι. Πούλιας. Π. Α. Στεργέλης. Κ. Ἀθανασιάδης. Γ. Μ. Τραγάκης. Δ. Κ. Ἀράπογλους. Α. Μεταξᾶς. Δ. Ι. Μαλιαρός. Ι. Π. Ξυπτερᾶς.

Φροντίδι τῆς εὐγεν. κυρίας ***Β. Ν. Βαλιάδου.*** Ι. Δ. Γιαμουγιάννης. Β. Ν. Σπαντωνῆς. Ἀλκ. Μεταξᾶς. Α. Ἀναστασιάδης. Εὐ. Μαλλῆς. Ἀλκ. Δ. Ζαφειρόπουλος. Ι. Κ. Ρεπάνης.

ΠΡΑΒΙΟΝ

Φροντίδι κ. ***Ι. Τεμπέρογλου***, φαρμακοποιοῦ. Μητρ. Ἐλευθερουπόλεως κ. Γερμανός, 2. Ι. Τεμπέρογλους. Ἀναστ. Ἰωάννου. Γ. Γοργίας, ἰατρός. Ἀλκ. Κιλίμης. Π. Νάσιου. Β. Βασιλικοῦ. Τηλ. Χ΄΄ Νικολάου. Ἀναγνωστήριον «Ἡ Πρόοδος». Π. Ἰατρίδης. Ἠρ. Γ. Μούλκας. Κ. Μπόσχος. Ἀρ. Ρουσταμάνης. Β. Παπαχρηστίδης.

ΠΟΛΥΧΝΙΤΟΣ (Μιτυλήνης)

Φροντίδι τοῦ κ. ***Ε. Πάλλη***, φαρμακοποιοῦ. Ε. Πάλλης. Π. Κουτρῆς. Θ. Παπαεμανουήλ. Σ. Σάββα, φαρμακοποιός, Γ. Γρηγορίου. Χ. Παναγιωτάκης, ἰατρός. Ἐπ. Θεοδωρίδης, ἰατρός.

ΠΡΟΥΣΑ

Φροντίδι κ. ***Ν. Βασιλειάδου.*** (Πολυτ. Ἀντ.) Α. Σκούταρης. Ε. Δημητριάδης. Σ. Χρυσομάλλης. (Συν. Ἀντ.) Ε. Ἀναστασιάδου. Δ. Βογιατζόγλους. Ε. Δημητριάδης. Δ. Ἀναστασιάδης. Κ. Προθυμίδης. Ι. Νικολάου. Ἰπ. Κωνσταντίνου. Δ. Κωνσταντινίδης. Π. Εὐγενίδης. Θ. Δημητριάδης. Α. Πετρόπουλος. Ι. Ἀποστολίδης. Δ. Ἀποστολίδης, ἰατρός. Π. Σαμακίδης, ἰατρός. Γ. Τσούφης. Μ. Βασιλειάδης, 9.

Φροντίδι τοῦ κ. ***Ι. Γαϊτάνου.*** (Πολυτ. Ἀντ.) Γιάν. Γαϊτάνος. Βενέδικτος Ἀδαμαντιάδης. Κωνστ. Βαλασιάδης. (Συν. Ἀντ.) Σ. Κουλουτπάνης. Γ. Νικηφοριάδης. Κ. Π. Γαβριηλίδης. Ι. Ἐμμανουηλίδης. Α. Κωνσταντινίγης. Ἰωάννης Ἰπλιξόγλους. Κ. Χ΄΄ Γιώργης.

ΠΥΡΓΟΣ (Βουλγαρίας)

Φροντίδι κ. ***Θεμ. Κεσσανλῆ.*** (Πολυτ. Ἀντ.) Δαμ. Ρωσσέτος. Ε. J. Ekonokakis. Κλειὼ Σωτήρου. Ἄνα Βαλλιάδου. Ἀσπασία Ι. Γινέλλη. Φωτῆ ΠαπαΠέτρου Ἀγγελικὴ Ἀποστόλου. (Συν. Ἀντ.) Ἐλ. Διονυσιάδου. Σ. Ἰωαννίδης. Ζαφειρία Διγενοῦς. Κατίνα Σβορώνου.

ΡΑΙΔΕΣΤΟΣ

Φροντίδι τοῦ κ. ***Φ. Μανουηλίδου.*** Γ. Θεοδωρίδης. Β. Κουβέρης. Ε. Μανίδης. Erneste Aslan. Κ. Μιμίκου. Π. Ἀλεξιάδης. Δ. Μ. Μαργαριτώφ. Δ. Α. Μαργαριτώφ. Ν. Εὐθυμίου. Δ. Ἀθανασίου. Ἀλ. Μαργαριτώφ. Ε. Λεωνίδου. Ε. Βουτυρᾶς. Σ. Κοσμίδης. Α. Κοσμίδης. Σ. Σαραφείδης. Α. Καλλίδης, ἰατρός. Ν. Ἀποστολίδης. Ἀρχιδιάκονος Ἁγ. Ἡρακλείας. Χ. Κοβαλακίδης. Ι. Παπαϊωάννης. Arthur Aslan. Π. Διαμαντούλος. Herman Summa. Ξ. Μανδανάκης. Στ. Μουμτζόγλου. Β. Νεράντζη, ἰατρός. Φ. Μανουηλίδης.

Φροντίδι κ. ***Κωνστ. Τζαφέρη.*** Κωνστ. Τζαφέρης. Α. Μαμάκος. Π. Μιρασγετζῆς. Χ΄΄ Γ. Δημητρίου. Στ. Παπαλαδᾶς. Μ. Τάτταρης. Στ. Χάραρης. Γ. Ποππώνης. Ἀθ. Μανώλογκους, Ἀθ. Δημητρίου. Θ. Ἀποστολίδης. Ζ. Θεοδώρου. Π. Κυριακίδης. Π. Ἀθανασίου. Ν. Κοντοφρύδης. Γ. Μιχαηλίδης. Ἀπ. Παππαλαδᾶς. Μ. Σουβατζῆς. Ὀδ. Μανουήλ. Διαμ. Γεωργίου. Α. Ἀργυρόπουλος. Χ. Βαχαρίδης. Ἀδελφοὶ Παπακυρίδη. Ν. Τσιούνης. Κ. Γεωργίου. Μ. Καρέκογλου. Ὀδ. Παπαδόπουλος. Ἀντ. Παπαδόπουλος. Στ. Τσιούνης.

Φροντίδι τοῦ κ. ***Π. Ἀναγνωστοπούλου.*** Γ Γεωργιάδης. Ν. Χάτσογλους. Ἀθ. Χάτσογλους. Θ. Νικήτας. Ἀρτ. Κάϊας. Στ. Ἀλεξανδρίδης. Ἀθ. Ναξιάδης Ἀντ. Κέλλης. Ν. Δεκαβάλλας. Π. Πολυτάκης. Ἀλκ. Νικολαΐδης.

ΡΟΣΤΟΒΙΟΝ (Ρωσσίας)

Στυλ. Πιπέρογλου, 15.

ΣΑΜΟΘΡΑΚΗ

Φροντίδι τοῦ κ. ***Ἀρ. Ν. Φαρδῦ.*** Γ.

Κορδώνης. Ε. Φαρδῆς. Β. Φαρδῆς. Ξ. Ρηγόπουλος. Κ. Μαλαματίνας. Γ. Χανός. Κυβέλη Φαρδῦ. Γ. Γεωργίου. Σ. Σουρβαλῆς. Π. Βούζης. Α. Χ'' Γιαννακούδης. Β. Χανός. Γ. Λενούδια. Α. Δήμου. Μ. Παπαγιαννόπουλος. Ν. Ματζουρίνης. Μ. Ρεΐζ.

ΣΑΡΑΝΤΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ

Κ. Δοδόπουλος, 2.

ΣΕΡΡΑΙ

Φροντίδι τοῦ κ. ***Δ. Κοντοῦ.*** (Πολυτ. Ἀντ.) Α. Χαραλαμπίδης. Θ. Ζλάτκος. Π. Τσατσαμπᾶς. Κ. Μαρούλης. Ν. Νικόλτζος. Μ. Ἰωάννου. Στ. Σταμούλης. Γ. Ζλάτκος. Σ. Πηχιών. Γ. Χ'' Χρηστάκη. Κ. Τσοραπτζῆς. Λ. Π. Παύλου. Δ. Κοντός. (Συν. Ἀντ.) Ἀντ. Ξηνόπουλος. Κ. Λιόντος. Ν. Φωκᾶς. Δ. Ἀβαντζῆς. Κ. Τριανταφύλλου. Ν. Μάρκατης. Θ. Ὡρολογᾶς. Β. Παπᾶς. Ι. Κύρου. Τ. Φέκκας. Ὀρ. Ζαφειρίου. Α. Δολδούρας. Α. Τζελέπης. Δ. Μισιρλῆς. Δ. Γεωργιάδης. Ἱερόθ. Θεόδωρος Κάρατζης. Ν. Τέγος. Δ. Μάρκου. Δ. Κοντός.

ΣΥΛΗΒΡΙΑ

Φροντίδι κ. ***Θ. Καλφογλου.*** Σ. Καζάκας. Χ. Ἐδίρνελης. Σ. Λιβεριάδης. Γ. Βόσκογλους. Δ. Βαλλιάνος. Ι. Ἀθανασίου. Γ. Σταυρίδης. Κ. Ἀντωνίου. Ι. Βεγγλίδης. Α. Κορωνιάδης. Γ. Κοκόλης. Θ. Κάλφογλους. Ι. Ἐξαρχείδης. Ν. Γρηγοριάδης. Π. Β. Πολυχρονιάδης. Α. Μανωλάκογλου. Φ. Σ. Παπαδόπουλος. Δ. Στράνδζαλης. Ι. Χ'' Δρούζου. Α. Πασπαλῆς. Ι. Χ. Βοσταντζόγλους. Α. Ἀναστασιάδης. Θ. Ν. Μάσκογλους. Σ. Βόσκογλους. Α. Χαδζόπουλος. Λ. Κανάκης. Ο. Στράνδζαλης. Ε. Χουρμουζιάδης. Π. Ἀνδρεάδης. Β. Ἀγγελῆς. Α. Ἀργυριάδης. Ε. Ἀντωνίου. Ν. Παπαδόπουλος. Θρ. Κοκόλης. Ἰω. Σταμούλης. Ἀχ. Σταμούλης. Ἡ. Καμπάκης. Α. Καραμανώλης. Π. Χ'' Ἀναγνώστου. Δ. Γεμιντζόπουλος. Β. Καραβασίλης. Α. Πόνιος. Α. Σπυράκης. Ν. Τρικάκης. Ο. Ἀλεξανδρίδης. Α. Παπαθανίου. Δ. Προβρόμης. Α. Τέλιος. Α. Βολκάκης. Ἀθ. Μέστκογλους. Ν. Νικολαΐδης. Π. Σπυράκης.

ΣΙΑΤΙΣΤΑ

Μητρ. Σισανίου καὶ Σιατίστης κ. Ἱερόθεος. Γ. Πανταζόπουλος, ἰατρός. Κ. Φλιώνης. Ἰορδ. Ζησόπουλος.

ΣΜΥΡΝΗ

Φροντίδι τοῦ κ. ***Ν. Παπαδοπούλου,*** πρωτοψάλτου. Ν. Παπαδόπουλος. Ἀθ. Κλωναρίδης. Π. Πιττακός, δικηγόρος. Εὐδ. Μποσταντζόγλους. Ν. Φοιρός. Σ. Σπαγουλίδης. Σπ. Λιβανᾶς. Γ. Παπαδόπουλος. Ἐμ. Κανδύλης. Φ. Κουτλίδης. Σ. Κουτούβαλης. Β. Ἀντωνόπουλος. Κ. Βουρίδης. Χ. Μπαλόγλους.

Φροντίδι τοῦ κ. ***Γ. Π. Κωξαδίνου.*** Α. Δαμιανός. Ι. Καλλιγέρης. Μ. Κανταρτζῆς. Μασσάλας. Ἀρ. Πιτσακτσῆς. Α. Ἰσιγόνης. Μ. Μιχαήλ. Δ. Ἰωαννίδης. Θ. Παπαδάκης.

ΤΑΡΣΟΣ

Φροντίδι τοῦ κ. ***Παναγ. Ζεβάογλου.*** Κ. Δούκας, ὑποδιοικητὴς τῆς Ὀθ. Τραπέζης. Ι. Κωνσταντινίδης, φαρμακοποιός. Χ. Χαραλαμπίδης, ἰατρός. Π. Ματζάκας. Γ. Δημητριάδης. Σ. Σαλέχ. Ἀλέξ. Σπανός.

ΤΡΑΠΕΖΟΥΣ

Ἀδελφοὶ Φωστηρόπουλοι, 3.

Φροντίδι κ. ***Ἐμπεδ Γεωργιάδου,*** βιβλιοπώλου. Ἐμπ. Γεωργιάδης, 5. Μ. Τζαλιχόπουλος. Δ. Ἰωαννίδης. Ν. Σιδηρόπουλος. Α. Ἰωαννίδης. Α. Πολυχρονιάδης. Β. Βενισσαρίδης. Ν. Ὀρφανίδης. Κ. Σερινόπουλος. Γ. Κυπαρισσιάδης. Κ. Κοκκινίδης. Α. Πυλείδης. Α. Σιδηρόπουλος. Π. Σαλλαπασίδης. Α. Καλαϊτσίδης. Β. Παπαντωνίου. Ι. Μάσσων. Θ. Ταξίδης. Β. Τριφτανίδης. Ι. Μεταξᾶς. Κ. Παπαδόπουλος. Μ. Μισαηλίδης. Δ. Λεοντίδης. Ε. Τριανταφυλλίδης. Ι. Μωϋσιάδης. Α. Βαφειάδης.

ΤΡΙΠΟΛΙΣ (Πόντου)

Φροντίδι τοῦ κ. ***Δ. Α. Λαμπρινιάδου.*** Δ. Λαμπρινιάδης. Κ. Παπαδόπουλος, 2. Θρ. Δημητριάδης. Η. Χ'' Σακᾶς. Γ. Κουσίδης. Ἀναστ. Ἀναστασιάδης. Γ. Ἀποστολίδης. Ἱερεὺς Ἰωάννης Π'' Γ. Μακρίδης. Ἀρχιερ. ἐπίτροπος Γ. Κανακίδης.

ΦΕΡΡΑΙ

Φροντίδι κ. ***Α. Γιώτα,*** ἰατροῦ. Α. Δ. Γιώτας. Γ. Π. Παπαδόπουλος. Κ. Γ. Δημητριάδης. Ν. Δ. Κωτιάνης. Γ. Βογιατζῆς. Ἀριστ. Καμαργιάνης. Ἀπόστ. Π. Παπακυριάκος. Παναγ. Παπάζογλους.

ΦΡΕΝΕΛΗ (Ἀδραμυττίου)

Φροντίδι κ. ***Θεοφ. Πατέστου.*** (Πολυτ. Ἀντ.) Θ. Πατέστου. Δ. Μαρελίλης. Π. Ν. Ἐλευθεριάδης. Ἀνώνυμος. Κ. Καραμᾶνος. Οἰκον. Εὐάγγελος Πετρίδης. (Συν. Ἀντ.) Γ. Βάλλιακας. Ἀχ. Παπάζογλου. Μ. Σαράντη. Γ. Παλαιολόγος. Θ. Τουφεξῆς. Γ. Ράλλης. Κλ. Κατσαροῦ. Κ. Κομνηνοῦ. Β. Βογιατζῆς. Σ. Χ'' Εὐστρατίου. Μ. Κλατζαδέλλης. Γ. Κοπανέλλης. Στ. Παπαδόπουλος, ἰατρός. Κ. Σιψανέλης. Γ. Κουκλᾶς. Ε. Κανδαρᾶς. Π. Σιδερᾶς. Μιχ. Ἰωαννίδης (Ἀδραμμύττιον).

ΧΙΟΣ

Φροντίδι τῆς δος ***Μαρίας Ροδοκανάκη.*** (Πολυτ. Ἀντ.) Χ. Ροδοκανάκης. Μαρία Ροδοκανάκη. Μ. Μέλης. Θ. Θαλασσινός. Γ. Χαρακιάδης. Ἀργυρὼ Συριώτη. Ξενῆ Δεσίπρη. Ι. Κουντουρᾶς. Κωνστ. Ἀθανασιάδου. Σεμίραμις Κυτριλάκη. Μαρία Σαλιάρη. Οὐρανία Σαλιάρη. Βικτ. Μιχάλου. Κατίνα Οἰκονομίδου. Τ. Καράβα. Ὀλυμπ. Μαχαιριάδου. Σοφία Σουρέ. Μαρ. Δεμιρζάκη. Κορνιλ. Παντελίδου. Μαρ. Φρυδοῦ.

Φροντίδι τοῦ κ. ***Κωνστ. Λαδοπούλου,*** διερμηνέως τῆς διοικήσεως. Χ. Μαυρόπουλος. Κ. Ἄμακος. Β. Κουμπῆς. Γ. Σκαράκης. Χ. Λαγούτης. Ν. Μαντζουρανῆς, καθηγηταί. Ν. Κουβελᾶς, δήμαρχος. Ἀνδρ. Μπαχᾶς. Παναγ. Ἰωαννίδης. Σ. Πατρώνας. Γ. Μπίτσας. Ν. Παπαδόπουλος. Π. Σταμούλης. Ν. Μαυριδόγλους. Δ. Ἄντωβικ. Ι. Ἄντωβικ. Κωνστ. Λαδόπουλος.

Ὁ παρὼν κατάλογος ἐκλείσθη τῇ 30ῇ Νοεμβρίου 1910

ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ

ΣΠΥΡ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΓΑΛΑΤΑ, ὁδὸς Μπιλούρ, Ἀριθμὸς 12

(Παραπλεύρως τοῦ Σίγγερ)

Τὸ εὐφήμως τοῦτο γνωστὸν Καλλιτεχνικὸν Βιβλιοδετεῖον πεπλουτισμένον δι' ὅλων τῶν τελευταίων τελειοτάτων εὐρωπαϊκῶν μηχανημάτων, ἀναλαμβάνει τὴν Καλλιτεχνικὴν καὶ στερεὰν Βιβλιοδέτησιν παντὸς εἴδους βιβλίων, περιοδικῶν, ἐφημερίδων κλπ. Κατασκευάζει δὲ προσέτι καὶ στερεώτατα κατάστιχα, κυτία διὰ γραφεῖα, PASSE PARTOUTS φωτογραφιῶν, χαρτοθήκας (PORTE FEUILLES. Ἀναλαμβάνει δὲ τὴν προσκόλλησιν Γεωγραφικῶν χαρτῶν καὶ εἰκόνων ἐπὶ πανίου χαρτονίου κλπ. καὶ ἐν γένει πᾶσαν βιβλιοδετικὴν ἐργασίαν.

ΤΑΧΥΤΗΣ, ΕΥΘΥΝΙΑ, ΚΟΜΨΟΤΗΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ ΚΑΙ ΣΤΕΡΕΟΤΗΣ

χαρακτηρίζουν τὸ ὄντως Καλλιτεχνικὸν τοῦτο ἐργαστήριον, τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ μοναδικὸν σχεδὸν εἰς τὸ εἶδος του Βιβλιοδετεῖον τῆς πόλεώς μας.

ΠΑΝΑΓ. ΕΜΜ. ΑΓΓΕΛΙΔΗΣ

ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΟΣ & ΧΡΥΣΟΧΟΟΣ

Μεγάλη ὁδὸς Γαλατᾶ, ἀρ. 192

ΕΡΓΑΣΙΑ ΕΥΣΥΝΕΙΔΗΤΟΣ

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΖΑΜΠΟΓΛΟΥ

ΕΝ ΤΑΤΑΟΥΛΟΙΣ

Φάρμακα νωπὰ καὶ τῶν καλλιτέρων πάντοτε προελεύσεων. Ἐκτέλεσις συνταγῶν ταχεῖα καὶ εὐσυνείδητος.

ΜΙΑ ΕΤΗΣΙΑ ΕΓΓΡΑΦΗ ΣΧΕΔΟΝ ΔΩΡΕΑΝ!!!

"ΝΕΟΝ ΠΝΕΥΜΑ,,

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

Τὸ "ΝΕΟΝ ΠΝΕΥΜΑ,, ἐκδιδόμενον ἀνελλιπῶς ἀπὸ τοῦ 1908 συνεκέντρωσε καὶ συγκεντροῖ ὅλην τὴν σύγχρονον φιλολογικὴν κίνησιν. Ἔχει ὡς συνεργάτας του τοὺς καλλιτέρους καλάμους Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀθηνῶν.

ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ: 48 σελίδας μεγάλου ὀγδόου σχήματος μὲ ἐξώφυλλον καλλιτεχνικόν. Χάρτης ἀρίστης ποιότητος. Ἐκτύπωσις καλλιτεχνική. Φιλολογικαὶ μελέται, διηγήματα, χρονογραφήματα, εὐθυμογραφήματα, μυθιστορήματα, πεζὰ καὶ ἔμμετρα ποιήματα, φιλολογικὴ κίνησις, ξένη φιλολογία, θέατρον, ξένα περιοδικά. Εἰκόνες καλλιτεχνικαὶ ἐντὸς τοῦ κειμένου καὶ ἐπίκαιροι τῶν σπουδαιοτέρων γεγονότων τοῦ μηνός. Καλλιτεχνικαὶ εἰκόνες ἐκτὸς τοῦ κειμένου ἐπὶ χάρτου πρώτης ποιότητος.

Το "ΝΕΟΝ ΠΝΕΥΜΑ,, πρέπει νὰ εἶναι ὁ ἀχώριστος σύντροφος πάσης ἑλλην. οἰκογενείας, ἀφοῦ ἱκανοποιεῖ καὶ τὰς ἀπαιτητικωτέρας τῶν ἀξιώσεών των.

ΕΤΗΣΙΑ ΕΓΓΡΑΦΗ

Ἐν Κωνσταντινουπόλει	Γρ.	47.½
Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις	»	60.—
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ	Φρ.	15.—

Οἱ ἀπ' εὐθείας ἐγγραφόμενοι συνδρομηταὶ διὰ τὸ τρίτον ἔτος τὸ ὁποῖον ἤρχισε τὴν 1ην Δεκεμβρίου 1910 καὶ ἀποστέλλοντες τὸ ἀντίτιμον τῆς ἐτησίας ἐγγραφῆς των πρὸς τὸν Κύριον

Ν. Τ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

διευθυντὴν τοῦ «Νέου Πνεύματος» εἰς Κωνσταντινούπολιν, Galata, Latif Han, No. 7

λαμβάνουν δωρεὰν καὶ ἐλεύθερον ταχυδροδικῶν τελῶν τὸν πρῶτον τόμον τοῦ «Νέου Πνεύματος» (σελίδες 450 μεγάλου 4ου σχήματος) ἀξίας ἐν τοῖς γραφείοις μας δέκα φράγκων χρυσῶν.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἔχουν τὴν ἐτησίαν ἐγγραφὴν τοῦ τρέχοντος ἔτους δωρεάν.

ΤΕΛΕΙΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΜΩΣΑΪΚΩΝ ΠΛΑΚΩΝ (ΤΣΙΝΙΩΝ)

TITAN

ΕΦΑΜΙΛΛΩΝ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ

ΔΗΜ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ & Σ^ΙΑΣ

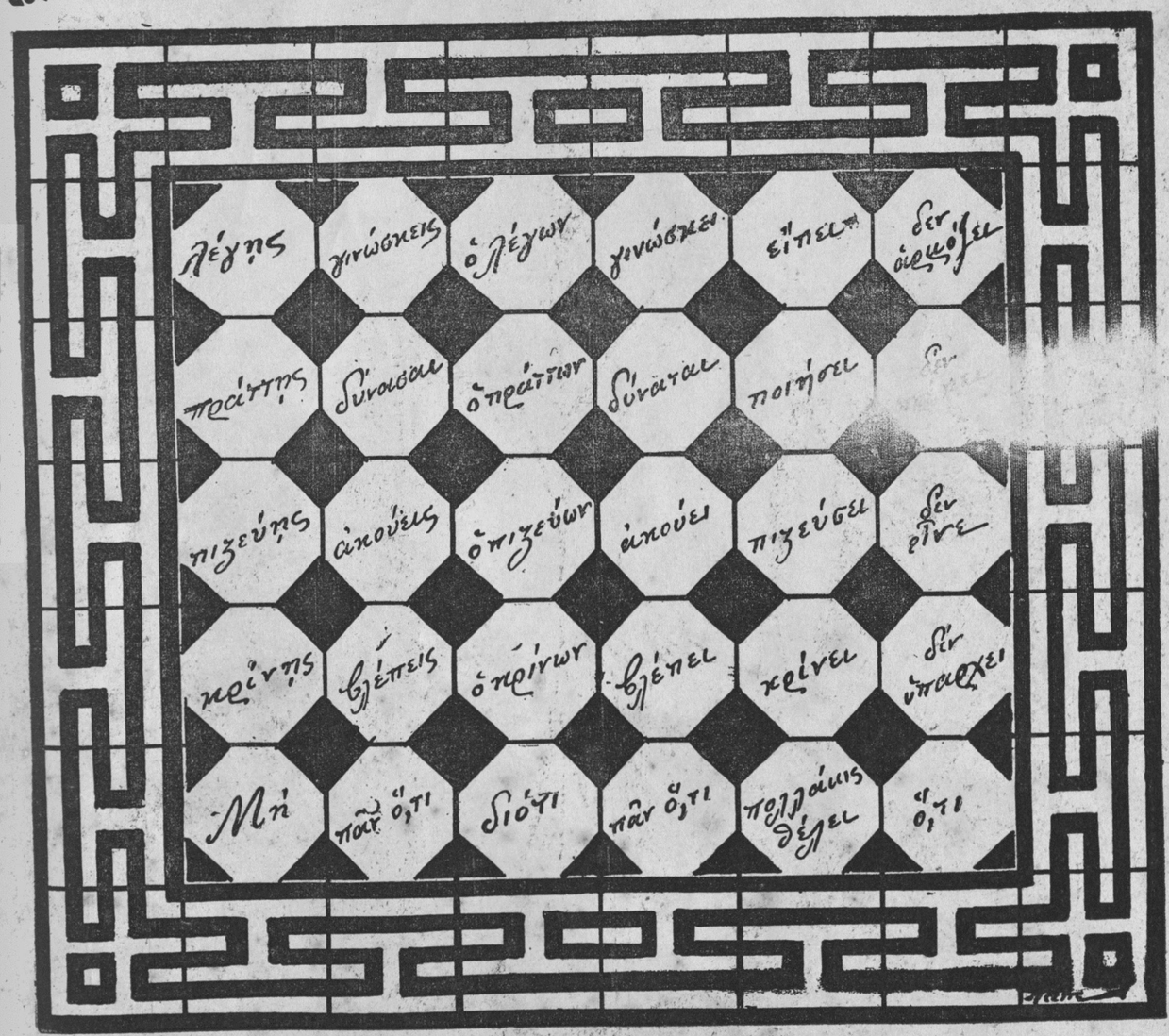

Ἂν δὲν ἤσθε μπούφοι βλάκες, τοῦ «Σατὰν» ὦ ἀναγνῶσται, τὸ τὶ λένε ἀναγνῶστε τοῦ «Τιτὰν» αὐτὲς ἡ πλάκες.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ: *Γαλατᾷ, Πεμπτοπάζαρον, Ἀρὰπ Τζαμῆ.*
ΑΠΟΘΗΚΗ καὶ ΓΡΑΦΕΙΑ: *Κιουρκτσοῦ Καποῦ, Γεμενιτζιλέρ, ἀριθ. 36.*

Αἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν παραγγελίαι ἐκτελοῦνται μετὰ πάσης ἐπιμελείας ἐν στερεωτάταις συσκευασίαις ὑπ' εὐθύνην τοῦ ἐργοστασίου.—Ὑλικὰ πρώτης ποιότητος. Τιμαὶ ἀσυναγώνιστοι.

ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΩΝ

ΤΡΙΓΓ ΓΑΛΑΤΑ

ΙΔΡΥΘΕΝΤΑ ΤΟ 1848

SISMANOGLIO MEGARO

ΤΑ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ, ΤΑ ΝΕΩΤΕΡΙΣΤΙΚΩΤΕΡΑ
ΤΑ ΕΥΘΗΝΟΤΕΡΑ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΘ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΗΝ

Παπαστεργίου